

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

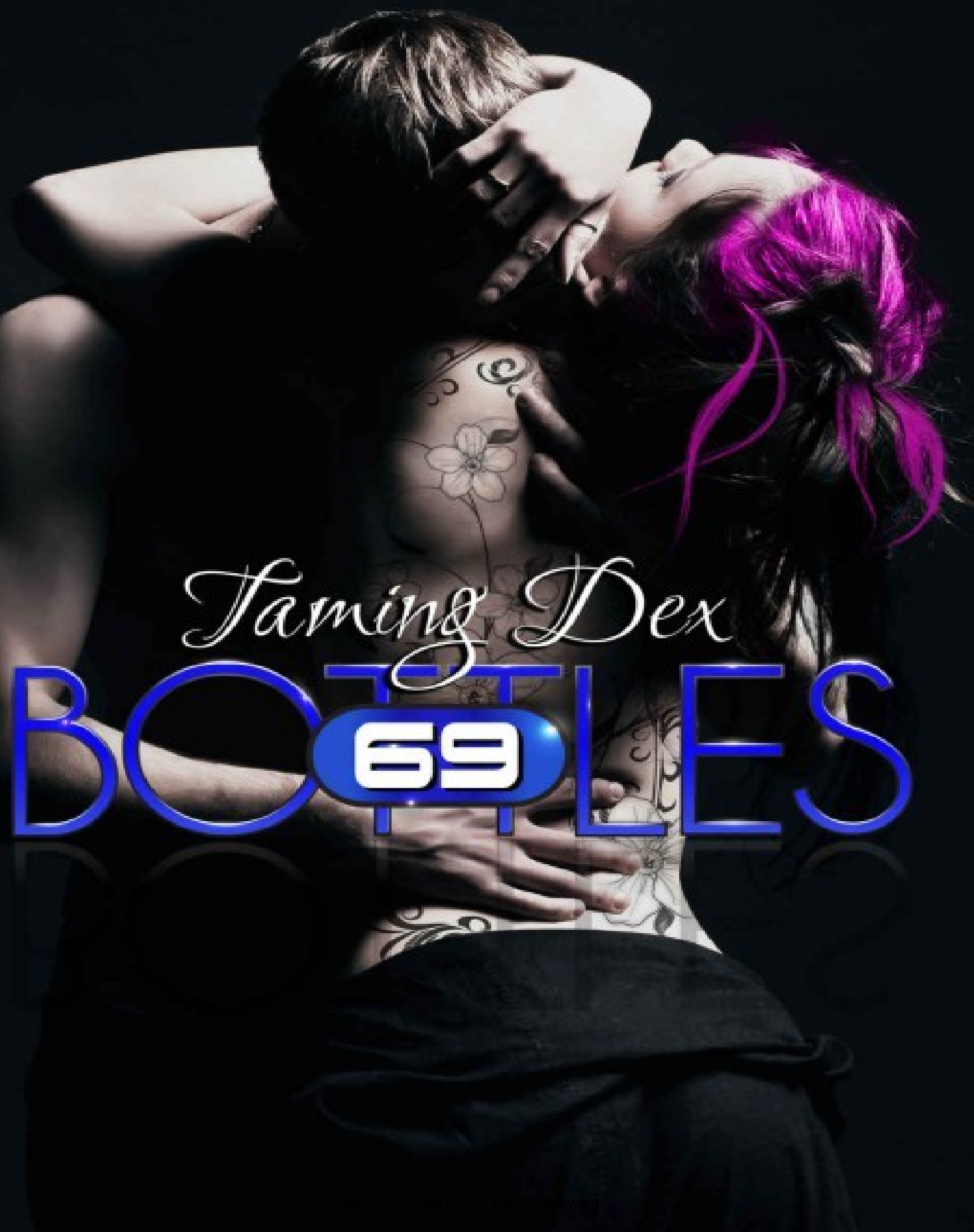
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ZOEY DERRICK

Taming Dex

BOTTLES

69

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İçindekiler

Telif Hakkı	
Zoey Derrick Kitapları in	
İthaf Okuma Sırası	
Teşekkür Okuyucu Notu	
Her şeyin başladığı yer...	

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

[28](#)
[29](#)
[30](#)
[31](#)
[32](#)
[33](#)
[34](#)
[35](#)
[36](#)
[37](#)
[38](#)
[39](#)
[40](#)
[41](#)
[42](#)
[43](#)
[44](#)
[45](#)
[46](#)
[47](#)
[48](#)

[Hoşunuza gitti mi ...](#)
[Zoey Hakkında](#)

Kapak Tasarımı Parajunkee tarafından yapılmıştır ve telif hakları Zoey Derrick'e aittir. Parajunkee hakkında daha fazla bilgi almak ve muhteşem çalışmalarını görmek için lütfen sayfasını ziyaret edin, www.parajunkee.net

RawBooks Editing'den Mandy Smith ve Lorraine Montuori tarafından tamamlanan düzenleme - Harika bir iş çıkardılar ve onlar olmadan bunu yapamazdım - düzenleme hizmetlerine ihtiyacınız varsa - onlara göz atın: <http://rawbooksonline.com>

Telif Hakkı© 2015 Zoey Derrick

Tüm hakları saklıdır.

ISBN-13: 978-0996259828

Aşağıdakiler bir kurgu eseridir - kişilere, yerlere veya şeylere yapılan tüm atıflar kesinlikle tesadüfidir. Bazı kısımlar (küçük de olsa) gerçeklere veya yazarın başından geçen ve burada kurgusal olarak tasvir edilen gerçek olaylara dayanmaktadır.

Aşağıdaki eserin telif hakları Zoey Derrick ve Zoey Derrick Yayıncılık'a aittir. Bu çalışmanın çoğaltılması yasalarca yasaklanmıştır ve yazarın veya yayıncının açık yazılı bağlantısı olmadan dağıtılamaz. İzin alınmaması yasal işlemle sonuçlanabilir ve sonuçlanacaktır. Sonuç olarak, bu çalışmayı paylaşmayın!

Zoey Derrick tarafından yazılan kitaplar

Çağdaş Romantik/Çağdaş Erotik
Romantik

Aşkın Kanatları Serisi:
Aşkın Kanatlarını Bulmak (Yakında
Seslendirilecek) Aşkın Kanatlarını Kovalamak
-Kutu Seti Şimdi Satışta -

69 Şişe Serisi:
Biseksüel, MMF Menage, Erotik Romantik
Addison'a Sahip Çıkmak
Talon'u
Arzulamak Kyle'ı
Kurtarmak
-3 Kitaplık Kutu Seti Şimdi Satışta -
Taming Dex
Devouring Raine - Temmuz 2015'te geliyor
Defining Calvin Eylül 2015'te geliyor
Loving Eric Ekim 2015'te geliyor

Bir Hafta (Ses Çok Yakında)

Paranormal Romantik

Reason Serisi:

Bana Sebep Ver (Sesli Kitap Mevcut) Bana
Umut Ver (Sesli Kitap Yakında) Bana Arzu
Ver (Sesli Kitap Yakında) Bana Aşk Ver
- Kutu Seti Şimdi Satışta-

En iyi Zoey okuma deneyimi için, burada önerilen bir öykü okuma sırası vardır (zorunlu olmamakla birlikte). Tüm kitaplar aynı "dünyada" geçmektedir.

Aşkın Kanatlarını Bulmak - 1 / 2
Aşkın Kanatlarını Kovalamak - 2 /
2 Bir Hafta - Tek Başına
Addison'a Sahip Çıkmak - 1 / 3
Craving Talon - 3'ün 2'si
Kyle'ı Kurtarmak - 3/3
Dex'i Evcilleştirmek - 1 / 2

Bu dünya hakkında...

Bu dünya ünlüleri, rock yıldızlarını ve onları temsil eden ajansları içerir - diğer adıyla Bold International, Inc.

Aşkın Kanatlarını Bulmak'ta Cami ve Tristan'la başlayan karakterlerin her birinin sonraki kitaplar.

Benim Tatlı Kelley'im İçin -
Kelime dağarcığım size karşı duyduğum minnettarlığı ifade etmek için çok
küçük
olduğu için
Kraliçe Assholian (en byk sevgi ve minnettarlıkla
sylyorum) ve son birkaç haftadır bana katlandığınız için.
Sen bir meleksin! Dex'i hale getirmeme yardım ettiğin için teşekkür ederim!

Teşekkür

Annem, Amcam, Büyükanнем ve Fıstığım - Bu çılgın yolculuğa devam ederken bana gösterdiğiniz sevgi ve desteğiniz için teşekkür ederim. bir yazar olmak. Siz olmadan bunu yapamazdım.

Rachel - Aşkım - En İyi Arkadaşım: Benim için yaptığınız her şey için size teşekkür etmenin yolları tükeniyor. Umarım bu küçük notlar şimdilik yeterli olacaktır.

Shannon ve Once Upon An Alpha'daki Hanımlar - Tüm desteğiniz için teşekkür ederim. Kitaplarımı okuduğunuz ve dünyaya anlattığınız için. Ve Shannon - Bana, çılgın fikirlerime ve çılgın hayallerime katlandığınız için teşekkürler.

Z-Takımına: Siz olmasaydınız, devam etmek için enerjimin tükeneceğinden eminim. Hikayelerime duyduğunuz sevgi benim için çok şey ifade ediyor. Teşekkür ederim.

yaptığınız her şey için!

Hayranlarım, Dostlarım ve Okurlarım - Bana inandığınız, kitaplarımı satın aldığınız, kitaplarımı okuduğunuz ve yaptığım işe aşık olduğunuz teşekkür ederim. I

Umarım Dex olmasını istediğin her şey ve daha fazlası olur.

Kali - Bu sefer Beta Kaltağım için teşekkürler! ROCK!!! Dex'in Hikayesini beğendiğin için çok mutluyum!

Lütfen !!!

Addison'a Sahip Çıkmak, Talon'u Arzulamak ve Kyle'ı Kurtarmak kitaplarını okudunuz mu?

HAYIR MI? O zaman sayfayı çevirin ve Dex'i Evcilleştirmenin tadını çıkarın! Bu kitap serinin ilk üç kitabından farklı olarak tek başına okunabilir, bu yüzden umarım hikayeyi beğenirsiniz.

EVET MI? O zaman bir Sorumluluk Reddi.

Bu serinin ilk üç kitabını yazdığım da, Dex'in nereye gideceğini, sonunda kiminle birlikte olacağını ve yol boyunca neler olacağını düşündüğüm bir fikrim vardı. Başladığımda

Bu hikayeyi yazarken, durumun böyle olmayacağını çabucak öğrendim.

Hikayede birkaç tutarsızlık fark edeceksiniz - Dex'in sevgilisiyle nasıl tanıştığı, sevgilisiyle ne zaman tanıştığı ve sevgilisiyle nerede tanıştığı gibi. Ayrıca başka bazı ince farklar da göreceksiniz

Farklılıklar, her ne kadar konuşmaları Kyle'ı Kurtarmak'ta olduğu gibi tutmak için elimden geleni yapsam da, bazı değişikliklerin yapılması gerekiyordu.

Sonuç olarak - BU İYİ BİR ŞEY!!!

Bu aynı zamanda, Kyle'ı Kurtarmak'ı okumuş olsanız da, bu hikayede olanları tahmin edemediğinizden eminim.

Bu yüzden arkanıza yaslanın ve bu yolculuğun tadını çıkarın çünkü yazmaktan gerçekten keyif aldığım bir yolculuk bu!

XX!

Zoey Derrick

Her şeyin başladığı yer...

"Çık dışarı," diye fısıldıyorum. Tüm gücüm ve savaşıma isteğim yok oldu. Kendimi korumaya . Onu dairemden çıkar, sonra parçalara . "Lanet olsun sana, Michael, çık dışarı," diye homurdanıyorum.

"Bunu konuşalım."

Ona ters ters baktım. "Ne. Dünya'da. Dünya'da. ne var?" Bıkkın bir hışımla söylüyorum.

"Daha yeni oldu. Hadi, bebeğim."

"Siktir git! Defol git evimden. Benden bu kadar. Konuşacak bir şey yok ve bir şey de yok. Bir saat önce senin için bu kadar önemli olsaydım, yatağında o sürtüğü beceriyor olmazdın." Doğruca yatak odasının kapısına yöneldim. Olmak istediğim son yer. Burası

Bembeyaz kışının kızın içinde bir aşağı bir yukarı zıpladığını gördüm. "Git buradan. Artık evimde istenmiyorsun."

Ellerini çok uzun saçlarında gezdirirken onu izliyorum. "Güzel. Her neyse."

Bununla birlikte, gidiyor. Üç yıl kapıdan çıkıp gitti.

chapter I raine

Altı Ay Sonra...

Tak, tak...

"İçeri gel, Raine," diyor yumuşak kadın sesi kapının arkasından. "Teşekkür ederim, hanımefendi." Kapıyı iterek açıyorum.

"Sizin için ne yapabilirim?" Trinity bilgisayar ekranından başını kaldırıp soruyor.

"69 Bottles ile ilgili bazı gelişmeler oldu. Cami'yi aramadan önce bunları sana sormak istedim."

Şimdi Trinity'nin tüm dikkati bende. ". Elinde ne var?"

Kâğıt kaplı masasının önündeki iki sandalyeden birine oturuyorum ve tabletimin düğmesine basarak onu yeniden hayata döndürüyorum. "Aslında iki şey var. Birincisi, Dex dün gece Phoenix'teki konserden sonra yaşanan bir olayla manşetlere çıktı."

"Bu Addison'ın gereken bir alan," diyor hiç tereddüt etmeden. Bunun böyle olduğunu biliyorum ama Trinity'nin yine de farkında olması gerekiyor.

"Evet hanımefendi, bu daha çok bir nezaket bildirimiydi." Anlayışla başını salladı, ben de devam ettim: "Addison'la temas kurmaya çalıştım bile. Ancak dün gecenin geç bir gece olduğundan şüpheleniyorum." Trinity tekrar başını salladı. "Aslında burada olmamın başlıca nedeni de bu." Trinity'ye göstermek için kaydettiğim videonun oynatma düğmesine dokunuyorum ve tableti masasına yerleştiriyorum. Video, bir saat önce bulduğumdan beri en az on beşinci kez oynatılıyor. Talon'un şarkı söylediğini ve kalabalığın çıldırdığını duyabiliyorum. Sonra bu güzel, yüksek oktavlı törpü sesi kesiyor. Dikkatle dinlerseniz grubun biraz kaydığını duyabilirsiniz.

Trinity videoyu izlerken "Vay canına," diye haykırıyor. Video sona erene kadar başka bir şey söylemiyor. "Bu nerede çekildi?" diye soruyor.

"Phoenix, dün gece."

"Cami zaten gösteriden haberdardı, Tristan'la birlikte gideceklerdi."

"Bu sorunu çözdü ama acaba o videonun yaklaşık iki milyon kez izlendiğinin farkında mı?"

Trinity'nin yüzünde şaşkınlık ve dehşetin yer değiştirmesini izliyorum. "Bu sabah onunla hiç konuşmadım. Ama hadi gidip bunu düzeltelim." Telefonunun ahizesine uzanıp iki tuşa basıyor ve telefonu yuvasına geri koyuyor.

Vincent'in uzaktan gelen sesi odada çınlıyor. "Evet." "Hey

Vin, ofisime gelebilir misin lütfen?"

"Evet." Bir klik sesi duyulur ve Trinity işlemi tekrarlar, ancak bir telefon numarası çevirir ve telefonu yuvasına geri koyar.

Zil sesi sessiz ofisi delip geçerken arkamdaki kapı açılıyor ve Vinnie içeri giriyor. "Ne ?" diye soruyor ve Trinity parmağını kaldırıyor.

"Ben gidiyorum," diyorum.

Trinity başını sallar. Klik. "Trinity, ne ?" Cami'nin sesi hoparlörden geliyor.

"Günaydın. Dinle, erken olduğunu biliyorum ama Raine oldukça ilginç bilgilerle ofisime geldi. Her şeyden önce, Dex gazetelerde."

Cami'nin homurdandığını duydum. "Tam zamanında. Ama bu Addison'ın işi."

"Doğru, biliyoruz," diyor Trinity. "Sadece sizi bu konuda uyarıyorum ama dahası da var."

"Tamam mı?" Cami tereddütle cevap verir.

"Dün gece konserde miydin?" Trinity sordu.

"Konserdeydim."

"Addison'ın performansını izledin mi?" Trinity bana kaşlarını kaldırıyor, ben de omuz silkiyorum. Cami ve Tristan'ın konsere gitmesi benim için yeni bir haber. Gerçi bu onların kişisel meselesi.

"Evet, gördüm, çok şaşırdım. Seni aramayı planlamıştım.

Bu sabah gördüklerimi ve bundan sonra ne yapacağımı konuşmak için. Onu

imzalamak istiyorum." Trinity, "Umarım öyle olur," dedi ve küfür kelimesi Vinnie'nin ona kaşlarını kaldırdığını görüyorum.

"Whoa Trin, bu senin için alışılmadık bir durum." Cami dolaylı olarak spekülasyonlarımızı dile getiriyor.

"İki milyon video görüntülemesine yaklaşıyor." Trinity Vinnie'ye gülümsüyor, Vinnie'nin artık biraz daha fazla ilgisini çektiğini görebiliyorum. Trinity'nin masasından tabletimi alıp ona uzatıyorum.

"mı? Şaka yapıyorsun değil mi?" Cami inanamayarak söylüyor.

"İki milyon iki yüz bin ve artıyor," diyor Vinnie. "Raine?"

"Evet, Cami."

"İçeri gelemem, Phoenix'teyim. Benim için birkaç şeyi bir araya getirmeni istiyorum. Listeyi sana e-posta ile göndereceğim, tamam mı?"

"Evet, Cami. Neye ihtiyacın olursa."

Cami, "Trinity, Vin, ne pahasına olursa olsun, o bizim," diye emrediyor.

Vinnie ve Trinity birlikte, ", " derler.

", işe koyulalım. Bu iş şimdilik üçünüz arasında kalsın. Trinity, bu konuyla ilgili her şey için Raine'i kullan."

Kapı çalınıyor. "İçeri gel," diye Trinity.

"Böldüğüm için özür dilerim ama..." Yönetici Becky, elinde bir yığın telefon mesajıyla içeri girerken şöyle diyor. "Bunların hepsi son yirmi dakika içinde geldi." Becky kağıt yığını Trinity'ye uzatıyor.

"Teşekkür ederim Becky," diyor Trinity ve usulca odadan çıkıyor. Gözlerimi devirmek istiyorum çünkü şimdi masama döndüğümde beni çok biliyorum.

"Trinity, ne ?" Cami telefonda konuşuyor. "Addison'ı kim hedef alıyor?" Trinity soruyor.

"Biziz. . Başka birinin bu işle ilgilenmesini istemiyorum, özellikle de o zaten bir çalışan olduğu için."

"Tamam, iyi çünkü Becky az önce bana en az yirmi telefon mesajı verdi, basın ve etiketler, hepsi de videodaki kızın kim olduğunu bilmek istiyor."

"Kahretsin," diye bağıyor Cami telefonda. "Pekâlâ, lanet olsun. Bana biraz izin ver. Kendime çeki düzen vereyim ve sonra ne yapacağıma karar vereyim. Bu öğleden sonra şehre bir misafirim gelecek. Tristan'la konuşup oraya gidip gidemeyeceğime bir bakayım."

"Gerek yok," diyor Vinnie. "Telefonları biz halledebiliriz. Basınla biz ilgileneceğiz, şimdilik yorum yok. Plak şirketlerine gelince, eğer bu kadar hevesliyseler, hiçbir yere gitmiyorlar demektir."

", " diyor Cami telefonda. Bir ileri bir geri gidip gelmekten başım dönüyor gibi hissediyorum. Dışlanmış gibi hissediyorum.

"Cami, bir basın bülteni hazırlayabilirim," diye araya giriyorum hiç düşünmeden. "Bu şekilde bir bütün olarak duyurabiliriz. Bir adım önde kitleler binayı istila etmeden önce. Bununla etiketleri de engelleyebilirim."

"Mükemmel bir fikir. Teşekkürler, Raine. Devam et ve bunu üç kişiye ilet. Bu iş bittiğinde. Bu arada, aramaları taramaya ve mesajları almaya devam edin. Hiçbirinin geçmesine izin verme. Addison'la konuşmadan bir şey yapamayız. Vinnie, sözleşme seçeneklerini birazdan konuşalım. Ne yapabileceğimizi, ne teklif edebileceğimizi vs. belirleyelim, sonra oradan devam ederiz."

"Yeterince makul," diyor Trinity.

"Pekala, beni haberdar edin, Raine?"

"Evet hanımefendi?" Cami'nin sinirlendiğini biliyorum ama bazen bu çok daha uygun oluyor.

"İyi yakaladın."

Ben gülümsüyorum. Trinity ve Vincent da gülümsüyor. "Teşekkür ederim Cami." "Hadi işe koyulalım," diyor Cami ve telefonu kapatıyor.

Masama dönmeden önce birkaç dakikamı Trinity ve Vincent için notlar alarak geçiriyorum. " oluyor?" Masamın arkasına geçer geçmez Becky soruyor.

Derin bir nefes alıyorum. "Bir şey yok. Telefonlar nasıl?"

"Çılgınca." Becky başka bir mesaj yığınınını kaldırıyor.

Başımı salladım. "Tamam, onları toplamaya devam et. Baskı ya da etiket tüm mesajları yığından ayırın ve bunları mümkün olan en kısa sürede Trinity'ye ulaştırdığınızdan emin olun. Gerisi bekleyebilir." Oturup bilgisayarımın faresini oynatarak bilgisayarımı tekrar uyandırıyorum ve basın bültenimi hazırlamaya başlıyorum.

Bir saatten fazla bir süre sonra ve Trinity, Vincent, Cami ve benim aramda geçen on beş farklı e-postanın ardından basın bültenini bitirdim. Boş bir şekilde fark ettim ki, bana kopyalanan çok fazla bilgi var, normalde Cami'nin e-postasında gördüğüm ama benimkinde asla görmediğim bilgiler. Bunun neyle ilgili olduğunu merak etmekten kendimi . Şimdilik omuz silkip gönderiyorum

Öğle yemeği için kafeteryaya gitmeden önce son onay için Camiye basın bültenini gönderdim.

chapter 2 dex

Bu arada Phoenix'te.

Talon'un süitine girerken, "Hayır, ben tamamen uyanığım," diye bağıyorum. Doğruca Addison'a doğru yürüdüm. "Bak Addison, dün gece yaptığım şey için gerçekten çok üzgünüm. Bir daha olmayacağına söz veriyorum." Az önce ona söylediğim sözlerin inandırıcılığını hissedemiyordum. Çok kızgınım ama bunun bir daha olmayacağına inanmak istiyorum ama gerçek tam da bu.

Güzel yüz hatlarının rahatlamasını izliyorum. Talon şanslı bir piç. O tatlı dudaklar her erkeği çıldırtmaya yeter. "Dex?"

"Evet."

"Nefes al. Dün gece tuzağa düşürüldün."

"Siktir et beni," dedim. "Nasıl yani?"

Onu dikkatle izliyorum, gülümsemek için savaşıyor gibi görünüyor ve bu beni . "Senin küçük sarışın sürtüklerinden birine yaklaştılar ve seni baştan çıkarması, uyuşturması ve sonunda sikmesi için beş yüz dolar teklif ettiler."

Neden biri bana tuzak kurmak için para ödesin ki? "Beş yüz mü?" Hissettiğim gerilimi umutsuzca azaltmaya çalışarak bir kaşımı kaldırarak soruyorum. "Bugünlerde rock yıldızlarıyla seks yapmanın bedeli bu mu?" Gülüyorum. Komik değil ama bundan çok daha fazla edeceğimi düşünmüştüm. Yani, bir sürü kızla aynı anda başa çıkabilirim.

Addison gülüyor. "Ödemeyi yapan kişi kanıta ihtiyacı olduğunu, aksi takdirde Blondie'ye ödeme yapılmayacağını söyledi. Sanırım Siz bayıldıktan bir süre sonra Blondie işini yaptı ve fotoğrafları bağlantı noktasına gönderdi ve o kişi de dönüp hikayeyi ülke çapındaki haber kuruluşlarına sattı, ya da belki de sadece bir tanesiydi, henüz emin değiliz. Ama her neyse, sadece sizi değil, Blondie'yi de dolandırarak parayı cebe indirdiler.

aynı zamanda. O resimlerin elli bin dolar hasılat yaptığını tahmin ediyorum." Gözleri ben odaya girdiğimde korumaların durduğu yere kaydı ama devam etmeden önce bakışlarını takip etmedim. "Eğer bağlantı akıllıca olsaydı, yani. İşte asıl can alıcı nokta. Temas noktası anonim bir e-posta kullanabilirdi ve muhtemelen kullanmalıydı, böylece resimlerin izini süremezdik. Ama aracı adam o kadar akıllı değildi."

"Ne oluyor lan?" Kekeliyorum. "Hayatımda hiç...şey, lanet olsun. Bilmiyorum bile... kahretsin." Konuşmamak alışık olduğum bir şey değil, bu yüzden Addison'dan uzaklaşıp siyahlar içindeki adamların oluşturduğu çembere doğru bakıyorum. Ortada duran kızın adı neydi? Kate mi? Kyle'ın asistanı. "Onun burada ne işi var?"

Addison sırtıyor. "Dex, temas noktasıyla tanış. Resimler için elli bin dolar alamadığı için oldukça kızgın olduğunu tahmin ediyorum."

"Lanet olsun," diye tükürdü.

"Peki Kate, resimler için ne kadar aldın? Merak ettiğim için soruyorum." Bana cevap vermiyor. Onu suçlayabileceğimden emin değilim, ama şimdi ona bakınca, gerçekten ona dikkat edince, tuhaf bir şekilde tanıdık geliyor ve nedenini bilmiyorum. "Seni tanıyorum. Ben seni nereden tanıyorum? Neden daha önce hiç görmedim?"

"Çünkü sikini bir orospunun amına sokmakla meşgulsün," diye hırılıyor Kate bana ve Addison'ın bir adım geri çekildiğini görüyorum. Kate onu gördüğümde hep garip davranırdı. Onu bu kadar sinirli görmek neredeyse komikti. Ama onu bu kadar sinirlendiren şeyin ne olduğu beni şaşırtıyor.

"Ne kadar alıngan, değil mi? Söyle bana hayatım, sana tam olarak ne yaptım da böyle bir şey yapmak istiyorsun?" Ona soruyorum. Ondan bilgi almanın neredeyse imkânsız olacağını söyleyebilirim.

", Dex, onu becermedin, değil mi?" Addison bana soruyor.

"Biliyorsam ne olayım."

Kate hüngür hüngür ağlamaya başlar ve odadaki herkes donakalır. "Seni böyle bir şey yapmaya iten şey nedir Kate?" Kyle ona doğru yürümeye başlar ama birkaç adım önünde durur. Bu muhtemelen en iyisi çünkü şu anda neler yapabileceğini ancak Tanrı bilir.

"O..." Daha yüksek sesle ağlıyor. "Kız kardeşimin sorumlusu o. İntihar etmeye çalışmasının sebebi o. Delirmesinin sebebi o."

Ağzım açık kaldı. "Ne?"

"Stacy, onu hatırlıyor musun, pislik? Ona ne yaptığını hatırlıyor musun? O benim kız kardeşimdi ve sen onu terk edip gittin.

Kiminle istersen onunla takılıyordun. Hepsi senin suçun," diye hıçkırıyor.

"Anladı, anladığını söyledi. Şimdi sen ortaya çıkıyorsun Anladığını söylediği halde burada bana şantaj yapmaya çalışıyor." Sesimde yükselen öfkeye engel olamıyorum. Stacy ve ben o zamanlar ortak bir karar almıştık. Bu kız ne yapmaya çalışıyor?

"O senin için yeterli değildi. Hiçbir zaman yeterli olmadı, her zaman ondan daha fazlasını istedin ve yine de senin yanında durdu, her gece senin için oradaydı, sonra onu dünün çöpu gibi terk ettin."

"Ne kadar, Kate? Resimler için ne kadar aldın?" Ona sordum. Bilmem gerekiyor, bu durumu düzeltmeye başlamam gerekiyor. Kendimi biraz sorumlu hissediyorum ama aynı zamanda hissetmiyorum da.

"Paraya ihtiyacım vardı. Hastane masraflarını ödemek için paraya ihtiyacım vardı. Onu kurtarmam lazım" diye feryat ediyor.

"Ne kadar, Kate?" Ona soruyorum. "On bin," diye ağzından kaçırdı Kate.

"Bilmiyordum, Kate. Tanrı şahidim olsun ki bilmiyordum." Sesim ürkütücü derecede yumuşak.

"Eğer onu biraz olsun önemsiyor olsaydın, onu asla böyle terk etmezdin, onu asla içinde bulunduğu duruma sokmazdın."

"Yani ona para bulmak için beni kullanmaya mı karar verdin? Ona gerçekten yardım edebileceğim hiç aklına geldi mi?" Kate'in gözleri benimkilere kayıyor, şaşkın, şok olmuş, gerçekten umurumda değil. Hem kızgınım, hem de yaptığı şeyden ve nedeninden dolayı bunalmış durumdayım... Neden bahsettiğini bile bilmiyorum, Stacy ile uzun zaman önce ayrıldık ve birlikte değildik.

"Onun senin lanet parana ihtiyacı yok, Dex. Sana ihtiyacı vardı."

Addison Kate ve benim aramıza girdi. "Bu artık ne beni ne de bir başkasını ilgilendirir. Kate'le konuşmaya devam etmek istiyorsan, bu senin seçimin ve bunu şiddetle tavsiye ederim. Ama bu noktada, bence bunu özel bir yere taşımalsın. Seyirciler olmadan." Addison önce Kate'e sonra da bana baktı ve eğilip fısıldadı: "Güvenlik için adamlardan birini yanında tut, seni yargılamazlar. Ama onunla gerçekten konuşmalısın. Bu, olması gerekenden daha büyük bir şeye dönüşmeden önce onunla konuş. Bu kişisel ve özel bir mesele, öyle kalmasına çalış."

Başımı salladım ve Kate'e baktım. "Benimle gelir misin? Benimle biraz daha konuşur musun?"

"Söyleyecek bir şeyim kalmadı," diyor hırıltılı bir şekilde.

Addison omurgasını dikleştiriyor ve ona yaklaşıyor. Savunmaya geçti. Eğer bu kadar akşamdan kalma ve gergin olmasaydım, onu izlerken yarı sarhoş . "Onun dikkatini çekmek istedin, çektin."

Kate Addison'a, "Fotoğrafları bana göndermeden önce gitmesi gerekiyordu, böylece bu ortaya çıkmayacaktı," diyor. Geri çekiliyor, geri adım atıyor ve yaptıklarından pişmanlık duyuyor. Gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Evet, yle oldu ve sana kovulduğunu söylerken Kyle ve şirket adına konuştuğuma eminim. Bu onunla konuşmak için son şansın olabilir. Ona kız kardeşin ve durumu hakkında bilgi ver. İster inan ister inanma, gerçekten hiçbir fikri olmadığına ve yardım etmek istediğine inanıyorum. Bırak seninle konuşsun." Addison'ın sesi yumuşaktı ama onu kovması beni şok etti. Bu gerçekten Kyle'ın alanı. Ama omuz silkiyorum.

Kate, Addison'a "Siktir ," diye hırılıyor. Talon ve Kyle'ın Addison'a doğru seğirdiğini fark ediyorum, her an onu korumaya hazırlar. Addison biraz daha doğruldu.

"Dinle beni Kate, ben senin düşmanın değilim. Kız kardeşin için üzülüyorum, gerçekten üzülüyorum ama ona yardım etmenin yolu bu değil. şu anda on bin doların var, peki ya daha fazla paraya ihtiyaın olduğunda, sonra ne olacak? Onunla konuş, bunu onunla hallet. Bunu onun üzerine yıkmak adil değil."

Sonunda başını salladı ve ben de bunu işaret olarak kabul ettim. Odadan bizden önce çıkan Beck'e başımla selam veriyorum. Kapı arkamızdan kapanmadan hemen önce Addison'ın birine şöyle dediğini duyuyorum: "Eşyalarını otobüsten ve otel odasından çıkardığından emin ol. Onu bir uçağa bindirip gitmesi gereken yere götürün ve gruptan uzaklaştırın. Bunun gibi başka bir olayın patlak vermesine ihtiyaımız yok, en azından bu şekilde."

chapter 3 dex

Beck ve Kate'i odama götürüyorum. Hala dün gecedan kalma bir dağınıklık var. Buradan siktir olup gitmem lazım. Tanrı'ya dua ediyorum ki kokaini daha önce buradan çıkarmışlar. Tanrım, bu günaha ihtiyacım yok. Damarlarımda yanan o tanıdık ağrıyı hissedebilmem yeterince kötü. Bir çizgi daha çekme arzum her geçen dakika daha da güçleniyor. Bunun acısını Kate'den çıkarmak istemiyorum, ama ne yazık ki bir gitar telinden daha sıkı sarılmış durumdayım.

Beck kapıyı arkamızdan kapatır kapatmaz, "Pekâlâ Kate, bir şeyi anlamam gerek," diyorum.

"Burada olmak zorunda mı?" Beck'i işaret ediyor.

"Evet, sana güvenmiyorum. Dün gece yaptığın numarayla zaten oldukça aşırıya kaçtın. O benim ve senin güvenliğın için burada," diyorum ona, sesim endişeyle yükseliyor. "Bak Kate, Stacy'ye hiçbir şey borçlu değilim. Hasta olduğu için üzgünüm, ama kahretsin Kate, üç yıl oldu."

Kanepeye oturur. "O kadar zamandır orada."

Omuz silkiyorum. "Bak Kate, Stacy'nin yaşadıkları için üzgünüm ama bunun nasıl bir hayat olduğunu herkes kadar sen de biliyorsun. Stacy'nin yol hayatı için biçilmiş kaftan olmadığını sen de benim kadar . Benim istemediğim şeyleri istiyordu.

Benim ona veremeyeceğim şeyleri hak ediyor," diyorum kollarımı kavuşturup duvara yaslanırken. Stacy ve ben hiçbir zaman gerçekten birlikte olmadık. Onu diğer kızlar gibi becermeye bir türlü cesaret edemiyordum ama bunun nedeni benimle tanıştıktan birkaç saat sonra 'Seni seviyorum Dex' demesiydi. Tamam, o kadar dramatik değildi ama oldukça yakındı. Bu şekilde ilgilenmediğimi ona anlatmak için haftalarca uğraştım. O kadar çok istiyordu ki Ona vermek istediğimden daha fazlasını.

Hiçbir şey söylemiyor ama vücudundaki mücadelenin gittiğini görebiliyorum. "Bak Kate, bir süreliğine yardım edeceğim çünkü senden daha fazla şantaj istemiyorum."

"Bakın, özür dilerim. Başka ne yapacağımı bilemedim."

"Benimle konuşabilirdin Kate," diyorum ona. Duvardan uzaklaşıp ona yaklaşıyorum. "Bana kim olduğunu söyleyebilirdin. Bunu tartışabilirdik. Ama bunun yerine bana karşı koyamadığım iki şeyi yedirdin. Kadınlar ve kokain. Siktir, Kate. Dört yıldan fazladır ayıgım. Bağımlılığım her gün savaşıyorum ve her gece de savaşımağımın eminim." Ona söylediğim şeyin gerçekliğini kavrayışını izliyorum. "Bunun nasıl bir şey olduğu hakkında bir fikrin var mı? Bağımlılıkla savaşmak?" Başını sallıyor. "Kolay bir şey değil."

"Sadece bir kez oldu."

"Sadece bir kere." Onun karşısındaki kanepeye oturdum. Ellerimi saçlarımın arasına koydum ve dirseklerimi dizlerime dayadım. Kokain çektiğimi hatırlamıyorum. Kafayı bulduğumu hatırlamıyorum. Dün geceyle ilgili hiçbir şey hatırlamıyorum.

"Dex, özür dilerim."

"Hangi bölüm?"

Homurdanıyorum.

"Kokain."

"Yani bu bana şantaj yapmayı mı kılıyor?" Deadpan soruyorum. "Hayır. Ben... Başka ne yapacağımı bilemedim."

"O benim sorumluluğumda değil. Bence yanlış kişiyi tutuyorsun.

Stacy'nin seçimlerinden sorumludur," diyorum ona. Bir şey söylemiyor. İyi. Gerçekten umurumda değil. Stacy ile çok güzel zamanlarımız oldu ve bunu asla inkar etmem ama o benim için doğru kız değildi. Onu daha çok aldattım. ve açıkçası bu ikimiz için de doğru değildi. Uyuşturucu ve alkol konusundaki tercihlerimin ona zarar verdiğini gördüm ve o bundan daha iyisini hak ediyordu. "Sana yardım edeceğim, önümüzdeki üç ay boyunca tıbbi masraflarını karşılayacağım, ama hepsi bu kadar. Onunla daha fazla şey var ve belki de birilerinin bunun temeline inmesi gerekiyor. Benden daha fazlası olduğuna eminim. Sizler pek de iyi yetiştirilmediniz, yüzeyin altında sizin ya da belki onun bile fark ettiğinden çok daha fazlası var. Ona başka bir doktor bulun, başka bir tesise nakledin, umurumda değil ama yanında olun, bu işin iç yüzünü öğrenmesine yardımcı olun."

"Bunu karşılayamam..."

"İşini kaybettiğini düşünürsek, ona daha yakın bir yer bulabileceğine eminim. Bak," diyerek koltuktan kalktım, "sonsuz kadar yardım edemem ve etmeyeceğim, üç ay, o kadar. Eğer o noktada daha iyi değilse, o zaman ne yapacağınıza karar vermeniz gerekir. Ama eğer seni yakalarsam

ya da bir yerde gizlendiğini öğrenirsem ya da bir konserde ortaya çıkarsan polisi ararım. O benim sorumluluğumda değil."

Duvara yaslandım ve ona baktım. Omuzları çökmüş ve tamamen sönmüştü. Hâlâ bir şey söylemiyor. Bir dakika oturmasına ve ona söylediklerimi düşünmesine izin veriyorum. Tüm bunlar hakkında nazik olmaya çalışsam da, bu benim sorumluluğum değil, artık değil.

"Pekala, Dex, sen kazandın."

Ağır bir iç geçirdim. "Bu kazanmakla ilgili değil Kate. Kimse bir şey kazanmıyor. Benim hatam olmayan bir şey yüzünden kariyerimi mahvetmeye çalışmana izin vermeyeceğim."

Konuşmadan önce gözlerimin içine bakıyor. "Ne olursa olsun, özür dilerim."

Başımı sallıyorum ve gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. "Pek bir değeri yok. En azından bu karmaşa halının altına süpürülene ve tekrarlamayacağımı bilene kadar. O zamana kadar..." Düşüncemi bitirmedim. Sanırım onu zaten yeterince kötü hissettirdim, tanıdık olan gerçeğe girmeye gerek yok.

Bağımlılığın acısı damarlarımda sıcak bir şekilde dolaşmaya başlıyor. Bir süre sonra, "Sanırım burada işimiz bitti." diyorum.

Kalkmak için hiçbir hareket yapmıyor. Beck'e bakıyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda endişeli görünüyor. Bunu üzerimden atmaya çalışıyorum ve ona başımı sallıyorum. "Onun bilgilerini al, parayı hastaneye göndermek ve onu buradan çıkarmak için gerekenlere sahip olduğumdan emin ol," diyorum sertçe ve yatak odasına doğru dönüyorum.

Kapıyı kapatıp kendimi içeri kilitliyorum ve doğruca banyoya . Soğuk bir duşa ihtiyacım var.

Musluğa uzanırken ellerim titriyor. Kalbim hızla çarpmaya başlıyor ve panik yükseliyor. *Acaba odamda hiç bıraktılar mı?*

İşte o anda gitarın teli gerginlikten kopuyor. Artık kim olduğumu hatırlamıyorum. Sıcak ışığın cezbedtiği bir güve gibi, bağımlılık mantıklı düşüncelerimi ele geçirdi.

Hiçbir şeyi durdurmuyor, her şeyi alt üst ediyor. Eğer burada değilse.

Skor yapmamın ne kadar süreceğini düşünmeye başladım. En hızlı neyi atabilirim? Lanet günün ortasındayız.

Kahre

tsin.

Sikey

im.

Donup kalıyorum, vücudum titriyor, kalbim hızla çarpıyor, paniğin yerini en başından beri aradığım şeyi bulduğumda aceleci bir rahatlama duygusu alıyor.

Küçük bir şey.

Bu ancak bir çentik açmaya yeter.

Ama yanmayı geçirmeye yeter de bile. Arzuyu tatmin etmeye yeter de artar bile.

chapter 4 dex

"Dex!" Beck adında birinin bağırdığını ve yatak odasının kapısına vurduğunu duyuyorum. "Lanet olsun Dex, aç şu lanet kapıyı." Vurmaya devam ediyor. Banyo lavabosundan uzaklaşamıyorum, aynada kendime boş boş bakıyorum, elimde bir yirmilik, sarılmış ve gitmeye hazır yeni bir kola dizisi var. "Lanet olsun, Dex, sakın yapma," diye bağıyor Beck ama sesi boşlukta, üzerimde çok az etkisi oluyor. Onu duyuyorum ama zihnim sözlerini işlemiyor.

Vücudum hareket etmiyor.

Muazzam sonuçlar uzanıyor. Seçenekler.

Şu anda olanlar ya başlangıç ya da son olacak. Yirmiliği parmaklarımın arasında yavaşça yuvarlıyorum.

Bakmak, düşünmek. Yanığı

tedavi et.

Kaşıntıyı tatmin

etmek. Kariyerimi yok

et.

Daha fazla vuruş. Daha sert, daha ısrarlı. Öne doğru eğilip yirmiliği burnuma götürüyorum, tatlı tozu sistemime çekmeye ve her şeyi alıp götürmeye hazırım. Acıyı yıkamak, ağrıyı gidermek ve yıllarca süren ayıklığı boşa harcamak...

"Yapma.

" Donup

kaldım.

"Tanrım, Dex, özür dilerim. Her şeyi hallettiğimizi sanmıştım."

Beck'in sesi ihtiyacım olan ışık. Gözlerimiz aynada buluşuyor.

Merhamet ve acıma.

"Bana acıma amına koyayım," diye bağırarak önceki odağıma dönüyorum. Kar, güzel güzel serilmiş. Hazır...

"Sana acımıyorum, Dex. Sana hiç acımadım ve şimdi de . Sen bundan daha iyisin, daha güçlüsün."

"Acıyor amına koyayım."

"Biliyorum. ama. Ondan uzaklaş. . Onu uzaklaştıracağım."

"Asla . Her zaman zihnimin arkasında, midemin çukurunda, bunu yapma ihtiyacı, bunu hissetme ihtiyacı içimde dolaşıyor. damarlar."

Beck gelip durdu. Beni bu durumdan kurtarabilecek biri varsa, o da odur. O kadar yakın ki vücut ısını hissedebiliyorum. Ona saldırmak istiyorum. Onunla savaşmak, onu itmek, her şeyi ondan çıkarmak. Eli bileğimi kavıyor. "Yapma," diye fısıldıyor. "Bırak onu. Hadi ama dostum. Gidip bir kadın buluruz, dövme yaptırırız, her şeyi yaparız ama bunu değil. Burada olmaz. Bunca zaman sonra olmaz."

Her his artıyor, her ses milyonlarca kez daha yüksek çıkıyor ve her şey ağır çekimde. Parmaklarımın lastik bir bant gibi şakladığını duyuyorum ve rulo haline getirilmiş yirmiliğin tezgâha düşüp yavaşça, gürültüyle çözülmesini izliyorum.

Uzun bir nefes veriyorum, çizgilerim dağılıyor ve kığımın üzerine düşüyorum. "Götürün, hepsini. Çıkarın onu buradan."

Duvara yaslanıyorum, göğsüme çekiyorum ve başımı dizlerime dayıyorum, Beck'in çantayı yıkamasını izleyemiyorum.

Ondan olabildiğince hızlı kurtulmak için acele ettiğini duyabiliyorum. Tuvaletin sifonu çekildiği anda zıplıyorum.

Beck banyodan çıkıyor. Bok tekmelerinin halıya çarpma sesinden anlıyorum. Tekrar geri döndüğünde ona bakmıyorum ama tuvaletin sifonu tekrar çalıyor.

"Gitti," diyor usulca. "Hepsi mi?" Nefes veriyorum.

"Evet."

"Güzel, çıkar beni buradan."

Elimi kaldırıyorum ve Beck beni ayağa kaldırıp gözlerimin içine bakıyor. "Aramız iyi mi?"

Omzunu kontrol ediyorum ve yarım yamalak bir gülümseme veriyorum.

"Sorun yok."

On beş dakika sonra Beck, Leroy, Mouse, Peacock ve ben hafta sonu için aldıkları SUV'ye sardalye gibi doluşmuştuk.

"Nereye gidiyoruz?" Sonunda sormayı başardım. Kendimi hiç kendim gibi hissetmiyorum. Aslında, sanki dışarıdan içeriye bakıyormuşum gibi hissediyorum.

"Yemek," diye cevaplıyor Mouse. Dalgınca başımı sallıyorum. "O zaman mürekkep."

Bu fikir beni biraz neşelendiriyor. Neyin beni daha çok rahatsız ettiğini bilmiyorum. Kate'le yaşadığım saçmalıklar mı, Stacy'nin peşini bırakmamam mı, yoksa dört yıllık ayıklığımı mahvetmiş olmam ve her şeye yeniden başlamak zorunda hissetmem mi? Asıl ihtiyacım olan şey sikimi içine sokabileceğim bir amcık ama mürekkeple yetineceğim.

İlk dövmemi 17 yaşımdayken yaptırdım. Sol elim sağ yanımda, gagamın hemen altında kayıyor. Acıyı hatırlıyorum, işkenceyi hatırlıyorum ve sonunda dayanılmaz acının beni gözyaşlarına boğacak kadar yoğun olduğunu hatırlıyorum. Umutsuzca dökmem gereken gözyaşları. Ben oldukça Dövmecimin o gün bana işkence etmekten erotik bir zevk aldığından eminim. Tüm dövme sanatçıları bir şekilde sadist olmak zorundadır.

İster cinsel tatmin olsun, isterse de deneklerine acı çektirmenin verdiği hafif keyif olsun, her iki durumda da sadist bir çizgi gerekir. Dövmesiz bir dövme sanatçısına asla güvenmeyin. Benim tecrübelerime göre en kötüsü onlar. Yemin ederim ki İşleri bitince tuvalete koşup lanet maymunu okşuyorlar. "İşte," diyor Beck sürücü koltuğundan. Yolcu tarafına baktım.

Fajitas adında bir yerdeyiz. Hangi cehennemde hakkında hiçbir fikrim yok, sadece Phoenix'te bir yerde olduğumuzu biliyorum. Beşimiz arabadan inip kapıya doğru yöneldik. Beck benimle arkada kaldı.

"Hey," dedim.

"?" Beck soruyor. Omuz silkiyorum. "Bok gibi hissediyorum." "Fiziksel olarak mı yoksa..."

"Duygusal olarak. Ezilmiş gibi hissediyorum ve bundan nefret ediyorum.

" Karşılığında hiçbir şey söylemiyor. Beck, onca insan arasında, her zaman yanımda olan, kıcımlı kurtaran ve bazen benimle birlikte başını belaya sokan tek adam. Beck, pislik dış görünüşüne rağmen, hepimiz gibi arada bir gevşemekten hoşlanan oldukça iyi bir adam.

"Dostum." Durdu.

Onun yanında durdum. "Ne?" Yüzünü bana döndü ve yere baktı. "Ne oluyor lan?" Bakışlarını takip ediyorum ve onun gördüklerini görüyorum. Sağ elim

kolumu tırmalıyor ve karıştırıyor. Donup kaldım, kollarımı ayırdım. "Lanet olsun." Orada öylece durup dirseğıme bakıyorum, henüz kanamıyor ama çok yakındı. "Kahretsin," diyorum tekrar.

"Burada yargılama yok, bunu sen de biliyorsun. Seni içeri almam gerekiyor mu?"

"Kahretsin, bilmiyorum," diye mırıldanıyorum. Bir sigara yakıyorum. Boğazımdan aşağı atlama. Sinirlerimle böyle başa çıkıyorum, ayrıca ellerimi de meşgul ediyor, en azından birkaç dakikalığına. Her zamanki özgüvenli halimde değilim ve bu da beni aşağı çeken şey. Kendime geledim. "Hayır, lanet . Yapmayacağım. Bunu yapabilirim. Bu ilk kez çuvallamayışım değil, bundan sonra da öyle olacağından şüpheliyim. son."

"Dex, ben ciddiym. Seni içeri alacağım."

"Ne yapacaklar ki zaten? Bir kere kullandım. Körkütük sarhoştum ve aslında yaptığımı hatırlamıyorum. Her şey kafamda."

"Bundan şüpheliyim. Vücudunuz zihninizin yapabileceğinden daha fazlasını hatırlıyor..."

"Siktir et bu saçmalığı. Terapiye detokstan daha çok ihtiyacım var Beck." Sigaramı söndürüyorum.

Anlayışla başını sallıyor. "O zaman yemek terapisiyle başlayalım."

Restoranın girişine baktım. Diğer çocuklar çoktan içeri girmişlerdi. "İyi," diye homurdanıyorum ve yürümeye başlıyorum. Beck de geliyor ve restorana giriyoruz. Çocuklar sağımızda, birkaç basamak yukarıda bekliyorlar ve Beck onları işaret ederek hostese onlarla birlikte olduğumuzu gösteriyor.

"İyi misin?" Peacock

soruyor. Başımı sallıyorum ve oturuyorum.

Birkaç dakika içinde cips, salsa ve alkol yola çıktı.

Cipsler dudaklarıma değdiği ve sıcak salsanın boğazımdan aşağı kaydığı anda, titremelerimin azaldığını ve paniğimin tekrar konsantre olabileceğim noktaya geldiğini hissedebiliyorum.

Mürekkep için ağırlı bölgelerim tükenirken, ağrı terapisinin yakın geleceğimde olduğunu bilmek beni daha da rahatlatıyor.

chapter 5 dex

Ağrı terapisi işe yaradı ama sadece marjinal ve geçici olarak. Bir zamanlar hissettiğim ve beni duygusal sıkıntılarımdan arındıran kabarcıklı acıyı hissedebileceğim günü özlemle bekliyorum. Evet, aptal gibi konuşuyorum ama neyse. Eğer hiç denemediyseniz, belki de denemelisiniz.

O gece bara gittiğimizde yavaş yavaş kendimi en azından biraz daha iyi hissetmeye başlamıştım. Taze mürekkebinin verdiği yanma hissi sayesinde. Bu küçük olsa da, kim olduğumu, nerede olduğumu ve nereye ait olduğumu hatırlatan iyi bir hatırlatma oldu.

Ertesi geceyi Cami, Tristan ve arkadaşlarıyla geçirdik ve ardından doğaçlama bir konser verdik. Tamam, benim ve diğer çocuklar için olduğundan daha çok Talon ve Addison içindi. Ama her neyse. Benim Addison'ın Talon'u öpmesini ve sonra dönüp Kyle'ı öpmesini izlediğimde şüphelerim doğrulandı. Aptal değilim, T & K'nın daha önce kadınları paylaştığını biliyorum, ancak bu üçü arasında oldukça açık bir şekilde farklı.

Talon'u tanıdığım bunca yıl boyunca, onun erkeklerden biri olduğunu hiç bilmiyordum, ama Kyle ile her zaman şüphelerim vardı. Eninde sonunda anlamaya . Ama bu Addison'ı azarlamamı engellemiyor. Kahretsin, güzel ama sikimi emen diğer kadınlar gibi olacaktı. Pompala ve boşalt.

Doğaçlama konser, terapimin ve bir gecelik çöküşten kurtulmamın ikinci adımıydı. Davul çalmak benim için her zaman en iyi çıkış yolu olmuştur ve olmaya da devam edecektir. Nasıl olursa olsun Acıyı buluyorum, daha sert vurmak, daha çok çalışmak ve bir hayvan gibi çalmak için bir dürtü buluyorum. Konser benim için olmasa da uzakta vurmak güzel. Yola geri döndüğümüzde her şeyin daha iyi olacağını biliyorum.

Daha iyi. Odak noktamı oynamaya çevirebilirim. Ayrıca Phoenix'ten çıkmak, sıçıp batırdığım yerden ayrılmak her şeyi çok daha tatlı kılacak.

Albuquerque'ye vardığımızda daha iyi bir ruh halindeydim ve nihayet eski dönmeye başlamıştım. Phoenix'ten ayrılmam gerekiyordu ve Beck'e de bunu söyledim. Burada kalmam için onu biraz ikna etmem gerekti, Cami ve Tristan'la akşam yemeğinin neredeyse bir zorunluluk olduğunu söyledi. Çocuklardan önce Phoenix'ten uçmak istedim ama kalmam gerektiğine karar verdim. Talon sonunda 'Your Eyes'ın listelerin zirvesine çıktığını açıkladığında bunu yaptığımı çok memnun oldum. Sadece bu bile kalmama değdi.

Albuquerque konserinden sonra Mouse'a "Bırak da duş alayım," dedim. Yeşil odaya dönerken bana "Tamam," dedi.

Kahretsin, bu gece neredeyse bana fazla geldi. Kendimi gergin söylemek hafif kalır. Son birkaç günden sonra, yüzümü bok götürmemek ya da lanet olası karın izini sürmemek için her şeyimi harcadım. Bu gösteriyi atlatmak için bir şeye ihtiyacım olacağını biliyordum. Ama bir şekilde, nasıl olduysa, başardım.

Sıcak su spreyinin altına giriyorum. Kollarımdaki ve göğsümdeki tüm kaslar beni öldürüyor. Uzun zamandır bir gösteriden sonra bu kadar bitkin hissetmemiştim. Yatağıma girip istiyorum. Ama Mouse beni bu gece dışarı çıkmaya ikna etti. Onlar başka bir turneye çıkmadan ve biz Teksas'a gitmeden önce Empty Chamber ile son gösterimizdi.

Dışarı çıkma ihtimali beni canlandırıyor ve üç gündür ilk kez, bana çekecek birini bulma düşüncesiyle aletim kıpırdanıyor. Gözlerimi kapatıyorum, banyoda bir hatunu becererek kendi terapimi tamamlama fikrini içime çekiyorum.

Yıkamayı bitirdiğimde, aletim çelik gibi sertleşmişti. Sikimi sertçe kavradım. Tabandan tutarak, kan akışı kesildikçe başının şişmesini ve koyulaşmasını izliyorum. "Siktir," diye inledim ve okşamaya başladım. "Siktir." Öne doğru eğilip başımı duvardaki ön koluma dayıyorum ve daha sert, daha hızlı, tabandan uca doğru okşuyorum. Bırak da boşalayım.

Lanet olsun.

On dakika ve akıllara durgunluk veren bir orgazmdan sonra . Gerçi şimdi canavarı uyandırdım ama o sakinleşmeyecek. Neye ihtiyacı olduğunu biliyor. Taşaklarını içine sokacak sıcak ve ıslak bir ağza ihtiyacı var. . "Evet, bu harika olurdu," diye homurdanıyorum. "Çünkü daha önce pek çok kadın hepinizi aldı." Gözlerimi kendime çeviriyorum ve hâlâ nemli olan Bacaklarını yırtık bir kotun içine sok ve arka cebini kontrol et. Evet, hala oradalar. Sonunda siyah bir tişört giyiyorum. Parmaklarımı hala ıslak olan saçlarımda gezdirerek yeşil odadaki çocuklara katılıyorum. Addison'ın etrafı hayranları tarafından sarılmış, yüzüne imza kitapları fırlatılırken başımı sallıyorum.

Sırıtiyorum. "Selam kardeşim." Talon'a dönüyorum. "Bu gece iyi iş çıkardın." El ele tutuşup göğüslerimizi çarpıştırırken ona "de o kadar kötü değildin," diyorum. "Bununla nasıl başa çıkıyor?" Addison'a doğru başımı sallıyorum.

Talon bir kahkaha attı. "Bizim yaptığımızdan çok daha iyi."

"Ha! Sen öyle diyorsun. Ben sadece konuşarak kimin girebileceğimi arıyordum. Umurumda bile değildi."

Talon güler. "Bu doğru. İyi misin, dostum?" Ona ciddi bir şekilde bakıyorum. "Oraya geliyorum."

Kyle omzumun üzerinden, "Hepimizin senin için burada olduğunu biliyorsun," diyor. Talon'u bırakıyorum ve Kyle'a dönüyorum. "Evet, biliyorum."

"Hepimiz oradaydık ve bir gün hepimizin bir noktada tekrar oraya döneceğinden hiç şüphem yok," diyor Kyle ve kol kola giriyoruz.

"Evet. Hadi şu bitirelim. Bir içkiye ihtiyacım var," diyorum ikisine de, konuşmadan ve konuşmanın gidişatından kaçarak.

Sonunda iğrenç hayranlar yığınına ikramda bulunmayı bitirdiğimizde, şimdiye kadar en azından bir tanesinin ilgimi çektiğini fark ettim ve onu da davet ettim. Adını sormaya zahmet etmeyin, çünkü söylersem namerdim. bile değil. Bir isimleri olduğu an, ya çok fazla önemsemeye başladığım ya da artık dikkatimi vermediğim andır.

Pop.

Pop.

Pop.

Düğmelerimi ilikle.

Kahretsin, narin parmaklarını şaftımın etrafına sararken elleri buz gibi. Beni çekmeye çalışıyor. Çenesinden tutup onu bana zorluyorum. Donuk yeşil gözleri bana bakıyor. Başımı hafifçe sallıyorum. "Onu asla bu şekilde serbest bırakamayacaksın, tatlım." Çenesini bırakıyorum ve kot pantolonumu alıyorum,

Onları aşığı çekiyorum. Aletim serbest kaldı ve onun yüzüne çarptı. Gülmemek için dudağıımı ısırıyorum. Yüzündeki şok ifadesi beni güldürmeye yetiyor ama gözleri canavardan başka bir şeye dikkat edemeyecek kadar açık.

"Tanrım, kocaman olmuşsun." Bana bakıyor. öyle tatlım, bakalım ne kadarını kaldırabileceksin.

Soğuk elleri sikimi iki kez avuçluyor ve okşamaya başlıyor. Hadi ama... Ellerimi onunkilere doladım ve daha sıkı sıktım. İnliyorum ve o beni okşamaya devam ediyor.

Beş vuruşta sıkılıyorum.

Sikimi ellerimin arasına alıp dudaklarına dayıyorum, hafifçe bastırıyorum ve gözlerinde korkuyla bana bakıyor. "Sorun yok, tatlım. Alabilirsin."

Dilini dışarı çıkarıyor ve mor kafayı parlak pembe diline doğru okşuyor. "Ahh, işte bu bebeğim. Em onu," diyorum onu cesaretlendirmek umuduyla.

Bara gittiğimizde bu kadar sürtük olduğu için, yarağıımı boğazına kadar sokmasını bekliyordum, ama buraya döndük ve silah utangaçtı.

Sonunda onun ılık, ıslak ağzının sikimin başını sardığını hissediyorum. "İşte böyle, bebeğim. Al şunu." Elleri durmuştu ve küçük ağzında ucu zar zor hareket ettiriyordu. Ellerimi saçlarına koyuyorum, beni ıslak ağzının daha derinlerine alması için onu cesaretlendirmeyi umuyorum, ama lanetleneceğim, bana direniyor. Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. Bu gece ihtiyacım olan ya da istediğim şey bu değildi.

İsterseniz beni bir domuz olarak düşünün, ama horozuma gezegendeki en iyi şeymiş gibi tapacak bir kıza ihtiyacım vardı ve flörtöz ve tereddütlü iyi sikişen iki ayakkabıyı bulmayı başardım.

Oh... Tamam, bu biraz daha iyiydi. " böyle, bebeğim. Evet, em onu horoz." Cesaretlendirici sözlerim onu teşvik ediyor, ama bu onun becerilerini geliştirmiyor.

Gerçekte berbat oldukları halde, kızların ne kadar sıklıkla kafa verme konusunda harika olduklarını düşünmerak ediyorum. Kelime oyunu yapmıyorum.

Onu aletimden çekmeme, domaltıp aptalca sikheme yaklaşık üç buçuk saniye kaldı, ama onun kararsız doğası, bana verdiğiinden çok daha fazlasını ondan alacağımı söylüyor. Sadece

Tanıdığınız bazı kızlar ya bakiredir ya da çok deneyimsizdir ve bu

hangisi olduğundan emin değilim. Kaya tanrılarına dua ediyorum ki biri, herhangi biri, bir şey, ne olduğu umurumda değil, bu tren enkazını yarıda kessin. Gözlerimi kapatıyorum, ona bakmamanın her şeyi biraz daha iyi hissettireceğini umuyorum.

Hayır.

Uygun yerlerde homurdanıyor ve inliyorum, ama ona vurmayacaksam, boşalıyormuş gibi yapamam.

Zil... ..

Şükürler

olsun.

"Üzgünüm bebeğim, buna bakmalıyım."

Telefona bakıyorum. Beck, şükürler olsun. "Evet?"

"Dostum, gidiyoruz."

"Bir dakika içinde çıkıyorum." Telefonu kapattım.

"Üzgünüm tatlım, aracım kalkıyor." Kendimi onun ellerinden ve ağzından kurtarıyorum. Çok üzgün görünüyor ama umurumda değil. Düğmelerimi ilikliyorum, telefonumu cebime geri koyuyorum ve onu yüzünde şok olmuş bir ifadeyle orada bırakıyorum.

Beni kapıda karşılayan Beck'e "Hatırlat da seni sonra öpeyim," diyorum.

Gülüyor. "Bunu söyleyebilirim." Ona kaşımını kaldırıyorum. "Ciddi misin? Dostum, genelde bundan çok daha sesli konuşursun. Sesin prova edilmiş gibiydi." Homurdandım. "Gerçekten gidiyor muyuz?"

"Hayır, ama..."

"Siktir , gidelim," diyorum ve mikrofonuna bir şeyler söylüyor, muhtemelen Mills'e kaçtığımızı söylüyor.

Yirmi dakika sonra rafimdaydım, perdem kapalıydı. Kulaklıklar içeride ve ben çaresizce onun bir türlü gideremediği ereksiyonu ovmaya çalışırken pornolar gözlerimin önünden geçiyor.

chapter 6 dex

Gece bir ara Albuquerque'den ayrıldık ve Galveston'a doğru yola çıktık. Bir buçuk günün büyük bir kısmını otobüste geçirdik. Çok berbattı. Özellikle de bu lanet şeyin duvarlarının kağıt inceliğinde olduğunu ve Talon ile Kyle'ın Addison'dan hoşlandıklarını gizlemediklerini düşünürsek. Şanslı piçler.

Galveston'daki gösteri harika geçti. Toparlandık, takıldık ve ayrıldık. Yarın gece Dallas'ta bir gösterimiz var ve oraya gitmemiz gerekiyor.

Dallas gösterisi bittiğinde ter içinde kalmıştım ve kollarım beni öldürüyordu. Davul çalmak cinsel hüsrana için harika bir çıkış noktası oluyor. Set sırasında çocuklardan birkaç yan bakış bile toplamayı başardım. Umurumda değil; aletim sert ve dokunulmamışken daha iyi çaldığımı düşünüyorum. Sonunda dışarıda bir gece geçirdik.

Bir sonraki ayağı için bir grup asi aptalı toplamayı başardık. ve ben onlarla pek iyi anlaşıyorum. Ne diyebilirim ki; ben insanlardan hoşlanan biri değilim. Onlar bir avuç dangalak. Onlara pek dikkat etmiyorum. Sadece buradan çıkmak ve sikimi sokacak bir şey bulmak istiyorum. Her şey son grupçudan daha iyi olmalı.

Bara vardığımızda, ortada bir daire şeklinde koltuklar vardı ve biz de onları devraldık. Tişörtlerinden ve diğer kıyafetlerinden de anlaşılacağı üzere bu gece buradaki insanların çoğu konserdeydi. Mekâna girerken gördüğümüz yoğun karşılamadan bahsetmiyorum bile.

Bir numaralı hatun bana yaklaşmadan önce biranın yarısını zar zor bitiriyorum.

Hoş kız ama bu gece burada çok daha iyileri var. "Üzgünüm tatlım, gitmem gereken başka bir yer var," diyorum ona. Nazik değildi ve ipucunu anladı. Yine de bu gece dikkatimi çekmeyi başaran kız için kafasında dönen kız aşkı çarklarını görebiliyorum. Bitirdiğimde

İkinci biramda, üç kızı daha geri çevirdim, gerçi Mouse onlardan birini cezbediyor. Belki orada şansı yaver gider. Yine de gerçekte kim olduğunun farkına varmasını isterdim. Yakışıklılık bu adamı yatağa atıyor ama iş onları tavlama gelince hiçbir becerisi yok. Peacock'ı izliyorum Çemberimizin diğer tarafından gizlice Fare'yi izliyor. Etrafında piliçler eksik olmasa da, Peacock için yüzeyin altında sakladığından daha fazlası var. Kim bilir, belki bir gün sonunda baklayı ağzından çıkarır ve dolaptan çıkar. Yine de bu sadece bir teori.

Talon'u Addison'la izliyorum. Ona karşı gülünç derecede sevgi dolu ve onda bu kadar özel olan şeyin ne olduğunu merak ediyorum. Hem onu hem de grubumuzun menajeri Kyle'ı tuzağa düşürmeyi başarmış. İkisi de Kyle ile sohbet ediyor.

Addison gözleriyle Kyle'ı beceriyor, tıpkı benim onu becerdiğim gibi. Oh, ne yapmazdım

o kış parçasını fethetmek için. Her neyse, Kyle sağda solda kadınları reddediyor. Neden Talon ve Addison'dan bu kadar uzaklaşma ihtiyacı hissediyor anlamıyorum. Yani, üçünün birlikte bir şeyler çevirdiğini hepimiz biliyoruz. Talon'un da Kyle'a baktığını fark ettiğimde kaşlarımı kaldırıyorum. Hmmm? Hepsi bir arada, birlikte olabilirler mi? Homurdanıyorum.

Sonunda yaklaşımlarla çalışabileceğim bir şey. Kahverengi omuz hizasında saçlar, çok fazla makyaj, parlak 'sik beni' kırmızısı ruj. Gözlerim güneye gidiyor. Değiştirilmiş bir Bottles tişörtü giydiğini fark ettiğimde onları yuvarlamak istiyorum. Ama sonra gözlerim süper kısa şortlara takılıyor, ceplerin altlarının dışarı sarktığı türden. Çok güzel biçimli ve bronzlaşmış bacakları var ve ayakları siyah, askılı, beş santimlik topuklu ayakkabılara sıkışmış. Gülümsüyor. Bir kusur olduğunu biliyordum. Siktir et. O sikilebilir.

"Hey, sen Dex'sin, değil mi?"

Sevimli gülümsememi takınıyorum ve biraz daha dik oturuyorum. "Ben, Tatlım." Kalçamı okşuyorum ve o da ipucunu alıyor. Bacaklarımın arasına kayıyor ve oturuyor. Görünüşte masum bir hareketle, elinin yarım boyunca kaydığını hissediyorum. Gözleri biraz daha açılıyor. "İyi vakit geçiriyor musun?" diye soruyorum.

Bana doğru eğildi. "Beni arka odaya götürdüğünde daha iyi vakit geçireceğim."

Gözlerim biraz daha açılıyor. "Peki, neyi bekliyoruz?" Ve hayır, ona adını sorma zahmetine girmiyorum. Bir noktada söylemiş olabilir, ama bilmediğim zaman daha iyiyim. Bu da bana ona şöyle isimler takmak için bir bahane veriyor.

bebek ve tatlım ve bu bir sevgi ifadesi gibi görünüyor, gerçekte ise sadece adını bilmiyorum.

Ayağa kalkıyor ve ben de şişemi masaya bıraktıktan sonra onu takip ediyorum. Mouse yanından geçerken bana sinsice sırtıyor. Koltukları temizlediğimizde ona dönüp barın arka tarafını işaret ediyorum. "Önden buyurun." Bana tekrar gülümsüyor ve yolu gösteriyor. Kalabalığın arasından yolumuza devam ediyoruz. Beck'i arkamda hissedebiliyorum. Başımı ona doğru çeviriyorum ve sırtıyorum. Beck sadece gözlerini deviriyor ve başını sallıyor. "Bize katılır mısınız?" diye soruyorum. Yine başını sallıyor. Yazık. Kırmızı Dudaklar'a dönüp topuklu ayakkabılarıyla barda bir o yana bir bu yana salınışını izliyorum.

Sonunda kapalı bir kapıya geldik. Kapıyı açıyor ve ben de açık tutarak onu içeri sokuyorum. İçeri girdiğinde kapıyı kapatıp kilitliyorum, sonra onu doğru itiyorum. ellerimin arasına alıp dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum. Kısa süreliğine şaşıyor ama hızla bedenimde eriyor. Yarı büyüyor, ama sadece biraz. Öpücüğünde çok az tutku var. Önemli değil. Orada uzun süre kalmıyorum. Ellerimi hareket ettiriyorum ve çenesi boyunca, boynundan aşağı, sonra modifiye tişörtünün açıkta kalan omzu boyunca öpmeye başlıyorum.

Ellerimin yapacak başka bir şeyi yok, bu yüzden yanlarından yukarı kayıyorlar ve nefes nefese bir inilti çıkarıyor. Kotumun fermuarına karşı seğiriyorum. Ellerim göğüslerini kabaca kavramak için yukarı çıkıyor. Mmm, fena değil. Belki büyük B ya da küçük C. Aramızda sütyen olmadığını fark ettiğimde meme uçlarının sertleştiğini hissediyorum. Omzuna doğru gülümsedim. "Ne istiyorsun?" Nefes alıyorum.

"Sen."

"Biliyorum, ne yapmamı istiyorsun?" Meme uçlarını baş ve işaret parmakları arasında yuvarlıyorum. Sırtı kavislendi. Ellerimi geri çekip onu tezgâhın üzerine kaldırıyorum. Yerleşiyor ve ben meme uçlarına masaj yapmaya devam ediyorum. Sırtını tekrar dikleştiriyor ve inliyor. "Soruma cevap vermedin. Bir daha sormayacağım."

cevap vermiyor ama onun yerine tişörtünün eteklerine uzanıyor. Yukarı çekerken, göğüslerini bırakıyorum ve o da tişörtü çıkarıyor. Güzel. Yuvarlak, diri meme uçları gözüme çarpıyor. Ağzım hemen bir tanesinin üzerine düşüyor ve onu alıp emiyorum, diğerini parmaklarımla yuvarlıyorum. Gömleğimi çekiştirdiğini hissediyorum. Bir patlamayla geri çekiliyorum ve gömleğimi başımın üzerine çekiyor. Elleri göğüs kaslarımdan karın kaslarıma ve kot pantolonumun düğmesine doğru kayıyor. Mmm, kontrolü ele alanlara bayılıyorum.

Pop.

Pop.

Düğmelerim patladı ve beni kurtarmaya çalışan elleri içeri girdi. Kotumu aşağı itiyorum ve son pilicin suratına attığım tokadı hatırlıyorum. Elleri sikimin etrafını sararken diğer meme ucunu ağzıma alarak gülme dürtümle savaşıyorum. Temas sıcak ve hafif sert. Çekiştiriyor ve çekiyor, benden bir inilti çıkarıyor. Ellerim şortunun düğmesine gidiyor ve kalçalarını öne doğru itiyor, elleriyle sikimi okşamaya devam ederken beni içeri davet ediyor.

Birkaç vuruştan sonra memelerinden çekilip ayağa kalkıyorum ve kot pantolonumu kalçalarımın altına doğru itiyorum. Geri adım atıyorum ve sikimi elinden alıp okşamaya başlıyorum. " şunları," diyorum ve o da tezgahın altına atlıyor. Şortunun düğmelerini açıp indiriyor, parlak yeşil bir tanga ve çok kel bir kedi ortaya çıkarıyor. Evet.

Şortunu çıkardıktan sonra tekrar tezgâha tırmanmaya başladı. I başımı sallıyorum ve sikimi ona doğru sallıyorum. Gülümsüyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. "Aferin kızıma," diyorum usulca, sikimi bir kez daha ellerinin arasına alırken. Sonra parlak kırmızı dudakları sikimin başını sarıyor. Çok daha iyi, diye düşünüyorum gözlerimi kapatırken, dokunuşunun ve sikimin etrafına sarılmış sıcak ağzının tadını çıkarıyorum. "İşte böyle bebeğim, sikimi yala. Hoşuna gitti, değil mi?"

Mırıldanarak cevap veriyor ve taşaklarımı gıdıklıyor. Ben inliyorum ve o devam ediyor. Bunu sürdürüyor... O durmuyor ve ben de onu durdurumuyorum. O okşamaya ve emmeye devam ediyor. Toplarımın küçüldüğünü ve horozumun seğirdiğini hissediyorum.

Tam boşaltmak üzereyken kafası şişiyor. Ellerinden biri Taşaklarımın masaj yapıyor ve emmekten vazgeçiyor. "Durma," diye . O da şiddetle emmeye başladı, kasıtlı olarak beni boşaltmaya çalışıyordu. Bana uyar. Başını tuttum ve ona yardım etmeye başladım. Ağzını sikmek. Bu Bir homurtu ve hırıltıyla patlamam sadece birkaç vuruş sürüyor. Yüküm onun için çok sert ve hızlı geliyor. Boğuluyor ve tam döllerim ağzından sızmaya başlarken ona bakıyorum.

Muhteşem bir manzara. İster sikimde boğulsunlar, ister benim için fark etmez. Bana bakıyor ve taş kesilmiş gibi görünüyor. Sanırım boğazından aşağı patlamadan önce onu uyarmalıydım. O Muhtemelen işimin bittiğini ve çırılçıplak kalmanın boşa gittiğini düşünüyor. Ama sonunda boğazından aşağı inmeyi bitirdiğimde, bacaklarını ayırmadan ve yüzümü damlayan ıslak amına gömmeden önce ona yardım ediyorum ve tezgahın üzerine geri kaldırıyorum. Ağzımın tıkanmasına karşı koyuyorum. Birini ovmak için yeterince zaman harcamamış gibi tadı var. Sikerim böyle işi. Onu boşaltacağım ve sonra

adını unutana kadar onu becerecek. Sakso fena değildi ama daha ıslak ve daha sıcak bir şeye aç.

İki parmağımı amına sokuyorum ve o da kıpırdanıyor. "Kıpırdama," diyorum ona. Başını salladı ve yerine oturdu. Tanrım, hiçbir şey söylemiyor. Oh iyi, benim için daha iyi. Hiçbir şey söylememesi, kulağımı daha iyi.

Eli saçlarıma dalıyor, beni sıkıyor ve kendisine bağlıyor. I parmaklarımla onu sikmeye ve klitorisini ağzıma almaya devam ediyorum. Tanrıya şükür, patlaması, adımı haykırması ve amcığının sel gibi akması sadece otuz saniye sürüyor. Onun için orgazmını sağdım. Parmaklarımla onu aşağı indiriyorum.

Sonunda sakinleştiğinde, boştaki elimle kotumun cebine uzanıp bir prezervatif çıkarıyorum. Diğer elimi damlayan amından çekiyorum ve parmaklarımı ağzına doğru kaldırıyorum. Ona "Em" diyorum ve o da hararetle parmaklarımdaki suları yalamaya başlıyor. Prezervatifi yırtıp açarak bir gösteri yapıyorum. İşini bitirdiğinde gözleri biraz daha açılıyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Hiçbir şey, sen zaten..."

"Tek seferlik bir mucize değilim tatlım, tabii durmamı istemiyorsan."

"Tanrım, hayır," diye inliyor ben aletimi lastiğin içine sokmaya çalışırken. Çenesinde ve göğsünde hâlâ döl damlaları olduğunu fark ediyorum.

"Aşağı atla ve eğil" diye emrediyorum ve itiraz etmiyor. Aşağı atlayıp tezgâhın üzerine eğilirken göğüslerinin zıplamasını ve kıcını bana doğru oynatmasını izliyorum. "Hazır mısın?" diye soruyorum.

"Mmm, evet, lütfen," diye inliyor, sikimin başını amına doğru kaydırırken. Bana karşı geri itiyor; deliğini buluyorum ve içeri kaymaya başlıyorum. Tanrıya şükür, arkasını döndü. Bu kadar kolay olmasına şaşmamalı. Kasabanın kapı tokmağı gibi; herkesin bir sırası var. Sikerim böyle işi. İyi ki çoktan boşalmışım. Ona vurmaya başladım. Çoğu kızıdan biraz daha fazla içime girmeyi başardı ama önemli değil, zaten bir bok hissedemiyorum.

Ben büyük bir adamım. İki buçuk santim ve kalem falan değilim. Bu kız kendini neyle beceriyor? Tanrım, o daha gevşek... Oh hayır, ben... hayır, bunu da hissedemiyorum. Gözlerimi tekrar kapatıp onu daha sert sikmeye başlıyorum. Bana geri dönüyor, yüksek sesle inliyor ve daha önceki orgazmı herhangi bir gösterge ise, yakın. "Ver onu bana.

Gel amına koyayım," diye homurdanıyorum ve o da bana daha sert vuruyor. Biraz sıktığımı hissediyorum ve ılık sıvı akışı sikimin üzerine yayılıyor ve homurdanıp inliyorum. Ama bu sefer boşalmadım. En azından oral seks yaptım. Kendimi ondan kurtarıyorum ve o daha arkasını dönmeden prezervatifi hızla çıkarıyorum. Bağladım ve tezgahın bir kağıt havlu aldım, boşa prezervatifi sardım ve attım.

Tezgahın üzerinde hala inliyor, doymuş ve tatmin olmuş. Her neyse.

Kotumu yukarı çekip düğmelerini ilikliyorum ve tişörtümü geri giyiyorum. "Üzgünüm tatlım, gitmem gerek." Kapının kilidini hızla açtım ve o itiraz edemeden çıktım. Odadan çıkar çıkmaz Talon, Kyle ve Mills yanımdan hızla geçip gidiyorlar.

"Ne oluyor lan?"

"Addison," diyor Beck ve biz de yavaşça kadınlar tuvaletine doğru giden kalabalığın arkasından gidiyoruz.

chapter 7 raine

Telefonum Cami'nin zil sesiyle çalmaya başladı. Saat geçiyor; yatağıma daha yeni girmiştim. Bir an cevap vermemek konusunda tereddüt ettim. "O asla bu kadar geç aramaz. Tabii... Ben Raine," diyorum yeşil tuşa bastıktan sonra.

"Merhaba Raine, bu kadar geç aradığımı için özür dilerim, ama ofise gidiyordum. Can Benimle orada buluşur musun?"

"Her şey yolunda mı?"

"Hayır, ama bunu telefonda konuşmamayı tercih ederim." "Pekala, ihtiyacım var mı..."

"Gündelik iyidir."

"Tamam, yirmi beş dakika içinde orada olurum."

"Görüşürüz o zaman." Cami telefonu kapatır.

Cami'nin bu saatte ofise gitmesinin sebebi ne olabilir?

Omuz silkiyorum ve yataktan çıkıyorum. Sütyenimi, daha güzel bir tişörtümü, kot pantolonumu ve tenis ayakkabılarımı giyip saçlarımı dağınık bir topuz yapıyorum. Telefonumu, anahtarlarımı ve çantamı alıp kapıya yöneliyorum. Bir şeyler almak için duruyorum. Buzdolabından bir şişe su al ve git.

Yirmi dakika sonra, güvenlik masasının geçerek beni doğrudan en üst kata çıkaracak olan asansör sırasının arkasındaki yönetici asansörüne doğru yürüyorum. Bu asansörü pek sık kullanmıyorum çünkü genellikle bu kadar acelem olmuyor. Telefonum çalıyor.

Aşağı bakıyorum.

Son Dakika Uyarısı... 69 Bottles Halkla İlişkiler Temsilcisiyle Dallas'ta Sorun, ayrıntılar için Uygulamaya tıklayın.

"Kahretsin," diyorum asansöre adımımı atarken. Hizmeti kaybedeceğim, bu yüzden asansör en üst kata fırlarken tıklamaya zahmet etmiyorum.

Sadece on beş saniye sonra, kulaklarım patlarcasına - bu asansörü kullanmamamın nedeni - resepsiyon alanına adım atıyorum. "Cami," diye bağıriyorum. Yanıt alamıyorum. Köşeyi döndüğümde nedenini anlıyorum. Telefonla konuşuyor.

"Sakin ol, Kyle. O iyi mi?" Durakla.

"Bilmiyorum da ne demek?"

Bir duraklama daha. Bana bakıyor, endişesi yüzüne kazınmış.

"Pekâlâ, beni haberdar edin. Hastaneyi arayacağım ve insanların konuşmasını engellemek için ne bakacağım ve ne tür bilgiler edinebileceğime bakacağım..." Sözü kesildi. "Evet, biliyorum. Bununla ilgileneceğiz..." duraksama, "tamam, beni gönderildi."

Telefonu kapatıyor. "Bir uyarı aldım, Addison mı?"

Cami sandalyesinde arkasına yaslanmış, gözlerini ovuşturuyor. Hiç makyaj yapmamış, bu onun için tuhaf ve saçındaki mavi . Bu da onun için bir norm değil. "Addison bu gece Dallas'ta saldırıya uğradı."

"Tanrım," diyorum. Tüm yapabildiğim bu çünkü göğsümde tanıdık bir yanma var.

"Bir de bana sorMedya şimdiden hastaneye akın ediyor ve telefonum patlıyor. Trinity gelmek üzere."

"Benden ne istiyorsun?" Hiçbir şeyi yere koymadan ona soruyorum.

"Kitleleri toplamamı istiyorum. Hastaneyle temasa geçeceğim. Personelin gazetecilerle konuşmamasını sağlamak için ne yapabileceğimize bakacağız ve durumu hakkında bilgi almak için. Kyle onları geri almadıklarını söylüyor, ki bu genelde iyiye işaret değildir," diyor usulca. Gözlerindeki bakış işkence gibi. İlk aklıma gelen Addison'ın tecavüze uğradığı oluyor. Tanrım, umarım öyle değildir. Cami saatine bakarken, "Telefonlara cevap vermeye başlamalıyız," diye devam ediyor. "Buradan, aşağıdan bir basın toplantısı istiyorum, o yüzden ekibi bir araya getirelim. Burada zaten bir tane olmalı."

" kaç?" bakıyorum, neredeyse on bir .

"Bazı bilgileri toplamak için zamana ihtiyacım var. Gece yarısı diyelim. Zaten ortaya çıkmaya başlayacaklarını tahmin ediyorum." Başımı salladım. Anlayış. "Bununla işin bittiğinde, Zachary'nin telefona gelmesini istiyorum. Addison'ın güvenlik detaylarında bazı ayarlamalar yapmamız gerekiyor. Bunu onunla konuşmalıyım. Aslında, şimdilik öyle diyelim. Onu arayacağız. ve onunla bir randevu ayarla. Bu sorunu çözemeyiz.

bu gece." Cami'nin telefonu çaldı. Baktı, sesli mesaja gönderdi ve bana geri döndü. "Tamam, evet, şimdilik böyle devam edelim."

"Sorun değil. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin."

"Evet." Ben odadan çıkarken telefonunu tekrar eline alıyor ve bilgisayarda bir şeyler yapmaya başlıyor. Resepsiyon alanına giriyorum ve telefonun gelen aramalarla aydınlandığını görünce gözlerimi deviriyorum. Ahizeyi kaptım ve dahili bir hat açtım. Basın ekibini arıyorum ve bekliyorum.

Üç kez çaldı ve on dakika boyunca ne istediğimi anlattım. onlar görevlerine başlamadan önce. Telefonu açmadan ve ilk satırı almadan önce e-postamı ve kişi listemi açıyorum.

"Bold International, Cameron Michaels'ın ofisi."

Elli kadar telefon görüşmesinden sonra nihayet hatlar sessizleşmeye başladı. Telefon görüşmeleri arasında basın toplantısına katılmasını istediğimiz medya kuruluşlarını aradım. Sadece birkaç tane var. Cami ofisinden çıktı, saat ona on iki vardı ve hala dağınıktı. Bu şekilde yayına çıkmayacağını biliyorum. "Aşağı çağırın, otuz dakikaya daha ihtiyacımız var."

"Evet, Cami. Başka bir şey var mı? Haber var mı?"

"Pek sayılmaz. Hastane sessiz kalmayı kabul etti ve personele kameralardan uzak durmalarını tavsiye etti. Neyse ki Addison çabucak gözden kayboldu. Durumunun iyi olduğu ve tedavi gördüğü bilgisini aldım. Şimdilik bundan fazlası yok. Mills ile de konuştum ve olayla ilgili biraz daha bilgi aldım." Masama doğru yürüdü. "Bu benim ilk basın açıklamam. Benim için gözden geçirebilir misiniz?"

"Kesinlikle."

"Harika, teşekkürler. Gidip üstümü değiştirmeliyim." Bana üzgün bir yarım gülümseme veriyor. "Trinity yukarı geliyor. Benim için ona bilgi verebilir misin? Yirmi dakika içinde çıkacağım."

"Tabii ki."

"Teşekkürler Raine, geldiğin de teşekkürler, gerçekten minnettarım."

"Bunun için buradayım. Sormamın sakıncası yoksa, neden Burada mı?"

Gülümsüyor. "Tristan'ın bu hafta ve önümüzdeki hafta burada bazı işleri var, bu yüzden şehirde kalıyoruz. Pazartesiye kadar gelmeyi planlamamıştım ama görünüşe göre bu değişti."

"Özür dilerim."

Tekrar gülümsüyor. "Endişelenme." Sonra döner ve gider.

Cami'nin basın açıklamasını incelemeye başladım. Aşağıda konuşmanın aynısı. O kürsüye çıktığında, ben de belgeyi tüm yayın organlarına dağıttı. Bir dakika sonra Cami'nin olanlardan dolayı yıpranmış olduğunu söyleyebilirim çünkü her zamanki tükürük ve cila gibi değil. Tam kâğıdını kızartmak üzereyken asansörün zili çalıyor ve Trinity içeri giriyor. "Merhaba Trinity."

"Selam Raine, Cami nasıl?"

Gülümsüyorum. "Darmadağın ama iyi. Onu hiç bu kadar yıpranmış gördüğümü hatırlamıyorum."

"Bu bir müşteri değil. Bu bir çalışan. Onları biraz daha ciddiye alıyor," diyor Trinity masamın üst kısmına yaslanırken. "Orada ne var?"

"Serbest bırakılması. Benden bakmamı istedi."

Trinity göz kırpmıyor. "Güzel. Nerede o?"

"Üstünü değiştiriyor. Oldukça dağınık geldi, makyajsızdı, saçları dağınıktı." Kıkırdıyorum.

"Bu bir ilk." Trinity de gülüyor. "Ben de öyle düşünüyordum."

", ben onun ofisinde bekleyeceğim, sen de işine dönersin." Beni yalnız bıraktı ve ben de bülteni düzenlemeye geri döndüm.

Cami dışarı çıktığında saçları toplanmış, makyaj ve kıyafetleri değiştirilmişti. Saatin geç olmasına rağmen bu beni şaşırttı. Kimsenin umurunda olmayacak. Bilgisayarda yazıyorum. Cami'nin Yayın o kadar dağınıktı ki onun için yeniden yazmak zorunda kaldım. "Nasıl ?" diye sordu.

"Şimdi yeniden yazıyorum."

"Tamam, harika. İşin bitince getirir misin?" Başımı salladım. "Trinity..."

"Ofisinde."

"Mükemmel, teşekkürler." Cami ofisine geri döndü. Aşağı on dakikadan az bir süre kala hararetle yazmayı bitiriyorum.

Bitiriyorum, çıktısını alıyorum ve ofise giderken elime alıyorum.

"Evet, Kyle. . Mills'le konuştum. Mills ile konuştum. Yine de hastaneden başka bir şey bilmiyorum." Kyle'ı dinlerken bir duraklama oldu.

telefonun diğer ucunda. "On dakika içinde basacağız. Elimizden geleni yapacağız ve başka neler bulabileceğimize bakacağız. En azından o zaman edecek daha çok şeyim olacak." Duraklama. "Hayır, bunu yarına saklayacağız... uh huh... evet, tamam, anladım. Teşekkürler." Cami hattı kapatır.

Doğruca ona doğru yürüyorum ve yeni çıkan kitabı uzatıyorum. "Teşekkürler," diyor yarı dikkatle ve ona uzattığım şeyi incelemeye başlıyor. Hiçbir şey söylemiyorum, ne gibi değişiklikler istediğine karar vermesini bekliyorum. Önce bana, sonra kâğıda, sonra tekrar bana bakıyor. "Yazdıklarım gerçekten o kadar kötü müydü?"

Başımı salladım. "Hayır, iyiydi ama duyguların tamamen içindeydi. Ben sadece temizlemek istedim."

"Bayatlatmak mı?" diyor sırtarak.

"Evet. Onun bir çalışan olduğunun farkındayım ama..."

Cami, serbest bırakma belgesini Trinity'ye verirken, "Raine," diyor.

Bir buçuk saat sonra nihayet ofisten çıkıyorum. Saat sabahın ikisini geçti ve ben bittim. Cami'ye ve o insanların önünde durabilme yeteneğine bayılıyorum. muhabirlere yaptığı gibi. Hiçbir saçmalığı kabul etmedi ve sorulan önemsiz soruların çoğunu görmezden geldi. Sakin ve soğukkanlıydı ve bu takdire şayandı.

Asistanlık görevimden ayrılıp halkla ilişkilerle daha ilgili bir göreve geçme isteğimi gizlemedim. Hayır, diplomam yok ama bu işi anlayacak ve bazı durumlarda eğitim almış diğer temsilcilerden daha iyi yapabilecek kadar uzun süredir buralarda dolaşıyorum.

Bobby patronumken ona okula dönme ve Halkla İlişkiler diploması alma isteğimi açmıştım. Çok sevinmiş ve o sonbaharda dersler başladığında başlamama yardım edeceğine söz vermişti. Bundan iki ay sonra öldü. Ölümünden sonra Bobby'nin mülkiyetinin Cami'ye devredilmesiyle yaşanan kargaşada, bu konu gözden kaçtı ve ben sadece işimi yapmaya devam ettim.

Cami'nin geçiş sürecine yardımcı olmak benim için hayati önem taşıyordu. CEO olarak göreve geldiğinden beri maaşımda altı kez artış gördüm. Bana sürekli daha fazla maaş almayı hak ettiğimi söylüyor. Yönetici asistanı olarak iyi para kazanıyorum, ancak Kaliforniya'da yaşadığım için şu anki maaşım burada yaşamak için gereken asgari ücretin ancak biraz üzerinde. Bu yüzden ofisten çok da uzak olmayan iki odalı yetersiz bir dairede yaşıyorum.

Kuzey Carolina'dan Kaliforniya'ya taşınmak istediğime karar verdiğimde liseyi yeni bitirmiştım ve o zamandan beri kendi başımın çaresine bakıyorum. Düşündüm ki

Burada çimenler daha yeşil olurdu ve hayatın daha yeşil tarafını görmem neredeyse on aldı. Adı her neyse ondan ayrıldığımdan beri her şey daha da yeşillendi. Sonunda işler benim için tersine dönmeye başladı. Bekârım ve böyle olduğum için mutluyum.

Eve döndüğümde kıyafetlerimi çıkardım ve sadece bir tişörtle yatağa girdim. Umursamayacak kadar bitkinim. Cami öğlene kadar gerek olmadığını söyledi ama işler çığıırından çıkacak. Alarmımı normal uyanma saatime kuruyorum ve hemen uykuya dalıyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, alarmım çalmadan saniyeler önce uyanıyorum. Yorgunluktan bitap düşmüş olmama rağmen yataktan sendeleyerek kalkıyorum ve doğruca duşa gidiyorum. Öğlene kadar evde olmam gerektiğini biliyorum ama Cami'nin bana bundan daha erken ihtiyacı olacağını hissediyorum ve Addison'ın durumu hakkında daha fazla bilgi almak için oldukça endişeliyim. Cami için de endişeleniyorum. Addison'ı o otobüse gönderdikten kısa bir süre sonra oldukça samimi bir anda, tüm o adamlarla birlikte onun için endişelendiğini söylemişti. O zaman bir şey söylemedim ama Addison'ın müşterilerine karşı sert davranmasıyla ilgili bir üzü var. Bu en azından Addison'ın otobüste beş erkekle iyi olabileceğini bilmek beni biraz rahatlattı.

O otobüste Addison'ı düşünmek benim küçük fantezimi aklıma getirdi. Michael'la bile birkaç yıldır beslediğim bir fantezi. Kafamdaki o isim omurgamdan aşağı istemsiz bir ürperti gönderiyor. Onu zihnimden uzaklaştırmaya çalışıyorum ve fantezinin beni ele geçirmesine izin veriyorum. Gözlerimi kapatıyorum, ellerim vücudumda dolaşüyor, meme uçlarımda geziniyor, sırtım yükseliyor ve vücudumdaki her sinir ucu canlanıyor. Ben artık Konu seks ya da vücudum olduğunda tutucuyum. Yirmi dokuz yaşında, neyi sevip neyi sevmediğimi bilecek kadar cinsel ilişkiye girdim.

Kıvrımlı bir vücudum var, boyum 1.80, kalçalarım uzun görünüyor. ve çoğu erkeğin ağzını sulandıran bir göğüs. Omuz hizasında siyah - kutudan çıkan - saçlarım var ve önlerinde pembe bir tutam var. Saçlarımın böyle olmasının tek nedeni patronumun da bu konuda farklı olmaması. Onun saçları genellikle siyah ve mavi, siyah ve kırmızı, bazen de siyah ve mor olur. Ben pembeyi seviyorum. Doğal saç rengim daha çok koyu kahverengi, bu yüzden siyaha dönmek çok büyük bir değişiklik değil. Siyah, genellikle çok büyük ve çok parlak olan, dünyaya merakla bakan parlak mavi gözlerimle güzel bir tezat oluşturuyor.

Şaşkınlık. Vücudumla ilgili bir kaygım yok, neyse o, ben oyum, beni ister kabul edin ister etmeyin.

Bu düşüncelerle ellerimin vücudumda dolaşmaya devam etmesine izin verdim, fantezi erkeğimin dizginleri benden aldığıını, parmaklarını vücudumda kaydırduğunu, kışkırtıcı bir şekilde yavaşça, beni kızdırdığını ve bana işkence ettiğini hayal ettim.

gelecek olanın vaadi. Sağ elim göbek deliğini geçip amıma doğru kayıyor. Amımın dudaklarının hemen üzerindeki küçük üçgen yama dışında pürüzsüz ve kılsız. Parmaklarım orta parmağıma kadar daha derine kayıyor.

klitorisimi sıyrıyor. Diğer elim göğsümü avuçlamak için yukarı geliyor ve parmaklarımın arasındaki meme ucu. Fantezimin parlak, heyecanlı gri gözlerine baktığımı hayal ederken, o benim seksimde kucaklaşıyor, klitorisimi diliyle fiskeliyor, beni kızdırıyor, beni çok umutsuzca ihtiyacım olan bir orgazma yaklaşıyor.

Duş duvarına düşüyorum. Duvarın serinliği, sıcak ve soğuk kontrastından dolayı meme uçlarımı sertleştiriyor. İnliyorum ve klitorisimi daha güçlü bir şekilde ovuyorum; gelme ihtiyacım beni eziyor.

Meme ucumu parmaklarımın arasında yuvarlarken inliyorum, uma saplanan halteri sertçe çekiştiriyorum. Acının ısırtığı beni uçurumun kenarına göndermek için yeterli. Vücudum doruğa ulaşırken *onun* adını haykırıyorum. Dex.

chapter 8 raine

Evet, tamam, 69 Bottles'ın tüm üyelerine aşık olabilirim, eminim merak ediyorsunuzdur, neden Dex? Şey, o muhteşem biri. Ne diyebilirim ki? O gri gözler en hafif tabirle delici. Yansıttığı kötü çocuk imajı ve içinde yaşadığından şüphem yok. Aslında, öyle olduğunu biliyorum. Dex Harris'in yöntemlerinden habersiz değilim. Bu dünyada medyaya dikkat eden hiç kimse Dex'in maskaralıklarından habersiz değildir. Phoenix'teki olay yeni bir şey değil. Gerçi Addison aynı anda manşetlere çıkmasaydı turne gereğinden fazla patlayabilirdi.

Ama değil. Her kızın fantezi erkeği vardır ve benimki de Dex. Onu ofiste birkaç kez gördüm. Mesleki tehlike. Buradayken bana hiç ilgi göstermediği için kendimi özel ya da gerçekten bir şansım varmış gibi hissettirmedi. Calvin, nam-ı diğer Fare, o başka bir hikâye. Ama o benimle flört ederken ben çok mutluydum ve Michael'ın diğer kadınlarla yaptığı maskaralıklardan habersizdim, bu yüzden hiçbir yere gitmedi.

Bu düşünce karşısında başımı sallıyorum. Michael'ı evimden atalı altı ay oldu ve açıkçası hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Onu kovmak gözlerimi hayatta odaklanmam gereken daha önemli şeyler olduğu gerçeğine açtı ve ben bu 'daha önemli şeylere' odaklanırken, erkekler uzak bir geçmiş haline geldi. Yaklaşık yedi aydır biriyle yatmadım ve en son yattığımda da eve bir şey yoktu, aslında o zaman da numara yaptığımdan oldukça eminim. Michael berbat biriydi ve bunun farkına varmak artık birlikte olmadığımız gerçeğini kabullenmemi kolaylaştırdı.

Makyajıma ve saçıma son rötuşları yaptıktan sonra en sevdiğim kahveciye uğramak yerine burada kahve yapıp yanımda götürmeye karar verdim.

Kahve evi.

Genelde her sabah 7:30 gibi ofiste olurum. Genellikle yönetici katının çoğu gelmeden önce, ancak dün gecedan sonra muhtemelen en son gelen ben olacağım.

Tanrım, yanılmışım. İçeri girdiğimde saat neredeyse sekizdi ve kat olabildiğince sessizdi. Henüz kimse yoktu. Tuhaf. Her zamanki sabah işime koyuldum.

ve personel için kahve hazırlıyorum. Bu sefer kendime yardım etsem de, bu sabah beyaz moçamı özlüyorum ve durmadığım için pişmanım. İnsanın alıştığı şeyler inanılmaz.

Öğle yemeğimi buzdolabına yerleştirip kahve yapma dağınıklığını toplarken Dex bir kez daha zihnimi işgal ediyor. Onu gerçekten aklımdan çıkarmalıyım; bu adamın dikkatini çekmek için hiç şansım yok. Yani, ciddi. Hayır, kendimden utanmıyorum - sadece beni her gece siktğine şüphe olmayan sürtüklerle karşılaştırdığınızda, onların kalibresine bile yaklaşamadığım gerçeği. Bırakın bunu deneyecek cinsel güce sahip olmayı.

dex

Bu sabah otele vardığımızda yüzümü yatağa . Umursamayacak kadar yorgundum.

Addison'dan haber almak için beklediğimiz uzun ve dayanılmaz bir geceydi ve Tanrı'ya şükürler olsun ki o iyiydi. Uyuşturulmuştu, biraz hırpalanmıştı ama hepsi bu kadardı. Tecavüze uğramadı ve Kyle bunu bize söylediği anda, kelimenin tam anlamıyla söndüğünü görebiliyordunuz. Benim için çok açıktı ki Addison'a çok değer veriyordu, bu yüzden bu tür bir haberin ona ne yapacağını hayal bile edemiyorum.

Odamın kapısının bip sesini duyuyorum ve tekrar kapanmadan önce tıklayarak açılıyor. Beck hızla odaya giriyor. "Güzel, kalkmışsın. Çıkıyoruz."

"Şimdiden mi?"

"Evet, polis geldi ve Addison'la konuştu bile. O ve diğer çocuklar sadece buradan çıkıp New Orleans'a gitmek istiyorlar."

"Bu bana uyar." , üzerimde hâlâ önceki gecedan kalma kıyafetlerim vardı. Beni yargılamayın, çok yorgundum. "Hadi gidelim."

Beck gülüyor. "Duş almak için vaktin var."

"Boş ver, otobüste bir tane alırım." Yanında getirdiğim çantayı kaptım.

Ben

"Alt katta, refakatçiye ihtiyacınız var mı?"

"Siktir et." Ona yan adım attım. "Bebek bakıcısına ihtiyacım yok"

"canım." Beck, ukala herif. kontrol ettim. "Hadi uçalım."

"Burada takılmam lazım," dedi ve ben omuz silkerek kapıyı tuttum.

onun için aç.

odaya yazık oldu. Lanet olası New Orleans, işte geliyoruz.

Gemiye gelen çocuklardan uzak durmak için geleni yapıyorum ama Addison, Talon ve Kyle'ın eşliğinde basamakları tırmandığında kendimi tutamıyorum. "Hey Red," diyorum kollarımı ona sararken. "Nasılsın, evlat?" Geri çekiliyorum ve ona biraz zaman veriyorum.

"İyiym, gerçekten yorgunum. Onun dışında iyiym." Bana gülümsüyor.

"Sana iyi baktıklarından emin ol," diyorum ona göz kırparak, umutsuzca iğneleyici bir tavır takınmak istiyordum ama şimdi bunun zamanı olmadığına karar verdim. O

Gözlerini kısarak bana şüpheyle bakıyor. Sanki bir şey söylememi bekliyormuş gibi. *Evet, biliyorum tatlım, bu beni de öldürüyor.*

Ben yoldan çekiliyorum ve Mouse ile Peacock da Addison'a aynısını yapıyor. Addison'ın tüm bu ilgi karşısında nasıl parladığını izliyorum. Talon yanımda durup kız arkadaşının erkeklerle sarmalanmasını izliyor. Omzumu onun omzuna sıkıştırıyorum. "İyi misin?"

Göz ucuyla onu izliyorum. Eliyle yüzünü ovalıyor. "Pek sayılmaz."

"Yine de iyi mi?"

"Evet, düşünebileceğimden çok daha iyi durumda. Bu sabah onu havaalanına götürmeyi bekliyordum." Sesinde bir rahatlama var. "Burada kalacağını . Başka biri olsa tepelere kaçardı," diye fısıldıyor bana, dikkatini Addison'dan ayırmamaya çalışarak. Talon güçlü bir adam, tanıdığım pek çok kişiden daha güçlü ve açıkçası onun bu şekilde çöktüğünü görmek benim sorunlarımı çocuk oyuncu gibi gösteriyor.

"O senin daha güçlü," diyorum ona ve birazcık yumuşuyor. "Bana ihtiyacın olursa buradayım."

O da omzumu kontrol etti. "Sağ ol, kardeşim. Ama iyi olacağım. Sanırım hâlâ diğer ayakkabının düşmesini ve onun suratına bir tokat gibi çarpmasını bekliyorum."

"Hayır, beklemeyi bırak. Bırak nasıl davranacaksa davransın, bu konuda yapabileceğin bir şey yok."

Tam o sırada Addison arkasını dönüyor, Talon'a bilmiş bir gülümseme veriyor ve o da başını sallıyor. Söylediklerime cevap olarak mı yoksa Addison'ın ona bakması için mi emin değilim. Önemli değil, Kyle'la birlikte onu odalarına götürürken bana başka bir şey söylemiyor.

Mouse bize "Bir süre jam yapacağım," diyor.

"Endişelenmeyin. Geri dönüyorum," diyorum ona ve Mouse ile çalmak için basını eline alan Peacock'.

Saçlarımı , tıraş olmam lazım. Hala duş almam lazım.

New Orleans'a vardığımızda ve otele yerleştiğimizde akşamın erken saatleriydi. Mouse, Peacock ve ben son bir saatin büyük bir kısmını toparlanarak ve bu gece nereye gideceğimiz hakkında sohbet ederek geçirdik. Sonunda önce yemekte sonra da bir barda karar kıldık. Mouse Talon'a bize katılıp katılmayacaklarını sordu ama o reddetti. Kimse ona bu konuda baskı yapmadı. Tur başladığından beri bize neredeyse hiç katılmadı; sanırım bir kadını eğlendirirken yapacağın şey bu. Ama yine de Addison'ın yüzünde birkaç çürük var, oldukça dramatik bir şey yaşamış, ben de onunla kalmak isterdim.

, , beşimiz, arkamızdan gelen Leroy ve Beck'i de sayarsak, Quarter'a vardığımızda, Pazar gecesi olduğunu asla anlayamazsınız. Her yerde kadınlar var, yerlerde boncuklar var, kırık plastik bardaklar içindekileri oluklara döküyor ve koku çok belirgin bir şekilde Mahalle'ye ait. Caddede bir aşağı bir yukarı dolaşan yüzlerce insan var ve biz de bir balkona çıkıp aşağıdaki müşterileri izleyerek bir şeyler atıştırıyoruz. Buradan insanları izlemek harika. Özellikle de dekoltesi piliçleri. Mükemmel bir manzara.

, yiyoruz ve içiyoruz... Önümüzdeki birkaç gün boyunca yapacağımız şey hemen hemen bu, sonra konser zamanı.

Gösteriden yaklaşık yirmi dakika önce çok büyük bir şişe suyla birlikte iki asetaminofen ve dört ibuprofen içiyorum. Boynumu kırıyorum.

eklemlerimi ve kollarımı uzatıyorum. Parmakları bantlamak, sopaları kırmak, davul kafalarını iki kez kontrol etmek. Ah, hayatımın hikayesi. Heyecan kükrüyor. adrenalin tavan yapar. Sahneye çıkmak, çubukları birbirine vurmak ve bir konseri başlatmaktan daha iyi bir şey yoktur, seks bile.

Adrenalin genellikle damarlarımda o kadar sıcak ve sert akıyor ki, ilk şarkının sonunda sopaları değiştiriyorum çünkü onları ya da en azından kafalarını koparmayı başardım. Bu gece, adrenalin özellikle sıcak ve ağırdı. Son birkaç gün içinde Quarter'da bir değil, üç kez vuruş yaptım. Kadınları sadece konser sonrası terli ve iğrenç olduğumda mı etkilediğimi merak etmeye başladım. Yine de Fransız Mahallesi'nde neredeyse hiç fark edilmeden dolaşmayı başardık. Bu gece değişecek.

chapter 9 raine

69 Bottles'ın programına baktığımda, New Orleans ve Oklahoma City'den sonra bu gece Kansas City'de olduklarını görüyorum. Addison her iki şehirde de sahne almadı ama anladığım kadarıyla bu gece ilk kez sahne alacak. Sahneye dönmesi için biraz erken olduğunu düşünüyorum ama bu benim kararım değil. Ofisteki günüm neredeyse bitti ve Addison'ın davasında neler olduğuna dair yaptığım araştırmalardan sonra çok yoruldum.

Cami omzunda çantasıyla ofisinden çıkıyor. Anladığım kadarıyla gitmeye hazırlanıyor. "Bu gece için içimde kötü bir his var," diyor ama o kadar rahat konuşuyor ki benimle konuştuğundan emin olamıyorum. Sadece ona bakıyorum. Daha fazla yönlendirmeye ihtiyacı yok. "Bu gece meşgul müsün?"

İç çektim. "Bir arkadaşımın dışarı çıkmayı kabul ettim ama o kadar da önemli değil, kalabilirim."

"Hayır, öyle değil, sadece bu gece sana tekrar ihtiyacım olabilir. En azından bu his devam ederse." Cami bu gece beni çağırmak zorunda kalacağı için biraz üzgün görünüyor. Ben de planlarıma sadık kalmak zorunda olduğum için biraz üzgünüm. Erica haftalardır dışarı çıkmam için başımın etini yiyor. Eskiden dışarı çıkıp parti yapmayı, özellikle de dans etmeyi çok severdim ama Michael'ı sepetlediğimden beri pek dışarı çıkmıyorum. Pis bir barda başka bir adamla buluşma düşüncesi tüylerimi ürpertiyor.

"Hayır, buralarda olacağım. Bana ihtiyacın olursa ara. Zach ile işleri yoluna koyabildiniz mi?" Zach güvenlik ekibimizin başıdır. Müşterilerimiz için korumalar ve ek etkinlik güvenliği ayarlamaktan sorumlu. Zach muhtemelen tanıdığım en havalı adamlardan biri ve evli olduğu gerçeği olmasaydı, muhtemelen ona Dex'e bayıldığım kadar bayılırdım.

"Evet, her şey hazır. Yerinde bir ekibi var. Muhtemelen onları New York'a göndereceğiz. Addison'ın oradayken ek yardıma ihtiyacı olacak. Programları her geçen dakika daha da sıklaşıyor. Aklıma gelmişken, benim yarınki programım ne?" diye soruyor masamın üzerindeki tezgâha yaslanırken.

Takvimini açtım. "Yarın oldukça hafıfsin. Aslında, birden sonra boşsun. Bu hafta sonu Phoenix'e dönmekle ilgili bir şeyler söylemiştin, o yüzden randevularını sabaha bıraktık."

"Evet, bunun önümüzdeki haftaya kadar gerçekleşeceğini sanmıyorum. Eve gitmeden önce Tristan'ın burada halletmesi gereken bazı işler var. Benim için 1'den 2'ye kadar bir randevu ayarla." Yeni bir randevu açıyorum.

"Kiminle?"

"Sen," diyor oldukça kayıtsız bir şekilde.

"Endişelenmeli miyim?"

Gülümsüyor, "Hiç de değil."

"Tamam o zaman, yarın saat 1'de."

"O randevudan sonra günün geri kalanı için programınızı boşaltın. Gerçekten çalıştın, biz çıktıktan sonra öğleden sonra izin al.

bitti." Ona bir kaşımı kaldırıyorum. O da gülüyor. "değerdi." Ben de onunla birlikte gülüyorum. "Tamam, sabah görüşürüz." Gitmek için döndü.

"Cami?"

"Öyle mi?" Bana bakıyor.

"Bu 'kötü hissin' ne olduğunu sorabilir miyim?" Ona soruyorum ama nedense utanıyorum ve gözlerimi kaçırıyorum. Birinden bir önsezisini ya da hissini anlatmasını istemek bana nedense oldukça kişisel geliyor.

"İçimde bu gece Kansas City'de bir şeyler olacağına dair bir his var. Ama ne olacağını bilmiyorum."

Anladığımı başımla onaylıyorum. Gülümsüyor ve bir kez daha ayrılıyor.

"Ciddi misin? Neden davranıyorsun?" Erica'ya sordum. Uzun boylu, uzun bacaklı bir sarışın, benden yaklaşık beş santim uzun, topuklu ayakkabılarıyla birlikte yaklaşık yedi santim daha uzun. Normalde dışarı çıkarken topuklu giyerim ama

Bu gece ofise gideceğim hissiyle kot pantolon, atlet, geniş kemerlerimden biri ve kovboy çizmelerimle yetindim. Ne de bir country barındayız. Dans etmekten bahsederken country kastetmişim. Bayılıyorum buna. Çok eğlenceli ve doğru partnerle oldukça iyi bir egzersiz.

Erica ve ben buranın mdavimleriız ve bu gece, mdavimlerin çoğu , bu yüzden dans pistinde dnebildim.

"nk biraz ke ihtiyaın var. Sana ne oldu böyle?"

"Aman Tanrım, ciddi mi? Bilmiyorum, bir barda tavson sik kafalı sonunda yanıma taşındı ve yatağında bir srtkle yattı. zgnm, o deneyimi yeniden yaşıamak için acelem yok," diyorum.

biraz daha fazla iğneleyici konuşıtum ve bana 'seni ne ele geçirdi' bakışı attı. "Ne?"

"Yok bir şey. Sadece seni sevmiyorum."

"Kızım, hadi ama, bana biraz zaman ver."

"Zaman mı?" Bana kaşlarını çatıyor. "Altı ay oldu."

İ ekiyorum. "Tamamen sahte hissettiren altı yıllık bir ilişkidenden altı ay sonra. zgnm tatlım, bu altı aydan daha uzun sürecek."

"Biliyorum, zr dilerim. Sanırım," diye Cosmo'sundan bir yudum alıyor, "sadece dışarı çıkmayı, seninle takılmayı, dans etmeyi özledim, bilirsin."

Mızımızlanıyor ve saçmalıyor.

"Seni ne yiyip bitiriyor?" Ona soruyorum.

"Patronum," diye . "bir pislik gibi davranıyor. Bana bok gibi davranıyor, İşe yaramaz biriymişim ve neyi yanlış yaptığımı bilmiyormuşum gibi. Bir de karısı haftalardır ofisi aramıyor..." diye düşünerek bara doğru gözlerini dikeyor.

Blake Shelton'ın 'Boys 'Round Here' şarkısının tanıdık tınları çalmaya başlıyor ve Erica hareketlenerek kolumdan tutup beni dans pistine çekiyor.

Küçük insan kalabalığının ortasında durur. Bu şarkı insanların ya bildiği ya da bilmediği bir şarkıdır. ğrenmesi zordur.

Nasıl bilen insanlarla çevrili. Bunun birçok adımı var ama benim favorilerimden biri. Ellerimi kalçalarıma koyuyorum ve

yavaşça şarkının başlamasını bekleyin. Başladığında, başlıyoruz. Ayaklarımızı vurarak ve çapraz geçerek, hareket ederek ve dans ederek. Şarkıya ne kadar kaptırırsam kendimi, dansa da o kadar kaptırıyorum. Tanıdık enerji içimde akarken konuşmamız çoktan unutuldu. Arka cebimde telefonumun titrediğini hissediyorum ama hemen duruyor. Bir mesaj.

Dansımız biter bitmez arka cebimden telefonumu çıkardım ve düğmesine bastım...

Bir şey oldu, lütfen ofise gelin. Herkes iyi, ama ben bıktım. Buna bir son vermenin zamanı geldi.

"Erica, üzgünüm, gitmem gerek."

"Ne? Hayır," diye sızlanır.

"İşe gitmem gerekiyor," diyorum son suyumu içerken. "Bu yüzden içmiyordun. Biliyor muydun?"

Omuz silktim. "Bir şans olduğunu biliyordum."

Suratını astı ama benimle bu konuda tartışmadı. "Hey, tamamen iptal edebilirdim." Ona göz kırpıyorum ve o da biraz gülümsüyor. Sarıldık ve ayrıldım.

Çıkarken köşeyi dönüyorum ve bir adama çarpıyorum, hafifçe geriye doğru zıplıyorum. Elini uzattı ve beni sabitlemek için dirseğimden tuttu. "Ateş nerede?"

Damarlarımdaki kan donuyor.

chapter
10
raine

"Bu kadar erken mi gidiyorsun?"

Michael'dan başkasının gözlerine bakmıyorum ve o gidene kadar arkamdaki tuğla duvarın içine girip görünmez olmak istiyorum. "Gitmeliyim," diyorum, ondan başka her yere bakarak.

"Bu gece burada olmanı umuyordum. Konuşmamız gerek."

Sonra ona baktım. Saçları onu son gördüğümde biraz daha uzun ama üzerinde her zaman dans ederken giydiği siyah kas tişörtü var. Bir beden küçük, kaslarını vurgulamaya çalışıyor. Eskiden yalamaktan zevk aldığım kaslar, kaslar... Düşünceyi olduğu yerde durduruyorum. "Konuşacak bir şeyimiz yok," diyorum kararlı bir şekilde.

"Evet, . Bitmemiş bazı işlerimiz var."

"Özür dilerim." Omuzlarımı dikleştiriyorum, orospu modunun damarlarımda izin veriyorum. "Söylemem gereken her şeyi söylediğime eminim."

"Kes şunu. Özür dilememe izin ver."

"Ne için, Michael? Özürlerin benim için hiçbir şey ifade etmiyor, kaç kere söylersen söyle, mesaj at, e-posta gönder. Bunların hepsi değersiz saçmalıklar ve artık bunları duymak istemiyorum. Şimdi izin verirsen..." Yanından geçmek için hamle yapıyorum, o da önüme geçiyor. Oynamaya çalıştığı bu çocukça oyunu bırakmasını umarak olduğum yere geri dönüyorum ama yine önüme geçiyor.

"Gördün mü, benimle tekrar dans etmek istediğini biliyordum." Elleri omuzlarımı kavrayarak yukarı kalktı.

"Dokunma bana."

"ama Raine, yapma. Sadece konuşmamız gerek." Gözlerindeki yalvarışı görebiliyorum ve bir an için teslim olmak istiyorum. Sonra

Kıçının aşağı yukarı zıpladığını ve altındaki sürtüğün görüntüsünü hatırlıyorum.

"O zamanlar senin için yeterince önemli değildim, bunun değiştiğine inandığımı sana düşündüren ne? Ya da bekle, daha iyisi, senin için Sikeyim mi?" Ona kaşlarımı çatıyorum, o da bana kaşlarını çatıyor.

"seni becerirdim. Hatırla, ne kadar sevdiğini hatırla
Bu mu?"

Yaltaklanma isteğimle savaşıyorum. "Eğer böyle istiyorsan."
Elleri omuzlarımda sıklaşıyor ve canımı acıtmaya başlıyor. Kıpırdanıyorum, bir kez daha ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama o vazgeçmiyor.

"Sen sinsi bir kaltaksın, bunu biliyor
muydun?" "Siktir git."

"daha iyi olduğunu, sokaklardan gelen aptal bir sürtük olmadığını ."

Bunu yaptığının farkında bile olmadan, ağır çekimde elimin havalanıp yanağına çarpmasını izliyorum. Başını sağa doğru çevirmeye zorluyorum. Hareketim karşısında o kadar şaşırıyor ki omuzlarımdaki tutuşu gevşiyor ve ben de onun elinden kurtuluyorum. Hızla hareket ederek, ulaşamayacağı bir yere geldim. "Konuşmamız bitmedi, seni aptal sürtük," diye bağırıyor arkamdan.

"Evet, öyle." Arabama doğru olabildiğince hızlı yürümeye devam ediyorum. Sadece bir kez arkama bakıyorum ve o hala binanın kenarında durmuş, yanağını tutmuş, ondan uzaklaşmamı, daha doğrusu yavaşça koşmamı izliyor.

Arabama ve çalıştırmadan önce kapıları hızla kilitledim. Radyo açılıyor.

"69 Bottles oyunlarının zirvesinde, listelere hızla tırmanıyor doğaçlama bir düet sayesinde. Bu gece, Bold PR temsilcisi Addison ve solistleri Talon'un yepyeni bir şarkı yayınlamasıyla şöhretleri daha da yükseliyor. Bir düet. Daha fazla ayrıntı yakında..." Otoparktan çıktım ve döndüm Arabayı sürerken sesi kısıyorum. Adrenalin çarpması beni titretiyor. Daha önce bana karşı hiç bu kadar agresif olmamıştı.

Bu etkileşim üzerinde fazla durmak istemediğim için iPhone'umun ana ekran düğmesine basıyorum ve Siri ortaya çıkıyor.

Siri'ye "Erica'ya mesaj at" dedim.

"Ne söylemek istersiniz?" İlgisiz ses geri geliyor
Ben.

"Gözlerinizi açık tutun, nokta. Mike barda, nokta. Az önce onunla kötü bir karşılaşma yaşadım, nokta. Kötü bir ruh hali içinde olacak, nokta."

"Göndermek ister misiniz?" Siri geri geliyor.

"Evet."

Süreci tekrarlıyorum, ancak bu sefer Cami'ye mesaj atıp yolda olduğumu söylüyorum.

Ofise vardığımda Cami, Zach, Trinity ve tanımadığım başka bir kadın Cami'nin ofisindeydi. Kadının sıkı duruşuna, kollarını arkada kavuşturmasına, siyah kargo pantolonuna ve tişörtüne bakılırsa, silah tutan kalça kılıfını da unutmayalım, Zach'in çalışanlarından biri olduğunu tahmin ediyorum. Odaya giriyorum.

"Uçağım üç gibi kalkışa hazır olacak. Ekibini topla," der Cami kadına. "Oh, ve Victoria?"

Tanımadığım bir kadın cevap veriyor, "Hanımefendi?" Ben yüzümü buruşturuyorum ve Cami kaşlarını çatıyor. "Eğer böyle bir şey gelirse, ama gerçekten böyle bir şey gelirse, ya da ya da başka saldırıya uğrarsa, bu senin kışın ve işin olur." Cami'nin ifadesi sertti ve ben parçaları birleştirmeye başlıyordum. Ama yine mi?

"Kesinlikle. Onun güvende olduğundan emin olacağım."

"Teşekkür ." Cami ikisine de başıyla selam veriyor ve Victoria yanımdan geçerken başıyla bana kısa bir selam vererek ayrılıyor. Zach geride kalıyor. "Raine?"

"Evet, Cami?" "O

."

"Ne oldu?" Sesim amaçladığımdan biraz daha yüksek çıkıyor ve yeni bir adrenalin patlaması hissediyorum. Bu gece kesinlikle iyi uyuyacağım.

"Hiçbir şey, yani bir şey oldu ama gerçekte hiçbir şey olmadı. Daha önce ona saldıran adam Kansas City'de ortaya çıktı ve otobüse binmeyi başardı. Ona tuzak kurdu ama ona bir şey olmadan önce çocuklar araya ve güvenlik ekibi onu yakaladı. Hapse girecek ve orada kalacak. Kefalet ve savunma şartlarını ihlal etti. Mills ve ekibi onun hapiste kalmasını sağlamak için ellerinden geleni yapıyorlar."

"Tanrım," diyorum. Tüm vücudum titriyor, özellikle de ellerim.

Cami fark etti. "Hey, iyi misin?" diye soruyor ve ben de sandalyelerden birine oturuyorum. Gözlerim Zach'e, Trinity'ye ve sonra tekrar ona kaydı. "Bize bir dakika izin verir misiniz?"

"Kesinlikle," diyor Zach ve Trinity ile birlikte odadan çıkıyor.

Zach kapıyı kapatır kapatmaz, "Addison'a olanlar seni bu kadar rahatsız ediyor mu?" diye soruyor.

"Evet ve hayır, ama Addison bunun nedeni değil..." Zar zor konuşabiliyorum.

Bu da

Michael'ın karşılaşmasının adrenalini boşalıyor ve oldukça sert bir şekilde çöküyorum. "Ben... uh... Kız arkadaşım dışarıdaydım. mesaj attı." Kendimi sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes alıyorum. Cami odada dolaşıyor, ofisindeki büfeye doğru ilerliyor. Bir bardağa kahverengi bir şey dolduruyor ve bana dönüyor. Bardağı bana uzatıyor ve ben de alıp geri içiyorum. "Gah," diye inliyorum yanık boğazımdan göğsüme doğru ilerlerken.

Cami konuşmam için beni zorlamıyor ve alkolün sistemime girmesine izin vermek için bir dakika . "Ayrılırken, kelimenin tam anlamıyla eski sevgilimle karşılaştım."

"Michael?" diyor rahatça ve ben hatırlamasına biraz şaşıyorum.

Başımı salladım. "Konuşmak istediğini, konuşmamız gerektiğini söyledi. Sinirlendim.

Beni omuzlarımdan sertçe tuttu. Beni bazı şeyler söyledi, ona tokat attım ve sonunda kaçabildim. İyi olacağım... sadece bu, artı Addison, uhm, hepsi beni biraz bunalttı."

"Derin bir nefes al. Polisi aramak ister misin?" diye soruyor ve ben şaşkınlıkla ona bakıyorum ama başımı sallıyorum.

"Teknik olarak, ona tokat attım yani..." Düşüncemi tamamlamama gerek yok.

Anlayışla başını sallıyor. "Daha kötüsünü hak ediyordu," diyor sırtarak.

Gülümsemekten ve kahrkaha atmaktan kendimi alamıyorum. "Evet, öyle."

Derin bir nefes alıyorum. "Erime için özür dilerim."

"Bunun için endişelenmeyin. Zaman zaman hepimizin başına gelir." Göz kırptıyor ve ben de bardağımı masasına koyuyorum. "İyi misin?"

"Daha iyi," diyorum içimden akan alkolün sıcaklığını hissederken. Cami kapıya doğru yürüyor ve Zach'i ofisine geri götürüyor. Trinity orada değil.

Zach odaya geri döndüğünde, "Hemen dönecek," diyor. "Tamam, Raine, işte ," diyor Cami bana.

masasına oturur. "Zach, Des Moines'e ekibin geri kalanıyla buluşacakları dört koruma daha gönderiyor. Bu hem benim ihtiyacım hem de Mills'in isteği. Olanlar hakkında panik içinde beni aradı. Görünüşe göre hiçbir adamın serbest bırakıldığını bilmiyormuş ve

birkaç düzine gülle otobüse binebildi. Açıkçası takımın bu noktada sahip olduğu her zayıflığı ateşliyor." Trinity odaya girince duraksıyor.

Trinity bana "Merhaba Raine," diyor ve ben de dikkatimi Cami'ye vermeden önce ona gülümseyerek hoş geldin diyorum.

"Zach hâlâ burada çünkü seninle birkaç şey konuşmak istiyoruz."

Kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarpıyor ve Zach hareket ederek dikkatimi ona çekiyor. "Anladığım kadarıyla kendini savunma konusunda oldukça bilgilisin?"

Başımı salladım. "Yıllardır kadınlara öğretmenlik yapıyorum." Bu konuya girmeye gerek yok.

Nedenini. Cami biliyor, bu yüzden bu gece benim için endişelenmesi olağandışı değil.

"O zaman seni işe koyacağız," diyor Zach o kadar ki kafam karışıyor.

Cami hiç vakit kaybetmeden, "Seni Addison'a gönderiyoruz," diyor.

chapter
11
raine

"Ne?" Ben haykırıyorum. "Bu biraz gereksiz, değil mi? Az önce peşine dört koruma gönderdiniz ve açıkçası, ben bir koruma."

Zach konuşmak için öne çıkıyor. "Bu doğru ve ona iyi bakacaklar. Görünüşe göre eğer benim işim tehlikede." Addison'a bir şey olursa Cami'nin tehdidi düşünüldüğünde sırtması biraz yersiz. "Kendini savunma konusunu tartışmamızın nedeni, tüm Bold temsilcilerinin bu konuda kapsamlı kurslardan geçmesi. Seninle yapmak istediğimiz şey için böyle bir zamanın yok."

"Kafam karıştı." Cami'ye baktım.

"Aslında bunu sizinle yarın konuşacaktım ama madem buradayız ve otobüs olayı henüz medyanın dikkatini çekmedi. Bunu şimdi yapsak iyi olur. düşer." Bana güven verici bir gülümseme veriyor ama bundan rahatladığımı söyleyemem. Cami öne doğru eğiliyor, ellerini birleştiriyor, ön kolları masaya yaslanıyor ve biraz daha dik oturuyor. Bu pozu biliyorum, gerçekçi olmak üzere.

Michael'ın daha önceki saçmalıklarına iltifat olarak, duruşu tüyleri diken diken ediyor.

ensemın arkası kalkıyor. Biraz daha dik oturuyorum. "Eğer olay otobüste gerçekleşiyse, eminim ki bunu bilen tek kişi grup, belki de ekip." Kaşımı kaldırıp güvence istiyorum. Trinity gülümseyerek,

"Biz de öyle olduğuna eminiz," diyor.

"Anladığım kadarıyla," diye başladı Cami ve ben ona dönüp baktım, "babamın size bir borcu varmış?"

Başımı salladım. "Neden bahsettiğinizi emin değilim..." Hiçbir şey bulamıyorum.

Cami yine gülümsüyor. "Dosyanı baştan sona okuduğumu , seni üniversiteye göndereceğine söz vermişti." Kalbim küt küt atıyor.

"O... evet, bunu yapacağını söylemişti ama..."

"Bence diploma sizin için harika bir eğitim olur. Ancak lisans derecesine sahip biri olarak, bu oldukça anlamsız." Masasından bir dosya aldı. Ofiste kullandığımız binlerce düz manila klasörden biri, görünüş olarak özel bir şey değil, ama varlığı beni çok korkutuyor.

"Raine, çok uzun bu ofiste takılıyorsun. Muhtemelen Trinity ya da benim son bir yılda yazdığımızdan daha fazla basın bülteni yazdın.

Büyük ya da küçük bazı müşterilerimizin haber makalelerini araştırdınız ve durumlarını temsilcilerinin dikkatine sundunuz ve bunu yaparken sürekli olarak fikirler, öneriler, yardımcı olmak için yapılacak şeyler sunuyorsunuz. durum."

Yüzümün şaşkın ve korkudan donacakmış gibi görüldüğünden eminim. Zar zor nefes alabiliyorum.

Trinity, Cami'nin masasının yanındaki sandalyesinden, "Bu şirket için çok değerli bir varlık olduğunu defalarca kanıtladın ve bunun için seni ödüllendirmenin tam zamanı," diyor.

"Terfi ediyorsun." Cami sonunda kelimeleri söylüyor. "Tam olarak neye?"

"Addison'ın asistanı."

Kambur duruyorum. "Bu nasıl bir terfi?"

Cami devam etmeden önce hem Trinity hem de Cami kıkırdıyor. "Terfi ettiriliyorsun çünkü Addison seni eğitecek, sana ipleri gösterecek, yaptığı her şeyi sana öğretecek. Ondan öğrenebileceğin her şeyi öğrendikten sonra, işlerin beklediğimiz gibi gittiğini varsayarsak, sana ilk müşterini vereceğiz." Cami dosyayı aldı.

"Kim?" Yumuşakça söylüyorum.

Cami'nin yüzünde kocaman bir gülümseme beliriyor. "Addison." "Yani beni temsilcisi olmam için mi eğitecek?"

"Onun gibi bir şey. Bütün mesele şu ki.

New York'a, ona yardımcı olacak, programa uymasını sağlayacak ve pazarlama ve sosyal medya gibi ek işlerle ilgilenmesine yardımcı olacak biri. Kayıtlarla ve grubun çeşitli etkinlikleriyle meşgul olacak, bu da her şeyi takip etmesini zorlaştıracak. Kendi işleri ve grubun işleri arasında, kelimenin tam anlamıyla bütün bir günü sadece

sosyal medya," diyor Trinity yumuşak bir sesle. Onun anaç doğası şu anda rahatlatıcı çünkü tüm bunların nasıl olduğunu anlıyorsam ne olayım.

"İşler muhtemelen daha çok 'hey şunu yap', 'hey bunu yapabilir ' şeklinde başlayacak ama sorun değil. Ona yardım edecek birine ihtiyacı olacak. Kendisi harika bir temsilci ve 69 Bottles ile ilgilenmesi için onu göndermemizin nedeni de bu işin üstesinden gelebileceğini bilmemizdi, ancak o zaman her seferinde bir grupla ilgileniyordu ve kendi işleriyle ilgilenmiyordu," diyor Cami.

de başımı eğiyorum; "Sadece 69 Bottles'ı almadan önce on iki müşterisi vardı, ben-"

"Elbette bir ofiste otururken on iki müşteriyle başa çıkabilirsin. yolda olmaktan daha fazla." Cami güven verici bir şekilde gülümsüyor. "69 Bottles ile diğer müşterilerinin çoğundan daha fazla şeyden sorumlu. Sosyal medya ve tüm o güzel şeyler gibi... Kendi kariyeri için bin bir yöne çekilmediği zamanlar. İki haftalığına New York'talar O süre dolduğunda buraya geri döneceksin ve ben de seninle çalışmaya devam edeceğim."

"Ne söyleyeceğimi bildiğimden emin değilim," diyorum onlara.

"Bu gece bir şey söylemek zorunda değilsin. Aslında Salı gününe kadar serbestsiniz." Elindeki dosyayı bana uzattı. "İçinde sözleşmenizin tüm ayrıntılarını, sorumluluklarınızla ilgili bir el kitabını ve Bold'un temsilcilerimizden beklentilerini bulacaksınız. Ayrıca bazı şeyler için formlar da var,

Dizüstü bilgisayar, cep telefonu, masraf hesabı vb. gibi, bunu yapmaya karar vererseniz doldurmanız gerekecek. Bunu yapmaya karar vererseniz, Salı günü ofise dönmeden önce mümkün olduğunca çok şey bilmek isteyeceğinizi düşündüm."

"Neden Salı?" Ben soruyorum.

"Çünkü sana hafta sonu ve Pazartesi günü izin veriyorum. Ne olursa olsun, seni Salı gününe kadar burada görmek istemiyorum," diyor Cami sert bir şekilde.

"Tamam," diye tereddütle cevap veriyorum.

"Ofise girer girmez seninle konuşacağız. Takvimimi temizledim. O yüzden tüm sorularınızı hazırlayın, not alın. Eğer çok acilse ya da teklifi kabul etmene neden olaksa, numaram sende var." Başımı salladım.

"Orada maaş bilgileri var mı?" Ben soruyorum.

"Bu kararınızı değiştirecek mi yoksa bozacak mı?" Cami soruyor. "Hayır, ama merak ediyorum."

Bilerek gülümsüyor. "Hepsi orada. İşimiz bittiğinde ne olacağına senin kararın karar verecek. Bir hafta sonra Pazar günü New York'ta olacaklar."

Dalgınca başımı sallıyorum. Dosyanın içinde ne olduğu önemli değil. Cevabımı zaten biliyorum ama Cami'nin bugün bu cevabı kabul etmeyeceğinden oldukça eminim, bu yüzden bu konuda tartışmayacağım. En azından şu anda.

"Sorusu olan var mı?" Trinity sorar.

Başımı sallıyorum. Bu gece olanlardan dolayı biraz şoktayım. Kansas City'de olanları tamamen unuttum.

chapter
12
raine

"Victoria, değil mi?"

"Bana Tori diyebilirsin." Elini uzattı ve ben de .

"Tanıştığımıza memnun oldum." Bana küçük bir gülümseme veriyor. Çok güzel ama çok ölümcül bir duruşu var. Omuzları geniş, güçlü kalçaları ve muhtemelen yetişkin bir adamı ezebilecek uylukları . Diğer muhafızlardan birinin ona baktığını fark ediyorum. Bakışları bana ondan etkilendiği izlenimini veriyor. "O burada mı?"

"Öyle. Size söylendiğini varsayıyorum?"

Ona tuhaf bir bakış attım. Cami'nin geçen hafta bana söylediği tek şey Talon, Kyle ve Addison'ın birlikte olduklarıydı. Sanırım beni uyarmak ya da sahip olabileceğim önyargılı fikirleri bir kenara bırakmam için bana bir şans vermek istedi. Dürüst olmak gerekirse, bence bu harika. Eğer yürütebilirlerse. "Talon ve Kyle hakkında mı?" Tereddütle söyledim.

Başını eğerek merakımı değerlendiriyor. "Sana söylenmediğini söyleyeceğim. Eminim Addison söyleyecektir."

Tam arkamda iki kapı açılırken ona bir kaldırıyorum. "Hazır mısınız?" diye sesleniyor derin bir ses.

"Evet, hadi ." Bu Mouse olmalı.

"Aşağıdan başlayalım mı?" diye bir ses daha ve nihayet arkamı döndüğümde Dex'i görünce kalbim göğsümde altı kez çarpıyor. Hemen yüzünde bilmiş bir sırıtış olan Tori'ye dönüyorum. Biraz kargaşa oluyor ve sonunda az önce çıktığım asansörün zil sesini duyuyorum ve ardından kapılar açılıyor. Birkaç ayak sesi daha ve nihayet kapıların kapanması.

"Gözünü korkutmalarına izin verme," diyor birkaç dakika önce Tori'ye hürmetle bakan adam. Yüzüm kızardı. "Özür dilerim, ben Rusty." Elini uzatıyor. Elini tutuyorum, dikkatimi dağıtıyorum ve Dex Harris'le ilgili tüm düşüncelerimden arınıyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Ona tatlı tatlı gülümsedim.

"Ben gardiyanlardan biriyim. Muhtemelen beni ve Tori'yi daha çok göreceksiniz. Addison Tori'nin sorumluluğunda ve ben de Addison'ın detaylarıyla ilgileniyorum. Eğer

İsterseniz bugün ya da yarın bir toplantı böylece tüm personelle tanışabilirsiniz. Yol ekibi hariç." Bana güven verici bir gülümseme verdi.

"Bu harika olur, teşekkür . Sadece Addison'a merhaba demek ve burada olduğumu haber vermek için uğradım, sonra da onları akşamlarıyla baş başa bırakacağım."

"Seni bekliyorlar," diyor Tori kapıyı iki kez anahtar kartını içeri sokarken.

Süitten içeri adım attığımda bir koridorla karşılaşıyorum ve Tori de beni takip ediyor. "Addison?" Tori söylüyor.

"İçeri gel, Tori," diye sesleniyor Addison'ın tanıdık sesi. Tanıdık çünkü son birkaç gündür onunla telefonda konuşuyordum.

"Raine burada."

"Harika, içeri getir onu," diyor Addison ve sonra kıkırdadığını duyuyorum. "Kes ," diyor ve ben gözlerimi devirmek istiyorum çünkü bizi ayıran duvarın diğer tarafında neler olduğunu hayal edebiliyorum.

Tori beni Manhattan'ın çok hoş bir manzarasına sahip geniş ve açık bir oturma odasına götürüyor. Dikkatimi dağıtmamaya çalışarak, Talon ve Kyle'ın arasındaki kanepede oturan Addison'a bakıyorum. Yüzü kıpkırmızı, sanki çocuklar skandal yaratacak bir şey yapmışlar gibi.

Bir dakika önceki şüphelerim. Ayağa kalktı ve bana doğru geldi. "Merhaba Raine."

"Merhaba Addison. Seni tekrar görmek güzel. İyi görünüyorsun."

"Teşekkür ," dedikten sonra Tori'ye başıyla selam veriyor. "Uçuşun nasıldı?" Kıkırdıyorum. "Uzun."

"O uçağa birkaç kereden fazla bindim. Talon ve Kyle ile tanıştın mı?"

"Resmi olarak değil, hayır."

Gülüyor. "Bu ikisiyle ilgili resmi bir şey yok," diyor onlara doğru dönerek. Talon ve Kyle saygılı erkekler gibi ayağa kalkıp bize doğru geliyorlar. Her biri bir kolunu Addison'ın sırtına doluyor ve onu kendilerine doğru çekiyor. "Talon, Raine." Talon ve bana eliyle işaret ediyor. Onun elini tutuyorum.

"Sonunda seninle tanıştığıma memnun oldum Talon." Ezici yakışıklılığının ve ünlü kişiliğinin nefesimi daralttığından bahsetmeye gerek yok.

"Aynı şekilde. Bu mankafa," diyerek Kyle'ın kaburgalarını dürttü ve o da sıçradı, "Kyle." Elimi sıkmak için kolunu Addison'ın sırtından çekmesi gerekiyor.

"Onu dinleme. Sizinle tanıştığıma memnun oldum." "Teşekkür ederim, ben de."

Sesimin içimde hissettiğim deli gibi çıkmamasına şaşırıyorum. Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum. Bu ikisi bana bakarken bırakın işlevimi yerine getirmeyi, doğru düzgün düşünemiyorum bile.

"Sizi konuşmanız için yalnız bırakalım," diyor Kyle ve hem o hem de Talon aynı anda Addison'ı yanağından öpüyorlar ve Addison kızarıyor. İkisi de odadan çıkıyor, belki de yatak odasına doğru gidiyorlar.

Addison bana, "Gel, otur," dedi.

Kanepeye doğru onu takip ediyorum ve ikimiz de karşılıklı oturuyoruz. "Bunu nasıl yaptığından emin değilim," diyorum kendimi yelpazelerken ve gizlice az önce geçtikleri kapıya bakarken. Kelimeler o kadar hızlı döküldü ki aptal gibi kızardım.

"Bazen bununla zor zamanlar geçiriyorum." Gülümsemesi sıcak ve rahatlatıcı. "Ama sonuçta ikisi de harika ve onları çok seviyorum." Onun bu açıklaması karşısında kalbim eriyor. "Bir dakika iş konuşalım," diyor ve zahmetsizce işle ilgili bir sohbeta başlıyoruz, ama ikimiz arasındaki tavır sanki en iyi arkadaşmışız gibi.

Önümüzdeki birkaç gün için programı tartışıyoruz, neyle ilgilenmemi ve tamamen devralmamı istediğini bana bildiriyor ve bunların hiçbirisiyle ilgili bir sorunum yok.

"Gelecek hafta gerçek bir tımarhane olacak," diyor gülümseyerek.

"Birkaç maçıımız var ve programımız gerçekten çok sıkışık. Adamların olmaları gereken yere gitmelerini sağlamak için yardımınıza ihtiyacım olacak. İçinde Bazı durumlarda Talon ve Kyle'ın geride kalması gerekecek ama grubun geri kalanının önden gitmesi gerekecek. Talon'u ben hallederim, diğer üçünü sen halledebilir misin?"

"Bu sorun olmaz. Bana zor anlar yaşatmadıkları sürece." "Onlar için endişelenme. Hepsi bir top avcısı gibi davranmaya çalışıyor, Ama gerçekte, yaptıkları iş için gerçekten önemli ve bu da onları dinlemeye ve söyleneni yapmaya itiyor." Gülümsüyor.

"Güzel." Gülüyorum.

"Şimdi, bu gece için size bırakacağım son habere gelelim." Başımı ona doğru eğiyorum. "Hala yeni ve hala yerleşiyor ve sadece bir avuç insan biliyorum. Size söyleyeceğim çünkü bu bazı şeyleri etkileyebilir ya da etkilemeyebilir." Parmaklarını sıkmaya başladı.

"Her ne ise Addison, bana söyleyebilirsin."

"Dürüst olmak gerekirse, bunu açıkça söylediğim ilk kişi sensin." Bana sırtıttı. "Ben hamileyim."

Tanrım. "Tebrikler." Ona ışınlıyorum. "Bu harika, Addison."

İşıldıyor ve kocaman gülümsüyor. "Teşekkür . Cami'ye henüz söylemedim. Aslında bu beni korkutuyor."

Kıkırdıyorum. "Ben olsam onun için endişelenmezdim. Ona kendi zamanınızda anlatın. Bu konuda söyleyeceklerine çok şaşıracaksınız." Addison aniden gergin görünüyor ve sanki onun bir şeylerden rahatsız olduğunu hissetmiş gibi çocuklar yatak odasından . Uzanıp endişeli ellerini okşuyorum, hafifçe kavriyorum, böylece durup bana bakıyor. "Dürüst olmak gerekirse, bu konuda endişelenme."

Çocuklar sırtıyor ve teşekkür ediyor. Elimi geri çektim. "Her şey yolunda mı?" Kyle ikimizin arasına bakarak söylüyor.

"Bu mükemmel. Onu ödünç almama izin verdiğin için teşekkürler." Ayağa kalkarken ona ve çocuklara gülümsedim. "Gidip bir şeyler ve , sabah görüşürüz çocuklar?"

"Kesinlikle," diyor Addison, Cami'ye duyduğu endişe gözlerinden silinmiş.

"Harika. İyi akşamlar." Onlara söyledim ve ayrıldım.

Odadan çıktığımda başka bir adam nöbet tutuyor. Bu daha uzun boylu ve yüzünde sert bir ifade var. Tanrım, geniş omuzları, dar siyah tişörtünün altında dalgalanan kalın kordonlu kaslarıyla muhteşem. Gömlek çok dar olduğu için meme uçlarını görebiliyorum. Gözlerimi üzerinde gezdirirken biraz daha doğruldu ve dudaklarında bir gülümsemenin belirdiğini görebiliyorum. Sonunda, sadece iki saniye de olsa, kapı arkamdan kapandığında gariplik sona eriyor. Ben irkiliyorum ve o gülüyor. "Sen Raine olmalısın?"

Gülmekten kendimi alamıyorum. "O ben oluyorum. Peki sen?" Ona doğru bir adım atıyorum ve bana yukarıdan aşağıya bakmasını izliyorum. Sinirlerimin parladığını ve klitorisim olan o küçük sinir topunun zonkladığını hissediyorum. Meme uçlarım geriliyor.

"Beck." Elini bana uzatıyor ve temasla birlikte bir ateş tutuşuyor. Bu şimşek değil, şehvetin yavaş yanışı. Beck'in vücudu seks çılgınlıkları atıyor ve vücudum bana ihanet ediyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Sesim amaçladığımdan biraz daha yumuşak çıkıyor ve bu da tabii ki onun bana sırtmasına neden oluyor.

Tam o sırada bir kapı açıldı ve çarparak kapandı. Önümde duran adamın etrafına bakıyorum ve Dex Harris'ten başkasının çelik grisi gözlerine bakmıyorum.

dex

Bu da kim?

Buz mavisi gözler Beck'in vücudunun etrafından bana bakıyor. Gözlerinin içine baktığımda sikim kot pantolonumun içinde canlanıyor ve tek görebildiğim alnı, siyah ve pembe saçları ve gözleri, o gözler. O sik beni gözleri. Beck'in önce bana, sonra da doğrulan kadına döndüğünü görüyorum. Artık onu göremiyorum. Tanrı'ya şükür. "Gidelim," diyorum sertçe.

Beck'in ona sessizce, "Sonra görüşürüz," dediğini duyuyorum. Asansöre doğru dönüyorum ve Beck'in düştüğünü hissediyorum. O gözlerden başka ne çıkacağını görme ihtiyacıma rağmen geri dönmüyorum. Orada durmuş asansörü beklerken, tanıdık bir kapı sesi duyuyorum.

O yüzden bu katta kalıyor.

Asansör geldi ve içeri girdim, düğmeye basmak için döndüğümde Talon ve Kyle'ın süitinin hemen ötesindeki kapı kapandı. *Harika, şimdi hangi odada olduğunu biliyorum.*

"Kimdi o?" bir tahta gibi kaskatı duran Beck'e söylüyorum. Cevap vermiyor. "Hadi . Belli ki artık bizden biri. Kate'in yerine mi geçti?"

"Addison'ın asistanı." Sesi çelik gibi.

kontrol ettim. "Bırak onu. O sadece bir piliç."

"Benim sorunum da tam olarak bu. Senin için o sadece bir piliç, sadece bir kap."

"Sana ne oldu böyle?"

Başını sallıyor ve . "Bir şey yok." "Evet, doğru."

chapter
13
raine

Az önce ne oldu amına koyayım? Kapalı kapıya yaslandım.

Beck mi? Dex? Beck... Elime bakıyorum, sanki onun dokunuşuyla yanacakmış gibi, ama her zamanki mülayim elim. Yanığı bastırmaya çalışarak kalçama sürtüyorum. Beck kesinlikle benim tarzım. Yani, hadi ama, Dex lanet bir playboy. Kadınlara bok gibi davranıyor ve o bir ünlü ve ben neyim? Beş parasız bir asistan mı?

Bu pozisyonu almam maaşımı daha fazla artırmış olsa da Asistan olarak iki katı, henüz o ödülü göremedim. İlk maaşım cumaya kadar gelmeyecek.

Kendimi kapıdan uzaklaştırıyorum ve bu hareket bana klitorisimdeki sıkıca bağlı sinirleri hatırlatıyor. Bavulumu kaptığım gibi inliyorum. Yatağın üzerine kaldırarak, kıyafetlerimi, banyo malzemelerimi ve... vibratörümü aramaya başlıyorum.

Kıyafetlerimi hiç bu kadar hızlı çıkardığımı hatırlamıyorum. Yatağa uzanmış, çıplak, vibratör duvara takılıyken odadaki soğuk meme uçlarımı sertleştiriyor ve klitorisimi zonklatıyor. Fantezi dünyasına çok kolay. Beni en çok şaşırtan şey, fantezimin tek yıldızının Dex olmaması. Beck ve Dex... birlikte benim özel şovumun yıldızları.

dex

"Addison'ın asistanını gördünüz mü?" Mouse hepimize soruyor. Peacock, "Çok ateşli," diye karşılık veriyor. Nedense, sinirlenme içimde dalgalanıyor. Ne oluyor lan?

"Evet, öyle. Ama o yasak bölge." Mouse birasından bir yudum alır.

"Kim demiş?" Ben karşı çıkıyorum.

"Kim ne derse desin. Birincisi Addison'ın asistanı, ikincisi sadece biz New York'tayken bizimle birlikte," diyor Peacock hepimize.

"Sınırlar içinde olması onun için daha iyi," diye karşılık veriyor Mouse. "Biz daha yola çıkmadan o gitmiş ve geldiği yere geri dönmüş olacak. Bir çentik daha, değil mi Dex?"

"Mmm." Başımı salladım ve biramı içtim.

"Peki ya o?" Mouse başını bara doğru sallıyor. Gözlerimiz barın karşısında oturan bir grup kadına takılıyor. Kıkır kıkır gülüyorlar. aptallar ama bu bakmaya devam ediyorlar. Üç . Bir sarışın, doğal olmayan bir kızıl ve bir esmer.

"Fena değil. Üçte üç," diye homurdanıyorum ve birama geri dönüyorum. Beck'in asansördeki tavrı beni geriyor. Aslında bir iddiada bulunuyor ve ilgimi çekebileceği gerçeğinin üzerine eğiliyor, ama bunun berbat kısmı, vücudunun gördüğüm tek kısmının gözleri olması.

"Yo. Dex?"

"Hmm." Mouse'a bakıyorum.

"Hangi cehennemdesin sen? Bu bar piliç kaynıyor ve sen hep..." elini bana doğru salladı, "her ne isen."

"Sadece düşünüyordum. Addison'ın asistanını ne zaman gördünüz?" Onu ne zaman görmüş olabileceklerini merak ederek soruyorum.

"Buraya ilk geldiğimizde koridordaydı ve Tori ile konuşuyordu."

Peacock birasının arkasından şöyle diyor. "Aynı zamanda Cami'nin asistanı." Ben bir

kaşlarını çattı. "Cesur mu? Temsilcimiz. Tanrım, orada bulunduğumuz onca zaman boyunca onu fark etmediğini mi söylüyorsun?"

Peacock tanınmaz. "Um, mıydım?" "Nasıl yapmazsın?"

"Bu kolay, trollük yapmıyordum."

Mouse omuz silkiyor. "Ben de değildim ama fark ettim," diyor Mouse ve şimdi birdenbire üç kat daha fazla rakibim varmış gibi hissediyorum. Beck, Mouse, tamam iki katı. Peacock'ın ortaya çıkıp bunu aşması gerekiyor. Konuyu kapatıyorum ve kara kara düşünmeye geri dönüyorum.

Birkaç dakika sonra garson kız bir tepsi dolusu birayla döndü. Bir tane alıp Beck'e teklif ediyorum, o da reddediyor. "Siz çocuklar dışarı çıkıyorsunuz

Bu gece?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Muhtemelen," diye yanıtlıyor Mouse onu.

"O zaman hayır." Birayı bana geri itti. O benim arkamda duruyor, Troy Mouse'un arkasında ve Casey de Peacock'un arkasında, ki bu oldukça garip çünkü Peacock Casey'den daha büyük. Troy ve Casey, Addison'ın kişisel koruması Tori'nin Des Moines'e gelmesinden sonra bize .

Addison aynı adam tarafından neredeyse ikinci kez saldırıya uğruyordu. Bir adam daha var, Bruce, ama onu Philly'den beri görmedim. Bana sorarsanız, bizi korumalarla aşırı yüklediler. Artık hepimizin kendi koruması var.

Peacock ve Casey çok çabuk kaynaştı, bu da aralarında profesyonel bir ilişkiden daha fazlası olabilir mi diye merak etmeme neden oldu, ama meh, benim işim değil. Leroy ve Troy sırayla Mouse'un etrafında dönüyorlar. Tahminimce yapacak daha iyi bir şeyleri olmadığı için. İçimden bir ses önümüzdeki günlerde Victoria Addison'ın yanındayken bunlardan bir ya da ikisinin adamlar evlerine geri gönderilebilir.

Birinin ıslık çaldığını duydum ve kafamı kaldırdım. Tavuskuşu ve Fare aynı yöne bakıyorlardı. Sonra Beck'in omzumu dürttüğünü hissediyorum. Ona doğru bakıyorum ve onun gözleri de diğer sikkafalılarla aynı yöne bakıyor. Bakışlarını takip ediyorum ve gözlerim bir çift nefis şekilli kalçaya, uyluğa ve muhtemelen hayatımda gördüğüm en iyi kabarık popoya takılıyor. Beli dar ve şimdiye kadar gördüğüm en mükemmel kum saati şeklinin tepesine doğru uzanıyor.

Kalçalarında hemen kışkandığım bir kot pantolon var.

O vücuda sıkıca sarılmayı ne kadar isterdim. O bir giyiyor

Birkaç atlet giymiş ve simsiyah saçlarını dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplamış. Atletinin altından bir şey görünüyor, kalın siyah çizgiler yukarı doğru uzanıyor ve omuzlarını sarıyor. Orada ne olabileceğini söylemek için yeterli değil. Atletler spagetti askılardan çok erkeklerin giydiği renkli A tişörtlere benziyor. Bara yaslanırken onu izliyorum; barmenle konuşuyor, barmen de ona çapkınca gülümsüyor.

ona bir içki hazırlar. Sonra ağırlığını bir ayağına verip diğerini kaldırıyor. İşte o zaman bir çift kovboy çizmesi görüyorum ve neredeyse başımı çevirmek istiyorum. Ben daha çok topuklu ayakkabı seven bir adamım. Ama sonra başını çeviriyor.

Kovboy çizmelerinin canı cehenneme.

Tek yapmam gereken ön taraftaki parlak pembeye küçük bir bakış atmak ve Addison'ın asistanının arka tarafına hayran olduğumu hemen anlıyorum.

"Siktir," diye bağıryorum aceleyle ve başka tarafa bakıyorum. Tanrım, çok güzel bir kız ve ateşe tutulmuş pervane gibi, tekrar bakıyorum ama başımı çeviremeden üç çift gözün üzerimde olduğunu hissediyorum. "Ne?" Kimse bana bir şey söylemiyor. "Hadi oradan. Kız muhteşem."

"Bu onun asistanı mı?" Fare diyor ki, bu bir gerçek değil bir soru.

"Evet," diyor Beck arkamdan. "Adı Raine." Aletim kotumun içinde seğiriyor.

Ona bakmaya devam etmek için elimden geleni yapıyorum ama çok zor. Göz ucuyla izliyorum çünkü onu görüş açım gülünç derecede kötü ve hala baktığımı ele veriyor.

Sonunda dayanamayıp başımı kaldırdım. Görünüşe göre doğru zamanda, ya da belki de yanlış zamanda, her ikisi de benim için işe yarıyor çünkü bunu yaptığımda, o arkasını döndü ve çenem, yemin ederim, yere düştü.

"Tanrım," diye düşünürken Beck ve Mouse'un aynı anda söylediklerini duyuyorum.

Atletin önü dekolte, göğüslerinin üst kısmını vurguluyor; en az C beden. Öyle olmalı. Meme uçları sertleşiyor ve ürperiyorum, bu da aletimin daha da kıpırdanmasına neden oluyor. Gözlerim nihayet onunkilerle buluştuğunda, adımlarının ortasında duruyor ve gülümsüyor. Ama bana gülümsemiyor. Hayır, onun

Gözleri başımın üzerinde, Beck'e gülümsüyor; tabii ki ona gülümseyecek. Nefesimin altında homurdanıyorum. *Tanrım, benim neyim var böyle?*

Tekrar yürümeye başladığını, elinde kız içkisiyle bize yaklaştığını izliyorum. Mouse ve Peacock'ın bir şeyler söylediğini duyabiliyorum ama barın gürültüsünden anlayabileceğim kadar yüksek sesle konuşmuyorlar.

Beck'le konuşacağını sanıyorum ama onun yerine yanıma geliyor, yanımda duruyor ve ona özgü bir şeyin muhteşem kokusuyla saldırıya uğruyorum. Ağzımı sulandıran vişneli çikolata kokusu. "Daha önce tanışma fırsatımız olmadı. Ben Raine." Bana elini uzatıyor ve ben de bir centilmen ayağa kalkıyorum. Onun üzerinde yükseliyorum ve boyum karşısında gözleri hafifçe parlıyor. Minik elini kendi elime alıyorum.

"Dex." Buluştukları anda elimde bir şimşek çakıyor ve kalbim göğsümde güm güm atıyor. *Ne oluyor lan?* Sanki Bir gecelik ilişkiden, aşık bir köpek yavrusuna dönüştüm. Hayır, öyle bir şey . "Diğer çocuklarla tanıştın mı?" Sormayı başardım.

Başını sallıyor. "Henüz değil."

"Sizi tanıştırayım." başka birine dikebileceğimi umuyorum. Sanki aklımın bir köşesinde, bu kızı öylece beceremeyeceğimi biliyorum. *Oh, kimi kandırıyorum ben?*

Onu Mouse ve Peacock ile tanıştırdım. Mouse onun dikkatini çekmek için harika bir iş çıkarıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan Raine Mouse ile benim aramda, sadece Mouse'a daha yakın bir yerde oturuyor.

Birden bir sigaraya ihtiyacım olduğunu hissettim. Tek kelime etmeden kalkıyorum ve üçünü konuşmalarıyla baş başa bırakıyorum.

chapter 14 dex

"İyi misin?" Soğuk New York akşamına adımımı atarken Beck bana soruyor.

"Hayır," diyorum sertçe ve bir sigara yakıyorum. Beck, "Muhteşem bir kız," diyor.

"Çok muhteşem. O kızı becerirdim." Binaya yaslanıp ayağımı duvara dayıyorum ve sigaramdan uzun bir nefes çekiyorum.

"Bir tane alabilir miyim?" Ona kaşımı kaldırıyorum.

"Seni de mi o kadar kötü etkiledi?" Birden Talon ve Kyle'ın Addison'la tanıştıklarında neler yaşadıklarını anlamaya başladım. Beck'e bakıyorum... evet, hayır, orada bir şey yok. Ama Raine kesinlikle paylaştığımız ilk kadın olmayacaktı.

" gibi bir şey. Şu mürekkebi gördün mü?" Sanki bir sırrı varmış gibi sırıtıyor. Pislik herif.

"kadarıyla, evet, gördüm. O atletin altında gerçekten ne olduğunu öğrenmeyi çok isterim."

raine

"Sonra görüşürüz Raine," diyor Mouse, Peacock'la birlikte korumaları da yanlarında olduğu halde yola çıkarken. Dex cehennemden fırlamış bir yarasa gibi kaçtı. Onun başını döndürebileceğimi düşünmemin aptallık olduğunu biliyordum. Garson kız adamların bira şişelerini temizlemek için geldiğinde içkimin geri kalanını içtim.

"Sana bir şey getireyim mi?" diye soruyor gülümseyerek, ben de gülümsüyorum. "Evet, lütfen, bir Cosmo daha? Aslında, devam et," diyorum ona. "Oda numarası?"

Ona oda numaramı veriyorum ve gözleri hafifçe parlıyor. Şüphesiz önceki müşterilerinin kim olduğunu ve otelin on yedinci katında aslında kimin olduğunu çok iyi biliyor.

"Odanın adı ne?"

Gözlerimi deviriyorum, ona adımı veriyorum ve ehliyetimi uzatıyorum. "Üzgünüm, sadece emin olmamız gerekiyor." bana geri verdi.

"Anlıyorum." Bununla birlikte, dolu tepsisini alıp bara geri dönüyor. Yapacak başka bir şeyim olmadığı için, bilgilerimi girerken onu izliyorum. Hiç şüphesiz faturadaki bir önceki Cosmo'yu gördü ve onunla dalga geçmediğimi anladı. On yedinci kat tamamen yasak bölge.

halka açık. Asansörde anahtar kart gerekiyor ve kattaki odaları başka konukların kiralamasına izin verilmiyor. Gerçi grup üyeleri, güvenlik görevlileri ve benim aramda zaten dolu.

Telefonum çalışıyor. Çıkartıyorum ve Cami'den gelen bilgiye bakıyorum, ardından bir mesaj geliyor.

Cami: Umarım sağ salim varmışsındır, umarım

her şey . Cevap veriyorum.

Raine: Burada, sağ salim, barda.

Cevabı neredeyse anında gelir ve baloncuktaki üç küçük nokta ile gösterilir.

Cami: O kadar kötü mü?

Bir kahkaha attım.

"Komik bir şey mi var, tatlım?" Dex'in sesiyle irkiliyorum ve başımı kaldırıp içime işleyen bir çift çelik grisi gözle karşılaşıyorum. Onun yanında bir başka muhteşem çikolata kahvesi göz var.

"Duruma göre değişir. Bence komik." Sırıttıyorum ve telefonuma geri dönüyorum.

Raine: LOL, henüz değil, ama göreceğiz.

Garson kız içkimi getirdiğinde gönder tuşuna basıyorum. İçkimi ondan alıyorum ve o daha doğrulup Dex'e dönmeye fırsat bulamadan ben içkimi yudumluyorum. Doldurulmadan önce aldığı buz banyosunun da etkisiyle, içkimi yudumlarken yemek borum donuyor. "Oomph," diye homurdanıyorum ve bardağı ona geri veriyorum.

"Bir tane daha?"

"Lütfen."

Garson kız başını sallar ve Dex ile Beck'in siparişlerini alıp gider.

"Siz Mouse ve Peacock ile gitmiyor musunuz?" Soruyorum. Sesimde çıkmasını istemediğim bir gerginlik vardı ama Dex kaçıp gitmişti. Benimle tanıştıktan birkaç dakika sonra bilmem gereken her şeyi söyledi. Bu tek yönlü bir çekim ve hep öyle kalacak.

"Yok, buranın manzarası daha güzel," diyor bana bakarak, sonra gözlerinin odanın içinde gezinmesini izliyorum.

Ve hadi çiviye eve çakalım. "Çok güzel. Peki..." Ayağa kalktım ve devam ettim, "Her ihtimale karşı koltuklarınızı saklıyordum. İyi akşamlar." Dex'in yanından geçip bara doğru gidiyorum. Bir el dirseğimi kavradı ve buzlar dondu. ve beni tamamen kilitliyor. Hareket etmiyorum. Niyetinin kötü olmadığını biliyorum ama bedenimin verdiği tepkiye engel olamıyorum. Bırakıyor ve ateş buzun yerini alıyor.

"Kalmak mı?" Sorduğunu duydum.

"İyi geceler beyler." Onlardan uzaklaşıp doğruca bara gidiyorum ve karşı tarafa otururken garsonun dikkatini çekiyorum. Onu ve Beck'i zar zor da olsa görebiliyorum, ki bu benim için sorun değil.

İkisinin de oturmasını izliyorum, garson bana içkimi getiriyor ve hemen ardından onlarınkini alıyor. Oturduğum yerden onlara doğru baktığımı belli etmeyecek kadar görebiliyorum. Garson kızın bana kışını, Dex'e de en güzel yerlerini göstermesini izliyorum. Dex'i izliyorum.

Birasını ondan alıyor ve ona çapkınca gülümsüyor. "Şerefsiz herif," diye nefes alıyorum. ", ne dedin?" diyor yanımdaki adam ve ben dönüp ona bakıyorum.

Dex bir konuda haklıydı, buradaki manzara kesinlikle çok güzel. *Takım Elbiseli Bay Yabancı* ile bir sohbet başlattım ve elimden geleni yaptım. Az önce ayrıldığım iki adamı görmezden geliyorum. Yeterince alkol alırsam tüm çekingenliğimi bir kenara bırakıp rastgele bir yabancıyla yatabileceğim fikrini aklımdan geçiriyorum.

Sonra odanın öbür ucundan başımın yan tarafına dikilen gözleri hissediyorum ve *Takım Elbiseli Bay Yabancı* ile tek gecelik bir ilişkinin yarın bana neler yapacağını hatırlıyorum.

Dex'in sorununun gerçekte ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Demek istediğim, bana yukarıdan aşağıya baktı, daha iyi bir manzaradan bahsetti ve sanki benden uzak durmak ona acı veriyormuş gibi görünüyordu. Benimle tam olarak flört etmiyordu, ama onda daha fazlası olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Kaşlarımı çatıyorum ve *Takım Elbiseli Bay Yabancı*'ya geri dönüyorum.

dex

Ne halt o? Neden

umursuyorsun ki?

Başımı sallıyorum ve dikkatimi tekrar önümdeki sarışın sürtüğe veriyorum. Tanrım, ikiyüzlülükten bahsediyorum. Şimdi şu kaltağı sepetleyelim.

"İçkiler için teşekkürler, canım. Eminim hizmet etmen gereken başka masalar da vardır." İpucumu aldı. "Biraz daha birayla döneceğim."

Beck ona "Teşekkürler," der ve o da gider. "Ne boktan bir gece bu." "Başka bir yere gitmek ister misin?" Beck soruyor.

Gözlerimi ovuşturuyorum. "Hayır, ama istersen git," diyorum ona. "Seni burada bırakamayacağımı biliyorsun."

"O zaman yerine birini çağır. Bana bebek bakıcılığı yapmak zorunda değilsin. Bu gece izin al, git kendi kışını bul."

Homurdanıyor.

"En son ne zaman ?" diye sordum. "Çok uzun zaman önce."

"Bu kadar hıyar olmana şaşmamalı."

Tekrar gülüyor ve birasını bitiriyor. İkimizin de Raine'e aptal gibi bakmamız çok uzun sürmedi. Yanındaki adamla flört edişini izliyorduk. Gülümsüyor ve kahkaha atıyordu. *Benim neyim var böyle?* Eğer onu istiyorsam, tek yapmam gereken bir gülümseme takınmak ve o yayılacak

yatmış, sikimi sert ve hızlı bir şekilde alıyor. Sikim tekrar sertleşiyor. Eğer böyle devam edersem, ciddi bir mavi top vakasıyla sonuçlanacağım.

Garson kız daha fazla birayla döndüğünde, daha fazlasını ve yanında özel bir şey sipariş ediyorum.

On dakika sonra, Beck ve ben, Raine'in yan taraftaki özel içeceğimin tadını çıkarmasını izlerken ağzımızın suyu akıyordu. İçkiyi aldığı anda bize doğru kaldırdı. O kadının alkolü tatmasını izlemek bambaşka bir şey. Karamelli Elmalı Martini'nin leziz tadına bakarken gözlerinin yuvalarından fırlayışını izliyorum. Kaç tane içtiğini saymaya başladım.

gördüm. Beş ya da altı numaraya kadar içti ve bir damlasına bile dokunmamış gibi görünüyor. Şanslı sürtük. Şimdiye kadar içtiğim on iki kadar biranın etkisini hissetmeye başladım.

İçkisini bitirdiğinde bize gülümsüyor ve hemen yanındaki *salakla* konuşmaya ediyor. Bu plan için çok fazla.

On dakika içinde üç kız kanepede bize katıldı. Beck ve ben onlarla sohbet etmekte hiçbir sorun yaşamıyoruz. İronik bir şekilde, hiçbiri benim kim olduğumu bilmiyor gibi görünüyor. Bu konuda tamamen rahatım. Bir piliç - evet, adını sormayın - benimle çok flört ediyor ve ben de ona kapılıyorum. Diğer iki kız da Beck ile çok güzel flört ediyor ve Beck de onların arkadaşlığından keyif alıyor.

Göz ucuyla Raine'in bardan ayağa kalktığını görüyorum. O Biraz sallanıyor ve takım elbiseli adam dirseğinden tutarak onu sabitliyor ve bir kez daha kilitleniyor. Tüm bunların ne anlama geldiğini merak ediyorum ama dikkatim kucağımda oturan kızıl saçlı yarıya geri dönmeden önce bunun duramıyorum. Kıçını incelikle kalçama sürtüyor, zaten sert olan sikim daha da sertleşiyor ve Beck'in dikkatini çekmeye çalışıyorum. Bizim Garson masaya geri dönerek bunu benim için yapıyor, ancak bu sefer elinde bir bardak kehribar rengi sıvı ve etrafında buzlar var.

"Bu, daha önce içki ismarladığın bayandan," diyor biraz alaycı bir ifadeyle. Kahretsin.

Garson kız hiçbir uyarıda içkiyi başımdan aşağı döküyor, aynı anda Raine de gülerek yanımdan geçip gidiyor. Kucağımdaki kadın Zıplıyor ve buz gibi Crown başımdan aşağı, omuzlarıma ve göğsüme doğru kayıyor. "Siktir," diye homurdanıyorum.

Gülmemek için aşırı çaba sarf eden garsona kaşlarımı çatıyorum. Beck'in şaşkın ifadesini yakalıyorum ama o da gülmemek için kendini zor tutuyor.

"Affedersiniz hanımlar," diyorum ve ayağa kalkıyorum. Beck peşimden geliyor. Erkekler tuvaletine gitmek yerine, Raine'i bardan çıkıp otelin asansörüne kadar takip ediyorum. Mesafemi koruyorum ve yaptığı küçük numaraya hafifçe güldüğünü hâlâ duyabiliyorum. Beck'i geride tutuyorum. Zamanlamayı doğru yapmak istiyorum. Ona kaçma fırsatı vermiyorum. Beck her zaman yanımda olacak ve bu beni biraz rahatlatıyor.

Şaşırtıcı bir şekilde, yaptığı numaradan dolayı ona kızgın değilim. Hayır, o kadar tahrik oldum ki, yukarı çıkarken onu asansörde sikmemek için her şeyimi vermem gerekecek. Top oynamak istiyor. Hadi oynayalım.

Sonunda asansör geldi. Onun içeri adım atışını bir an için yakalıyorum ve Beck'le birlikte kapılara doğru fırlayıp tam kapanmaya başlarken onları yakalıyoruz.

Dehşete düşmüş buz mavisi gözlerle karşılaştım. Gülümsemesi, kahkahası gitmişti ve bu hoşuma gitmiyordu. Beck ve ben asansöre adım atıyoruz, kapılar kapanmadan önce onun kaçmasını engelliyoruz.

Gözlerim onunkilere kilitlendi. Korku, heyecan, panik, arzu... Kapılar nihayet kapanmadan önce yüz hatlarında her bir duygu oynuyor.

"Sana daha fazla kredi vermeliyim. Bunu yapabileceğini düşünmemiştim," diyorum ona, nefesim . Asansörün serin havası beni titretiyor. "Şimdi üşüyorum ve ısınmaya ihtiyacım var."

Bileklerine uzanıyorum ve bana karşı koymuyor, gözleri bana kilitleniyor. Ona dokunduğumda titriyor. Ben de hissediyorum ama üzerinde durmuyorum. Kollarını başının üzerine kaldırıyorum ve onu arka duvara doğru itiyorum, vücudumu onunkine bastırıyorum ve o inliyor. Mükemmel bir uyum. Dudaklarım onunkilere çarpıyor.

Bir an donup kalıyor ama sonra yumuşuyor ve öpücüğüme teslim oluyor. Vücudu kıvranıyor. Dizimi bacaklarının arasına kaydırıyorum ve hemen kalçama sürtünmeye başlıyor.

Kanım kaynıyor. Sikim kaya gibi sertleşti ve bana karşı eridi. Nefes alış veriş benimkiyle birlikte düzensizleşiyor. O beni istiyor. Ben de onu istiyorum. Hayır, siktir et. Ona ihtiyacım var.

Başımı geri çekiyorum, isteksizce dudaklarını bırakıyorum. Nefes alışım maraton koşmuşum gibi geliyor. Kalbim kaburgalarımın fırlayacak. O Dudaklarımı kaybedince inliyor ve sikim bir kez daha seğiriyor. Ona biraz daha yakından ve Tanrım, o muhteşem.

chapter
15
raine

O anki kıskançlığım yüzünden garsona içkiyi Dex'in üzerine boşaltması için iki yüz dolar ödedim. Bunu kendim de yapabilirdim, yapmalıydım ama siktir et, uzaktan izlemek daha eğlenceliydi.

Gözlerinin içine baktığımda, ondan yayılan öfkeyi hissedebiliyorum. tüm kızlık organlarımı ateşliyor. Damarlarımda dolaşan yakıcı arzu, küçük gösterimden sonra hissetmeyi beklediğim en son şeydi.

Dudakları dudaklarıma değdiğinde gözlerimi kapatamayacak kadar sersemlemiştim ve Beck bizi izlerken de onu izledim. Nefes alış veriş ayni anda değışti.

Benimki ve Dex'. Bu bana, öpüşmemizi izlemesinin benim için olduğu kadar onun için de ateşli olduğunu söyledi.

"Daha iyi hissediyor musun?" Sonunda nefes almayı başardım.

"Sen olduğunda kendimi daha iyi hissedeceğim." Sesindeki hırıltı bilmem gereken her şeyi ima ediyordu. Hissettiğim kıskançlık bir oyundu, bir hileydi, beni bilerek yemliyordu. Zihnimin bir kısmı buna öfkelenmem gerektiğini söylüyor ama içimde böyle bir his bulamıyorum.

"Ne bekliyorsun?" Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı. Bunu yapabilir miyim? Bir geceliğine fantezinin içinde yaşayabilir miyim? Kaybedecek neyim var ki? İşimi. Evet, garsona içkiyi üzerine döktürdüğüm an bu riski aldım.

Asansör bip sesi çıkarıyor. Bileklerimi duvara yasladığı yerden kurtardı ama ikisini de . Elimi tutuyor ve beni asansörden çıkarıyor.

yapabilirim ve nasıl yapacağımı da çok iyi biliyorum. Bunu yapabilirim ve bu iki adamı da sistemimden çıkarıp yoluma devam edebilirim. Beck'in yanından geçerken elini tutuyorum ve onu çekiyorum. Sadece bir an tereddüt ediyor ve sonra hızla arkamızdan geliyor.

Dex'in anahtarla ve kapıyla uğraşmasını izliyorum. Beck parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve o yakıcı şehvet geri geliyor, daha parlak ve daha çaresiz

daha önce olduğundan daha fazla. Tanrım, bu beni öldürecek. Ama bunu sadece Dex'le yapamam; sadece Dex beni asla üstesinden gelemeyeceğim şekilde mahvedecek. Son birkaç yıldır hayalini kurduğın adam, seninle yatmak için en az senin onunla yattığın kadar çaresiz, en azından algı bu, neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazla.

Sonunda Dex kapıyı açtı ve beni içeri soktu. "," dedi Dex.

"Evet, beni istiyorsun, o da geliyor." Beck'le benim aramda gidip gelen ve tekrar bana dönen bakışlarıyla kendi kendisiyle savaşmasını izliyorum.

"Evet, ," diyor ve Beck'le birlikte odanın içine giriyoruz. Kapıdan çıkar çıkmaz Beck beni kucaklıyor. Bacaklarımı sırtına doluyorum ve beni duvara doğru itiyor. Dudakları ve ereksiyonu aynı anda bana çarpıyor. Nefesim beni aceleyle terk ediyor. Dudakları yumuşak, Dex'inkinden daha yumuşak, ama öpücük farklı. Tutkuyla dolu ama Beck'le kıvılcım yok. Dex'le hissettiklerime yakın bir şey değil ve şunu biliyorum ki

doğru seçim olduğunu düşündüm. Beck beni ayakları yere basan biri olarak tutacak; Dex söz konusu olduğunda aşk acısı çeken bir ergenin duygularına kapılıp kaçmamı engelleyecek. Öpücük nefesimi kesmekten başka bir şey yapmıyor. Beck dilini dudaklarımın arasından kaydırıp benimkini bulduğunda nefes nefese kalıyorum. Tadı bira gibi ve şüphesiz benim de sert likör gibi.

Beck dönerek beni duvardan uzaklaştırıyor ve beni tutmaya yardım eden Dex'e itiyor. Elleri kıcımlı, sırtımı ve yanlarımı okşuyor. Bacaklarımı bırakarak yere yatırılmak istediğimi belirtiyorum ve onlar da bu sessiz isteğimi yerine getiriyorlar.

Güçlkle ayakta durabiliyorum ama buna gerek kalmıyor, iki adam da dizlerinin üzerine çöküyor ve Beck'i görmemi ve öpmemi kolaylaştırıyor. Ve da. Dex'in elleri tanklarımın altına kayıyor. Sırtıma nazıkçe masaj yapıyor. Daha yukarı tırmanıyor. Beck'in elleri kuzeye doğru ilerliyor, sütyenimin balenini buluyor ve sırtımın etrafında takip ediyor. Parmaklarının beceriksizliğini hissediyorum.

kancalar ve dudaklarına karşı gülümsüyorum. Geri çekilerek tanklarımı başımın üzerine kaldırıyorum ve Dex'in arkamdan homurdandığını duyuyorum. "Lanet olsun."

Benden uzaklaşıp kalçalarının üzerine oturuyor. Beck beni yalayıp öperken karnıma doğru gülümsüyor. Elleri sütyenimin ön kopçasını bulmak için tekrar kuzeye doğru ilerliyor.

Dex aceleyle, "Çıkar şunu ," der. Bulduğu paylaşmak için sabırsızlanıyor.

Sütyenimin kopçasının çözüldüğünü hissediyorum ve hemen memelerim serbest kalıyor. Sol meme ucum hızla Beck'in ağzına giriyor ve dizlerim titreyerek inliyorum.

"Siktir," diye inliyor Dex. Sonra beni döndürmek için umutsuzca kalçalarımı ittiğini hissediyorum ve Beck beni bir patlamayla serbest bırakıyor.

"Ne oluyor lan?" Beck sessizliğe gömülüyor, odadaki tek ses hırıltılı nefes alış verişlerimiz, ama kalbimin çarpma şeklinden Çin'den bile duyulabileceğine eminim.

Göğsümü kapatıyorum ve duvara yaslanıyorum. Alkol damarlarımda çılgınca dolaşüyor. Yanağımı duvara bastırıyorum ve onların gösteriye hayran kalmasına izin veriyorum. Kemerimin tokasına uzanıp hızla çözüyorum, ardından kot pantolonumun düğmesini ve fermuarını açıyorum. Pantolonumu indiriyorum, siyah tangayı yerinde bırakıyorum ki tüm parça görünsün.

dex

Meryem Ana... "Tanrım," diye nefes alıyorum, Raine'in kot pantolonunu birazcık. Altında sakladığı siyah gösteriyor. Ellerim sırtında geziniyor, sırtını kaplayan muhteşem dövmeyi .

Boynunun arkasında bir yıldız var. Dövme sadece burada başlıyor. Omzundan omzuna, boynundan kalçalarındaki iki seksi gamzeye kadar her yerini kaplayan kalın siyah çizgiler, kabile kanatları şeklinde çizilmiş. Bu Kanatlar omuzlarını sarıyor ve kanatların izleri yanlarından karnına doğru dolanıyor, gerçi henüz o tarafını görmedim. Çizgileri bir çiçek dizisi bölüyor, basit ama aynı zamanda zarif. Çiçekler sırtından aşağıya doğru indikçe güzelliği ve yoğunluğu artıyor. Dövmede şu anda görebildiğimizden daha fazlası var. Çiçekler kaybolmadan önce aşağıya, poposuna doğru devam ediyor.

Beck ellerini benimkilerle birleştirirken, "Bugüne kadar çok harika dövmeler gördüm ama bu hepsinden daha iyi," diyor. Dokunuşumuzla inliyor. Sırtı kavisleniyor ve ellerimizin altında kıvranıyor.

Ellerimi aşağı kaydırıp kot pantolonunu çekiştirerek daha da aşağı indiriyorum. Sanki arkası tam bir sürpriz değilmiş gibi, beni kıcımdan vurdu; çiçekler

kalçasından aşağıya doğru devam ediyor. Sol kalçasında, kalçadan aşağıya doğru uzanan, ahh işte orada, dizde aşağıya doğru inerken büyükten küçüğe doğru giden bir çizgi halinde birkaç zambak var. Zambaklar çoğunlukla siyah ve grinin tonlarında, ancak çiçeklerin ortasında pembe ipuçları var. Elimi kalçasında nazikçe gezdiriyorum ve hafif dokunuşumla ürpermesini izliyorum. "Başka güzel sürprizlerin var mı tatlım?"

Bir an için bu sevgi ifadesi şaşırttı; yattığım her kıza aynı isimle sesleniyorum. Ama hayatımda ilk kez, gerçekten yanlış hissediyorum. Başımдан savmaya ve odaklanmaya çalışarak ayağına vuruyorum, o kaldırıyor ve ben önce botunu, sonra çorabını çıkarır, ardından kot pantolonunu çıkarır ve işlemi diğer bacağıyla tekrarlar.

Duvara sokulmuş, önünü bizden saklıyor. "Arkanı dön," diyorum ona, ama kafamı kaldırıp onun muhteşem mürekkebinin görünce boxer'ım pre-cum ile ıslanıyor ve sikim granit gibi sertleşiyor. Taşaklarım ağrımaya başladı.

Yavaşça arkasını döner ama kolunu göğsünün üzerinde tutar. Beck kolunu çekmek için bileğine uzanıyor ve o da bırakıyor. "Siktir," diye homurdanıyorum ve dizlerimin üzerinde duruyorum. Meme uçları delinmiş ve artık kendimi kontrol edemiyorum. Yalamaya başlıyorum ve sırtı kavisleniyor, sonra koyu pembe meme ucunu ağzıma alıyorum. Beck de bana katılıyor, tıpkı benim yaptığım gibi diğerini de alıyor ve tüm vücudu titriyor. Onu sabitlemek için kalçasına uzanıyorum ama muhtemelen uzanması gerektiğine karar veriyorum.

Duyulabilir bir patlamayla göğüs ucunu serbest bırakarak buz mavisi gözlerine bakıyorum. Bir an için dünyadaki her şey . ", " diye nefes alıyorum.

Beck onun diğer meme ucunu serbest bırakıyor ve o da bizi atlatıp yatağın ortasına uzanıyor. Sınır tanımıyor ya da belki de sadece sarhoş, ama önemli değil. Bira başımı biraz döndürüyor.

Beck ve ben birbirimize bakıyoruz. Şüphesiz onun gözlerinde gördüğüm şehvet benimkilere de yansıyor. Ayağa kalkıyoruz. Gömleğimi çıkarıyorum ve Beck hemen beni takip ediyor.

"Ahhh," diye inliyor yataktan ve elinin karnından aşağı kayarak tangasının ince parçasının arkasında kaybolmasını izliyoruz.

"Manzaranın tadını çıkarıyor musun?" Beck hırıltılı bir sesle "Manzaranın tadını çıkarıyor musun?" diye soruyor, o da inliyor, sırtını kamburlaştırıyor, diğer eli göğüs ucuna gidiyor, çekiştirip duruyor. Botlarımı ve kot pantolonumu çıkardım. Tartışmalı bir konu olsa da boxer'ı bırakıp bacaklarının arasındaki yatağa tırmanıyorum.

"O benim," diye mırıldanıyorum kendi kendime ve eli duruyor. Gözlerimiz tekrar buluşuyor. Kafa karışıklığı ve arzu. Demek bu karmaşa yüzünden akli başından giden bir tek ben değilmişim. Bileğinden tutup elini amından kurtarıyorum ve hemen dilimi parmakları boyunca kaydırıyorum. Vay anasını, daha önce tattığım hiçbir şeye benzemiyor. Tadı inanılmazdı. Tatlı ve nefis. O beni izlerken parmaklarını temizlemek için hızlıca çalışıyorum.

Beck yatağa, onun yanına tırmanıyor. Eli karnının üzerinde, kalçası boyunca geziniyor ve sonunda elini göğsündeki yerine koyuyor. Eğilip daha birkaç dakika önce ağzımda olan meme ucunu kendine doğru çekişini izliyorum.

"Ahh." Parmaklarındaki son suları temizlerken bacakları birbirine makasla miyavlıyor ve inliyor. Elini çekmeye çalıştığını hissedebiliyorum, yaptığı şeye geri dönmek için, ama buna izin vermeyeceğim.

Elini bırakıyorum ve hemen tangasına uzanıyorum. Onu külotundan kurtarmak için acele ederken, iplerinden birini kopardım. "Kahretsin." Beck'in onun göğsüne doğru bir kahkaha attığını duyuyorum ama göğüs uçlarına saldırmaya devam ediyor.

Kıkırdıyor. Yüzüne yayılan en geniş, en parlak gülümseme beni teşvik ediyor, ben de bana böyle gülümsemeye devam etmesi için diğer tarafa geçiyorum.

Malzeme anda, nefis bir şekilde şişmiş bir klitorisin üzerindeki küçük bir üçgen dışında, mükemmel pürüzsüz bir kedi ile muamele görüyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve hiç vakit kaybetmeden dilimi onun açıklığından klitorisine doğru ve titrediğini hissediyorum. "Oh fuck," diye inliyor ve ben de amına yavaşça saldırmaya devam ediyorum. Benim için gelmesini sağlamak için çaresizim. Ona sahip olmak için umutsuz
Dilimde meyve suları.

chapter
16
raine

Dex'in dili beni mızraklıyor, sinirlerimi ateşe veriyor. Tüm vücudum ezici bir boşalma ihtiyacıyla titriyor.

Beck'in ağzı nazikçe bir meme ucundan diğerine gidip tekrar geri geliyor. Dex'in emdiği elimle Beck'in boxer külotunun kemerini buluyorum ve elimi içeri kaydırarak kaya gibi sert ereksiyonunu tutup okşuyorum.

Hiç aynı anda iki erkek istememiştim ama Tanrım, bundan sonra onsuz yaşayabilir bilmiyorum.

Beck göğsüme doğru inliyor ve ben onun sikini okşamaya devam ediyorum. Aşırı büyük değil, belki ortalamadan biraz daha büyük.

Dex'in dili bana saldırmayı bırakmadı. Beni tutmak için bir elini kullanana kadar kalçalarımı ağzına doğru sallayarak kıvranıyor ve inliyorum. Beck sağ göğsüme doğru hareket ettiğinde, bir çift güzel çelik grisi ile karşılaşıyorum. Gözleri bana bakıyor, beni izliyor. Beni izliyor olması beni şaşırtıyor ama gözlerimiz buluştuğunda dünyanın geri kalanı yok oluyor.

Damarlarımdaki ateş tutuşuyor ve Dex yakın olduğumu biliyor çünkü klitorisimi emmeye odaklanıyor. Dilini, bacaklarımın istemsizce seğirmesine neden olan o özel tatlı noktada gezdiriyor. İşte o zaman bir parmağın girişime bastırdığını gözleri sessizce izin için yalvarıyor ve kalçalarımı devam etmesini söyleyecek kadar sallıyorum ve o da yapıyor.

Parmağının içeri kayması beni uçurumun kenarına getirmeye yetti. Damarlarımı ateşe veriyor ve göz kapaklarımın arkasında havai fişekler patlatıyor. Artık onları açık tutamıyorum ve daha derine kayarken ağzına ve parmaklarına karşı kıvranıyorum.

İçimde. Bırakmıyor ve Beck ağzını meme uçlarımdan çekiyor. Boxer külotunu çekiştirmeye başladım. Sikini emmek istiyorum. Beck ipucunu alıyor, Dex'in devam eden bakımları beni başka bir orgazmın kenarında tutuyor.

Beck şortunu çıkarırken, Dex ikinci bir parmağını içeri kaydırıyor, derinlere, dili klitorisimde gezinirken g noktama sürtünüyor. "Tanrım," diye inliyorum, "yapma. Durma." Ona karşı kıvranıyorum. Beck yatağa döndüğünde muhtemelen hayatımın en büyük orgasmı içimde inşa ediliyor. Şaftını tutup ağzıma doğru çekiyorum, ona ne istediğimi söylüyorum ve o da bana uyuyor. Bana doğru yaklaşırken ilk kez sikini görüyorum. Başı hafif mor ve ucunda dans eden bir damla döl var. Yalayarak temizliyorum ve o da öne düşerek ellerini başımın üstündeki duvara koyuyor. Onu izliyorum

Dudaklarımı shaftının etrafına sararken gözlerim doluyor. Aynı anda Dex'in dili cinsel organımda duruyor ve bir sıcak hava hücumu hissediyorum. Bir ürperti gönderiyor

Bilinmeyen bir sebepten dolayı tenimde. Tepkisini anlamıyorum.

Beck inliyor, bu beni Dex'in tereddütlerini analiz etmekten uzaklaştırmaya yetiyor. Gözlerimi kapatıyorum ve o anda yeniden yanmaya başlıyorum. Beni paramparça edeceğini bildiğim orgasm derinlerde kaynıyor, hazır beni vahşi bir patlamayla tüketti ve şimdi bunun için çaresizim.

Beck'in sikinin etrafında inliyorum ve o da üstümde inliyor. "Lanet olası ağzın harika," diye inliyor ve kalçalarını hafifçe ittiğini hissediyorum, bu da kontrolü ele alma arzusunu gösteriyor. Boğazımı gevşetiyorum ve duraklıyorum, gözlerimle ona izin veriyorum ve o yavaşça küçük hareketlerle ağzıma girip çıkmaya başlıyor.

Sonra, hiçbir yerde, klitorisime karşı dişlerin yumuşak sıyrıklarını hissediyorum, baskı yoğun ve artık kendimi tutamıyorum. Orgazma doğru patlıyorum.

Gözlerim kapanıyor, Beck'in siki ağzıma girip çıkıyor, amımdan akan sıcak suları hissederken zar zor nefes alabiliyorum ve Dex seksime karşı inliyor. Başımı geri çekip Beck'i serbest bırakıyorum ve çığlık atıyorum. Tüm vücudum daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir orgazmın artçı şoklarıyla sarsılıyor.

Patlayıcı orgazmımdan sonra ne olduğundan tam olarak emin değilim ama birinin beni yüzüstü çevirdiğini hissettiğimde kendime geliyorum. "Kaldır yukarı," diyor Beck. Sesinde gerçek bir komut yok, ki bu iyi bir şey. Neredeyse bacaklarımın arasına yerleşen bağımsız insan gibi. Tam olarak anlayamadığım bir nedenden ötürü, muhtemelen alkolün de etkisiyle, gerçekten umurumda değil. Kendimi bu partiye ikna etmeyi çoktan başarmıştım ve bunun tek gecelik bir ilişki olduğunu anlamam ve fark etmem için kendimle konuşmuştum.

Gerçi Dex'e olan arzum daha da arttı ve bu kararımdan pişmanlık duymaya başladım.

Bir folyo paketinin yırtılması beni içsel düşüncelerimden çıkarıyor. Her sinir, her duyu canlanıyor ve odanın ürkütücü sessizliğinde Beck'in kendini lastikle kaplamasını dinliyorum. İşi bittiğinde üzerime eğiliyor. Kendini tutarken yatak eğiliyor, ağırlığını kollarına veriyor. Aletinin başının itip yokladığını, yardım almadan içeri girmeye çalıştığını hissediyorum.

Sonra kendini hizaya sokup sert ve hızlı bir şekilde eve doğru kayıyor. Bağırıyorum ve donup kalıyorum. Omuzlarımda gerginlik düğümleniyor ve yükselen panikle savaşıyorum.

dex

"İyi misin?" Beck'in ona fısıldadığını duyuyorum.

"Sadece yavaş git," diye fısıldıyor. Sesinde tam olarak tanımlayamadığım bir gerilim var. Onu izliyorum, içine gömülmüş ve kalın yeşil Beck olmak istediğim tek yere girip çıkarken kıskançlık çamuru üzerime çöküyor.

Şortumu çıkarmak için ayağa kalktığım anda onu ters çevirdi ve ona verdiğim sarsıcı orgazmdan çıkma şansı vermedi. Parçalanmak bunun için doğru kelime değil. O telaşı, o püskürmeyi hâlâ hissedebiliyorum. Dudaklarımı yalıyorum, onun özünü tadıyorum ve sıkım zonkluyor.

Beck bana bakıyor ama onu görmezden geliyorum. Gözlerinde o hınzır bakış var, muhtemelen bende her zaman olan bakış ve hayatımda ilk kez bundan rahatsız oluyorum.

Bu kızın nesi bu kadar özel?

Bu kolay, gözlerinde gördüm. Gözlerimizin ruhumuza açılan pencereler olduğunu söylerler ve onun gözleri ardına kadar açıldı, bana teslim olmaya hazır, arzulu ve istekliydi. Normalde omuz silkip geçerdim, bu bakışı daha önce de görmüştüm ama sanki iki ruhumuz tek bir ruha dönüşüyor gibiydi. Hayatımda ilk kez iki yarım bir bütün oluyordu. Bu da beni Beck'i ondan uzaklaştırma ve onu kendime alma dürtüsüyle savaşmaya zorluyor.

"Çok amına koyayım," diye inliyor Beck, gerçekten içine girmeye başladığında

Onu.

Adamın her hamlesinde geri itişini, onu içine alışını, hazzını inleyerek haykırışını izliyorum. Onun alabileceği bir zevk.

"Dex," diye . Ellerini açarak göğsünü sertçe yatağa bastırıyor. Donup kaldım. Beck ona vuruyor ve adımını sayıklıyor.

"Buradayım," diye çıkmayı başarıyorum.

"Buraya gel," diye emrediyor. Sesi yumuşak olsa da kararlılığımın zayıfladığını hissediyorum. İzlemek istedim. İzlemek istedim çünkü Beck'e ne kadar yaklaşırsam, onu yere serme dürtüm o kadar artıyor. "Lütfen," O yalvarıyor ve ben onu reddedemiyorum.

Bedenim, aletim kontrolü ele aldı ve yatağa doğru birkaç adım yürüdüm. "Ne istiyorsun?" Yumuşakça soruyorum.

"Ben...ahhh, senin sikini emmek istiyorum." Başını bana doğru çevirdi ve gözlerimiz buluştu. Sikimi okşayarak önünde duruyorum ve o şaşırtıcı bir şekilde göz temasımızı sürdürüyor. "Lütfen," diye tekrar yalvarıyor ve ben yatağa tırmanırken mavi gözlerinde kayboluyorum. Kollarını altına alıyor ve yukarı kaldırıyor.

Beck onun kıcını kavırıyor ve içine pompalamaya devam ederken onu yerinde tutuyor.

İstmeden de olsa ediyorum. Beck'in bitirmesine ihtiyacım var. Onun içinde olmaya çok ihtiyacım var. Normalde saniye almam ama bu gece yüzüncü erkek olup yine de tatmin olabilirim. Beck dar olduğunu düşünüyorsa, henüz hiçbir şey hissetmemiştir.

Aniden, hiçbir uyarı olmadan, utanç selleri içimden geçiyor. *Sikeyim beni. Benim neyim var böyle? Ne zamandan beri sikik aletimin büyüklüğünden utanıyor musun?* Kesinlikle utanacak bir şeyim yok, ama birden sanki onun için çok büyük olacaktım gibi hissediyorum. Sonra sanki onun için iyi olmadığım fikriyle çalkalanıyorum.

Kapat şunu, seni moron. Siktiğimin taşlarını al ve yoluna devam et.

Aletimin başını dudaklarına değdirdiğimde Raine'in gözleri benimkilere kilitleniyor. Dudaklarını açıyor ve ereksiyonumun başını kaydırmak için dilini dışarı çıkarıyor. Hay sikeyim! Ağzı sıcak ve ıslak. Sıcak nefesi sikimi okşarken Beck'in itişlerine uyarak pantolonunu indiriyor.

Bağlantımızı koparıp tam ağzı sikimin etrafını sararken aşağı baktığımda şehvet ve boşalma ihtiyacı beni ele geçiriyor. Gözleri kocaman oldu ve

aşağıya iniyorlar. Ağzından kurtuluyorum ve nefesi kesiliyor. Şehvetle ya da orgazmla değil, şokla.

Narin eli tabanın etrafını sarmadan ve ağzı ateşli bir şekilde canavarı yalamadan, emmeden ve ona tapmadan önce bir saniye bile sürmez.

Gözlerimi kapatıyorum ve o günahkâr bir şekilde beni boşaltmaya çalışırken duyumların tadını çıkarıyorum. Beni çözmesi fazla zaman almayacak.

İnlemeleri ağzındaki dolgunluk yüzünden boğuklaşıyor. Yardım edemem ama biraz daha yardımcı olmak için başını ellerimin arasına aldım. İnliyor ve çenesinin gevşediğini hissediyorum. "İşte benim kızım." Kelimeler dudaklarımdan bir kova misket gibi dökülüyor ama sıcak ağzına girip çıkmaya başladığımda umurumda bile değil. "Lanet olası ağzın çok... ahh... iyi hissettiriyor," diye inliyorum ve Beck'in hızı duraksıyor ve iki katına çıkıyor. Yaklaştı ve Raine'in vücudunda artık tanıdık bir titreme hissedebiliyorum ve inlemeleri daha güçlü ve daha yoğun. O gelecek. Beck boşalacak ve... "Ahh siktir..."

Ben..." Daha yoğun bir şekilde emiyor, tabii bu mümkünse. Beck'in darbeleri ağzını sikimden daha da aşağı kaydırıyor. Vücudu , ben devralıyorum, Beck orgazmını haykırıyor, itişlerini durduruyor ve ben sessizce boğazından aşağı patlıyorum.

Beck serbest kalıyor ve yan tarafına düşüyor, bitkin ve ağır nefes alıyor. Raine sikimdeki son birkaç damla spermi sağmaya devam ederek Seğiriyor, ben de kendimi onun kurtarıyorum. Gözleri benimkilerle buluştu ve titredi, hayal kırıklığı dalga dalga yayılıyordu. Sikimi sağlamayı bitirdiğinde yumuşadı. Muhtemelen aklımın bir köşesinde onun için yeterince iyi olmadığını bildiğimden ve bunun yüz ifademde yansıdığından emin olduğumdan.

"Gitmeliyim." Çabucak ayrılır.

"Hayır, kal." Beck onun yanından inleyerek yarım yamalak bir çabayla ona uzanmaya çalışıyor. Kız onun ulaşamayacağı bir yere doğru kayarken Beck ıskalıyor ve kapıya yakın bıraktığımız kıyafetler. Onu durdurmalıyım. Onu durdurmalıyım ama . Hareket edemiyorum. Hayatımda hiç reddedilmenin acısını hissetmemiştim.

Düzinelerce kadın... *evet, kendine bunu söylemeye devam et, göt herif...* ve bir kez bile , geri çevrilmedim ya da terk edilmedim. Yine burada, kovboy çizmelerini ve gömleğini giyiyor. Kot pantolonu çoktan yukarı çekilmiş. Gidiyor olması beni kızdırıyor.

Bana bir kez daha bakıyor, gözleri onu durdurmam için yalvarıyor. Ona umursamaz bir el sallıyorum ve yatağın kenarına kayıyorum, o odanın kapısını açarken başımı ellerimin arasına alıyorum.

Kapı kapanır kapanmaz Beck'e "Çık dışarı" diyorum.

"Kıçına ne girdi?" diye homurdanıyor ayağa kalkarken.

"Boş ver. Yoruldum."

"Adamım, ıskaladın..." Geri adım attığında ona attığım bakışın soğuk olduğunu biliyorum. "Evet, ya çok sarhoşsun ya da ciddi bir sorun var." Kullanılmış prezervatifi yırtıyor, bağlıyor ve şifonyerin yanındaki çöp kutusuna atıyor. Eğilip şortumu alıyorum ama o başka bir şey söylemeden odadan çıkmadan önce giymeyi başaramıyorum.

Şortumu indiriyorum, ışığı söndürüyorum ve ayağa kalkıyorum, yatağımın üzerindeki örtüleri geri çekiyorum ve sürünerek içeri giriyorum.

Gördüğüm son şey, Raine'in güzel gözlerinin doğrudan bana baktığı görüntüler. Sürünerek içeri giriyor ve düşündüğüm her şeyi paramparça ediyor. kadınlar hakkında bildikleri ya da anladıkları.

Aletinizi bilinmeyen ve isimsiz bir şeye soktuğunuzda, bakışların hepsi aynıdır, kopuk ve perili, ama hayır, Raine değil. Hayır, onunki başka bir şeyle dolu, bilinmeyen bir şeyle, çözmem gereken bir şeyle. Çözüp çözemeyeceğimi bilmediğim bir şey.

chapter
17
raine

Odadan çıktığımda koridorun temiz olduğunu gördüğümde hayatım boyunca hiç bu kadar şükretmemiştim. Tahminimce çocuklar akşamki gezilerinden dönmediler. Önemli değil, bu odadan ne kadar çabuk uzaklaşırsam o kadar iyi.

Odama girdiğimde kapıya yaslandım. Soğuk ürpertiler tüm vücudumu sarıyor. Korku, panik ve histeriye yakın bir şey bedenimi ele geçiriyor. Alkolün de etkisiyle orada uzun süre kalamadım. Alkol beni daha önce hiç kusturmamıştı, ama alkolle birlikte Utanç damarlarımda dolaşıyor; işim bitti.

Sonunda kuru bıraktığımda, dışarı çıkarıldım, ama başka seçeneğim yoktu. I düş almalıyım. Üzerimdeki bu iğrenç hissi yıkamalıyım. Bunun zihinsel olduğunu biliyorum ama vücudumun her yerine çelik yünü sürmek dışında ne yapacağımı bilmiyorum.

Beck'i içeri davet etmiştim ve onun beni cezalandırmasını bekliyordum. Bunun yerine, bedenim ve kendim hakkında en güvensiz hissetmeme neden oldu. Üzerimde hak iddia etmek için hiç vakit kaybetmedi ve bana çarpıp neredeyse beni parçalara ayırdığı andan itibaren yanlış karar verdiğimi anladım. Gerçekten birlikte olmak istediğim adamın delici gözlerini hissedebiliyordum. Köşede durup beni izleyen adamın. Sonunda bana geldiğinde değildi, en azından öyle hissediyordum. Soğuktu ama yine de yüzeyin hemen altında, ulaşılamayacak bir yerde bir şey yatıyordu.

Boğazımdan aşağı , utanç, tiksinti ve fahişe kelimesi zihnime kayarak geldi ve buzlu suda yıkanmış gibi vücudumu tüketti. Başka seçeneğim yoktu, gitmek zorundaydım.

Duşumu bitirdiğimde üzerime bir şort ve atlet giydim. yorganın altına kayıyorum. Bu geceyi geride bırakma arzusuyla ve akşamdan kalmaların tanrısına, bu gece olanlara dair hiçbir şey hatırlamadan mümkün olan en kötü akşamdan kalmayı yaşamam için dua uykuya dalıyorum.

"Hayır,
yapma!"

"Dur!"

"Bana ne yapıyorsun?"

"Bütün gece önümde sergilediğin şeyi alıyorum!" "Bırak beni!"

"Yapmayı planladığım şey tam olarak bu, seninle birlikte olmak."

Sarhoş ve kelimeleri birbirine , belki ben...o içneler

Kollarımı indirip beni sertçe yere bastırıyor. Dizleri kalçalarımın bastırarak beni hareketsiz tutuyor.

Yanağımı, sonra da boynumu yaladığında safra yükseliyor. Buradan gitmeliyim; ondan uzaklaşmalıyım.

Mücadele

ediyorum.

Savaşırım.

Vücudumun üzerinde bin tonluk bir ağırlık var ve hareket edemiyorum.

Sonunda bileklerimdeki elinin gevşediğini hissediyorum. Onun bir anlık dikkat dağınıklığından yararlanarak ellerimi serbest bıraktım ve onu yere düşürmeyi başardım.

Dengem bozuldu ve üzerime düştü. Kahretsin!

Sonra bir anlık adrenalini bir bacağımı kurtardım ve...işte bu, doğru. Bam!

"Argh!" diye yuvarlandı. "Seni aptal orospu.

Bunun bedelini ödeyeceksin," diye inliyor ve sikini arasına alıyor. Yeterince etkisiz hale gelmesi için dua ederek, çıplak bir şekilde parkın içinde koşmaya başlıyorum.

Birinin bana yardım etmesi için çılglık

atıyorum. Etrafta kimse yok.

İşte o zaman oluyor... bir el dirseğimi öyle sert kavırıyor ki, elim neredeyse anında uyuşuyor ve hızla dönmeye başlıyorum.

Vay canına.

Siyah...zifiri siyah.

Sarsılarak uyandım. Ağır, sert ve derin nefes alıyorum, sanki odadaki oksijen çekilmiş gibi, bulamıyorum. Neredeyim ben? Etrafıma bakıyorum,

Tanıdık bir şeyler arıyorum, beni şu anda bulunduğum yere bağlayacak bir şeyler.

Bavulum.

Bavulum... Bir otel odası... Belirsiz süslemeler... Evet, otel. New York.

Çalışıyorum.

Addison, asistan.

Yüzümü fırçalıyorum. Bu rüyayı görmeyeli uzun zaman oldu. Uzun bir zaman.

pisliğini hissettiğimden beri... Kelimeyi söylemeye bile başlayamıyorum. Beş yıllık terapi. Beş yıl boyunca bunu tartışmak, beş yıl boyunca bunu tekrar tekrar yaşamak bu olayı aklımdan çıkarmıştı. Beş yıl boyunca o gecenin olaylarını, o geceyi takip eden olayları ve nihayetinde Kaliforniya'ya taşınmama neden olan şeyleri tartıştım. Kaçmama. Gerçi terapi, taşındıktan sonra nihayet bir arkadaşım tarafından yardım almaya ikna edildiğimde geldi. Sanırım kendi kişisel deneyimleri olmasaydı, beni gitmeye ikna edemezdi.

Sonunda, gittiğime memnun oldum ve Beck dün gece bana sert şekilde çarpana ve yıldızları görene kadar ek tetikleyicilerim olduğunu fark etmedim Dirseğimin tutulması dışında. Ama sadece bir tane, sadece bir tane. Bazen kollarımda o gece olanları bana sürekli hatırlatan kalıcı morluklar olup olmadığını merak ediyorum.

Nefes alışım nihayet normale döndüğünde ve kalkıp teri ve rüyayı temizlemek için bir duş daha almaya hazır olduğumda kapı çalınıyor. "Kim o?"

"Ben Beck."

Oh, Tanrı aşkına. Saate baktım, Tanrım, saat daha sekiz bile olmamış. Ne istiyor bu herif? Kapıya doğru yürüdüm. "Her ne söyleyeceksen, duymak istemiyorum."

"Bu şeyle ilgili değil... Kahretsin, Raine, içeri girmeme izin ver, lütfen."

Kapıya doğru kaşlarımı çatıyorum. Hayal kırıklığıyla içimi çektim ve kapıyı açtım, ayağımı arkasına koyarak içeri girmesini zorlaştırmayı umdum. "Ne?" Oldukça küstah bir tonda söylüyorum.

Bana kaşlarını çatıyor. "olman gereken kişi ben değilim, biliyorsun değil mi?"

Haklı tabii ki. "Evet, biliyorum. Neye ihtiyacın var?"

"Ben de gelebilir miyim..." Başımı sallamam ve gözlerimin içine bakması onu cümlesinin ortasında durdurdu. "Bak, dün gece hakkında konuşmak istemiyorum,

bir şeyler oldu." "Dex..."

"O iyi." Kaşları biraz daha çatıldı. "Kyle gitti." "Vay be. Sen neden , o gitti mi?" Ayağımı

ve kapıyı biraz daha açtım. Başımı koridora çıkarmak için yanlış an seçtim.

"Ne yaptığınız ya da nasıl yaptığınız umurumda değil, o orospu çocuğunu bulun ve gerekirse tekme tokat buraya geri getirin." Talon, güvenlik görevlilerine bağırıyor. Sonra aniden, Dex'in kapısı açılır.

"Bazı insanlar..." Söylediğini duyuyorum ama Talon'un gazabını koridor boyunca hissedebiliyorum ve Dex duruyor, şüphesiz da hissediyor. "T? Ne oluyor lan? Neler oluyor?"

"Kyle'ı gördün mü?" Talon ona soruyor ve ben de koridorda biraz daha durmak için hareket ediyorum. Aslında orada olduğumu ve olanları dinlediğimi daha belirgin hale getiriyorum.

Bu, bugün aklıma gelen ikinci kötü fikir olsun. On dakika boyunca uyanık kaldım. Dex de aynı koridora adım atıyor. Odama geri dönmeye çalışıyorum ama o delici bakışlarıyla beni kısıtıyor ve dizlerimin üzerine çöküp serseri bir okul kızı gibi sürünmek için neredeyse kontrol edilemez bir dürtü duyuyorum ama yine de yanlış bir şey yapmışım gibi hissetmiyorum.

"Talon, elimizden gelen her şeyi yapıyoruz," diyor ortadaki uzun boylu olan. Yanlış hatırlamıyorsam Mills. Talon'un sağ kolu ve aynı zamanda grubu çevreleyen güvenlik ekibinin . "Otelden ayrıldıktan sonra nereye gittiğini bilmiyoruz. Cep telefonunu takip etmeye çalışıyoruz."

"Siktir et. Onu rahat bırak. Geri dönmek ya da aramak için yirmi dört saati var. Eğer ondan haber alamazsak, köpekleri göndereceğiz." Talon'un omuzlarının çöküşünü ve acının onu ele geçişini izliyorum.

"Addison nasıl?" Dex muhtemelen hayatımda duyduğum en tatlı sesle soruyor ve dün gece ona yaptığım şey için kalbim parçalanıyor. O bir erkek düşkünü, bu gerçeğin üstünü örtmek mümkün değil ama onun ilgisi ve şefkatiyle ilgili bir şey dün gece yatağa girdiğimde sahip olduğum azıcık kararlılığı da çekiştirip duruyor.

"durumda. Birkaç saat içinde stüdyoda olmamız gerekiyor." Dex ona "İptal et şu saçmalığı," diyor ama Talon başını sallıyor.

"Buna ihtiyacım var, o bile, ben...lanet olsun, bunu çıkarmalıyım. bir şekilde." Daha önce hissettiğim öfke üzüntüye dönüşüyor ve ona gidip sarılmak, her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyorum ama Dex'in Talon'a sarıldığını gördüğümde bacaklarımdaki ağırlık çok fazla.

Kimi kandırıyordum ki?

Tanrım, Dex Harris'in en iyi arkadaşına sarılmasından da anlaşılacağı üzere, bu insan grubuna, bu lanet aileye daldım.

Bir kez daha fark edilmeden odama geri dönmeye çalışıyorum ama Talon'un dikkatini başarıyorum. Neler olup bittiğine kulak misafiri olduğum için öfkelenmesi için kendimi hazırlıyorum ama bunun yerine bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve Dex'ten uzaklaşıyor. "Bugün sana ihtiyacı olacak," diyor bana usulca ve ben de başımı sallıyorum. Dex gülümsüyor.

chapter
18
raine

Tak, tak, tak.

"Ne?" Kapının diğer tarafından duydum.

"Benim."

"Ne istiyorsun?" Bu sefer ses bana ilk seferden daha yakın, bu yüzden kapıya doğru ilerlediğini biliyorum.

"Kapıyı açar mısınız lütfen?"

Güvenlik kilidinin klik sesini, sürgünün dönüşünü nihayet kolun dönüşünü duyuyorum. Kapı açıldığında, şimdiye kadar gördüğüm en şehvetli, seksi, bronzlaşmış, dövme ve tonlu göğüs beni karşılıyor.

Daha önce görmüş olmama rağmen, ağzım hala sulanıyor. Bakmadan duramıyorum, muhtemelen aptal gibi görünüyorum. Teninde hafif bir ter ya da su izi var. Ya duştan yeni çıkmış ya da antrenmanını bitirmiş, ikisinden biri. Önemli değil, göğsündeki suyu yalamak içimde bir istek var.

"Gözlerim burada, tatlım," diyor o hafif eğlenen, hafif kopuk sesiyle.

"Evet, biliyorum, oraya gideceğim," diye homurdanıyorum ve gözlerim onunkilere kayıyor. Yüzünde Cheshire sırıtışı var ama gözlerine ulaşmıyor.

"Merhaba," diye nefes alıyorum.

"Merhaba." Sesi düşündüğümde daha sert ve soğuktu. Addison'la stüdyodan döndükten sonra onu yalnız bırakmamı istedi ve bana bugün yapmamı istediği şeylerin bir listesini verdi. Tamamlamamın muhtemelen on beş dakikamı alacağı liste.

"Konuşabilir miyiz?"

Duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş. Bacağı kapıyı açık tutuyor.

"Konuşacak bir şeyimiz olduğundan emin değilim."

"Sanırım var."

Bana ilgisiz bir bakış atıyor ve başını sallıyor, güzel yüzünü hafif bir kaş çatma gölgeliyor. Bu bakışa şimdi ve burada karar veriyorum.

tekrar görmek istemiyorum.

"Olan oldu, her şey bitti ve bunu değiştirmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yok, konuşacak bir şey yok." Sonra eğilip fısıldıyor, "Bana kafa verdin. Büyük olay."

"Sanırım dün gece neden bu kadar çabuk kaçtığımı açıklamam gerekiyor."

"Neden bildiğimden emin değilim, tatlım. İşimiz bitmişti. Ben boşaldım, Beck boşandı ve sanırım sen bile birkaç kez boşandın. Hepimiz orgazm olduk ve hayat devam ediyor."

Sözleri sırtıma bir bıçak gibi saplanıyor ama sanırım buna şaşırمامalıyım. Buraya, ona karşı hissettiklerimin gerçek olduğunu ve gezegendeki en seksi davulcuyu emmeyi başarmış bir hayran kız anı olmadığını umarak geldim. Uzakta, odasında bir telefon çaldı. "İzninizle." Daha fazla bir şey söyleyemeden kapının yüzüme kapanmasına izin veriyorum ve alnımı yaslıyorum. Verdiği gülümseme için çok fazla daha önce. Bir şey çekti. Belki de gülümsemesini yanlış algılamıştım. Ya bana değil de Beck'e gülümsüyorsa? Tam bir aptalım.

Dex'le konuşamadığım için üzgün bir şekilde odama geri dönüyorum, gerçi ona ne söyleyeceğimi gerçekten bildiğimden emin değilim.

Ne olursa olsun, dün gece onun gözlerinde gördüğüm şeyin gerçek olduğunu düşünmem aptalcaydı. Yaralarımı sarmak için odama döndüm ve işimin başına .

Öğleden sonra Addison'ın bana verdiği proje üzerinde çalıştım.

Sosyal medyayı güncelliyor ve programında birkaç ayarlama yapıyor. Berbat görünüyordu. Bunu söylemekten nefret ediyorum, özellikle de Addison gibi muhteşem bir kadın hakkında, ama bugün benimle ya da başka biriyle neredeyse hiç konuşmadı. Yapamam.

Onun neler yaşadığını hayal bile edemiyorum; en azından denemek istediğimden emin değilim. Umarım işler kendi kendine düzelir ve onun için normale döner ya da yeni bir düzenlemeyle başa çıkmanın bir yolunu bulabilir. Bugünkü görüntüsüne bakılırsa, Kyle'ın ilişkilerinden ayrılmasını kaldırabilecek mi merak ediyorum.

İşlerimi bitirmek üzereyken Tori kapıma geldi ve koridorda kendisine ve ekibin geri kalanına katılmamı istedi. Tüm güvenlik ekibiyle tanıştırıldım. Casey ve Troy'u dün geceki bardan tanıyorum. Onlar

Peacock ve Mouse'la birlikteydiler ve onlar da onlarla birlikte gittiler. Mills, daha önce tanışmıştım, Bruce ve Leroy sanırım hayatımda gördüğüm en büyük iki adam.

Hayatım. Troy, Casey, Rusty ve tabii ki Beck de . Beck benimle göz teması bile kurmadı. Her neyse, bu sadece Dex'in gülümsemesinin benim için olmadığını ve Beck'in kaçınma taktiğinin de profesyonel olduğunu tekrarlıyor Kişisel ya da "Seni zaten becerdim, başka bir şey söylemeye gerek yok" gibi.

Projelerimi bitirdikten sonra gerçekten sıkılıyorum. Yani lanet olsun; New York'tayım. İstedğim yere gidebilir ve istediğimi yapabilirim.

Yürüyüş ayakkabılarımı giyip Times Meydanı'nda dolaşmaya karar verdim, belki SoHo'da biraz alışveriş yaparım. Kim bilir, ama istediğimi yapmak bana kalmış.

Odadan çıktığımda Tori ve Rusty koridorda durmuş konuşuyorlardı. Ne hakkında olduğunu gerçekten bilmesem ve çok da umursamasam da koridorda yürüdüğümde durup bana bakıyorlar. Elimde postacı çantam omzuma asılı ve montum kolumda. "Bir yere mi gidiyorsun?" Tori yarım bir gülümsemeyle soruyor.

Omuz , "New York'a gelmeyeli uzun zaman oldu, biraz dolaşayım dedim."

"Yalnız mı?" Rusty sorar.

"Evet, neden olmasın?"

İkisi de bana kaşlarını çatı. "Yanınıza birini gönderelim."

Sırıttım. "Yok, ben iyiyim."

"Mills bu konuda ısrar ediyor," diyor Rusty gayet açık bir yüzle. Ona kaşlarımı çatıyorum. "Kimse tek başına dışarı çıkmayacak."

"Kyle dışarıda tek başına." İkisi de söylediklerim karşısında çökmüş görünüyor. "Bakın, ben yetişkin bir kadını..."

"Addison da öyle." Tori'nin tüm söyleyeceği buydu. Dallas'ı ve sonra Kansas City'yi hatırlıyorum. "Yalnız gitmene izin verirsek birimiz işimizi kaybederiz." "Koridorda olmasaydın ne yapacaktın? gitmek için?"

Rusty başını sallar. "Bu çok sık olan bir şey değil."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Çünkü bu sabah erkenden Dex'in odasından benimkine yürümeyi başardım ve etrafta kimse yoktu."

Rusty bana bilmiş bir gülümseme veriyor. "Evet, asansöre doğru döndü, "bak..." Şok içinde ağzımı kapattım. "Orada oturuyordum, sen beni görmedin ve ben de beyefendi olarak..." Sözü bitirmiyor, sadece hafifçe kızarıyor ve ben de kıpkırmızı oluyorum.

"Peki, tamam o zaman, aklınızda kim var?" diye sordum.

"Beck bedava." Yaltaklanıyorum ve ikisi de bunu anlıyor. "Casey'yi gönderebiliriz ya da sanırım ben gidebilirim," diyor Rusty. "Ben sadece gece vardiyasını almaya geliyorum, ama..." Onay için Tori'ye bakar, o da başıyla onaylar. "Ya da Casey var. Eric ve Calvin'i almak için onunla yer değiştirebilirim."

"Beck dışında herkes. Ben Addison'a bakmaya giderken siz de bu işi halledin. Talon henüz dönmedi mi?"

Tori, "Henüz değil, ama kısa süre içinde olacak," diye yanıtlıyor.

"Tamam, güzel. Beni içeri alır mısın?" Tori dönüp anahtar yuvasına yerleştiriyor, kapıyı açıyor ve açıyor.

İçeri giriyorum ve kapı kapanıyor. "Addison?" diye sesleniyorum ve yanıt alamıyorum, en azından benim duyabildiğim bir yanıt yok. Süitin derinliklerine doğru adım atıyorum ve büyük bir kısmı karanlık, perdeler sıkıca çekilmiş ve sadece ikinci yatak odasında bir ışık yanıyor. Işığa doğru yöneliyorum ve onu yatakta mışıl mışıl uyurken görüyorum. Onu uyandırmak istemiyorum ama iyi olduğundan emin olmam gerekiyor. Uzanıp onu uyandırmak için gerektiği kadar uzağa .

"Ben ," diyor usulca. Ağlıyordu. Sesi duygusallıktan titriyor ve gözleri kızarmış.

"Size bir şey getireyim mi?" Sadece başını sallıyor. "Bir süreliğine dışarı çıkacağım. Ayrıntılara numaramı verdim ve sende de var. İhtiyacın olursa beni ara, hemen dönerim."

Başını sallıyor. "Dikkatli ol."

Gülümsüyorum. O sıkıntılı halinde bile hâlâ başkalarını düşünüyor, sanırım bu iyi bir şey. "Döndüğümde seni kontrol etmemi ister misin?"

Başını sallıyor. Bu konuda daha sonra karar vereceğim. "Yine de benim için bir şey yapmanı istiyorum."

Gülümsüyorum. "Ne istersen."

"Yarın Talon'la birlikte stüdyoya git, biraz yardıma ihtiyacı olacak." Bana bakıyor, yalvarıyor ve benden bunu yapmamı istemesinin onun için gerçek bir mücadele olduğunu söyleyebilirim.

"Yarın nasıl hissettiğine bakıp oradan devam etmeye ne dersin?"

Başını sallıyor ve yan dönüyor. "Konuşacak birine ihtiyacın olursa ben buradayım, biliyorsun."

"Teşekkürler." Bana çok zayıf bir gülümseme veriyor ama başka bir şey söylemiyor.

Onu yatağında yalnız bırakıp koridora çıkıyorum. Bir kez daha Dex ve Beck ile çarpışıyorum. Titreme omurgamdan yukarı kayıyor ve

meme uçları sertleşiyor. Ceketimi öne doğru çekip kollarımı birbirine kenetliyorum, ikisini birlikte görmenin beni tahrik ettiğinin kanıtını gizlemeyi umuyorum. Ama ne yazık ki, gözlerimi alamadığım şey o pislik davulcu.

chapter
19
dex

İsimsiz serseriler ve hayranlarla yatmak için söylenebilecek bir şey var. Onları bir daha asla görmek zorunda değilsin. Ama bu... her yerde karşıma çıkmaya devam ediyor ve onu her gördüğümde sikim taş gibi sertleşiyor ve ona çarpmamak için tüm irademi kullanıyorum. ve onu becer.

Daha önce kapımı çaldığında, sadece üç dakika önce bu işin peşini bırakmaya karar vermiştim. Yoluma devam edecek, bu gece dışarı çıkacak ve içinde kaybolacağım başka bir isimsiz hatun bulacak, bu hatunu zihnimden, bedenimden ve hatta koku alma duyumdan silecektim. Tek duam hizmetçilerin çarşafı gerçekten değiştirmiş olması ve böylece kokusunun hala çarşafı sinmemiş olması.

"Gitmeye hazır mıyım?" diye soruyor. *Bekle, nereye gidiyor?*

"Hemen hemen," diyor Rusty ve Beck'e dönüyor. "Dışarı çıkıyor, onu takip ediyorum."

"Biz de gideceğiz," diye geveliyorum ve bir anda beş çift göz bana bakıyor. Beck, Rusty, Tori, Mills ve son olarak da görmezden gelmeye çalıştığım Raine'in gözleri. *Bunu neden söyledim ki?*

"Hayır teşekkürler," diyor bana, oldukça soğukkanlı ve hatta belki biraz fazla keskin bir şekilde ve tüm gözler ona kayıyor. "İyi vakit geçirmek için dışarı çıkıyorum, tek başıma." Asansöre doğru gitmek için döndüğünde dirseğinden tuttum. Tekrar donup kalıyor ve dirseğini bırakıyorum. Sıkılmış dişlerinin arasından, "Bir daha düşündüm de, odama geri döneceğim," diyor.

Aynı anda herkes arasında onun tepkisi üzerine bir endişe telaşı başladı. Hala dirseğini tuttuğumu fark ederek donup kaldım. Bırakıyorum ve o da rahatlıyor ama arkasını dönüp odasına doğru gidiyor. "Raine, bekle," diyorum.

"Hayır," diyor kararlılıkla ve yürümeye devam ediyor. Peşinden gitmeye başlıyorum ve biri omzumu tutuyor. Döndüğümde elin başını sallayan Mills'e ait olduğunu görüyorum.

"Kuralları biliyorsun," diyor fısıltıyla ve ben de başımı sallıyorum. Mills şimdi gidip onunla konuşacak.

Ama kımıldamaz, Tori'ye döner ve başını sallar. O da sarsılmış ve anahtar kartını karıştıran Raine'in peşinden gider. Kalbim acıyor. Göğsümde endişe yükseliyor ve yanına gitme engel olamıyorum ama Mills saygılı bir koruma olarak buna izin vermiyor. Kurallar basit, önce güvenlik halledecek. Tori'nin Raine'in anahtar kartını yavaşça ondan almasını ve gözlerinin fırlamasını izliyorum. Gözlerinde panik var ama hemen sakinleşiyor, Tori'nin ne yaptığına bakıyor ve Tori kapıyı açtığında Raine içeri koşuyor.

"Bu da neydi şimdi?" Mills'in tonu suçlayıcı.

"Senin tahminin de benimki kadar iyi," diyorum, hâlâ Raine'in kapısına bakarak. "Yani az önce olanların seninle bir ilgisi yok mu?"

"Muhtemelen öyle çünkü benim ne kadar pislik olduğumu biliyorsun. Ama dirseğine ilk dokunduğumda dondu kaldı, hiçbir şey çok önce. Ayrıca gecenin ilerleyen saatlerinde, barın karşısında tanımadığımız bir adam tarafından gerçekleştirildi. Belli ki bu onun için bir tetikleyici, ama ben..." Kanım donuyor ve tekrar kapısına bakıyorum. "Duvarda bir sinek olmak için neler vermezdim," diye mırıldanıyorum.

raine

Tori beni takip ediyor. "Müşterilerimiz hakkında öğrenebileceğimiz her şeyi bilmek bizim politikamızdır."

"Ben müşteri değilim," diye çıkıştım.

"Evet, öylesin. Ortaya çıktığın andan itibaren, burada ve bizimle olduğun sürece bizim sorumluluğumuz altına . Az önce ne olduğunu açıklamak ister misin?"

"Pek sayılmaz." Tori'nin odasının karşısındaki sandalyeye oturuyorum ve bacaklarımı kıvırıyorum. Dün geceki lanet rüyanın da etkisiyle bir kemandan daha gerginim. Bu şekilde tepki vermemem gerekirdi.

"Dex miydi?"

"Hayır."

"Dün geceyle bir ilgisi var mı?" diye soruyor.

Pencereden dışarı bakıyorum, Times Meydanı'na bakıyorum, orada dolaşıyor olmak istiyorum ama bunun yerine mini bir panik atak geçiriyorum. "Doğrudan değil, hayır."

"Açıklamana ihtiyacım var."

Ona soğuk bir bakış attım. "Sarhoş oldum, Beck'le yarı üçlü bir ilişkiye dönüşen bir fanteziye dalmaya karar verdim. Beck tarafından becerilmemle ve Dex'in kafayı bulduktan sonra tamamen kapanmasıyla sonuçlandı ve ben de o gitmeden önce çenemi tuttum. Kararı ben verdim. Bu seçimin sonuçlarına katlanıyorum. Ama içimde ortaya çıkardığı duygular uzun zamandır hissetmediğim duygulardı." Yavaş bir nefes verdim. "Kendimi bir fahişe gibi hissettim," diye nefes aldım.

"Sen öyle biri değilsin Raine. Dex'in kadınlara böyle hissettirmek gibi bir huyu var. Bu tuzağa düştüğün için üzgünüm. çalışır."

"Evet, biliyorum ve bu küçük maceraya girerken bunu biliyordum. Sarhoştum, her zamanki utangaçlığımınla sınır tanıımıyordum ve onun davranışlarından anladığım kadarıyla,

Bununla başa çıkmanın kolay olacağını düşündüm ve dürüst olmak gerekirse öyleydi. Ben sadece

Bu sabah çılgılık atarak uyandım." Konuşmamı fısıldıyordum.

"gerekten başka tetikleyiciler var mı?" diye soruyor usulca. Gözlerinin içine bakıyorum. "Nasıl?"

Bana yarım bir gülümseme veriyor. "Bir kadının tetikleyicilere tepki vermesinin genellikle sadece iki nedeni vardır... biri istismar, diğeri saldırı ya da..."

"Tecavüz." Kelime dudaklarımdan döküldü. "O."

Yatağımın ucuna oturdu. Terapistim dışında bana acıyarak değil, sadece anlayışla bakan ilk kişi o oldu.

"Diğer tetikleyiciler?" diye soruyor bana.

"gerektecek bir şey yok." "Sanırım var.

Bence var."

"Hayır, yaklaşırken daha fiziksel. Dün geceki paniğimin başlamasına neden olan şey de buydu." Dışarı bakmaya geri döndüm Pencere.

"? Bu ikisinden biri seni incitti mi?" Sesi sert ama talepkâr değil.

"Hayır. En azından kasıtlı olarak değil." Lafi dolandırmak yerine, "Beck bana gerçekten sert bir şekilde çarptı. Dediğim gibi, kasıtlı değildi."

"Yine de bilmemiz gerekiyor."

Ona tekrar baktım. "Sanırım bu tartışmalı bir konu çünkü burada olduğum sürece ikisiyle de bir daha yatmaya niyetim yok." Anlayışla başını sallıyor. "Bu konuşma... bu..."

"Bu ikimizin arasında. Sadece Mills'e haber vermem ve dirsek tetiğini çocuklara iletmem gerekiyor, böylece seninleyken sıkıntı belirtilerinin farkında olabilirler."

Gözyaşlarımla savaşıyor başımı sallıyorum. "Sadece sol dirseğim. Sanki sürekli morarmış gibi, bu yüzden herhangi bir tutuş beni paniğe sürüklüyor."

"Peki ya sağ?" diye soruyor, sesinde gerçek bir merak var. Biraz gülümsüyorum.

"Hayır."

"olacak mısın?"

Başımı sallıyorum ve pencereden dışarı bakmaya devam ediyorum. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var. Birazdan dışarı çıkıp çıkmayacağıma ya da oda mı sipariş edeceğime karar vereceğim. hizmet."

Başını sallıyor ve ayağa kalkıyor. "Biz gerçekten seni korumak için buradayız. Dex ya da Beck seni rahatsız ederse bana haber verir misin?"

Tekrar başımı sallıyorum. Sessizce odadan çıkıyor ve gözyaşlarım akmaya başlıyor.

On yıl sonra o pisliğin, dirseğimin tutulması gibi basit bir şey yüzünden günlük hayatımı hala etkileyeceğini kim bilebilirdi?

chapter
20
dex

Tori Raine'in odasına girdikten kısa bir süre sonra Mills kapıya yakın olmak için koridorda ilerledi. Rusty ve Beck sohbet etmeye başladılar ve kısa sürede Casey, Troy, Leroy ve Bruce da bize katıldı. " oluyor?" Biri soruyor. Derinden ses muhtemelen Bruce ya da Leroy olduğunu söylüyor ama öğrenmek için arkamı dönmüyorum.

"Tori Raine'le konuşuyor," diyor Rusty. "O konuşmanın bekliyoruz."

Odama ya da bara geri dönmek istiyorum ama tepkisinin benimle bir ilgisi olup olmadığını bilmem ve onun iyi olduğundan emin olmam gerekiyor.

Bir ömür gibi görünen bir süreden sonra nihayet bir kapı açılır. Ama bu Raine'in değil. Döndüğümde Talon'u görüyorum, duygusal olarak hırpalanmış, kapısının önünde duruyor. "Neler oluyor?"

"Bir şey yok dostum, endişelenme," diyorum. "Kız arkadaşının yanına dön. O nasıl?"

"Muhtemelen benden daha iyi."

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Rusty ona sorar ve Talon sadece başını sallar. "İstersen seslen, biz hallederiz." Talon başını sallar ve sessizce kapıyı kapatır.

Birisi "Tanrım, durumda" diyor.

Arkamı döndüm ve her kimse ona . "Eğer sen de Onun gelenlerle uğraşıyorlardı," diyorum onlara. "Onu bırakın."

Talon'u savunmam kimseyi şaşırtmasın. Yine de Kyle'ın burada olmasını isterdim. Belki de bunların hiçbiri olmazdı çünkü tüm bu dramayla uğraşmak yerine hepimiz akşam yemeğinde iyi vakit geçiriyor olurduk.

Bu kez daha sessiz ve koridorun ilerisinde bir kapı sesi duyduğumuzda hepimiz nefesimizi tutmuş bekliyoruz. Tanrıya şükür, lanet kat bize kaldı.

Tori odadan çıkar ve kapıyı sessizce kapatır. "O iyi mi?" Biraz fazla yüksek sesle söyledim ve susturuldu.

Tori bana bakıyor, hüzünlü bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. Lanet , bütün bunlar da ne demek oluyor?

Tori Mills'e yaklaşıyor ve arkalarını dönüp sessizce konuşuyorlar. Hiç heyecanlanmıyorum, Beck eninde sonunda bana söyleyecek. Tabii öğrenirse. Mills'in ekibe söyleyip söylemeyeceğini durumun şartları belirleyecek.

Neredeyse derimden sürünerek çıkacağım, onu tamamen parçalamaya hazırım ve nedenini biliyorsam lanet olsun.

Çünkü bu senin için bir şey ifade ediyor.

Kafamın içindeki o lanet sese bağırarak, çenesini kapatmasını söylemek istiyorum.

ve benimle dalga geçmeyi bırak, ama bunun doğru olduğunu çok iyi biliyorum. Burada dikilip nefesimi tutarak beklemem bunun kanıtı.

Arkalarını dönüp bize doğru yürümeye başladılar. Mills her zamanki gibi Oyun yüzü açıktı ve hepimize bakıyordu, sonra gözleri bana takıldı. "Dex?" Raine'in odasıyla benim durduğum yerin ortasında durdu. Kendimi idam mangasının önüne çağrılmış gibi hissediyorum ve bacaklarım çok ağır. *Ne Ona ne söyledi?*

Beck oradaydı, sanırım burada onun gerçekte nasıl bir arkadaş olduğunu anladım.

Onlara yaklaşıyorum ve sonunda duruyorum. "Evet?"

Mills biraz doğruldu. Neden birden kendimi kutudaki son Twinkie'yi çalan bir çocuk gibi hissettim? Bir dakika, çünkü o çocuk ben oldum. "İyisin," diyor Mills sessizce. "Beck de öyle."

Ciğerlerimdeki hava rahatlamış bir nefesle dışarı çıkıyor. "Peki o zaman nedir?" "Bunu sana söyleyemem."

"Siktir git, bana söyleyemezsin. Ona dokunan bendim, onu çıldırtan ve gecesini mahveden bendim."

"Hayır, gerçekten söyleyemem." Tori öne çıkar. "Bazı şeyleri doğrudan doğruya onun ağzından duymak gerekir. Eğer yapmak istediği buysa, sana anlatmasına izin vermelisin."

İkisini de atlatıp odasına gitmeye çalışıyorum, özür dilemek için, onunla konuşmak için, ne olursa. "Hayır." Mills'in sesinde o sert emir var ve ailesiyle ilk kez tanışan aptal bir aşık genç gibi donup kalıyorum.

"Biraz mahremiyet, biraz zaman istedi. Ona izin ver," diyor Mills ve ben sönüyorum. "İnanın bana, ona ne kadar çok zaman ve alan tanırırsanız o kadar iyi olur."

Başımı salladım.

"Sadece ellerini ondan uzak tutmak için elinden geleni yap," diyor Tori, sesinde kötü niyet olmasa da tehdit ima ediliyor.

"Anlasaydım daha kolay olurdu," diye karşılık veriyorum.

Mills, "Bunu onunla başka bir zaman konuşman gerekecek," diyor ve sonunda ipucunu alarak, Mouse ve Peacock odalarından çıkarken dönüp asansöre yöneliyorum. Aşağı inmek yerine yukarı çıktım. Çatıya çıkıyorum. Temiz havaya ve manzaraya ihtiyacım var.

Tüm bunların ortasında bir yerde, umursamaya başladım. Kafamın içinde ne haltlar döndüğünün ortasında bir yerde, kaybediyorum ve bu beni çok kızdırıyor.

Şaşırtıcı bir şekilde asansöre tek başıma binmeyi başardım. 32'ye bastıktan sonra duvara yaslanıyorum. Nereye gittiğimi bileceklerine şüphe yok. Yani, başka nereye gidebilirim ki? Kapılar açıldığında, çatı katındaki barda beklediğimden daha fazla insan olması şaşırtıcı neyse. Bara gidip iki viski ve bir kitap dolusu kibrit sipariş ediyorum. Sigara içmem lazım.

Barmen bana içkileri ve kibritleri uzatıyor, ben de ona iki yirmilik uzatıyorum. "Sende kalsın." Başını sallıyor ve açık hava avlusuna açılan kapıya doğru dönüyorum, kafesli olmasına rağmen orada rahat koltuklar var ve sigara içebiliyorum. Ateş edemiyorsam ya da burnuma çekemiyorsam, bari içeyim. Ve hayır, uyuşturucu içmekten bahsetmiyorum, sadece bir paket sigara içmek ve zil sarhoş olmak istiyorum. Hatta o kadar sarhoş olacağım ki biri ya beni çatıda sızmış halde bırakacak ya da sarhoş kıcımlı yatağa taşımak zorunda kalacak.

Burası çok soğuk. Yani, lanet olsun, ne bu? New York'ta Nisan mı? Burası Los Angeles değil. Ama soğuk müşterilerin daha hızlı içeri girmesini sağlıyor, bu da benim işime geliyor.

Belli ki Raine'in saklaması gereken derin sırları var. Kendi kendime homurdanıyorum.

Hepimiz öyle değil miyiz? Ama bu sırlar ona gerçekten ne yapıyor?

Beşinci ya da altıncı içkimi içerken Beck nihayet ortaya çıktı. Hiçbir şey , sadece kanepeye , elinde bira

el.

Bir sigara daha yaktıktan sonra nihayet "Benim hatam," diyor. "Ne? Dirsek olayı mı?"

Başını sallıyor ve birasını yudumluyor. Dirseklerinin üzerinde öne doğru eğilerek paketimden bir sigara aldı ve yaktı, sonra tekrar arkasına yaslandı. "Ne? Dostum? Ciddi misin?"

"Dün gece seni terk ettiğini."

"Ha?" Kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum.

"Detayları bilmiyorum ama onu bir şekilde ürküttüm." Bir nefes çekiyor.

"Yani bunu söylüyorlar ama nedenini ya da neyi söyleyemiyorlar?"

Başını iki yana sallar. "Hayır, ama ona soracağım. Onu bir daha gördüğümde. Ayrıca bu gece ona eşlik etmememi özellikle istediğini söylediler."

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Ne yaptın lan sen?" Ona bakıyorum, alkol sonunda gösterip beni etkisi altına alıyor. Isınma etkisini hemen göstermiş olsa da beynim biraz bulanıklaşmaya başlıyor.

"İlk başta, ona eşlik edersem, senin de ona eşlik edeceğini düşündüğünü sandım.

. Sonra düşündüm ki belki de gerçekten bana ya da bize," diye düzeltiyor kendini, "tek gecelik bir ilişki yaşıyordun. Onu yüzümüze geri sokmak Bunu pek çok kadına yapıyoruz ama dürüst olmak gerekirse bundan daha fazlası olduğunu düşünüyorum."

Son kadehimi bitirdiğimde garson kız bir tane daha getiriyor. Başımı ona doğru eğip kadehimi kaldırıyorum, sonra Beck'le aramızdakini işaret ediyorum. Başını sallıyor ve tekrar bara yöneliyor. Yeni bardağın yarısını büyük bir yudumda içiyorum. "Cevapları öğrenmek istiyorsam ona kendim sormam gerektiği söylendi. Yani her ne ise, onu saklamak için çok iyi bir iş çıkarıyorlar."

"Olması gerektiği gibi. Dinleyin, her biriniz hakkında bildiğimiz bazı şeyler var, hatta belki de sizin bilmediğiniz ya da farkında olmadığınız şeyler bile var, ancak bunun arkasındaki tüm mesele şu ki korumaya çalıştığımız insanlar hakkında daha iyi bir fikre sahip oluruz. Size her şeyi anlattığımı düşünebilirsiniz ama anlatmıyorum. Aslında, her şeyin yakınından bile geçmiyorum."

"Bana her şeyi şimdi mi anlatıyorsun?"

Birasından büyük bir yudum alıyor ve bana "evet" diye cevap vermeden önce bitiriyor.

Her ne kadar onu benimle dalga geçmekle suçlamak istesem de, bana doğruyu söylediğinden hiç yok. Eğer Raine'in özel meseleleri

tepkiye neden olan kişinin kim olduğunu çocuklara söylediklerinden de şüpheliyim. Ya da Beck hikayenin merkezinde olduğu için onu dahil etmediler.

İki içtikten sonra Beck nihayet sert şeylere geçiyor, benim sarhoşluk halime yetişmek için deli gibi çabalıyor ama ben kadar sarhoşum. Ayrıca kulaklığının takılı olmadığını da yeni fark ediyorum. "Görevde değil misin?" Ona soruyorum.

Başını sallıyor. "Neden sarhoş olduğumu düşünüyorsun?"

Seçtiği kelimelere gülüyorum. "Kim..." Sonra barın camından bakıyorum ve Bruce ile Casey'nin orada durduklarını, soğukkanlı görünmeye çalıştıklarını görüyorum. "Sikerim böyle işi. Ben yatmaya gidiyorum."

İçmek ve ayakta durmak... ayakta durmak ve içmek, içmek ve yürümek, evet, bara, asansöre doğru tökezleyerek bunların hiçbirinin aynı anda yapılması tavsiye edilmiyor. Bruce peşimden geliyor. Casey'nin Beck'e göz kulak olmak için geride kalacağına şüphe yok.

Asansöre bindiğimizde, duvarı bölen çubuğa yarı oturuyorum. "Hâlâ odasında mı?"

"Hayır," diyor Bruce kısa ve tatlı bir şekilde. "Güzel, o zaman dışarı çıktı."

Cevap vermiyor ya da başka bir şey söylemiyor. Asansörümüz on yedinci kata varıyor ve ben tökezleyerek dışarı çıkıyorum. Tam zamanında Raine'in kapısının önünde durduğunu gördüm. Ondan özür dilemeliyim, bunu düzeltmeliyim ama bırakın konuşmayı, zar zor yürüyebiliyorum ve o bunu görebiliyor. Odasına giriyor, kapısını kapatıyor ve zincirleri fırlatıyor. Beni dışarıda bırakıyor.

Bruce odama girmeme izin verdiğinde "Lanet olası A," diye inliyorum. Gömleğimi, botlarımı çıkarmayı başardım ve yatağıma sert ve ağır bir şekilde düşmeden önce kot pantolonumu yarım yamalak denedim. Hafifçe dönerek, o parlak buz mavisi gözlerin ve tatlı dudakların hayaliyle uykuya dalıyorum.

chapter
21
raine

Salı sabahı, kâbussuz bir uykudan sonra uyandığımda kendimi canlanmış ve tazelenmiş hissediyorum. Son yirmi dört saatin tüm çılgınlığı nihayet ortadan kalkıyor gibi görünüyor. Gerçi Kyle'ın dönmediğinden eminim. Kyle'a ihtiyacım yok.

Birinin bana bilmediğini söylemesinin tek nedeni, bilseydi birinin bana söyleyecek olmasıydı.

Duştan sonra, nihayet eşyalarımı yerleştirmeyi başardığım dolabın önünde durup bugün ne giyeceğime karar vermeye çalışıyorum. Dün gece bir kuş, yani Rusty, Dex'in bugün benimle ve Talon'la birlikte stüdyoya gideceğini ve Addison'a ihtiyaç olmadığını söyledi. Addison'ın benden stüdyoya gidip yardım etmemi istemiş olması gerçeği olmasaydı, geride kalıp ona yardım ederdim.

Bu yüzden dün gece yatağa girdiğimde kendime iki seçenek sundum. Seçenek A - bana karşı koymasını imkansız hale getir. Onu içine çek. Parçalanmasını sağla. Ya da B seçeneği - onu görmezden gel.

Dışarıdan bakınca Dex sert, pislik, tam bir hıyar gibi görünüyor, ama içinde yüzeyin hemen altında kaynayan bir şeyler var. Dün gece bana gelmek için çaresiz görünüyordu ama bu konuda gerçekten bir şey yapamayacak kadar sarhoştı. Bu yüzden A seçeneğini seçiyorum.

Bana karşı koyması imkansız. Bana gelmesini sağla, bunun için yalvarsın. Sonra da onu oyala. Tamam, ben tam bir sürtük değilim, ama durumun gerçeği şu ki, eğer bunu (yani beni) gerçekten istiyorsa, o zaman bunun için çalışmak ve oldukça sıkı çalışmak zorunda .

Aynada kendime bakıyorum. Siyah saçlar düz bir at kuyruğu şeklinde toplanmış. Sıcak pembe ve siyah kaküller öne doğru ve dümdüz. Pembeler ve morların tonlarıyla ince ama orada bir makyaj. Ruj, vişneli çikolata. Ten rengim için mükemmel. Küpeler - mini çivilerim ve endüstriyel piercinglerimi sıcak pembe halterlerimle değiştirdim. Üst - dekolte, aşağı düşüyor omuz, mürekkebinin bir kısmını açığa çıkarıyor sütyeni gizlemek için altına atlet giyiyorum

Kırmızı, seksi dantel sütyen ve külot takımının askıları. Pantolon - siyah dar kot pantolon ve kürk astarlı tokalı botlarım. Takı - etrafta bolca var.

Özgüven arttı.

Derin kapüşonlu ceketimi ve postacı çantamı alıp ışıkları söndürüyorum ki kapı çalınıyor. "Geliyorum," diye bağıriyorum ve ihtiyacım olduğunu düşündüğüm her şeyi almayı bitiriyorum. Bunu gerçekten yapmak için cesaretim dışında her şeyi alıyorum. Kapıyı açtığım anda her şey bitiyor.

Dex ellerini kapının çerçevesine dayamış, bana bakıyor. Cesareti yerine geldi. "Vay be," diye nefes alıyor, sanki benim rüküş bir elbise giymemi bekliyormuş gibi. Gerçi aklımdan bir elbise geçti ama pek tarzım değil. Bütün gün rock tanrılarıyla takılıyorsam, rolüme uygun görünmeliyim diye düşündüm.

"Nefes al, Dex," diyorum ve o da gülümsüyor. "Elimde değil, harikasın."

Kiraz gibi kızardığımı biliyorum ve o da .

"Konuşmamız gerek," diyor usulca.

"Zamanımız yok. Addison'a uğrayıp bir merhaba demem lazım ve..." "Bu gece mi?"

Omuz silkiyorum. "Göreceğiz bakalım." Kolunun altından odamdan dışarı kayıyorum. "Beni öldürüyorsun, ufaklık," diye fısıldıyor.

Duruyorum ve ona bakmak için dönüyorum. Gözleri biraz heyecan ve biraz da arzuyla parlıyor. "Küçük bir ödeşmeyi kaldırabilirsin," diyorum ve gözleri bir parça açılıyor ve sonra bana daralıyor.

"İntikam mı? Ne için?"

"Pisliğin teki olduğun için."

"Neyin?" diye homurdandı.

"Bir assholian - bu asshollar için bir din."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, kasları şişiyor, ağzım sulanıyor, dışarı fırlayan mavimsi damarları yalamak istiyorum. "Yani benim bir pislik olduğumu mu düşünüyorsun?" Gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir şakacılık var ve bu hoşuma gidiyor.

"Hayır, Dex, sanmıyorum, biliyorum." Bununla birlikte dönüp uzaklaşıyorum, Addison'ın odasına doğru yürürken Talon dışarı çıkıyor ve neredeyse çarpışıyoruz.

"Kahretsin, Raine, özür dilerim," diyor küçük bir gülümsemeyle. "Sorun değil, o nasıl?"

Omuzları çöktü. "Pek bir değişiklik yok, şimdi uyuyor."

"Ben..."

Sadece başımı sallıyor. "Bizimle geliyorsun, değil mi?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum. "Tamam, o zaman gitsek iyi olur." Tekrar başımı sallıyorum ve Beck, Mills ve Rusty asansöre yakın bir odadan siyah kargo pantolonları, silah kılıflarına takılı silahları ve siyah tişörtleriyle çıkıyorlar. Bu halleriyle gerçekten de çok korkutucu ve ürkütücü görünüyorlar. Talon onlara "Hazırız," diyor ve hepimiz asansöre doğru yöneliyoruz.

Dex arkamdan geliyor. Bana yaklaşıyor ve kulağıma fısıldıyor, "Haklısın, ben bir . Ama yine de konuşmak istiyorum."

O fısıldarken boynuma dolan nefesinden ürperiyorum ama cevap vermiyorum. Ne hakkında konuşmak istediğini biliyorum ve bunu tartışmak istemiyorum. Tori'ye söylemek kolaydı çünkü ona tam olarak söylemedim, o sadece

biliyordum. Ama Dex, bunu açıklamak zorunda kalacağımı hissediyorum ve bunu bir daha yapabilir miyim bilmiyorum. Ama bunu ona söylemenin benimle ilgili gelecek planlarını bozabileceği ya da yapabileceği gerçeğini de göz ardı etmemek gerek. Bazı erkekler tecavüz kurbanı olmanın getirdiği acı ve travmayı kaldırabilir, ancak birçoğu kaldıramaz. Çığlık atarak uyanan birinin yanında uyumak zordur.

Gecenin bir yarısı bir şey kabusu tetiklediği için

ilk sırada. Michael bir istisnaydı. Hiç şikâyet etmedi ama ben de ona nedenini hiç söylemedim. Sanırım bu bizim ilk hatamızdı.

Stüdyoya vardığımızda, Dex'in Talon'un yazdığı orijinal şarkıya bir davul parçası yerleştirmesi için şovun tadını çıkarmak için arkama yaslanıyorum. Sahnede akustik bir düet olarak icra ediliyor, ancak davul eklenmesindeki değişiklik, radyo için deneyimi geliştirmek, canlı bir şarkının sesini ortadan kaldırmak

ve onu tamamen başka bir şey haline getirmek.

Dex'in yorulmak bilmeden rolünü çalışmasını izliyorum. Daha yeni yazılmıştı ve henüz üzerinde çalışma fırsatı olmamıştı. Davulunun başına oturduğunda tavrının nasıl değiştiğine hayret ediyorum. Göt herif gitmiş, yerine müzik adamı, yaratıcılık ve seksi, ateşli bir rock tanrısı davulcu gelmiş. Sanki onda bir düğmeye basılmış gibi ve size söylemeliyim ki bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey.

" fazla gitme." Karıştırma odasında bana katılan Talon'a dönüyorum.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," diyorum ona ama sonra yapamıyorum Gözlerimin davul çalan Dex'e engel olamıyorum. Duyamıyorum

alıyor; sadece odadaki kulaklıklardan gelen belli belirsiz sesleri duyabiliyorum.

Talon bir kahkaha attı. "Gerçekten mi?"

Ona dönüp bakıyorum ve hafifçe gülümsüyor. "Yanlış bir başlangıç yaptık," diyorum ona.

"Biliyorum." Gözlerim bir parça açılıyor. Talon yanıma oturuyor ve dirseklerine dayanarak öne doğru eğiliyor. Son yirmi dört saat onu gerçekten ve bu fiziksel olarak da belli oluyordu. "Ama Dex'in bir şey istediğinde, onu elde edene kadar durmayacağını da biliyorum."

"Sıradan bir kız olmak istemiyorum."

"Pazar gecesi olan bu değildi. En azından işlerin sonra nereye gideceği konusunda hiçbir çekincen olmadığını anlıyorum," diyor bana sessizce.

"Fantezi ve alkolle besleniyordum. O zaman muhtemelen en iyisinin bunu sisteminden atmasına izin vermek olacağını biliyordum; en azından birlikte çalışmamızı kolaylaştırabilirdi. Ama bunun yerine, felakete dönüştü ve her şeyi daha da zorlaştırıyor. Beck'i odaya çekmemin tek nedeni kendimi güvende hissetmeye ihtiyacım olmasıydı. Dex'in beni parçalayacağından oldukça emindim.

Yalnız olsaydık paramparça olurduk," diye paylaşıyorum sessizce ve bu doğru. İçgüdülerim bana Dex'i becermekle daha fazlasını istemek arasındaki farkı odada başka biri varsa çözebileceğimi söylemişti. Bu da durumu daha az samimi hale getirdi, ama yerine, sadece samimiyeti arttırdı. Kıskançlıktan kaynaklandığından şüphelendiğim bir yakınlık.

"Büyük ihtimalle . O böyle çalışır. Yattığı hiç kimseyle yakınlaşmaz. Ama yine de hiçbir zaman

herhangi biri de. O karmaşık bir insan, Raine, anlaması çok zor ve evcilleştirmesi daha da zor. Ama senden hoşlandığını biliyorum, gerçekten hoşlandığını. Onu daha önce hiç böyle davranırken görmemiştim." Talon'un sesi naziktir. "Ama ona bir şans verirsen, daha iyi bir yol olduğunu bilmen gerekir. berbat etme ihtimali var." "Bu da ne

demek oluyor?"

Biraz kıkırdıyor ve bana bakıyor. "Addison, Kyle ve ben ilk kez bir araya geldiğimizde Addison'dan sabır ve anlayış istedim çünkü her şeyi berbat edecektim ve ettim de." Şaşırmış bir halde ona bakıyorum. "Aklından geçtiğine emin olduğum anlamda değil, ama şu anlamda İlişkiler benim için yeni bir şey. Tıpkı Dex için olduğu gibi. Bir ilişkim olana kadar, bir ilişki içinde olmak istediğimi hiç düşünmemiştim.

İkisiyle de göz göze geldim. Ama onları sevmenin düşündüğümünden daha kolay olduğunu çabucak fark ettim. Sonra onları o kadar çok sevdiğim için diğer her şeyin önemsiz olduğunu fark ettim. Eğer bazı şeyleri birlikte aşabilirsek başka hiçbir şeyin önemi kalmıyor." Yüzünü ovalıyor. "Ama şimdi... şimdi ne olacağını bilmiyorum."

"Ondan hala haber yok mu?"

Bana çok üzgün bir gülümseme veriyor. "Hayır ve şimdi öyle bir noktaya geldim ki her dakika onu aramak, onu bulmak için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. Başka hiçbir şey için olmasa bile, cevaplar, kapanış, herhangi bir şey. Addie'yi rahatlatabilmek için bilmem gerekiyor.

Böylece ona her şeyin yoluna gireceğini söyleyebilirim ama yapamıyorum ve en çok acı veren de bu." Ayağa kalkıyor, yüzünü tekrar ovalıyor. Şimdi fark ediyorum ki

Saçları dağınık ve sakalları normal sakallarından daha uzun ve asi bir şekilde uzuyor. "Sanırım aklımı başımda tutan tek şey Perşembe günü." Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Bir sonraki gösterimiz. Kyle ne olursa olsun hiçbir gösteriyi kaçırmaz. Ne kadar sarhoş, ne kadar uçmuş ya da ne kadar uzakta olursa olsun, her zaman bir sonraki gösteriye yetişti."

"Yani sence gösteriye öylece gelecek mi?"

Başını sallıyor ve ben de camdan stüdyoya bakıp Dex'in davula vuruşunu izliyorum. Son kırk beş dakikadır aynı ritmi çalıyor, her seferinde daha hızlı ve daha rafine hale geliyor. Etkileyiciydi.

"Eğer ortaya çıkmazsa, işte o zaman polisler devreye girecek. İşte o zaman..." sesi fısıltıya dönüşür, "işte o zaman bir şeylerin çok yanlış."

"Keşke yapabileceğim bir şey olsaydı," diye mırıldanıyorum.

". Bana yine o hüzünlü kırık gülümsemesini veriyor ve kalbim onun ve Addison için kırılıyor.

Konuyu değiştirmek için konuyu bebeğe getiriyorum ama işe yaramıyor, sadece her şeyin yolunda olduğunu söylüyor. Sadece bakışlarından bile Bu konuyu açtığımda, bunun henüz tam olarak bir şey olduğunu söyledi.

"Her şeyin bir nedeni olduğunun farkındasın, değil mi?" Ona söyledim ve bana baktı.

"Addison da aynı şeyi söylüyor."

"Bu çok doğru, biliyorsunuz. Ben buraya böyle ; sen de buraya, turneye, sevdiğin bir şeyi yapmaya böyle geldin. Bunun arkasında bir neden var ve belki seninki Addison ya da Kyle ya da her ikisi." Ona bir gülümseme veriyorum. "Sonunda her şey olması gerektiği gibi olacak."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Bana bir kaşını kaldırdı. "Kesinlikle. Hepimizin sırları, kendi şeytanları, inişleri ve çıkışları var. Düşükler, iyiler ve kötüler, ama sonuçta hepsinin ardında bir neden var. Sorulmamış milyonlarca soruya bir cevap, nedenini muhtemelen hiçbir zaman bilemeyeceğimiz makul açıklamalar, ancak mantıklı bir açıklama olduğunu kabul ettiğimizde, kendimizi, kim olduğumuzu ve neyi başarmak istediğimizi daha iyi anlamaya başlarız."

"Bu oldukça derin bir ifade."

"Öyle, ama durup düşünürseniz, bu doğru."

Buna cevap vermiyor, onun yerine şarkıyı bir kez daha çalarken camdan Dex'i izlemeye devam ediyor. Sonra duruyor, davul setinin arkasından atlıyor ve tişörtünü çıkarıyor, ben de terini silerken izlerken istemsizce salyalarım akıyor. Yanında getirdiğı sürahidenden yaklaşık yarım galon su içerken sırtı bana dönüktü.

İşte bu anda, bu savunmasız, salyalarımın aktığı anda fark ediyorum ki, sonunda teslim olacağım. Onunla konuşacağım, ona istediğini vereceğim. İster tek gecelik bir ilişki olsun, ister daha fazlası. Ve biliyorum ki incinecek olan benim.

chapter
22
raine

Yaklaşık altı saat sonra stüdyodaki işlerimizi bitiriyorduk ve ben de Cami'ye ofiste yaşadığı bazı sorunlara yanıt olarak hararetle bir e-posta yazıyordum. Günün büyük bir bölümünü 69 Bottles adına tweet atarak ve etkileşimde bulunarak, hayranlarıma stüdyoda olduğumu ve New York'ta yaklaşan konserleri anlatarak geçirdim.

Çocukların çalışmasını izlerken, bu gece dışarı çıkıp dün gece yapmak istediğim şeyi yapmaya karar verdim. Bir ara Rusty ile konuştum ve Casey ya da Troy'un beni gölgelemesini istedi. Kendisi olması için ısrar etmişti ama ona bir gün için yeterince çalıştığımı söyledim.

Dün gece odamdan çıktığımda sadece bir atıştırmak için aşağıya indim. Odamda otururken duygusal olarak çok yıpranmıştım ve klostrofobim vardı, bu yüzden Rusty bana aşağıya kadar eşlik etti. Bu konuda kendimi çok kötü hissettim ve onu oradan başka bir yere gitmeyeceğime ikna etmeye çalıştım. İronik bir şekilde, yediğim yemeğin bir kısmında ortadan kaybolmuştu. En sevdiğim yazarlardan birinin son kitabını okurken.

"Seni yemeğe çıkarabilir miyim?" Otele döndüğümüzde Dex bana sordu.

İçimden bir ses evet de, lanet olsun bu fırsatı kaçırma diye haykırıyor ama aynı derecede ısrarcı olan başka bir ses de bunun için onu zorlamamı söylüyor. "Bu gece olmaz."

"Benimle konuşmanı istedim." Onu geri çevirdiğim için biraz incinmişti. Lobiye girdiğimizde ona döndüm, yüzümü ona döndüm.

"Evet ve yapacağız. Muhtemelen binlerce kişiden birinin Şu anda beyninde dün gece olanlarla ilgili sorular var. Cevapları hak ediyorsun ve sana söz veriyorum, onları sana vereceğim, ama Bu gece." Omzuna dokunuyorum ve elime bakıp tekrar bana dönüyor.

Gözlerinde yanan bir arzu var. Onu bunun için zorlama girişimim planladığımdan daha iyi işliyor. Hiç düşünmeden elimi omzundan yanağına götürüyorum. Temasla birlikte gözleri kapanıyor ve kalbimin yükselmesine ve kanımın yanmasına neden olacak şekilde ona doğru eğiliyor. Nefesim Aksıyor ve bilmesem sanki mırıldanıyormuş gibi geliyor. "Başka şeyler hakkında konuşabiliriz," diyor sonunda usulca.

"Dex, bütün bir akşamı bunun dışında her şey hakkında konuşarak doldurabileceğimizden hiç şüphem yok. Ama bunun ne olduğu sana söylemem gereken bir şey ve ne olacağına kendin karar vermelisin. sonra."

"Ne olduğu önemli değil, olmayacak..."

Parmaklarımı dudaklarına götürdüm. "Lütfen böyle söyleme. Sana söylemem gerekenin ne olduğunu gerçekten bilmiyorsan ve bunu benden duyman gerekiyorsa lütfen bunu söyleme. Lütfen bana bir ya da iki gün ver. Bana bu konuşmanın gerçekten olmasını istediğin şey olduğunu göster ve olacak." Elimi dudaklarından çekiyorum. Elimi kendi elinin içine aldı. "İyi geceler, Dex," diyorum ve parmak eklemlerimi öpüyorum.

"İyi geceler, Raine," diyor bana tatlı tatlı ve ben asansöre yöneliyorum. O beni takip etmiyor ama Rusty .

New York'ta birkaç saat dolaştıktan sonra Casey ve ben nihayet otele döndük.

İşte o zaman onu görüyorum, daha doğrusu onu, geçen geceyle aynı yarım daire şeklindeki koltuklarda oturuyor ve pek bir şey değişmemiş. Mouse ve

Peacock hâlâ onunla birlikte ve aralarında en az altı kız var, içlerinden biri Dex'in kucağında oturuyor, parmaklarını saçlarında gezdiriyor, gülümsüyor ve onunla hararetli bir şekilde konuşuyor. Kız bana bakıp el salladıktan sonra dudaklarını Dex'in dudaklarına yerleştirdiğinde kelimedeki diğer her şey kayboluyor. Kollarının onu sarıp sarmaladığını, ona sarıldığını ve o da bana bakarken onu öptüğünü izliyorum.

Beck, onu izlediğimi bilmeden ikisinin önüne geçerek görüş alanımı kapatıyor. Bana da asansöre binip odama kaçma şansı verdi.

Lanet olası sıçan piç. Bir an benimle tatlı tatlı konuşuyor, bir an sonra barın kanepesinde bir hatunla yiyiştiriyor, on yedi kat aşağıda bir odaya götürüp onunla sevişebiliyor.

Cildim sürünüyor. Kalbim kırılıyor.

dex

"Tam burada, tatlım." Kapımı gösteriyorum.

"Oh," diye ciyaklıyor ve aptal gibi kıkırdıyor. Kadınların bunun neden çekici olduğunu düşündüklerini asla anlayamayacağım, ama yine de onu odama getiren aptal benim. Bardan ayrıldığımızdan beri bana dokunmayı bırakmadı ve şimdi de benim sarhoş kığım kapıyı açmaya çalışırken yapıyor.

Tam kartı yuvaya yerleştirirken koridorda bir kapının açıldığını duyuyorum. Adamlardan biri olduğunu düşünerek bakmadım. Onu içeri alıyorum. Hayır, ben yapmadım.

Adını bilmiyorum, sorma. Yüzü iyi, vücudu güzel ve sikimi bir saatliğine gömebileceğim bir yer.

Tam kapıdan girip yanımdan geçerken, kapıyı kimin açtığını görüyorum ve donup kalıyorum. Raine kapının çerçevesine yaslanmış duruyordu. Kollarını kavuşturmuş ve yüzüne tamamen ezilmiş bir ifade kazanmış. Ondan odamı kontrol eden kıza bakıyorum ve tekrar ona .

Duvardan uzaklaşıyor ve buraya geleceğini düşünüyorum ama onun yerine "Bilmeliydim" diyor. Sonra odasına giriyor, kapının çarparak kapanmasına izin veriyor ve sürgünün klik sesini ve ardından zincirin çarpma sesini duyuyorum.

Odaya yanımda getirdiğim kadın geliyor, elini artık gevşemiş olan sikimin üzerinde gezdiriyor ve okşuyor. "Neden bu kadar uzun sürdü koca adam?" diye kulağıma mırıldanıyor. İçeri giriyorum ve kapının arkamdan kapanmasına izin veriyorum.

chapter
23
raine

Tak, tak, tak.

Kapıyı açmamayı tartışıyorum. Aslında, muhtemelen açmamalıyım çünkü dışarıda her kim varsa, üzerime yuvarlanan gazapla başa çıkmak zorunda kalacak.

Tak, tak, tak.

Duşa girmek üzere çırılçıplak duruyorum, Dex'i diğer kadınla gördüğüm için içimdeki ürpertiye temizlemeye çalışıyorum. *Kapıyı açmalı mıyım?*

Siktir et.

Kapının arkasından kabarık beyaz bornozu aldım, giydim ve belinden bağladım.

Zinciri çeviriyorum, sürgüyü açıyorum ve kapıyı çekip açıyorum.

"Ne?" Çıtlattım.

"Sakin ol."

Ona bakıyorum, hâlâ giyinik ve her zamanki gibi nefis görünüyor, ama bunun üzerinde duramam. Şimdi değil, artık değil. "Ne istiyorsun?" Bir tavırla söylüyorum.

"Konuşmamız gerek."

"Hem de nasıl." Kapıyı kapatmaya çalışıyorum ama o beni durduruyor.

"Evet, var," diyor biraz daha sert bir sesle. "Lütfen içeri girebilir miyim?"

"Senin bimboya ne oldu?" "Bimbo'na ne oldu?" diye soruyorum.

bir şey yapmalarına yetecek kadar zaman yoktu. "Onu dışarı attım."

"Neden?" Nefes alıyorum.

"Çünkü..." Koridordan odasına doğru bakarken onu izliyorum. Onu görmeyi umarak kafamı kapıdan dışarı uzatıyorum ama onun yerine Casey'i görüyorum.

Casey gülümseyerek, "Sadece her şeyin olduğundan emin olmak istedim," diyor. "Dex gelmemi istedi."

Biraz gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. " yok." Sonra Dex'e bakıyorum, kalbim göğsümde çarpıyor ve vücudum gözlerindeki arzu dolu bakışla canlanıyor.

"Çünkü bir an için aklımı kaybettim. Seni görmek beni geri getirdi. Akşam yemeği için beni geri çevirdiğin için , ben...lanet olsun, Raine, ben ne haltlar döndüğünü biliyorum. Bir an tek istediğim seninle konuşmakken, bir an sonra beni bu gece neredeyse yapacağım şeye kadar çileden çıkarıyorsun."

"Ne istiyorsan onu yap, Dex." Onun ya da yaptıklarının üzerinde hiçbir kontrolüm yok ve odasına rastgele bir hatun getirmiş olmasının beni rahatsız etmesine neden izin verdiğimi bile bilmiyorum ama rahatsız ediyor. Her yerim acıyor.

"Lütfen içeri gelebilir miyim? Koridorda durup konuşmak istemiyorum."

"Söyleyecek başka ne var bilmiyorum," diyorum ve kapıyı tekrar kapatmaya çalışıyorum.

"Kahretsin, lütfen açıklamama izin ver, içeri girmeme izin ver." Gözleri bana yalvarıyor, konuşmak için çaresiz, ne için? Gerçekten bilmiyorum.

Tereddütüm gözlerimde ve o bunu görebiliyor. "Mükemmel bir centilmen olacağım, yemin ederim." Kalbinin üzerine bir X işareti yapıyor ve benim kararlılığım onun sesindeki, gözlerindeki tatlılıkla sarsılıyor, kırılıyor ve eriyip gidiyor.

Casey'ye bakıyorum ve başımı sallıyorum. Gülümsüyor ve koridorun diğer ucuna doğru dönüyor, ben de Dex'in içeri girmesi için kapıyı açıyorum. O içeri girerken

yanımdan geçerken eğilip beni alnımdan öpüyor ve tutunduğum son kırıntı da Casey'nin arkasından kapıdan vals yaparak çıkıp gidiyor. Güçlü kalmalıyım. Seni baştan çıkarmasına izin verme. Kapıyı kapatırken bu mantrayı kafamda defalarca tekrarlıyorum. Etkili bir şekilde bizi dar bir alana kilitliyor.

Ona baktığımda aramızdaki hava geriliyor. Gerilim donmuş tereyağı kadar kalın. Kollarımı kavuşturup duvara yaslanırken usulca "Konuş," diyorum.

"Sanırım önce Pazar gecesini açıklamam gerekiyor." kaldım.

"Neyi açıklaman gerektiğini bilmiyorum. Giden bendim, unuttun mu?"

"Gittin çünkü her şeyi berbat ettim," diyor ve odaya doğru yürüyüp yatağımın ayak ucuna oturuyor. Ben onu, o da beni görebilsin diye duvar boyunca kayıyorum. "Aklımı kaybettim."

"Yine kafa," diye homurdanıyorum.

"Kendimi kaybettim çünkü Beck'in sana yaptıklarını izlemek beni kıskandırdı." Bana bakıyor, gözleri ciddi.

İtirafı karşısında neredeyse şoktan bayılacaktım.

"Sana hoşlanmadım, bu beni rahatsız etti. Ki,"

"Bu yüzden geri çekildim, bunun dışında kalmaya çalıştım, dürüstçe ondan uzak durmaya çalıştım. Ama yine de yapamadım. Yapamadım çünkü... çünkü sen çok güzeldin, onun önüne serilmiştin. Neredeyse ağzımı sana dayadığım zamanki kadar güzeldin. Sonra beni çağırdın ve başka seçeneğim yoktu, yani vardı, ama senin için, senin dokunuşun için çaresizdim. Buna daha önce hiç hissetmediğim kadar ihtiyacım vardı." Konuşmasına devam ederken hâlâ yere bakıyor.

"Geldiğimde, Beck'in yerini almak gibi bir niyetim vardı... çok fazla geldi, hissettiklerimden, kafamdan geçenlerden bunalmıştım ve hayatımda ilk kez, birlikte olmak için yanıp tutuştuğum bir kadının önünde yumuşadım çünkü gösteriyi kafamın yönetmesine izin vermiştim. Sonra çıldırdın ve gittin. Hemen ardından Beck'i kovdum, berbat bir haldeydim. Hâlâ da berbat durumdayım."

Sonunda hüznü çelik grisi gözleri benim gözyaşı dolu mavi gözlerimle buluştu. Ayağa kalkıyor ve boşluğu kapatıyor. Parmakları saçları arasında kayarken elleri yanaklarımı kavıyor. "Sana baktığımda hiçbir şeyin önemi kalmıyor. Hiçbir şeyin

senden başka kimse yok. Donup kaldım çünkü senin kadar değerli ve güzel bir şeyin benim sana verebileceğimden çok daha iyisini hak ettiğini fark ettim. Ben bir erkek fahişesiyim, bir erkek fahişesi oldum ve her zaman bir erkek fahişesi olacağım ve sen bundan çok daha iyisini hak ediyorsun."

Onun açıklamasıyla gözyaşları yanaklarımdan sert ve hızlı bir şekilde süzülüyor. Nasırlı başparmakları onları nazıkçe siliyor. "Senin her zaman bir erkek fahişesi olacağına inanmıyorum." Söyleyebildiğim tek şey bu.

"Bunun doğru olmasını ne kadar isterdim," diyor özlem ve kayıpla dolu bir hava akımı içinde. "Keşke doğru olsaydı, o zaman belki, sadece belki, senin için yeterince iyi ."

Bununla birlikte, içimi titreten yumuşak, nazik, tutku dolu bir öpücükle dudaklarını benimkilerin üzerine eıyor. Dudakları sıcak, yumuşak ve nazik benimkine karşı. Hafif kirli sakalları dudaklarımı gıcıklıyor. Ben de onu öpüyorum, ellerimi yüzümdeki ellerini yansıtmak için yukarı kaldırıyorum. Onun açık ağız öpücükleri benimkilerle buluşuyor. Dil değişimi yok, sadece tutku ve arzu. Alt dudağını yalıyorum ve o inliyor. Vücudu benimkine karşı eriyor. Ereksiyonu karnımda şekilleniyor ve ben ateşliyorum, hazırım, istiyorum. Üst dudağını yalıyorum, sonra alt dudağını, sonunda dilini bulana kadar ve benimkini onunkine karşı yalamaya ve okşamaya başlıyorum.

İnliyorum ve ellerim boynumdan omuzlarıma doğru inip bornozumun yakasında dinlenirken çığlıklarımı yutuyor. "Bu şeyin içinde çok seksisin," diye mırıldanıyor ve beni öpmeye devam ediyor. Kalbim sevinçle çarpıyor ve belki de, sadece belki de, yıllardır kurduğum fantezinin gerçek olabileceği umudunu taşıyorum.

Umutsuzca bu fantezinin gerçekleşmesini istiyordum.

Elleri yavaşça bornozumu çekiştirerek omuzlarımdan aşağı indiriyor. "Ben..."

"Durmamı ister misin?" diye soruyor. Sesinde biraz endişe var ama gerçekten samimi görünüyor.

"Hayır," diye onu temin ediyorum ve bir kez daha ağzını yakalıyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve onu kendime çekiyorum. Benden o kadar uzun ki onu o kadar aşağı çekiyorum ki vücudu benimkinden uzaklaşıyor ve ben titriyorum. Benim

Meme uçları sertleşerek acı verici zirvelere . Daha fazla ayağa kalkabilmesi ve vücudunu tekrar benimkine yaslayabilmesi için onu serbest bırakıyorum.

Parmakları boynumda ve omzum arasındaki çukurda hafifçe gezinerek tüylerimi diken diken ediyor. Tekrar ürperiyorum. "Beni paramparça edeceksin," diyorum sessizce.

Hala duruyor.

Gözlerimiz buluştu.

"Haklısın," diye kabul ediyor. Sözler sert ya da soğuk değil, sadece gerçek. "Sen bundan çok daha iyisini hak ediyorsun, Raine. Ben seni hak etmiyorum." Bununla birlikte bornozumu düzeltti ve geri çekildi. "Senin yanımdayken kendimi kontrol edemiyorum. Sanırım gitmeliyim."

Sözleri karşısında bir an donup kalıyorum ve yanımdan geçip kapıya doğru ilerlerken alnımdan tekrar öpüyor. Sonunda eli bana uzandığında kapıya ulaşır. "Dex?"

"Evet, tatlı kız?" Bana doğru dönüyor. Gözleri benimkilere . Perili ve korkmuş görünüyor.

Bu bakışla, cübbemin üzerimden kaymasına izin verirken görmem gereken her şeyi görüyorum.

ve sessizce yere düşüyor. Gözleri aşağıya , önünde çırılçıplak duran beni görüyor. "Bir gece. Sana bir gece vereceğim," diye fısıldıyorum. Dönmesini izliyorum.

Gitmek için tüm kararlılığı yıkanıp gider. Mutlu ama korkmuş, endişeli ve heyecanlı. Ona teklif ettiğim şeyin onu nasıl etkilediğini ve önümde diz çöküşünü izliyorum.

chapter
24
raine

Elleri yanlarına düşüyor ama gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Çok güzelsin," diye nefes alıyor. Ona doğru bir adım atıyorum. "Eğer bana yaklaştırmaya devam edersen, tutamayacağım," diye uyarıyor beni. Gözleri ateş saçıyor ve ellerinin dokunma isteğiyle seğirdiğini görebiliyorum. Tekrar öne çıkıyorum.

"Duramıyorum," diyorum usulca ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Buna ihtiyacım var, bilmem gerek."

Başını bana doğru eğdi. "Neyi biliyorsun?"

"Bunun gerçek olup olmadığını bilmem gerek." Bir adım daha ileri. "Yoksa bu sadece şehvet mi?" İki adım daha atmam gerekiyor ve sonra bana dokunabilir. İki adım daha ve sonra kollarında olabilirim. "Bunu bilmek zorundayım." Bir adım...iki. "Sana bir gece vereceğim," diye tekrarlıyorum.

Kolları beni sarıyor, çıplak bedenimi kendisine doğru çekiyor, başı karnıma yaslanıyor. Üç günlük büyümenin keskin kirli sakalı göbek deliğine yakın sıyrıklar. Elimi saçlarında gezdiriyorum ve vücudundaki gerginlik kaybolmaya başlıyor. Ondan hafifçe geri çekiliyorum ve bana bakıyor. Kollarını nazikçe tutup kendimden uzaklaştırıyorum. Fikrimi değiştirdiğim korkusuyla gözleri irileşiyor. Kırılğanlığı açıkça belli oluyor. Korkuyor.

Dizlerimin üzerine çöküyorum. "Bunu istediğini göster bana, benim istediğimin yarısı kadar bile olsa Sadece göster bana," diye nefes alıyorum ve başımı ellerinin arasına alıyor ve dudaklarım büyük bir iştahla onun dudaklarına yapışıyor. Hiç vakit kaybetmeden diliyle dudaklarımı kurcalıyor, içimde olabileceği her yerde olmak için yanıp tutuşuyor ve ben de ağzının içinde inleyerek ona izin veriyorum.

Ellerim omuzlarına gidiyor ve yanlarından aşağı inerek gömleğinin eteklerine . Oraya vardığımda yukarı doğru çekmeye başlıyorum ve o da dudaklarıma gülümsüyor. "Çok mu heveslisin?"

"Sana yapmak için can attığım bir şey var," fısıldıyorum ve geri çekilerek gömleğini çıkarmam için gereken erişimi bana sağlıyor. Gömleğini kaldırıyor Kollarımı başının üzerine koydum ve hızla kenara fırlattım.

"Tamamen seninim," diyor aceleyle ve önce omzundan başlıyorum, koluna ve pazusunun sıkı derisine doğru yalayarak, öperek ve emerek ilerliyorum. O küçük mavi damarları bulup göğsüyle eşitlenene kadar yalıyor ve öpüyorum, dilimle meme ucunu yakalamaya dikkat ederek yolumu öpüyorum ve bunu yaptığımda inliyor. Beni teşvik ederek onu ağzıma alıyorum ve dişlerimle hafifçe ısıyorum. Tıslıyor ve seksimden bir sıvı damlıyor. "O tatlı amcığın kokusunu alabiliyorum," diye kulağıma doğru nefes alıyor ve ben titriyorum. "Benim için ıslanıyorsun, değil mi?"

Başımı sallıyorum ve diğer meme ucunu bulana kadar yalamaya ve emmeye devam , önce yalıyorum sonra ağzıma alıyorum. Gerginleştiğini hissediyorum, kısırtmayı bekliyordu ama dilimle cömertçe yalıyorum ve rahatlıyorum.

Dikkatinin dağıldığını anladığım anda tekrar ısıyorum ve o da bana hırlıyor. Bu ses o kadar sarhoş edici ve erotik ki ihtiyaçtan titriyorum ve meme uçlarım dokunulmak, yalanmak ve ağzının içine çekilmek için yanıyor. Amıma uzanmak için hamle yapıyor ve ben başımı hafifçe sallayarak onu geri çekiyorum o da sızlanıyor. Meme ucundan çıkıp diğer pazusuna geçiyorum, boynuna ulaşana kadar işlemi tekrarlıyorum ve çene çizgisine doğru öpmeye devam ediyorum.

Uzayan sakalının keskin dikenleri dilimi ısıyor ve tekrar titriyorum. Dudaklarımı yavaşça tanelere sürüyorum, hissediyorum, dudaklarını bir kez daha bulana kadar tadına bakıyorum. Elleri anında saçlarımda, beni ona doğru tutuyor, dilimi ağzına çekiyor ve ben inliyorum. Elleri saçlarımda yumruk olup sıkılıyor, beni geriye doğru çekiştiriyor ve dudaklarını serbest bırakıyorum ve boşalmak için acil bir ihtiyaçla titriyorum. "Bundan hoşlanıyorsun, değil mi? Prenses?" Başımı salladım ve ona baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedim.

Bir eliyle saçlarımdan daha fazla almak için ellerini ayarlıyor. Yerleştiğinde saçımı elinin etrafına doluyor ve başımı geriye doğru çekerek ona bakmamı sağlıyor. Benden o kadar uzun ve iri ki, ağzıma sahip olabilmesinin tek yolu başımı geriye atmam ve o da bunu yapıyor. Ateş tenimi tutuşturuyor, zevk kıvılcımlarını doğrudan içime gönderiyor.

"Ahh," diye bağıriyorum ve ağzı çenemden boynuma iniyor, güneye doğru ilerlerken yolunda yanan bir iz bırakıyor. Sonunda, neredeyse oraya varmıştı. Meme uçlarım ağrıyor. Aralarından geçen halterin her santimini hissedebiliyorum. "Lütfen," diye yalvarıyorum.

"Lütfen, ne?" diyor sesinde beni tekrar ürperten emredici bir tonla.

"Lütfen, em." Başka bir şey söyleyemiyorum. Kontrolümü tamamen kaybetmenin eşiğindeyim.

Yağlı ve ıslak dilini areolamın altından üstüne doğru kaydırarak isteğimi yerine getiriyor, bunu yaparken eli saçlarımı sıkıyor. İnliyorum. Hayatımda yaşadığım en tatlı sıcak ve soğuk işkencesiyle meme ucuma üflüyor. "Ah siktir," diye haykırıyorum.

"Oh evet," diye inliyor, saçlarımı serbest bırakıyor ve benden tamamen uzaklaşıyor.

"Hayır," diye sızlanıyorum.

Ayağa kalktığını duyuyorum ve yavaşça gözlerimi açıyorum. Mükemmel bir boy. Kot pantolonunun düğmesine uzanıyorum ve o başını sallayarak ellerimi itiyor. Ona suratımı asıyorum ve yapabildiğim en üzgün köpek yavrusu bakışlarını atıyorum. Eğilip fısıldıyor: "Yalvarman çok seksi olsa da işe yaramayacak. Sana bir ya da üç orgazm borçluyum."

"Lütfen," diye yalvarıyorum. Gülümsüyor ve başını sallıyor. Surat asıyorum.

Gülüyor. "Buraya gel, tatlı kız." Tutmam için elini uzatıyor. Tatlı kız lakabı kalbimi başka bir gezegene uçurmaya yetiyor. Geçen gece bana tatlım ve bebeğim gibi isimlerle hitap etmişti ve bu gece neden bana bu isimlerle hitap etmediğini merak ediyorum. Elini tutuyorum ve alnıma bir öpücük daha kondurmak için eğilmeden önce beni yukarı çekiyor. "Yatağa," diye emrediyor ve kendimi yatağa doğru dönerken buluyorum. I
Bu oyunu iki kişinin oynayabileceğine karar verdim ve yatağa tırmanıp kıcımı havaya kaldırdım.

Tam o sırada kıcımda şakacı bir şaplak hissettim. "Sırt üstü yat, prenses." Kendi kendime gülümsedim ve yuvarlandım.

Yatağa tırmanırken benim şakacı alaylarımın arasında yerde pantolonunu çıkardı. Yatağın ayak ucunda çırılçıplak duruyordu ve ben bu muhteşem manzara karşısında zevkle inliyordum. Aleti gerçekten de düşündüğüm kadar büyüktü. Dokuz hatta on santime yaklaşıyor ama aynı zamanda tabanı geniş ve uca doğru inceliyor. Bakmadan duramıyorum ve o da bunu biliyor. O da sikini eline aldı ve başladı. İnliyorum ve yatakta kıvranıyorum, elim hemen kıvrımlarıma dalıyor ve klitorisimi buluyor.

O kadar kayganım ki, ona karşı zar zor alıcı bulabiliyorum, bu beni hayal kırıklığına uğrattıyor, ama bunu göstermemek için elimden geleni yapıyorum.

"Ne yaparsan yap, sakın boşalma," diyor, sesinde bir kez daha otorite geri geldi. "Bu gece orgazmların benim olacak," diye homurdanıyor sikini okşamaya devam ederken.

Titriyorum, bacaklarım seğirmeye başlıyor, isteğine karşı gelmek ve boşalmak için çaresizim, durabilecek miyim bilmiyorum.

"Kahretsin," diye inliyorum orgazmım zirve yaparken. "Kahretsin, Dex.

Yapamıyorum. Duramıyorum. Bu çok.

Sikeyim. Güzel."

Bir anda yatağa uzandı, ağzı seksimle aynı hizadaydı. "Elini hareket ettir," diyor gözlerinde onsuz boşalırsam enfes bir ceza vaat eden bir bakışla, ama elim hareket ediyor ve dili hemen parmaklarımın yerini alıyor ve klitorisimi yalamaya ve emmeye başlıyor. Orgazmım tam orada, patlamaya hazır.

"Ahh. Siktir!" diye haykırdım. Sonra tamamen durdu, tam orada benden uzaklaştı. Ona bakıyorum, muhtemelen yüzümde ölümcül bir bakış var ve hafifçe geri çekiliyor. "Neden durdun?" Sızlanıyorum. "Tam oradaydım."

"Biliyorum." Bana bilmiş bilmiş sırtıyor.

"Assholian," diye homurdanıyorum ve elimi tekrar amıma götürüyorum, ama yüzünde bir gülümsemeyle onu tokatlıyor.

"Hayır, ." İşte o zaman elinde görüyorum. Siyah folyo bir paket ve onu dişlerinin arasına alıp yırtarak açmasını izlerken inliyorum.

Kıvranıyorum, bacaklarımı makaslamaya çalışıyorum, rahatlamak için çaresizce, ama o orada, yolumda. Uzun parmaklarının prezervatifi hızla izliyorum. "O şeylerden nefret ediyorum," diye inliyorum.

"Üzgünüm, tatlım, ama..."

Anlayışla başımı sallıyorum. Yapmamasını dilersem de, prezervatifi beni diğerleriyle aynı zamanda tutan kendi küçük koruma bariyeri olarak görüyorum. Eski lakaplarından birini yakaladığımda kısa süreli bir utanç duygusu kaplıyor içimi. Sonra prezervatifin arkasındaki önemi fark ediyor ve anlıyorum. Bu onun ayrılığı, tek gecelik ilişki olabilmem için kendini benden ayırma yolu. Böylece tatmin olup işi bittiğinde çekip gidebilecekti. Kendimi bu kadere, bunun bir geceliğine olmasına izin vermeye, fantezinin tadını çıkarmaya ve sonra bırakmaya karar vermiştim. Kararımın duygusal sonuçlarına katlanmaya razıyım çünkü böyle bir fırsatın bir daha karşıma çıkmayacağını biliyordum. Al, onunla kaç, şımart, arın ve yoluna devam et. Bunu yapabilirsin, Raine.

Öfkeli ruh halimin düşmesine izin vermeye yemin ederek, bana bakıp dalgınca sikini okşarken onu izliyorum. "Bana işkence etmeyi bırak," diye sızlanıyorum ve o da eğiliyor. "Sadece yavaş ol," diyorum usulca. Adam kocaman. Beni parçalara ayıracak ve gözlerindeki bakış bana bunun sadece bu kadarla kalmayacağını söylüyor.

Fiziksel olarak. Bir şekilde kontrolden çıktı, durumdan kendini soyutladı ve şüphelendiğim şeyi doğruladı. "Dex?"

Cevap vermiyor. Olduğu yerde donup kaldı. Onu dikkatle izliyorum ve yavaşça gözlerindeki sisin kaybolmasını ve bana dönmesini izliyorum. Yine de hala uzakta ve muhtemelen gözlerinde gerçekte ne gördüğümün farkında değil. Kauçuk kaplı sikinin başını seksime doğru sürdüğünü hissediyorum. Sularımı girişime yayarak prezervatifin kaplanmasını sağladı. Sonra o yavaşça içime giriyor, ama bir sıcaklık, bir arzu hemen üzerime yayılıyor. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Aynı anda hem dünyayı sarsan hem de ruhumu parçalayan olarak tanımlayabileceğim bir his.

İçeri girebildiği kadar girdiğinde, beni bacaklarım daha yüksek olacak şekilde ayarlıyor, kıcımı havaya kaldırıyor, açıyı değiştiriyor, biraz daha derine kaymasını sağlıyor ve kafası içerideki o özel sinir topuna sürtünürken inliyorum. "Ahh, siktir," diye haykırıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Erkekler kendilerini cinsel partnerlerinden ayıran kauçuk bir bariyerin arkasına saklanmak gibi harika bir zevke sahipken, diğer yandan kadınların mızraklanmaktan, hem duygusal hem de fiziksel olarak tamamen açılmaktan başka seçeneği yok.

Biraz daha sert, biraz daha derin itiyor, shaftının tabana doğru en kalın kısmı içeri doğru bastırıyor ve uzun sürmeyen bir yanma hissi hissediyorum, ama beni yapabileceğimi bildiğim sınırların ötesinde gerdiğini bilmek için yeterli. "Durma," diye haykırıyorum ve o da daha hızlı girip çıkmaya başlıyor. Gözlerimi kapatıyorum, ezici duyguya odaklanıyorum, eylemin kendisini engellemeye çalışıyorum. İşe yaramıyor. Gözlerimi açıyorum ve davulcu ve fantezi adamı Dex Harris'in kapalı gözleriyle karşılaşıyorum. Tekrar inliyorum. Orgazmım yüzeyin hemen altında kaynıyor. Kıvranıyorum. Sırtım eğiliyor, yönünü ve açısını daha da içeri girmesine yetecek kadar değiştiriyor. Küçük bir acı saplanıyor ve bacaklarım kilitleniyor, vücudum patlıyor ve zihnim orgazma doğru yükseliyor.

Benim çılgınlıklarına Dex homurdanarak orgazm olurken eşlik ediyor.

Yavaş yavaş nefes alışım normale dönüyor. Dex kendini hemen kurtarmıyor ve bu sorun değil. Korkum ve utancım damarlarımda dolaşıyor. Yanağına dokunmak için uzanıyorum ve parmaklarım temas eder etmez "Yapamam." diye ağzından kaçırır.

Geri çekiliyor, içimden çıkıyor. "Bekle, ne?"

"Bunu yapamam." Yataktan kayar, prezervatifi hâlâ kaya gibi sert olan ereksiyonundan çeker, bağlar ve çöp kutusuna atar.

"Ne oluyor lan?" Burada çırılçıplak oturup kendimi ona teslim ettiğim için çok utanıyorum ve o tamamen içine kapanıyor. Dex için bunun normal olduğu izlenimine kapıldım. Bir yastık alıp önümde tutuyorum, bir bariyer, bir can simidi gibi bana tutunuyor. Yatağa bağdaş kurup oturuyorum. "Ne yaptım ben?" Fısıltıyla soruyorum.

" ettim. Burada olmamalıydım, ..." Pantolonunu geri çekerken bana .

"Dex, dur."

"Gitmek
zorundayım."

"Dex, yapma."

"Çok geç."

"O kapıdan çıkma. Söz ..."

"Senden söz almaya ihtiyacım yok, bebek yüzlü. Kimsenin sözüne ihtiyacım yok. Ne bunu ne de seni hak ediyorum. Her şeyi berbat ettim," diyor kapıyı çarparak odamdan çıktı. Sarıldığım yastığa doğru ağlamaya başladım.

chapter
25
raine

O gittikten sonra, bir şekilde kendimi yorganın altına sokmayı başardım, az önce olanları umursamadan, siklemeden. Siktir et onu. Bunu kabul ettiğimde kendimi asla yeterince soyutlayamayacağımı biliyordum ve kendimi olanların canımı acıtmayacağına ikna ettim. Acıttı.

Fantezinin tadını çıkarmak istedim ve şansımı yakaladım ve bu muhteşemdi. Ama beklemediğim şey, tamamen ve bütünüyle reddedilmiş hissetmenin sonucuydu. İndiğinde ne bekliyordum bilmiyorum ama kesinlikle korkmuş bir kedi gibi kapıdan kaçmasını beklemiyordum.

Yanımdaki yastığı yumrukluyorum. Başımı sallıyorum. Çok aptalca.

Orada yatarken, uykuya dalmak için çok kötü bir girişimde bulunurken, bir karara vardım.
, yıllardır istediğim şeyi elde ettim, bir rock yıldızıyla bir gece geçirdim ve bununla birlikte kendimi işime vermeye karar verdim. Önüme çıkan engellere aldırmadan yapabileceğim en iyi işi yapmak için ne yapmam gerekiyorsa onu yapıyorum.

Yaklaşık iki saat sonra uyandım, sabahın çok erken saatleriydi ve güneş henüz doğmamıştı. Odamdan çıkıp biraz kafamı boşaltmam gerektiğine karar verdim ama NYC'de güvenlik görevlileriyle dolaşmak dışında aklıma gidebileceğim tek bir yer geliyordu. Nereye gittiğimi ve kimsenin benimle gelmeyeceğini söylediğimde Rusty neredeyse kalp krizi . Onu ikna ettim çünkü orası bir çatıydı ve merdivenden yukarı çıkıp güneşin doğuşunu izlediğimde orada kimse olmayacaktı.

Oradayken kendim için birkaç karar verdim. Bunlardan biri, Dex'in hesaba katılması gereken bir güç olmasına rağmen, bir noktada sadece

sistemimden çıkmak zorunda kalacağım. Kelime oyunu yapmak istemedim elbette. Beni neyin rahatsız ettiğine bakmaksızın birçok kez yaptığım gibi profesyonel şapkamı takmalı ve New York'tayken yapabileceğim en iyi işi yapmalıydım. Kaliforniya'ya döndüğümde, ondan ve Grupla birlikte, bununla daha iyi başa çıkabileceğimi biliyorum.

Sadece birkaç gün içinde, gösterilerle o kadar meşgul olacağız ki O anda olup bitenlerden başka bir şey düşünmenin neredeyse imkansız olacağı atamalar yapıyorum ve bu beni rahatlatıyor. I O anda Addison'ın yükünü elimden hafifletmeye ve ona yas tutması için gereken zamanı tanımaya karar verdim.

Kaçınılmaz olarak düşüncelerim hep Dex'e geri dönüyor. Bilirsin, tüm Pisliklerin bir geçmişi vardır ve bu genellikle oldukça rahatsız edicidir. Neden böyle olduklarının bir nedeni vardır ve bu nedeni öğrenirsem ona bakış açımın değişip değişmeyeceğini merak ediyorum. Evet, o bir pislik, bir pislik, gerçeği isterseniz kral bir pislik, ama bunun çok iyi bir nedeni olmalı. Ne yazık ki bunu öğrenebilmemin bir yolu yok, bunu göt herifin kendisine sormadan yapamam ve bu da hiçbir kadının gönüllü olarak üstlenmek istemeyeceği bir görev.

Kafamın içinde dolanıp dururken, kıvrılıp güneşin doğuşunu izliyorum. ve aşağıdaki sokağın sesini dinleyin. New York'un koşuşturması asla yavaşlamaz, ancak bu durumda kesinlikle hızlanır.

dex

Yeni yattığım bir kadını terk etmek hiç bu kadar zor olmamıştı. Kendime olan hakimiyetimi kaybettiğimi biliyordum, özellikle de ona gelir. İpleri koparıp atabilmem için uzaklaşmam ve arkama bakmamam gerektiğini biliyordum.

Peki neden bu konuda kendimi bu kadar boktan hissediyorum?

Kendimi tatmin sonra sayısız kadından uzaklaştım.

Bir daha asla ama asla onları düşünmedim. Belki korunmasız, sikimi okşadığım bir an hariç. Bazı kızların gözleri sizi asla terk etmez, ama isimleri, yüzleri, bunlar asla gitmeyen şeylerdir. İki gündür Raine'in gözleri peşimi bırakmıyor ve onlardan kurtulamıyorum.

Adını biliyorsun, bu senin sorunun göt herif. Öğrenmek için zahmet etmeseydin, bu konuda trip atmazdın. Sonunda odama girdim, kıyafetlerimi çıkardım ve duşa girdim. Tenimde hâlâ onun vişneli çikolata kokusunu alabiliyorum ve onu yıkamak istemiyorum. İçinde yıkanmak, tadını çıkarmak istiyorum ve kim bilir, ama çok tatlı ve... kes şunu, seni lanet olası ibne.

Vücut yıkayıcıyı aldım ve onu fırçaladım. Onu fırçalayın. Gerçi keşke onu aklımdan çıkarmak için tek gereken biraz vücut yıkamak olsaydı.

İşim bittiğinde yatağa, daha doğrusu yatağın üstüne düşüyorum ve sızıyorum.

Geç bir kahvaltı yaptıktan sonra alt kattaki bar alanından çıkmaya hazırlanırken telefonum cebimde titriyor.

"Naber, T-man?"

"Dex, Addison hastanede."

"Kahretsin! Ne oldu?"

"Kyle'ın başına gelenler yüzünden yemek yemiyor ve ben de yemesini sağlamak için elimden geleni yapıyorum. Onu gece boyunca tutuyorlar, sıvı veriyorlar ve tüm bu iyi şeyleri yapıyorlar."

"Kahretsin dostum, bebekler ne olacak?"

"Söyleyebildiğimiz kadarıyla iyiler, aksini gösteren bir şey yok." "Tamam, güzel, aşağı gelmemizi ister misin?"

"Hayır, hayır. Olduğun yerde kal, daha büyük bir kalabalığı çekmek istemiyorum. Dinle, diğerlerine haber verir misin? Mills, Tori ve Rusty hastanede vardiyalı çalışıyorlar, yani dışarı çıkarsanız elinizdekilerle idare etmeniz gerekecek. Ve...

Kyle'dan haber aldın mı?"

"Hayır, T-man, üzgünüm yapmadım."

"Onu saat on civarında, hastaneye götürdükleri sırada aradım ama geri dönmedi. Bunu ona yapmazdı. Bir şey olmasından endişeleniyorum. Ya da olmak üzere." Raine'in bir kot pantolon ve göğsünde kalın harflerle rock'n roll yazan şirin bir tişörtle muhteşem görünerek yaklaşmasını izliyorum. İçim daralıyor. Dün gecedan sonra ona ne diyeceğimi bilemiyorum. Ama Talon bana ihtiyacım olan çıkışı verdi.

"Onu aramayı deneyeceğim. Yarın zaten bir gösterimiz var. Neler olduğunu ."

"Teşekkürler, D. Bana ihtiyacın olursa cep telefonumu ara, onu bırakmayacağım."

"Doğru."

Telefonu kapatır. "Kusura bakma tatlı kız, gereken bir iş var." "Neler oluyor, Dex?" diye sordu bana.

"Uh..." Kahretsin, biliyor mu? Siktir. "Sadece Talon'la ilgili bazı şeyler, önemli değil."

"Kulağa pek de önemli bir şeymiş gibi gelmiyor, Dex. Neler oluyor?"

Kahretsin... Bu kadını hiçbir şeyden mahrum edemem. "Addison bu gece hastanede tutuluyor."

"Bebekler mi?" Bunu duymuş mu? O hangi cehennemdeydi?

"Bu konuyu onlarla konuşmak isteyebilirsin," diyorum ve otelin barından çıkıyorum.

Telefonumu karıştırdım, K'nın numarasını buldum ve gönder tuşuna bastım. Bir, iki kez çaldı, sonra nihayet cevap verdi.

"Dex, yardıma ihtiyacım var..."

Otuz dakika sonra.

"Sen mi ?" Önündeki masanın üzerinde duran kokain poşetini gösteriyorum.

"Hayır, ben... Kendimi açmaya ikna edemiyorum."

"Güzel. , seni temizleyelim. Kızının sana ihtiyacı var." "Onu hayal kırıklığına uğrattım."

"Başka birini mi
beceriyorsun?" "Sikeyim
hayır!"

"Demek sarhoş oldun."

"Üç gündür falan. Onu çok kötü hayal kırıklığına uğrattım. Benim yüzümden hastanede yatıyor ve ben ona gitmek yerine kokain aldım."

"Onu hayal kırıklığına uğratmadın. Henüz değil. . Duş al, hemen." Kahretsin, bu otel boktanların en . Daha iyisini alabileceğini biliyorum ama neden buraya geldiğini anlıyorum.

Banyoya girip duşu başlatıyorum. Onu soyamak zorunda kalacağım. Ugh. "Seni kıyafetlerinden soyacağım, lanet olsun, başka kıyafetin var mı?"

"Hayır."

"Pekala..."

"şu boku."

Telefonumu çıkardım. "Beck."

"Her zamanki gibi tam bir ahmak... Sağduyunuza ihtiyacım var ve her şeyden çok bu aramızda kalacak."

"Neye ihtiyacın var, Dex?"

"Bende K var."

"Kahretsin, nerede?"

"Sakin ol, kardeşim. Sarhoş, üç gündür evsiz ve bir ufaklık satın aldı."

"Siktir."

"Sakin ol, o temiz. Korktu ama dinle, kış gibi kokuyor, kıyafete ihtiyacım var. Biraz alıp getirebilir misin?"

"Tabii ki." "Peki

Beck?"

"Öyle mi?"

"Birini ararsan, kahvaltıda taşaklarını yerim." "Hiç kimseyi."

". " Ona Kyle'la nerede olduğumuzu anlatmaya devam ediyorum ve işim bittiğinde hemen telefonu kapatıyor.

Arkamı döndüğümde Kyle bir alakarga kuşu gibi çırılçıplaktı. ", hadi gidelim."

Onu banyoya sürükledim ve duşa attım. "Oh lanet olsun!" diye bağırdı. "BU ÇOK SOĞUK!"

Göğsüne bir tokat attım. "Ayıl, koca adam!"

chapter
26
raine

"Merhaba Raine." Cami'nin tatlı sesi geliyor. "Merhaba Cami."

"Sorun nedir?" Ses tonu hemen değişiyor, benimkine iltifat ediyor.

"Bir sorunumuz var." "Ne ile?"

Ona karşı lafı dolandıramayacağımı biliyorum. "Addison bu sabah stüdyoda ."

"O ne? Nesi ? O iyi mi? Yaralandı mı?"

"Sakin olun. O iyi, bu gece gözlem için Bellevue'ye yatırıldı."

"Çökmesine ne sebep oldu?"

"Kan şekerim düştü. Seni haberdar etmek için aramıştım, umarım stüdyo sana ulaşmadan önce Nasıl olduklarını bilirsin."

"Dur tahmin edeyim, şarkıyı bugün bitiremediler mi?"

"Hayır, . Daha başlamadan bayıldı," diyorum.

Onu.

"Kan şekeri sorunu olduğunu bilmiyordum," diyor şaşkınlıkla, sanki Addison hakkında bilebileceği bir şeyler bulmak için beynini zorluyordu.

"Bildiğini sanmıyorum, bence hamile olduğu gerçeği..."

"Ne?" diye telefonda neredeyse ciyak ciyak bağırıyor.

"Size söyleyen ben olduğum için üzgünüm. Addison'ın bunu istediğini biliyorum, sadece nasıl yapacağını tam olarak bilmiyordu ve durum hakkında bildiğim kadarıyla, bu konuda kimseyle konuşmuyorlar."

"Şey, düşünecek olursak..." Muhtemelen Mills'le konuştuktan ve ondan alabildiğim kadar çok bilgi aldıktan sonra benim de düşündüğüm şeyi düşünüyor. Benden memnun olmadığına şüphe yok.

Kişisel meseleler sadece kişiseldir, ama ona ihtiyacım olduğunu açıkladım.

Diğer şeylerin yanı sıra stüdyoyla da ilgilenebilmek için bana verebileceği kadar bilgiye ihtiyacım vardı. Bu da Dex'in ağzından kaçırıldığı şeyi doğruladı, ikizleri olacaktı ama bu ayrıntıyı Cami'den sakladım.

"Hayır, çok uzakta değil. Ama bu karmaşada daha fazlası var."

"Tanrım, pekala, beni bilgilendir."

Ona Kyle'ın ortadan kaybolma olayının ayrıntılarını ve şu anda bulunmasıyla ilgili bildiklerimi anlatıyorum. Bu da sadece Dex'in Kyle'ı kurtarmaya gitmesine kadar uzanıyor. İlk başta şok oluyor ama Cami'nin kendi dolabında da bazı şeytanlar var, bu yüzden Kyle'ın neden gittiğine dair aklımdan neler geçtiğini tahmin edebiliyorum.

"Bakın, çoktan bir e-posta gönderdim. Birkaç saat içinde uçakta olacağım. Bu gece orada olacağım. Muhtemelen Tristan'ı da yanımda getireceğim. Uçuş detaylarını sana e-posta ile göndereceğim, ama bir araba ayarlayacağız, bu yüzden bizi alma konusunda endişelenme."

"Bence gerek yok..."

"Ben olaya şöyle bakıyorum, köşeye sıkışmış durumda, bir hastane odasında, kaçacak yeri yok. İhtiyacım olan cevapları o oradayken alabilirim. Bana bir şey söylemesi için onu zorlamaktan nefret ediyorum, ama biliyorsun, muhtemelen daha fazla

Normal patronunuz olmadığımı herkesten iyi biliyorsunuz. Ayrıca, New York ofisinde biraz zaman geçirmem gerekiyor. O yüzden oraya gelebilirim. Şimdi."

"Başım belada mı?"

"Aman Tanrım, hayır. Neden başın belada olsun ki?"

"Sadece emin olmak istedim. Genelde bir müşterinin ya da bir çalışanın dertteyken bir yerlere gitmezsiniz."

Telefona doğru gülüyor. "Haklısın, bilmiyorum. Ama Addison biraz farklı. Birincisi, çok büyük bir grubu idare ediyor ve ben seni oraya gönderene kadar bunu tek başına yapıyordu ve çok da iyi yapıyordu. Şimdi sen varsın ve ben bir sorun olduğunu asla anlayamazdım. İkinizin arasında her şey kontrolünüz altında. Tamamen felaket bir şey olmadıkça adım atmayacağım, müdahale etmeyeceğim ya da değişiklik yapmayacağım.

olur ve ben bunun olacağını sanmıyorum." Telefonun diğer ucunda gülümsediğini görebiliyorum. "Harika gidiyorsun Raine, bunun senin için moral bozucu olmasına izin verme. Bu yoldaki bir tümsek ve eğer Kyle geri , belki işler yoluna girer. Addison'ı tanıyorsam, işler birkaç gün normale dönecektir."

Gülümsüyorum. "Teşekkür ederim Cami."

"Kesinlikle. Ama hamileliği bazı şeyleri değiştiriyor."

"Ne gibi?" Ona soruyorum ve o da karar vermesini ve imzalamasını bekleyen sayısız sözleşmeden bahsediyor. Çok fazla dalmıyor, ancak Addison'ın bu sözleşmeleri imzalaması durumunda epeyce pazarlık yapılması gerekecek. karar verdim. Cami'nin işle ilgili teğet geçmesine bayılıyorum. Oldukça komik olabiliyorlar. Koridorun duvarına yaslandım. Her ne kadar odamda olmayı tercih etsem de, birilerinin geri gelme ihtimaline karşı burada olmak istedim.

On beş dakika sonra plan yapıldı ve telefonu kapatır kapatmaz Cami'nin uçuş programı ve program değişiklikleri elime geçti. Artık onun asistanı olmasam da, bu ondan alacağım ilk ya da son şey değil. Ondan birkaç çevrimiçi proje de aldım. Bu e-postaları okumak eğlenceliydi çünkü yarı-yerime geçmemden benim kadar hoşlanmadığını söylüyordu. Bir tanesine cevap verdim ve geri döndüğümde bir süreliğine hem onunla hem de Addison'la ilgileneceğimi söyledim.

İşte o zaman bu yanıtı aldım....

Eğer kabul edersen, müsait ve yetenekliysen, seni Addison'la birlikte yola çıkarıyorum. Mümkün olduğunca çabuk haber ver.

İçimden gelen tepki yankılanan bir evet cevabıydı ama sonra Dex'i düşündüm. Kalmam ne anlama gelirdi? Aslında mesele onun ne düşündüğü değil, eski yöntemlerine geri dönerse benim onun etrafında nasıl davranacağım. Eğer kadınları baştan çıkarmaya geri dönerse, bu uzun beni nasıl hissettirecek? Öte , onun başka bir kadını baştan çıkarmasını izlemek, kendimi bu rutinden çıkarmak için ihtiyacım olan tabuttaki çivi olabilir. ona gelir.

Cep telefonum titriyor. Bir mesaj.

Talon: Addison yerleşti. Mills seni her konuda bilgilendirdiğini söyledi. Bunu kendim yapmayı düşünmediğim için üzgünüm. Addison rahatça dinleniyor ve iyi olacak. Dex'i gördün mü? Telefonuna cevap vermiyor. Thnx - T

Raine: Addison'ın iyi olmasına sevindim. Mills en hafif tabirle isteksizdi ama stüdyo onu aramadan önce Cami'ye söylemem gerekiyordu. Şu anda onlarla konuşuyor, en kısa zamanda seansın yeniden planlanmasını ve para cezalarının müzakere edilmesini umuyor. Cami dedi ki

cezaları karşılayacaktı. Dex mi? Hayır, aradığında yanındaydım, Dex ne yaparsa onu yapmaya gitti. NE1'in onunla konuşup konuşmadığını kontrol edeceğim.
YW - Raine

Dex'ten iz yok mu? Ne oluyor be? Sessizliğini Kyle'la bağılıyordum ama Dex'in Talon'a cevap vermediği çok açık, peki tam olarak neler oluyor?

dex

Beck nihayet otele vardığında, "Tanrım, berbat durumda," diyor. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

"Siktir git. Kimsenin bilmesini istemediğini söylemiştin, ben de süite girip onun bazı eşyalarını çekebilmek için kata çıkmak zorunda kaldım." Yatağın üzerine siyah bir spor çantası bırakıyor. Bu sırada Kyle diğer yatağa uzanmış, başını ellerinin arasına almış ve beline yarıya kadar bir havlu sarmıştır.

", kardeşim. Hadi yapalım şu işi, mı?" Kyle'a başını ayağa kalkmasını söylüyorum. Yatağın üzerinden çantayı alıp ona doğru yürüyorum. "Git giyin, sana yiyecek bir şeyler alıp Addison'a götüreceğiz."

Kyle yürüyen bir zombi, iğrenç siyah halkalar hariç. Hayır bekle, onda da var. Telefonum cebimde tekrar titriyor. Çıkardım.

Talon: K'dan bir şey var mı?

Hayır dostum, hala deniyorum. Özür dilerim.

Talon: Şerefsiz.

Omuz silkiyorum, bana kızgın değil ve bunu biliyorum.

Masayı gösteriyorum. "Dök onu." Kabarık beyaz toz, kapıdan içeri girdiğim andan beri benimle alay ediyordu. Gerçi bu sefer direnişim Phoenix'te olduğundan çok daha kolaydı ve sanırım

Bunun için Raine'e teşekkür etmeliyim, ancak bir sonraki parçanın olmasını engelleyebileceğinden emin değilim.

"O kadar kötü mü?" Beck bana soruyor.

"Phoenix kötü değil, ama evet, berbat." "Hiçbirini onun yapmadığına emin miyiz?"

Başımı sallıyorum. "Son beş yılda gençler daha da büyümediyse hayır." Beck başını sallayıp masaya doğru yürüyor, çantayı kapıp cebine . Sonra da bira şişelerini, alkol şişelerini ve odayı dolduran diğer çöpleri topluyor. "Siktir et, bırak dostum. Burası tam bir çöplük. Şunlar muhtemelen Kyle ortaya önce buradaydı." Beck bir kahkaha attı.

"Sadece emin ol," diyorum ona ve bir sigara yakmak için dışarı çıkıyorum. Ciğerlerimi doldurmasına ve iştahımı kesmesine izin veriyorum.

On beş dakika sonra, Kyle'ın yarısı tekrar bir araya geldi ve Beck'in mükemmel kokaini tuvalete atıp sifonu çekmesini izledim. Ben bunu asla yapamazdım ve o da bunu biliyor. Telefonum tekrar titriyor.

Bilinmiyor: Casey'e kızma ama bana numaranı hiç vermedin.

Not: Artık benimkini de aldın. K nasıl? Talon çıldırdı - mesaj attı, senden haber alıp almadığımı sordu. Hayır dedim ama K'nın sende olduğunu da söylemedim. Umutlarını yükseltmek istemedim, bilirsin işte. Addie tamam 2. Eğer merak ediyorsan. - Raine.

Bilinmiyor: NOT. Konuşmamız lazım.

Dex: Kızgın değilim, numaramı C.'den aldığın için mutluyum.

T. K ayrılıyor. Onu besleyip hastaneye götüreceğim. Addie'nin iyi olmasına sevindim. Konuşalım mı? Ne hakkında?

Bellevue yakınlarındaki bir şarküteriye girdiğimizde yüzümdeki Cheshire sırıtışını silmeyeceğimi ve silmek istemediğimi biliyorum. Kyle yemeğini yedikçe daha da ayrılıyor. Sonunda konuşmaya başlıyor ama Beck ya da benimle konuşmaktan çok kendi kendine dövünüyor, hastaneye gelmek kendi kendine konuşuyor.

İşi bitince Beck Mills'i arayıp geldiğimizi haber veriyor.

Hastaneye vardığımızda, kiraladığımız cipi park ettiğimizde Mills dışarıda bizi bekliyordu. Kyle bana döndü.

"Teşekkür ederim," diyor usulca.

"Kardeşler bunun içindir, dostum. Sen de benim için aynısını yapardın."

Hafifçe gülümsüyor. "Evet, bir saniye içinde yapardım."

"O zaman bana teşekkür etmeyi bırak, gidip kız arkadaşını görmene gerek." Başını sallıyor ve küçük gülümsemesi kayboluyor. Bir süredir bunun Kyle, Talon ve Addison arasında ikiye karşı bir durum olmadığından şüpheleniyordum. Aralarında üçlü bir ilişki olduğundan oldukça eminim. "Talon da." Ona göz kırpyorum. Ona sorun olmadığını söylüyorum. Kesinlikle benim değil ama yine de... hayır, hiç değil.

Kyle kamyonundan indiğinde, ben de geldim. Dönüşte Beck'le birlikte önden . Mills, Kyle'a sarıldı.

Mills gülümseyerek, "Evine hoş geldin," diyor.

"O nasıl?"

Mills'in gülümsemesi solmaz. "Şimdi daha iyi olacak." Bana döndü. "Teşekkür ederim." Kollarımızı dirseklerimizden kavradık ve göğüslerimizi çarpıttık.

"Her zaman." Kyle'ın sırtını sıvazlıyorum. "Orada işler yolunda gitmezse beni ara. Sakın kaçma. Kaçtığın tek kişi o değil ve sen de çok iyi biliyorsun ki ben her zaman aileme göz kulak olurum."

". Kalacağıma söz veremem ama " diyor kasvetli bir şekilde.

"O kız için sandığınızdan çok daha fazla şey ifade ettiğinizi biliyorum. Talon için de. Ve eminim ki hiçbir yere gitmiyorsun." Ona gülümsedim ve cipin ön koltuğuna tırmandım. "Hey Kyle?"

"Öyle mi?"

"Buraya gel." Penceremin önünde durmak için yürüdü. "Bu hatun oldukça özel. içindeki en iyiyi ortaya çıkarmak gibi bir huyu var. Bunu aklından çıkarma. Cezanı büyük bir adam gibi çek, ama bunun kolay olmayacağını da bil."

"Ne yapmam gerekiyorsa yap," diye kesin bir dille ifade ediyor.

"Güzel. Şimdi git." Mills'e ve kapıya doğru başımı salladım ve Kyle bizi terk etti. "Hi ho silver - away," diye şaka yapıyorum ve Beck gülerek cipi çalıştırıyor ve yola çıkıyoruz.

Telefonumu çıkarıyorum.

Dex: Kyle sağ salim hastaneye getirildi. Bundan sonra ne olacağı tamamen ona bağlı. Beck ile geri dönüyorum. Aç mısın?

Raine: Teşekkür . Aç değilim, otelde de değilim. K'nin güvende ve ait olduğu yerde olmasına sevindim.

Dex: Neredesin?

Cevabını beklerken neden sorduğumu, neden en başta o lanet mesajı gönderdiğimi merak ediyorum, ama şimdi değiştiremiyorum.

Raine: Dışarı.

Ondan aldığım tek yanıt bu ve bu beni rahatsız ediyor ama veriyorum. Ne yaptığıyla ilgilenmem için hiçbir neden yok ama otelde olmaması beni biraz üzüyor.

"Bu gece ne yapıyoruz?" Otelimize doğru ilerlerken Beck soruyor.

"Dışarı çıkıyorum," diyorum basitçe.

"Belirli bir yer var mı?" Bana kısa bir süre baktı. "Otel dışında herhangi bir yer."

Başını sallar ve yoluna devam eder.

Otele döndüğümüzde, Mouse ve Peacock'ın kapısını çaldım.

Fare cevap verir. "Ne ?" "Kyle evde," diyorum ona.

"Yok artık." Gülümsüyor ve odaya dönüyor. "Hey Eric, Kyle ." "Lanet olası A, tam zamanında." Kapı aralığında durup

Mouse ile.

"Evet, Addison hastanede."

"Ne? Ne oluyor lan?" Mouse, Peacock ile birlikte koridora çıkarken şöyle der.

"Evet, bu sabah bayıldı, ben de bu yüzden onu aradım. Hiç hoş değildi," diyorum ve ikisi de soruyu sormama gerek kalmadan neden bahsettiğimi biliyormuş gibi dalgınca başlarını sallıyorlar. "Ben dışarı çıkıyorum, bana katılmak ister misin?"

Peacock coşkuyla, "Evet dostum, hadi gidelim," diyor. Harika.

chapter
27
raine

"Hey Mills." Telefonuma cevap veriyorum. "Merhaba, her şey yolunda mı?"

Belirli bir şeye kaşlarımı çatıyorum. "Evet, neden?"

"Sadece emin olmak istedim, detaylarını atlamışsın." Ses tonu suçlayıcı ama ben omuz silkiyorum.

"Sizin yeterince sorunuz var. Benim için de endişelenmenize gerek yok."

"Bunu seninle daha sonra tartışacağım ama en azından bana nerede olduğunu ve iyi olup olmadığını söyleyebilir misin?" Sesi yumuşar.

"Ben gayet iyiyim. Caddenin aşağısındaki Crown Plaza'dayım ve Cami ile Tristan'la birlikteyim."

"Şehre geldiklerini bilmiyordum."

"Biraz önce geldiler. Dışarı çıkmam gerekiyordu, ben de buraya geldim. Cami sabah hastaneye uğramayı planlıyor. Bu arada, o nasıl?"

"Kyle döndüğüne göre şimdi çok daha iyi ama onu hâlâ bir gece tutuyorlar. Tori ve Rusty'yi biraz uyumaları için otele geri gönderdim. Birkaç saat içinde geri ."

"Güzel, bir değişiklik olursa beni haberdar eder misin?"

"Kesinlikle. Otele dönerken araca ihtiyacınız olursa lütfen arayın."

"Hallettim, Tyson da burada."

"Güzel," diyor. "Ona selam söyle."

"Söylerim. Teşekkürler."

Telefonu kapattı.

"Her şey yolunda mı?" Cami soruyor.

Başımı salladım. "Ayrıntıları atlamıştım, Mills biraz sarsılmıştı."

Cami kaşlarını kaldırdı. "Neden detayları atladın?"

"Çünkü bir fotoğrafımın olması çok saçma ve tamamen gereksiz. Kimse benim kim olduğumu, nerede olduğumu ya da grupla bir ilgim olduğunu bilmiyor." Omuz silkiyorum. "Ayrıca, sadece oradan çıkmam gerekiyordu."

"O kadar kötü mü?" diye bugün ikinci kez soruyor.

"Hayır, sadece," diye iç geçirdim, "dün gece kötü bir karar verdim ve biraz kafamı toplamam gerekiyordu."

"Lütfen, bana..." Başımı sallıyorum. "Kim?" diye soruyor bana, onu bir patrandan çok en iyi arkadaş yapan bir şekilde ve ona kim olduğunu söylemeye niyetim olmadan gülümsüyorum. Başını sallıyor ve gülüyor. "Çalışmaya devam ettiğin sürece ne yaptığın umurumda , yeter ki buraya gönderilme nedenin olan işi etkilemesine izin verme."

Tristan kalçasında Jayden'la diğer odadan çıkarken "Yemek geldi," diyor. Onun bir baba tipi olduğunu hiç düşünmezdim ama o ve Jayden bir elmanın iki yarısı gibiler ve ikisini birlikte izlemeye bayılıyorum.

"Harika, açlıktan ölüyorum." Cami yanlarına gelir ve Jayden Tristan'ın kollarına atlar. Cami onu alıp havaya fırlatıyor ve o da gülüyor. "Aç mısın, koca adam?" Onu yere bırakır ve o da pantolonunun paçasından tutar. Hâlâ ayakları üzerinde oldukça dengesiz ama bu yürüme olayını çözmeye çalışıyor. Pes edip emeklemeye başlamadan önce kendi başına birkaç adım atabiliyor.

"Buraya gel, Jayden," diye sesleniyorum ve eğiliyorum, umarım Kendi başına birkaç adım daha atma cesareti. Bana gülümsüyor ama emin görünmüyor.

Cami, "Git getir onu," diyor ve Jayden ondan bana bakıyor.

"Hadi koca adam. Yapabilirsin," diye cesaretlendiriyorum ve o da kendini sabitliyor. Sonunda Cami'nin pantolonunu bırakıp bir adım atmasını izliyorum.

kalktığını fark ettiğinde yaşadığı şok yüzüne yansıyor. "Gel Burada," diyorum ve bir adım, sonra bir adım atarken kıkırdıyor. Sonra tahmin ettiğim gibi poposunun üzerine çöküyor ve hemen bana doğru sürünüyor. "İyi işti." Onu kucağıma alıyorum ve kalçama yerleştiriyorum.

Tristan ve Cami odalarındaki masayı hazırız de kendi küçük özel sohbetimizi yapıyoruz. İşleri bitince Tristan yanıma geliyor ve Jayden'ı benden alıyor. "İyi misin, evlat?" diye sordu.

Omuz silktim. "Evet, sanırım öyle."

Tristan gülümser, "Her , seni üzmelerine izin verme. Biz Hollywood tipleri pisliklerizdir ama eninde sonunda ya yola geliriz ya da

yapmayın ve biz de size haber verelim." Bana göz kırpmıyor.

"Hollywood'un hepsi pislik değil," diye takılıyor ona. "Sen iyi çıktın."

Bir kahkaha attı. "Ama oraya ulaşmak için neler çektiğime bir bakın."

Başımı salladım. "Sen her zaman alçakgönüllü oldun. Elbette, başa çıkman gereken şeytanların vardı ama şu haline bir bak." Jayden ve Tristan'a gülümsüyorum.

yanıyor.

", yemek yiyelim," diyor Cami.

Akşam yemeği için onlara katıldım. İş konuşuyoruz ama sonunda o korkunç soruyu sorduğunda kanım donuyor. "Turneye çıkma konusunda ne düşünüyorsun?"

"Bence bu fırsatı aptallık olur," diyorum .

"Ama bu tekrar karşıma çıkacak bir fırsat. Bu senin yola çıkacağın tek zaman değil. En azından Addison kabul ederse. Siz ikiniz oldukça iyi anlaşıyor gibisiniz."

Gülümsüyorum. "Çok az etkileşimimiz olduğu için, sanırım öyle. Ama Kyle'ın gitmesiyle olanlar yüzünden. Tanrım Cami, onun için çok üzuldüm."

Tristan'ın hatlarında hüznün belirirken onu izliyorum. Çok uzun zaman önce Cami'nin onu terk ettiği bir zamanı hatırlıyorum ve bunun ne olduğunu hatırlıyorum

Ben de öyle. Korkunçtu. Cami yumuşak bir sesle, "Anladığım kadarıyla berbat bir haldeymiş," dedi.

Başımı salladım. "Onu sadece birkaç kez gördüm ve o da genellikle Talon stüdyodayken onu kontrol etmek içindi." Bu yorum, konuyu yeni bir konuya çevirmemi sağlıyor. Cami ve Tristan'ın arası şu anda harika ama zamanın ikisinin de peşini bırakmadığını biliyorum. "Stüdyodan bahsetmişken..."

"Evet, Cumartesi sabahı için yeniden planlandı. Kayıt altına aldıkları kişinin Addison olduğunu düşünürsek, yaşananların arkasındaki koşullar nedeniyle bize ceza vermeyecekler. Eğer Talon ya da başka biri olsaydı, bu istisnayı yapmazlardı. Stüdyoyu özellikle onlar için açıyorlar. Detayları size uçaktan e-posta ile gönderdim."

"Üzgünüm, e-postalarımı kontrol etmedim."

"Endişelenme," diye gülümsüyor. "Peki, neye karar verdin?" soruyor bir ısırik alırken.

"Ben giderim."

"Güzel."

"Peki ya ofis?"

İç geçiriyor, "Oraya varacağız, sadece biraz zaman alacak. Sen gidene kadar ne kadar çok şey yaptığını ve ne kadar verimli olduğunu hiç fark etmemiştim."

Tristan bir kahkaha attı. "Seni kandırmasına izin verme, o bir enkaz."

"Tristan," diye azarlıyor ve gülüyor. Bana bakıyor ve biliyorum ki Gözlerimde endişe. "Bunun için endişelenme. Babamın seni neden işe aldığını ve orada neden özleneceğini şimdi anlıyorum. Bu iş yapmak istediğin bir şey olarak kaldığı sürece, yapmaya devam edeceksin. Yerine senin kadar iyi birini bulabileceğimden şüpheliyim ama eninde sonunda sana ihtiyacım kalmayacak." Bana göz kırptıyor ve yemeğimizi bitiriyoruz.

İşimiz bittiğinde onları akşamlarıyla baş başa bırakıyorum. Cami'nin bir şey varsa, o da ne olursa olsun ya da Jayden yattıktan sonra ofise geri dönse bile, geceleri ailesinin yanında olmaktır. Bu konuda ona her zaman hayranlık duymuşumdur.

o büyürken mevcuttu.

Otele geri dönmek için bir taksiye biniyorum ve lobiye girdiğimde bara ilerliyorum. Yukarı çıkmak gibi bir isteğim yok, en azından şu anda. Çarşamba olduğunu düşünürsek, burası oldukça kalabalık. Kanepelerin grup üyeleri tarafından değil, diğer müşteriler tarafından işgal edildiğini görünce, belki de bunun yerine çatı katındaki bara gitmem gerektiğini anlıyorum. Hızlıca odayı tarıyorum ve hiçbir yerde 69 Bottles'tan iz yok. Tanrıya şükür.

Barda, lobiden girişe bakan yere oturuyorum, böylece habersiz yakalanmamayı ve ihtiyacım olursa barın dış girişinden kaçmayı umuyorum. Eğer gelirlerse burada kalmaya hiç niyetim yok. Dex'in başka bir kadın üzerinde çalışmasını izlemeyi reddediyorum.

Turneye çıkmayı kabul etmek, katlanabileceğimden çok daha fazla kalp ağrısıyla dolu olacak. Mouse'un bir kadınla bara girdiğini, Peacock'ın bir kadınla girdiğini ve son olarak Dex'in arkadan geldiğini gördüğümde bu benim için doğrulandı. Ama o yalnız.

Sinsice kaçmaya çalışıyorum ama çok geçmeden beni yakalıyor ve gözlerimin içine bakıyor. Yalnız olduğu için gülümseme isteğimle savaşıyorum. Acaba kendini mi , yoksa arkadaşsızlığı kendi tercihi miydi? Başımı sallıyorum. Varsayımlarda bulunmamalıyım ama Mouse ve Peacock'ın her ikisinin de kollarında birileri varken Dex'in yalnız olması bana bir şeyler hissettiriyor.

İçimde bir heyecan. Ama yine de, bildiğim kadarıyla tuvalette de .

Birkaç dakika önce, bütün hafta kullandıkları kanepeler boşaldı ve onlara oturacakları yeri verdi. Oturdular ve Dex'in kafasına Crown dökmesi için para ödediğim garson onları karşılamaya geldi. Tam o sırada uzun bacaklı, uzun boylu, dar belli esmer bir kadın bara girer. Doğruca Dex ve adamların oturduğu kanepelere gitti ve Dex'in hemen yanına oturdu.

Kolları kanepenin arkasına yayılmıştı. Garson kız eğilerek bana kışını, Dex'e de dekolte gömleğinin altını gösteriyor.

Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Beni göremeyeceğini ve diğer adamların burada olduğumu bilmediğini bildiğim için kaçma fırsatını yakaladım. Binanın etrafından dolaşıp lobiye gireceğimi, asansöre gizlice bineceğimi ve sonunda odamın güvenliğine çıkacağımı düşünmüştüm ama sağa dönmek yerine sola döndüm ve Times Meydanı'na doğru yürüdüm. Işıklar parlak, tabelalar dans ediyor ve ben orada öylece durup her şeyi içime çekiyorum.

Arka cebimdeki cep telefonum çaldığında on dakika bile olmamıştı. Çekip çıkardığımda arayanın Casey olduğunu gördüm. Tuşa bir kez basıyorum, böylece telefon onun tarafında çalışıyor ve benim tarafımda susuyor. Görüşme bittiğinde telefonu cebime geri koyuyorum ve yürümeye başlıyorum.

İlk tiyatroya geldiğimde dışarıda birkaç kişi dolaşıyordu. Ara verilmiş olmalı. Duman bulutunun içinden yürüyorum ve neredeyse birine çarpacakken kibarca kendimi affettiriyorum. İçindeki öfke ve hayal kırıklığının iyice artmasına izin vererek yürümeye devam ediyorum. Bunun için kendimden başka suçlayabileceğim kimse yok. Pes ettim. Kendime bunu yapabileceğimi söyledim ve

yapamayacağımı çok iyi . Ama bu gece gördüğüm şey

Bana bunu aşmam için gereken yakıtı ver. Bundan kurtulmak için. Ağladığımı fark etmem için sadece birkaç adım daha atmam gerekiyor. Ağladığımı fark etmeden önce

Ondan vazgeçme fikri, onun fikrinden vazgeçmek, az önce yaptıklarından daha acı veriyor.

Henüz geçemediğim bir sokağa geldiğimde, Casey'nin bana sesli mesaj bırakıp bırakmadığına bakmak için telefonumu çıkarıyorum. "Ne oluyor lan?"

Sekiz cevapsız aramam var. Sadece beş dakika oldu. Hiç sesli mesaj yok. Beş arama Casey'den, bir arama Troy'dan, bir arama Tori'den -uyuyor olması gerekiyordu- ve bir dakikadan kısa bir süre önceki son arama Mills'ten.

Telefonum tekrar çalmaya başladığında "Kahretsin," diye mırıldanıyorum.

"Alo?" Telefona belli belirsiz bir şeyler söylüyorum.

"Hangi cehennemdesin sen?"

"Dex?"

"Cevap ver bana," diyor, sesi sert ve emredici. "Siktir git," diye bağıryorum ve kapatıyorum. Aslında bu oldukça iyi hissettirdi.

Telefonum bir kez daha elimde titremeye başladı ve bu sefer Mills ve ben hastanede olduğu ve çocuklarla birlikte olmadığı için gerçekten o olacağını biliyoruz.

"Alo?"

"Raine, iyi misin?" "Gayet iyiyim. Bir sorun mu var?"

"Otelden çıkıp gittiğinizi ve kimsenin sizi bulamadığını söyleyen bir telefon aldım."

"Oh, sadece çatıya çıktım," diye yalan söyledim. "Yani iyi misin?"

"Gayet iyi."

"Tamam, cevap verdiğiniz için teşekkürler."

"Ne zaman istersen." Sırıttım ve telefonu kapattım. Şerefsizler.

Çok uzağa gitmiyorum, sadece Times Meydanı'nda dolaşıyorum. Bazı dükkanlara girip çıkıyor, insanları izliyorduk. Gecenin soğuğuna rağmen, Çıplak

Kovboy sokaklarda oynuyor, her zamanki gibi çıplak. Aslında çıplak olmadığını biliyorsun, değil mi? Hayal kırıklığına uğradım.

Gösteriler geceyi kapatırken nihayet tiyatro kalabalığıyla birlikte otele doğru yola çıkıyorum. Burası hiç uyumayan bir şehir olsa da sokaklar gösteriler bittikten sonra daha sessiz hale gelir. En azından ilk bakışta. Yaz aylarında kaldırımlar dışarıda oturma imkânı sunan şarküteri ve restoranlar tarafından daraltılıyor ve pencere duvarları hareket ederek barları dışarıya açıyor. Birkaç tanesinin önünden geçiyorum ve içeri girmeyi tartışıyorum ama vazgeçiyorum. Saat gece yarısına yaklaşıyor ve sabah erken kalkmam gerekiyor. Cami, Addison'la konuşmadan önce benimle hastanede buluşacak. Çok uzun bir gün olacağı izlenimine kapılıyorum.

Otelin ana girişinden geçiyorum, Dex'i grup arkadaşıyla ya da diğer adamlarla görmek istemiyorum, ama barın önünden geçerken gözlerimin o yöne bakmasına engel olamıyorum ve hemen keşke bakmasaydım diyorum.

Mouse ve Peacock kızlarıyla birlikte hâlâ oradalar. Dex tabii ki gitmiş, birlikte oturduğu kız da öyle. Assholian.

Asansörle on yedinci kata çıkarken ne kadar yorgun olduğumu fark ediyorum. Kapılar açıldığında beni Tori, Rusty, Beck ve son olarak Dex karşılıyor. Hepsi bana öylece bakıyor. "Merhaba beyler, Tori," diyorum ve asansörden iniyorum. Bana hançerlerin saplandığını hissediyorum. "Ne?" Bıkkınlıkla söylüyorum.

"Mills'e yalan mı söyledin?" Beck söylüyor. "Ne hakkında?"

"Neredeydin," diye karşılık veriyor, ses tonu kırılmış.

"Onunla konuştuğum zaman değil." Tamam, konuştum ama bu tartışmalı. "Nereye gittin?" Dex sordu.

"Bunun seni ilgilendirdiğini hiç sanmıyorum," diye . Beck,

"Onun olmayabilir ama bizim" diyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Bak, ben iyiyim, tek parçayım. Gördün mü?" Kollarımı kaldırdım ve arkamı döndüm. "Şimdi izin verirsiniz." Bir dakika boyunca kıpırdamadan duran Beck'in yanından geçmeye çalışıyorum ve sonunda kenara çekiliyorum.

Beni dirseklerimden yakalayan Dex'le çarpışırken bir sonraki duvarı beklemiyorum ve içgüdüsel olarak ya da belki de ona o kadar kızgın olduğum için dizim havaya kalkıp taşaklarına çarpıyor.

"Oomph," diye iniliyor ve iki büklüm oluyor.

"Kahretsin," dedi ben ve diğer üç kişi. "Uzak durun benim Dirsekler," diye bağıriyorum ve Dex'in şok olmuş yüz ifadesine ve acısına gülme dürtüsüyle savaşıarak dolaşıyorum. Kiraz gibi kızarıyor ve...

"Seni uyarmıştım, aptal herif," dediğini duyuyorum Beck'in. "Siktir. Çekil," diye homurdanıyor Dex. "Siktir, bu acıtıyor."

İşte o zaman kahkaha seslerini duyuyorum ve elimde olmadan ben de . Kendimi kötü hissetmeliydim ama hissetmiyorum.

chapter
28
dex

, bu şey çok acıtıyor. "Ne ben?" Yüksek sesle soruyorum ama dürüst bir yanıt beklemiyorum. Gerçi Tori başımın yanına eğildiğinde bir cevap alacağımı hissediyorum.

"Dirseklerinden uzak dur," diyor dikkatle.

"Hadi canım, Sherlock, ama başka ne yapabilirdim ki, düşecekti." Birkaç kez göz kırpyorum, acı azalmaya başlıyor ama yarın acı.

Omuz silkiyor ve kalkmama yardım etmek için elini uzatıyor. "Belki bir dahaki sefere onun yolundan çekilirsin."

"Cevaplar istiyordum," diye homurdanıyorum ayağa kalkarken. İçime yeni ağrılar giriyor ama başka yerlerimdeki ağrılardan kurtulmak için boynumu kırıyorum. Ama işe yaramıyor. "Lanet olsun," diye inliyorum. En son on yıl önce dizlerimin üzerine çökmüştüm ve bunu bana yapacak o kadar insan varken, o olmalıydı ve burada olmalıydı.

"Neyin cevabı? Nerede mu?" Tori bana soruyor. "Evet."

"Neden umursuyorsun ki?" diye yanıtlıyor.

Haklı olduğu bir nokta var ve yüzden ondan nefret ediyorum. "Bilmiyorum amına koyayım." Odama doğru topallayarak ilerlemeye başladım ama kapıya ulaştığımda hafifçe doğruldum ve rotamı değiştirdim.

"Onun hakkında ne yapacaksın?" Beck arkamdan soruyor ve Raine'den bahsetmediğini biliyorum.

"Kurtul ondan. Ya da kendin yap," diye homurdanıyorum ve Raine'in odasına doğru yürümeye başlıyorum.

"Oh hayır , kaygan." Rusty geçti. "Kapısını çalmana ihtiyacı yok."

"Ciddi misin? Çekil."

"Hayır. , Beck hatunu senin odana bırakacak. O bunu yaparken istersen sen de benimkine gelebilirsin. Ama Raine'i rahat bırak."

"Bir özür istiyorum," diyorum.

Arkamdan birkaç homurtu geliyor. "Bir tane alacağını sanmıyorum.

"En azından onu öptürüp daha iyi olmasını sağlayabilir miyim?" Ben sırttım ve Rusty

bana gözlerini deviriyor. "Ne var? Denediği için bir adamı suçlayamazsın. , buyurun." Kapısını işaret etmek için yarım yamalak bir girişimde bulundum. Onun odasına gitmeyi kabul ettiğim için gizli bir nedenim var. Raine'in odasının önünden geçmem gerekiyor.

Önemli değil, kapısına varana kadar Rusty'yi itaatkâr bir şekilde takip ediyorum ve o ya da başka biri beni durduramadan kapıyı yumrukluyorum.

"buradan, Dex," diye bağılıyor diğer taraftan. "Özür dilemeyeceğim."

Kapıya tekrar vuruyorum. "Aç şunu."

"Al-ver." Bu sefer kapıda duruyor. "Hadi ama, lütfen?" Sızlanıyorum.

"Dostum, bırak şunu. İtmeye devam etme yoksa canın çok yanacak," diye fısıldıyor Rusty.

", Rusty burada. Lütfen kapıyı aç," diye yalvarıyorum ve başımı kapıya çarpıyorum.

Zincirinin gıcirtısını duyduğumda ve kapıya çarpmadığımda kazandığımı anlıyorum. Gülümsüyorum, muhtemelen biraz fazla sadistçe. Sonra sürgü geliyor. O akıllı bir kız. Anahtarlarımız var.

Sonunda kapının kolu tıkırdayarak dönüyor ve kapıyı açıyor. Orada duruyor, bir kolu çerçevede, diğeri kapıda, hiç de savunmacı değil. Pijama pantolonunu ve tişörtünü giymiş ve çok seksi görünüyor. "Bok gibi görünüyorsun," diye homurdanıyor.

"He he he. Çok teşekkürler."

"İyi akşamlar mı?" Sesinden damlayan alaycılık çok açık.

"Öyleydim, ta ki yaklaşık yirmi dakika önce hayalarım dizinizle güzel bir tanışma yaşayana kadar, çok teşekkür ederim."

Biraz daha dik durur. "Bir değil."

İşte o zaman harekete geçtim. Her iki kolunu da tutup başının üzerine kaldırdım ve onu kapısının hemen içindeki duvara doğru ittim. Aletim sertleşiyor ve bedenimi onunkine bastırırken yüzümde görünmesine izin verme dürtüsüyle savaşıyorum. "Bana üzgün olduğunu söyle," diye tatlı tatlı fısıldıyorum.

"Asla."

Dudaklarımı onunkilerin üzerine eğiyorum ve o inliyor, benim içimde eriyor, ben de onun eriyorum. Rusty'nin huysuzlandığını duyabiliyorum ama bana karşı koymuyor, o yüzden

Durdur beni.

"Özür dile," diye dudaklarına doğru nefes alıyorum.

"Sen bilirsin." Ona biraz daha sertçe , ereksiyonumu ve vücudumun onu sıkıştırdığını hissettiğinden emin oluyorum. İnliyor ve dilimi onunkinin üzerinde kaydırıyorum.

"Bana üzgün olduğunu söyle."

"Benden özür dileyemezsin." Çenemi ısırıyor. "Hayır, ama eminim senden bir özür koparabilirim."

"Hâlâ çalışıyor mu?" Bir kahkaha atıyor ve ben de ellerine daha sıkı bastırıyorum, kapı kapanırken tek elimle onu tutabilecek şekilde ayarlıyorum.

"İşe yarıyor tatlım. Gayet iyi çalışacak," diye homurdanırken elimi nazıkçe boynuna doluyor, sonra yukarı ve saçlarına doğru kaydırıyorum. İnliyor ve dilimi onunkinin üzerinde kaydırarak ağzını alıyorum. Onu alıyorum, ona sahip oluyorum. Bacaklarını biraz daha açıyor ve ben de benimkileri onunkilerin arasına kaydırıyorum. Bana sürtündüğünü hissedebiliyorum, rahatlamak istiyor, talep ediyor. O

Yine inliyor. Zar zor nefes alabiliyorum. Vücudu benimkiyle aynı hizada ve bu, ondan bir özür dilemesini sağlamak için sahip olabileceğim tüm kararlılığı çalışıyor. "Bana üzgün olduğunu söyle," diye fısıldıyorum.

"Kendimi savunduğum için asla özür dilemeyeceğim." Nefes alış veriş düzeni ve kelimeleri söylemesi daha uzun sürüyor.

"Seni asla incitmem." Saçlarını serbest bırakıyorum ve bir parmağımı nazıkçe yanağında gezdiriyorum.

"Anı bir tepkiydi," diye kıs kıs gülüyor.

Gülümsüyorum. "Biliyorum. Ama yine de özür dilediğini duymak isterim."

"Böyle bir şey olmayacak. Bana ne yaparsan yap." Çenemi tekrar ısırıyor ve sonra dilinin ucuyla yarım yamalak sakalımı yalıyor.

"Bahse girerim sizi özür dileyebilirim."

"Bu bir meydan okuma mı, Bay Harris?"

"Emin olabilirsin, tatlım."

Anlamadığım nedenlerden dolayı bana karşı donup kalıyor. Onu serbest bırakıyorum, donup kalmasına neden olacak bir şey söylediğimden korkuyorum. "Ne dedin?" Sonunda söyledim.

"Çık dışarı," diye fısıldıyor.

"Bana ne yaptığımı söyleyene kadar olmaz."

"Eğer bilmiyorsan, o zaman sana söylemek için çaba harcamaya değmez." Sonunda bana baktı. Gözleri boş, sanki benden ayrılmış gibi. "Lütfen

Gidin."

Odasına giriyor, köşeyi dönerek yatağının ve sandalyesinin olduğu yere geliyor.

Kapıya yöneldim. Kapıyı açıyorum ve dışarı adım atmadan çarparak kapatıyorum. Yaptığım şey beni şimşek gibi çarpıyor ve onun tepkisini hemen anlıyorum ve bunun için kendimi dövmek istiyorum. Lakap. Ona tatlım dedim. Becermek istediğim kadınlar için kullandığım terim.

"Göt herif, saksocu, orospu çocuğu," dediğini duydum. Gitmedim. Gidemezdim. O lanet olası bir prenses ve benim saçmalıklarımı hak etmiyor. Sıçıp batırdım, kendimi soyutlayarak eski halime geri döndüm. "Az önce ne oldu lan?" Yüksek sesle sorduğunu duydum.

Eğer bu konuda çok üzgün olmasaydım, gülerdim. Hareket duyabiliyorum. Gizliliğim, kisvem, ona karşı olan zayıflığım ortaya çıkacak ve hâlâ odada onun atıp tutmalarını dinlediğimi bilmeden kaçış yolum yok. Yatağından başka bir yere giderse beni görecektir.

Hıçkırıldığını duydum.

Tam zamanında arkamı döndüğümde bir yastığın odanın öbür ucuna uçtuğunu ve şifonyerinin yanındaki duvara çarptığını görüyorum. "Argh!" diye haykırıyor hayal kırıklığı içinde. "Neden? Neden bunu kendime yapıyorum ki?"

Tekrar yer değiştirdiğini duyuyorum, sonra ayaklarının yerde tepindiğini duyuyorum. Çığlık atmadan hemen önce.

Bana bakıyor, yatağa, yastıklara ve sonra tekrar bana bakıyor. "Çık dışarı," diye bağılıyor bana.

"Yapamam," diye itiraf ediyorum usulca.

"Beş dakika önce buradan çıkmak için çok hevesliydin, ama yine de orada duruyorsun. Söylentilerimi dinliyor, yastık fırlatışımı izliyor. Eğleniyor musun gösteri?"

Başımı sallıyorum.

"Az önce ne oldu lan?" diye soruyor.

"Çıldırıldın."

"canım, Sherlock. Bana bilmediğim bir şey söyle." "Sana tatlım dediğim için mi?"

Bana bir kaşını kaldırdı. "Yani? Senden farklı bir şey beklememeliydim, yine de , çok kızgınım çünkü... şey, çünkü sanırım yaptım."

"Seni kendi kendinle savaşırken gördüm ve ancak Neden donup kaldığını anlamamı sağladı. Şartlarımı anladın ama az önce söylediğimde..." Bütün bunları ona anlattığıma inanamıyorum. Tam bir pislik gibi davranıp çekip gidebilirdim. Onu başka bir zamana kadar bilmeden acı çekmeye bırakabilirdim ama bilirdim, neyi yanlış yaptığımı bilirdim.

"Utanmıştım. Bana teklif ettiğın şeyi ne kadar hak etmediğimi fark etmemi sağladı." Derin bir nefes aldım. "Raine, sayamayacağım kadar çok kadınla yattım. Aslında, hiç saymadım. Eğer seks değİLse, oral seks ya da..."

"Kapa çeneni," diye tersliyor ve başını ellerinin arasına alıyor.

"Özür dilerim," dedim ona. "Gideceğim, çok istedim ama ." "Neden?"

"Çünkü sana bir açıklama yapmayı umuyordum, sonra sen atıp tutmaya başladın ve işte buradayız."

"Eğer seni daha iyi hissettirecekse, taşaklarına diz çöktürdüğüm için özür dilerim." Sırıttıyor. "Daha iyi mi?" Başını bana doğru eğdi.

"Sadece bunu kastediyorsan."

"Yarın tekrar sorarsan belki bu konuda kendimi biraz suçlu hissederim. Ama ben olsam nefesimi tutmazdım."

"Özrünü istemiyorum, Raine. Buna ihtiyacım yok. Her şeyi ettim, dirseklerinin senin için bir tür tetikleyici olduğunu biliyorum. Keşke nedenini bilseydim. Ama ya öyle olacaktı ya da sen düşecektin, bu durumda diz yerine ayağım kırılabilirdi." Ona yarım bir gülümseme verdim.

"Muhtemelen." Kıkırdıyor. "Bir dahaki sefere yolumdan çekil." Bana bir kaşını kaldırdı.

"Cevaplar istedim."

"Neye?" diye soruyor.

"Bu gece neredeydin?" Ben de ona sordum.

"Buralarda." Ona 'tam bir pisliksin' bakışı atıyorum ve o da omuz silkiyor. "Sen benim bekçim değİlsin, Dex," diyor deadpan. "Barda işim bitti, ben de yürüyüşe . Aman ne önemli." Yine sinirlenmeye başladı ve ben de sertleşmeye başladım.

Acı verici derecede sert.

"Hayır, ben senin bakıcın değilim," diyorum ona. "İyi geceler," diyorum ve kapıyı açıyorum. Haklıydı, Tori de öyleydi. Onu, nerede olduğunu ya da ne yaptığını neden kadar önemsediğimi anlamıyorum ama önemsiyorum ve bu beni kızdırıyor.

"İyi geceler, Dex," diyor ve ben odasından çıkıyorum. Rusty hiç uzağa gitmedi

Raine'in kapısının önünde dururken. "Gitti mi?" Ben soruyorum, o da başını sallıyor. İhtiyacım olan

lanet bir duş ve yatağım.

Biliyor musun, başka biri olsaydı, beni tekmelediği için çok fkelenirdim, ama lanet , tek yapmak istediğim onu anlamsızca becermek. Kapısından bir metre kadar uzaklaştık ve kapı açıldı. "Dex?"

"yle mi?" Arkamı döndüm. ereveye yaslanmış, her zamankinden daha seksi görünüyordu.

"zr dilerim," diyor küçük bir gülümsemeyle içtenlikle.

Ben de gülümsüyorum. "zrn kabul edildi. İyi geceler prenses." Ona istemeden taktığım bu lakap karşısında yüzü aydınlandı, ama ona tam uyuyordu.

"İyi geceler," diyor odasına geri dönerken, kapısını kapatıp sürgüsünü çekmeden ve zincirini çevirmeden önce.

"Prensес mi?" Rusty kaşlarını kaldırıp bana baktı.

"Sakın sen de başlama."

Konuyla ilgili rahatsızlığıma muhtemelen olması gerekenden çok daha sert bir şekilde gülüyor. kontrol ediyorum. "eneni kapalı tut, olur mu? Diğerlerinin bilmesine gerek yok."

"Evet, ." Rusty'ye iyi geceler dileyip odama geçiyorum, kıyafetlerimi çıkarıp duşa giriyorum, hâlâ taşaklarım acıyor ve kaya gibi sertim. Acı beni rahatlatıyor. Bugün Kyle'la olanları unutturan acı, onun yerine kendi elimi becermek zorunda kaldığım gerçeğini unutturan acı. Raine bu geceki fantezinin yıldızı.

chapter
29
raine

Dex'le olanlar üzerinde duramam. Ben yeterince nazıktım. Taşaklarına için özür dilerim ama tepkisini analiz etmeye bile başlayamıyorum. Ondan daha fazla kavga bekliyordum. Onun yerine beni duvara çarptı ve öptü. Ve bunu yaparken taş gibi sertti.

İçimi bir iğrenme ürpertisi kapladı. Tanrım, tek bildiğim benimle sevişmeden önce alt kattaki hatunu becerdiği. Uyumadan önce duş almalıyım ama umursamayacak kadar yorgunum.

Sabah olduğunda erkenden kalkıyorum, duş alıyorum ve yemek için aşağıya inmek zorunda kalmamak için kahvaltımı hazırlatıyorum. Casey beni Cami'yle buluşacağım hastaneye götürmek için her şeyi hazırladı ve hazır olduğumda onunla koridorda buluşmam gerekiyor. Zamanında yetişmeyi umuyorsam on dakika kala işimi bitiriyorum ve odamdan çıkıyorum. Beck, Casey ve Troy koridordalar. Kısık sesle konuşuyorlar ama her ne ise acil bir durum var gibi. "Neler oluyor çocuklar?" Onlara yaklaşırken soruyorum.

Beck dönüp beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Gözlerimi devirmek istiyorum. Bunu bir kez yaşadın dostum, bir daha olmayacak. En azından düşünebildiğim tek şey bu. "Hiçbir şey," diyor Beck.

"Gerçekten, çünkü bir şeyler var gibi görünüyor. Eğer grupla ilgiliyse, Addison'ın devre dışı kalmasıyla birlikte, neler olduğunu bilmem gerekiyor."

Beck gözlerini deviriyor. "Otobüslerimizden biri kaza yaptı."

"Kahretsin, kimse yaralandı mı?"

Beck ve Casey kafalarını bana doğru sallıyorlar. "Olay olduğunda gemide birkaç yol arkadaşı vardı ama herkes gayet iyi. Ekipman başka bir hikaye olabilir."

"Nasıl yani?" Kaşımı kaldırıyorum. Burada iki otobüsleri olduğunu biliyorum. Biri grubun, diğeri de ekibin. "Grubun otobüsü değildi, değil mi?" diye soruyorum.

"Hayır, mürettebatındı. Ama o otobüste bir römork var ve hasarın büyük kısmını römork aldı."

" ne var?" Onlara soruyorum.

Troy cevap veriyor, "Bavullar, amfiler ve Dex'in seti." Hemen arkamda bir kapı açılınca şok içinde kapatıyorum. "Kahretsin," dediğini duyuyorum Dex'in. Gözlerimi devirmek istiyorum. "Mills şu anda Talon'u mekâna getiriyor. Beck ve ben Dex'i alacağız, böylece yardım edecek daha fazla kişi olacak. Bruce giyiniyor ve şimdilik salon nöbetini devralacak, Leroy da rotasyonda değil. Yani hastaneye giderseniz, Addison taburcu olana ya da biri sizi geri getirene kadar kalmanız gerekecek. Kyle kısa bir süre sonra mekanda bize katılabilir."

"Tamam, ekipman hasarı, römork mı?" Bir kaşımı kaldırıyorum ve üç kafa başını sallıyor. "Bu geceki gösteri ne olacak?"

İşte o zaman Dex konuşur. "Seti inceleyene kadar bilemeyiz. Davullar titizdir, iğne büyüklüğünde bir göçük bile olsa sesi doğru çıkmaz. Yani bu gecenin gerçekleşmesi için yeni bir davula ihtiyacım var. set."

"Ne ?" Hâlâ Dex'e bakarak usulca soruyorum.

Cevap veren Beck. "Hastaneye git. Orada ihtiyacın olan şeylerle ilgilen. Addison'la takıl çünkü Talon çoktan gitti ve oraya vardığında Kyle da gitmiş olursa şaşırmam. Sakıncası yoksa ona eşlik et. Otele dönmesine yardım et ve sonra oradan devam ederiz."

"Bu gece sahneye çıkıp çıkamayacağını biliyor muyuz?" Dex de benim düşündüğüm soruyu sordu ve üçü de omuz silkti. Asansörün sesi duyulur ve Bruce inip koridora çıkar. Onun iri cüssesi Koridorda oturmak atık ve açıkçası buraya geldiğimden beri onu görmedim. Mekanda daha iyi kullanılabilmiş gibi görünüyor.

"Şimdilik Addison'a hayır demeyi planlayalım," diyorum, hayır demeyi varsaymak daha iyi. "Öğrenir öğrenmez işin o kısmıyla ilgileneceğim," diyorum ve Casey saatine bakıyor. "Evet, gitmemiz gerek." Beck ve Dex arasında benim sığınağım gibi olan Troy'a bakıyorum. "İhtiyacınız olursa beni arayın. herhangi bir şey."

Troy başıyla onaylıyor ve Casey'yle birlikte asansöre binip kapalı otoparka iniyoruz.

"Hastanede mi kalıyorsun?" Ona sordum.

"Evet, Kyle kadar. Onunla ya da o giderse, yerine başkası gelene ya da Addison taburcu olana kadar kalacağım." Casey'nin de Beck gibi beni bir aşağı bir yukarı süzdüğünü fark ediyorum ve lanet olası gözlerimi devirmek istiyorum.

"Sizin neyiniz var çocuklar?" Bıkkınlıkla sordum.

"Ne demek istiyorsun?" Casey hiç utanmadan sorar.

"Sen, Beck, Troy? Sizin kız arkadaşınız falan yok mu?"

Casey esprisiz bir kahkaha attı. "Hayır. Bu tür şeyler için vaktimiz yok." Kollarımı göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Fena değil, eğer sıırım gibi olanlardan hoşlanıyorsanız. Ama benim tipim değil.

"Addison ortaya çıktığında da bunu yaptınız mı?"

"Uhm." Kırmızıya dönerken bir anlığına onu görüyorum ve ardından sayıların inişini rahatça izliyorum. Neredeyse vardığımızı biliyorum. "Hayır."

"Bunun aşağılayıcı mı yoksa gurur verici mi olduğunu bilmiyorum," diye takılıyorum ona.

"Ben edeceğim." Casey gülümser. "Bak, sen harikasın, buna alış ve bizim bir avuç insan olduğumuzu unutma.

kız arkadaş aramayı, kız arkadaş bulmaya bile fırsat bulamayan azgın piçler..."

Utanç içinde kendinden geçiyor.

"Tek gecelik bir ilişki mi?"

"Evet, o," diyor utangaç bir şekilde.

Sonunda inişimiz bitti ve kapılar açıldı. Casey beni bir SUV'ye götürüyor ve arka kapıyı açıyor. "Şoföre ihtiyacım yok. Yukarı çıkabilirim ön tarafta."

Casey gözlerini devirir ve arka kapıyı kapatır. Ön yolcu kapısını açarken, "Nasıl," der.

"Teşekkürler," diyorum binerken.

Yolda artık konuşmuyoruz, ben de e-postalarımı ve mesajlarımı kontrol ediyor, kazanın manşetlere çıkacağına dair herhangi bir işaret var mı diye interneti tarıyorum. Sadece küçük bir şey var. Sonra telefonum çalıyor.

"Raine," diye cevap veriyorum.

"Raine, ben LA Times'dan Mitch Aarons." Kalbim birkaç kez çarptı. "Cami bana numaranızı ilettiler. Bu sabah 69 Bottles'ın kaza geçirdiğine dair bir söylentiyle ilgili olarak arıyorum."

Kahretsin, buna ne diyebilirim ki?

"Benim için açıklığa kavuşturmak isteyip istemediğinizi merak ediyorum."

"Grup bu sabah bir kaza geçirmedir. Otobüslerinden biri kaza geçirdi. Ancak herhangi bir yaralanma yok ve otobüsteki bazı hasarlar dışında her şey yolunda."

"Harika, ne olduğunu biliyor musun?"

"Hayır, şu anda detaylar bana verilmedi." "Gösteri bu gece için iptal edilecek mi?"

Gülmemeye çalışıyorum. "Şu anda durumu değerlendirmeye devam ediyoruz, ancak her şeyin planlandığı gibi ve zamanında gerçekleşeceğinden eminiz."

"Anladığımız kadarıyla Addison kazanın ardından bu sabah hastaneye kaldırılmış, bu konuyu detaylandırabilir misiniz?"

"Özür dilerim mi?" Bu da nereden çıktı şimdi?

"Addison bu sabahki kazada yaralandı ve hastaneye kaldırıldı mı?"

"Hayır, bu sabah otobüste değildi." "Yani hastanede mi?" diye karşı çıkıyor.

"Hayır, üzgünüm, neyi bilmiyorum." "Yani hastanede değil mi?"

Kahretsin! "kadarıyla hayır." "Tamam, teşekkürler, Raine."

"Sorun değil," diyorum ve bağlantıyı kesiyor. "Bütün bunlar da neydi?" Casey soruyor.

"Bir muhabir bu sabah kazayla ilgili bilgi arıyordu ama ilginç bir şey buldu. Addison'ın hastanede kalışının gizli olduğunu sanıyordum."

"Kesinlikle öyle."

"O zaman neden hastanede olmasıyla ilgili daha fazla bilgi edinmeye ? Yine de sanki bu sabah otobüsteymiş ve sonra hastaneye götürülmüş gibi davrandı. Tabii ki ona hastanede yaralanmalar."

"Siktiğimin muhabirleri." Casey'nin direksiyonu gereğinden biraz daha sert kavrayışını izliyorum ve gerginliği hissedebiliyorum. Bu muhabirlik meselesinde onun söylediğinden daha fazlası var. Ama bu beni , yüzden üstüne gitmiyorum.

"Onlar sadece işlerini yapıyorlar. Ama beni asıl şaşırtan onu bana Cami'nin göndermiş olması. Addison'ın görevde olmadığını farkındayım ama..." İzin veriyorum.

düşünce gidiyor. Cami, insanların işlerin üstesinden ne kadar iyi geldiklerini görmek için onları ters köşeye yatırmakla ünlüdür. Tek bildiğim, Mitch'e tuzak kurduğu.

Onu tuzağa düşürdüm ya da bir iyilik istedim.

dex

Talon bana, "Dostum, üzgünüm," dedi.

"Hayır, stres yapma. Buradan başka bir yerde olsaydık, bu büyük bir sorun olurdu," diyorum ona, az önce yerel bir perakendeciyle telefonu kapatırken. Dört kampananın ve kazamın da değiştirilmesi gerekiyor. Ondaki ezikler büyük bir sorun değil ama neredeyse ikiye katlanmış durumda. "Onları alacağız ve kuracağız.

Bunun üzerinde stres yapmayı bırak." Talon'un omzunu tuttum.

"Öyle demek istemedim, sadece; lanet olsun, şu anda çok fazla şey oluyor." Başımı salladım. "Biliyorum kardeşim, ama her şey girecek. Durumu iyiye gidiyor,

Kyle döndü, her şey yoluna girecek. Söz veriyorum." Ona gülümsedim. "Evet, sadece kendimi onun geri dönmeyeceğine inandırmıştım." "Yani onu geri istemiyor musun?"

"Siktir et, döndüğüne sevindim, sadece... şey, lanet olsun. Ben bile artık bilmiyordu. Addison ona karşı çok nazık ve çok bağışlayıcıydı. Ben o kadar affedici olabilir miyim bilmiyorum," diyor üzüntüyle.

"Biraz zaman ver."

Bana şüpheyle bakıyor. "Şu haline bak, ilişki tavsiyesi veriyorsun, son birkaç gündür sana ne oldu böyle? Etrafta olmadığımı biliyorum ama lanet olsun."

"şunu, ben her zamanki gibi aynı sikim." "Saçmalık," diyor.

Yüzümü fırçalıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, hiçbir fikrim yok."

"Biriyle yat" diyor, ki bu genelde bana sakinleşmemi söylemenin bir yoludur.

"Deniyorum amina koyayım." Ve bu bir şaka değil. Dün gece, Tanrım, detayların Raine için çıldırmasına o kadar sevindim ki. Eninde sonunda geri döneceğine dair güvence vermeme rağmen hâlâ endişeliydiler. Ne olursa olsun, o hatunla yatmaktan kaçınmak için ihtiyacım olan çıkışı sağladı.

Tanrım, dün gece bara girdiğimde orada tek başına oturuyordu. Bunu görmek oldukça iç karartıcıydı, ama yalnız olduğumu fark ettiğinde biraz aydınlandı. Esmer kız oturduktan sonra ortadan kaybolduğu için bana söyleyecek birkaç sözü olduğuna eminim. Tuvalete gitmişti.

Ama Raine'i orada otururken gördüğüm anda, içeri girmesi fikrinden hemen pişmanlık duydum. Esmer kızın şansını deneyip beni ekeceğini ummuştum. Ama öyle bir şansım yoktu.

"Deniyorum da ne demek? Ne zamandan beri bir parça kış almakla ilgili bir sorunun var?" Talon yüzünde bir sırıtışla bana soruyor.

". Sorun kesinlikle bu değil." Hayır, siyah saçlı, buz mavisi gözlü bir güzelliği aklımdan yeterince uzun süre çıkaramadığım gerçeği başka birine odaklan.

"O zaman yapıştır ve üstesinden gel."

Sıkıştım ve üstesinden . "Evet, bu gece daha iyi olacak. Şovdan sonra coşmak genelde işe yarar." Omzumu kontrol etti.

Bundan kısa bir süre sonra Kyle, Addison'la ilgili son durumu bildirmek için geldi. Raine ve Cami'nin hastanede olduğunu söyledi ve kısa bir an için Raine'in bu gece Addison'la otelde kalacağı fikrini düşündüm, sırf bu sırada onun gözlerine bakmak zorunda kalmamak için başka biri kendini bana attı. Sonra yine o varken ya da yokken sikimi başka bir şeye sokamıyorum, belki de bu onun bir süreliğine yatak direğindeki son çentik olması gerektiğinin bir işaretidir, ya da en azından onu tam bir çentik haline getirmem ve başladığımız şeyi bitirmem gerekiyor.

Öyle bir şansımız yoktu. Addison ve Raine bir süre sonra, biz gidip yeni seti aldıktan ve kurduktan sonra mekana geldiler. Kafalar sıkıydı ve onları çalışırken üç set sopayı kırdım. "Yeni davullardan nefret ediyorum," diye homurdanıyorum yüzümdeki teri silerken ve kullanılmış sopaları kutuya atarken. Nedense kızlar sopalarımı bayılıyor ve genellikle konserden sonra kuliste dağıtıyorlar.

Çocuklarla birlikte etrafta dolanırken arka kapı açılıyor ve içeri giren güneş ışığı beni bir anlığına kör ediyor. Arka kapıdan içeri girerken Addison önden gidiyor, onu Talon, Kyle ve Raine takip ediyor. Onu gördüğümde kalbim küt küt atıyor.

Eric ve Calvin doğruca Addison'a gidiyor ve ben de elimde olmadan doğruca Raine'e gidiyorum.

"Dayanın çocuklar," diyor Addison ve bir de bakıyorum ki biri, Addison, kulağımdan tutup beni geri, Raine'den uzağa çekiyor. "Eğil oğlum."

"Hey, ama, beni engellemeyi bırak."

"O benim asistanım," diyor kulağımı . Ona bakıyorum.
Raine'den çok daha uzun ama benim altı üç boyuma kıyasla hâlâ kısa. "O senin geyik yapman için değil."

. "Schmooze? Kaç , beş mi?" Gülüyorum. "Ve ben geyik yapmıyorum, çalışıyorum." Kes şunu der gibi bir bakış attım.

Başını sallıyor. "Umarım elde edilmesi zoru oynuyordur."

"Zaten öyle," diye homurdanıyorum hayal kırıklığı içinde.

"Güzel, ama senin yatak direğine çentik daha atmasına gerek yok, Dex."

Eğildim ve ona dedim ki, "Onun yatağımın direğindeki son çentik olmasını istiyorum."

Biraz şaşırılmış görünüyor ama sırtıyor ve "" diye fısıldıyor.

"Deniyorum," diye tekrar homurdanıyorum. "Şimdi beni engellemeyi bırak."

Addison bir kahkaha patlatıyor ve ben de kollarımı ona dolayarak onu kucağıma . "Döndüğüne çok . Seni çok özledim, küçük anne." Bana gözlerini deviriyor. Onu suçlamıyorum, aptal gibi konuşuyorum.

"Onu geri getirdiğin için teşekkürler." O da bana sarılıyor ve ben de onu biraz daha sıkıyorum.

"Ne zaman istersen, şimdi bırak gideyim. Yapacak işlerim var," diye gülüyorum ve o da omzuma vuruyor.

Adamların Addison'a sataştığını duyduğumda Raine'e zar zor ulaştım. Bir bakıyorum, Mouse ve Peacock'ta bugün biraz farklı bir şeyler var. Omuz silkip Raine'e dönüyorum ve ona en iyi gülümsememi veriyorum. Hafifçe titremesini izliyorum ama kötü anlamda değil.

"Söyle Mouse, ne?" Talon'un sorduğunu duydum.

Peacock "Eşcinsel olduğumu" söylerken baktım.

"İtiraf etmenin tam zamanı, kardeşim," diyorum. Peacock ve Addison arasında bir bakış alışverişi oldu. Her neyse, omuz . Talon'un Peacock'a sarılışını izliyorum.

Talon onun göğsüne vururken, "Biliyorum Eric," der. "Ama ne var biliyor musun?" Peacock başını sallar. "Sonunda bana söylediğine sevindim."

Hepimiz Peacock'ın eşcinsel ya da en azından biseksüel olduğundan şüpheleniyorduk.

çünkü kadınlarla bir sorunu varmış gibi görünmüyor. Onu iş başında gördüm, ama Talon haklı, aslında hiç çıkıp bunu kimseye söylemedi. Bunu ya yanıldığına ya da hazır olduğunda ortaya çıkmasına izin verdiğine yordum.

"Bu seni rahatsız etmiyor mu?" Eric soruyor.

İşte o zaman haftalardır beklediğim şey gerçekleşiyor. Talon Kyle'ı boynundan yakaladı ve öptü. Kyle'ın yüzünü görebiliyordum. Ben ayaktayım ve o bir an için şaşırılmış durumda. Gözleri açılıyor ve Talon'un ona yaptığı şey karşısında yumuşayıp erimesini izliyorum. Raine beni itiyor Çenemi tekrar birleştirdim. "Seni yargılamak için kalbimde yer yok. Sen benim kardeşimsin, sen benim arkadaşımın," diyor Talon Eric'e ve hepimizin yaptığı kollarını kavuşturuyorlar.

"Kahretsin!" Addison'ın inlediğini duyuyorum ve gülmek için dilimi ısıyorum. Dikkatimi tekrar Raine'e veriyorum.

"Hâlâ bana kızgın mısın?" Ona soruyorum ve kaşlarını çatıyor.

"Ben hiç... şey, tamam, belki öyleydin." Gülümsüyor. " anda değil," diyor ve ben de yanağını okşuyorum.

Eric'e doğru yürüdüm. "Sonunda ortaya çıkmış olman hiçbir şeyi değiştirmiyor." Sırıtiyorum. "Yine de seninle dalga geçeceğim, yine de seni azarlayacağım ve bunu sadece kız kıza yapmak için elimden geleni yap."

"Sen bir pisliksin, ahbap." Onunla birlikte gülüyorum. "Hayır, senin bir sike ihtiyacın var," diyorum ona.

"Sanırım ihtiyacı olan sizsiniz."

Pantolonumun üzerinden sikimi tuttum. "Tam burada bir tane var." İkimiz de gülüyoruz.

chapter
30
raine

Nefesim daralıyor ve başım dönüyor.

Beni öptüğünü sanırsınız ama hayır. Onun yerine 69 Bottles muhteşem bir gösteri sunarken sahne arkasında duruyorum. Gözlerimi Dex'ten alamıyorum. Tanrım, o kadar muhteşem ki. Onu hareket ederken izlemek, onun Elleri davullarının üzerinde uçuşuyor, bacakları zıplıyor, sik beni, o kadar muhteşem ki.

"epik, değil mi?" Addison arkamdan soruyor. Kyle onun arkasında ve ben de biraz daha rahat konuşabilmek için geri çekiliyorum.

"Ben hiç... söyleyecek sözüm yok," diyorum kızarak. Addison bana bilmiş bir şekilde kıkırdıyor.

Bana doğru eğildi. "Gruptan mı yoksa Dex'ten mi bahsediyoruz?" diye soruyor ve ben kıpkırmızı oluyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm. Adam tam bir makine.

Onun gibi oynayan birini daha önce hiç görmedim." "Bu ikimiz için de geçerli."

İzlemeye devam ediyorum. Işıkların altında parlıyor. Terden saçları keçeleşmişti. Hâlâ muhtemelen gördüğüm en seksi şey ve şimdi anlıyorum ki bu işi duygularıma fazla kapılmadan yapabileceğimi aptallık etmişim. Evet, daha yola bile çıkmadık ve şimdiden ağzımın suyu akmaya başladı. Gitmeliyim, o sahneden inmeden gitmeliyim, ama hareket edebileceğimi sanmıyorum.

Kaçmaya fırsat bulamıyorum çünkü Addison'ın mikrofonunu almaya geliyorlar. Hâlâ Talon'la düet yapması gerekiyor, yeni bir şarkı, 'To Be Free'. Salı günü kaydettikleri şarkı bu. Davulu stüdyoda ekledikleri için burada yapıp yapmayacaklarını merak ediyorum. Mevcut şarkılarını tamamladıklarında, ışıklar sönüyor, adamları örtüyor ve Talon'u herkesin ilgi odağı haline getiriyor. Bir sonraki fark ettiğim şey Peacock ve Mouse sahneden iniyor, ardından Dex geliyor, sonra Kyle öpüşüyor

Addison ve kıskançlık içimde fırtınalar koparıyor. Burada olmak istiyorum ama Kyle ile değil. Hayır, burada Dex'le olmak istiyorum.

Konserlerden önce öptüğü kız olmak istiyorum. Mola verdiklerinde sahneden indiği kişi olmak istiyorum, geceleri yatağa birlikte girdiği kişi olmak istiyorum. Olmayacağını bildiğim bir şeyi istemem aptalca. sahip olmak imkansız.

Çocuklar birbirlerine beşlik çakıyor ve Kyle ile ben arkamıza yaslanıp gölgede kalarak, sadece meraklı ve kulak misafiri olmayı ve fark edilmemeyi umarak izliyoruz.

Dex'in kovadan taze, soğuk bir şişe su almasını izliyorum. İki yudumda içiyor. Vücudu ter içinde ve neden tişört giydiğini, neden tişörtsüz olmadığını merak ediyorum. Ama önemli değil, manzara kanımı kaynatıyor. Şişe bitince bir tane daha alıp aynısını yapıyor. Üçüncüsünde yavaşlıyor.

Talon ve Addison performanslarına yeni başladılar ve tüm çocuklar izlemek için sahneye doğru döndüler. Cami'nin onunla neden bu kadar ilgilendiğini hemen anlıyorum. Elbette, videoları izledim. Tanrım, o videoları izlemiştim ama onu sahnede izlemenin nasıl bir şey olduğuyla kıyaslanamaz bile.

Talon ile aralarında derin bir bağ var ve bu kendini gösteriyor. Sesi kesinlikle harika ve sahne duruşu, videoların ilerlemesiyle, her performansta daha da iyi hale geldi.

Gözlerin üzerimde olduğunu hissediyorum. Dex'in bana baktığını görmek için etrafıma bakıyorum. Yüzünde küçük bir gülümseme var ve ne düşündüğünü merak ediyorum

O beni izlerken. Bu gece muhtemelen başını döndürdüğümü biliyorum. Aslında ben de bunun uğraşıyordum. Üzerimde yırtık kot pantolonum, kendi versiyonum olan shit kickers ve eski bir sweatshirt var, kesilmiş ve omzumdan sarkıyor, dövmemin bir kısmını gösteriyor, çirkin kısmını, aslında değil ama orada olan şey bu. Sweatshirt'ün altında sadece mor bir atlet var. Özel bir şey değil ama kot kıvrımlarımı sarıyor ve sweatshirt kısa için kığım tam teşhirde.

Sahneye dönüp Addison ve Talon'un şarkılarını söyleyişlerini izliyorum. Cami'nin bugün bana söylediklerini düşünüyorum. Bana alışverişe gitmemi ve yola çıkmak için biraz daha kıyafet almamı söylemişti. Ona Kaliforniya'ya uçup kıyafetlerimi topladıktan sonra geri dönmemin daha ucuza geleceğini söyledim. Bana çenemi kapamamı ve alışverişe gitmemi söyledi. Ben de yapmayı planlıyorum.

Dex'in beni izlediğini ve meme uçlarımın sertleştiğini hâlâ hissedebiliyorum. Ona olan çekimim sona ermeli. Onu sistemimden temizlemem gerekiyordu.

Onun ne kadar aşağılık biri olduğunu fark edip yoluma devam edeceğim ama yine de tek düşünebildiğim o kayarken bacaklarımı ona sarmak. Ağzım gevşiyor ve nefesim kesiliyor. "Eğer bir tur daha istiyorsan "Yapmanız gereken sormak."

Sıçradım. Arkamdan yaklaştığını fark edemeyecek kadar düşüncelerime dalmıştım. "Hayır, teşekkür ederim," diyorum.

"O zaman beni bacaklarının arasında düşünmeyi bırak." Başımı çevirip ona bakıyorum. "Yıllarca erkek fahişesi olmak bana bir şey öğretti, tatlım." İşte yine o kelime ve kanım . Yükselen libido yok oldu. "Kadınları, onların okuyabildiğinden daha iyi okuyabiliyorum. kendileri."

"Bundan şüpheliyim," diye veriyorum. "Gerçekten mi?"

"Evet, çünkü kadınları , dizimle bir raunt daha yapmana birkaç saniye kaldığını bilirdin."

Kulağıma hırlıyor ve geri çekiliyor. Talon ve Addison'ın toparlandığı anda dönüp arenanın arka kapısına doğru yürüyorum. Ona peşimden gelmesi için hiç zaman tanımıyorum.

"Raine," diye bağılıyor ve ben onu duymazdan geliyorum. Sonra duydum, ayakları yere vuruyordu.

zeminin betonu. "Seni tutmayacağım, o yüzden lütfen dur," diye sesleniyor . Duruyorum. Sırtım hala ona dönükken, tam arkamdan yaklaşıyor. "Otuz saniyeden az zamanım var ama sana şunu söyleyeceğim. Sakın gitme."

"Bana kalmam için bir sebep söyle."

"Konuşmamız gerek," diye nefes alıyor ve sahneye doğru geri dönerken varlığının beni terk ettiğini hissediyorum. Tam zamanında arkamı döndüğümde onun setin son kısmı için sahneye geri adım attığını görüyorum. Geri döndüm ve kapıdan içeri daldım. Temizlendiğimde ellerimi dizlerimin üzerine koyup derin derin nefes alıyorum.

Bunu bana neden yapıyor? Bunu bana nasıl yapıyor? Bir an tatlı geliyor, bir an sonra taşaklarına diz çökmek istiyorum. Neden "tatlım "dan bu kadar rahatsız oluyorum? Bu bir sevgi sözcüğü ama onun ağzından çıkınca sanki tatlım fahişe, orospu ya da orospu anlamına geliyormuş gibi bir anlam çıkıyor ve ben bundan nefret ediyorum. Bunun beni rahatsız etmesine izin vermemeliydim, özellikle de onun bir erkek fahişesi olmaktan bahsettiği gerçeğini göz önünde bulundurduğunuzda. Ben de kendimi soyutlardım. Söz konusu o olduğunda böyle davranmayı bırakmalıyım.

Telefonum bilinmeyen bir arayanla titriyor.

"Alo?"

"Çağırma cevap vermenin tam zamanı."

"Affedersiniz? ?" Telefona tekrar bakıyorum, ama hala bilinmeyen arayan yazıyor.

Hattın diğer ucundan bıkkın bir oflama sesi geliyor. "Yapmamız gereken konuş." Adam dişlerini gıcırdatıyor ama bu Dex değil. "Yoldayım, ." "Bu da kim?" Tekrar söylüyorum, bu kişinin kim olduğunu anlamamıştım. olabilir, ama garip bir şekilde tanıdık.

"Benimle oyun oynamayı bırak, oyuncak ayı."

Neredeyse telefonumu düşürüyordum. "Bu numarayı nereden buldun, Michael?" "Benim kaynaklarım var. Aç şu lanet kapını," diye homurdanıyor.

Telefon. Kapatıyorum. Ellerim titriyor.

"Raine?" Rusty'nin bana doğru geldiğini görmek için başımı kaldırdım.

"Raine, ne var

yanlış mı?" Bana yakın durmaya geliyor. Başımı sallıyorum. "Bir hayalet kadar beyazsın," diyor ve neredeyse yere yığılıyorum.

"Um, ben..." Ona telefonumu uzattım. "Polisi aramam lazım. Los Angeles'ta."

"Ne? Neden?"

"Birisi... birisi dairemin kapısında ve..." Sesim çok sert titriyor. "O... Cevap vermezsem ne yapacağımı bilmiyorum."

"Neden ona evde olmadığını söylemedin?"

Neden ona söylemedim... "Çünkü bu numaranın onda olmaması gerekiyordu." Uyuşuk sis kayboluyor. "Numaramı değiştirdim, yapamadığım tek şey hareket etmektir. Bana inanmayacağından korktum." Ellerim hâlâ titriyor.

Rusty cebinden telefonunu çıkarır ve kulaklığından biriyle konuşur. "Onu şimdi yakaladım. Dışarıdayız. Bana adresini bulabilir misin?" Duraklıyor.

"Hayır, mesaj at. California adresi." Bir duraklama daha oluyor ve elleri kollarımı okşayarak beni rahatlatıyor. "Harika,

Teşekkürler." Tam o sırada telefonu çaldı. "Raine?" Ona baktım. "Seni içeri alalım, mı?" Başımı salladım ve içeri girmeme yardım etti. Beni soyunma odalarından götürüp koltuğa oturttu.

Telefonuna gitti ve bir numara açtı. "Ryan, selam, ben Rusty... çok değil, dinle, büyük bir iyiliğe ihtiyacım var... hayır, New York'tayım. Bak, benim kızlardan biri... hayır, şimdi dur, ciddiym... evet evet, bak, onun Los Angeles'ta kapısını çalan biri, o da burada benimle birlikte. Benimle birlikte.

Adam teki." Bunu tekrar söyleyebilir. "Kız kapıyı açmadığında ve kız ona dışarıda olduğunu söylemediğinde ne yapacağından emin değiliz.

Kasaba." Telefon görüşmesinin Rusty'nin tarafında sadece 'evet' ve 'mmhmm' ile dolu uzun bir duraklama oluyor. "Teşekkürler Ryan. Bana haber verir misin?

Harika,

Teşekkürler." Rusty konuşmasını bitiriyor ve grubun setlerini tamamladığını duyabiliyorum. Bana biraz daha zaman kazandıracak bir bis için parmaklarımı çaprazlıyorum, kaçmak için bir şans.

Kapı çalınır ve Rusty kapıyı açar. Mills diğer tarafta durmaktadır ve daha fazlası için bağırın kalabalığın sesi duyulur.

Mills içeri giriyor ve kapıyı kapatarak gürültüyü kesiyor. "İyi misin?" sordu bana.

"Evet, hepsi çok aptalca."

"Hiçbir şey asla aptalca değildir. Bize bir şey söylemekten asla çekinme, nerede olursak olalım elimizden her şeyi yaparız," diyor Mills önümde diz çökerken. "Bana bu adamdan bahsedebilir misin?" diye tatlı tatlı soruyor.

Başımı salladım ve Michael hakkında bildiklerimi anlattım. Hiç rol yapmadı. Bunun gibi. Ona ilişkimizi, nasıl bittiğini ve son olarak Kansas City gecesi barın dışında onunla son karşılaşmamı anlattım. "Gerçekten bir şey yapacağını sanmıyorum ama onu durdurmak için orada değilim."

Mills gülümsüyor, "Orada olsaydınız bile polisi arayacağınızı umuyorum."

". ama Rusty benden önce . Yine de beni dinlerler miydi ya da yeterli zamanda harekete geçerler miydi bilmiyorum."

Mills, "Hayır, yapmazlardı," diye kesin bir dille ifade etti. "Los Angeles'ta evinize göz kulak olabilecek, orada kalabilecek ya da..."

"Orada kalacak kimse yok, başka kimseyi ona maruz . Ama ben Evi birkaç günde bir kontrol ettirin," diyorum Erica'yı . "Onu hemen şimdi arayabilirim." bakıyorum, burada neredeyse on bir olmuş ama dışarıda henüz sekiz olmamış.

" yap," diyor Rusty. "Bu gece evden uzak durduğundan emin ol."

Başımı salladım ve telefonumu aldım. Tekrar çalmaya başladı. Bilinmeyen bir numara. "Bu o." Rusty ve Mills'e baktım, dehşete kapılmıştım. Aramayı reddediyorum.

"Erica'yı ara, sonra biz arayıp numaranı değiştireceğiz."

İnledim. Her şeyi daha yeni güncellemiştim. Rusty kıkırdar. "Sen Tamam." Sonunda kabul ediyorum ve Erica'nın adını açıp telefon simgesine basıyorum. Üç kez çaldıktan sonra telefonu açıyor.

"Ne oldu, düğün çiçeğim?"

"Sana nerede söylediğimde beni öldüreceksin." Sırıtiyorum.

"Nerede?" diyor heyecanla.

"69 Bottles konserinde sahne arkasında."

O kadar yüksek sesle bağıırıyor ki telefonu kulağımdan çekmek zorunda kalıyorum. Mills ve Rusty gülüyorlar. "Seni kaltak," diyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Bakın, aslında aramamın bir amacı var."

"Bana böyle bir şey söyleyip sonra da ayrıntıları anlatamazsınız," diyor.

"Biliyorum ama yola çıkmadan önce çok fazla yok ve gerçekten büyük bir iyiliğe ihtiyacım var."

"69 Bottles'a sahne arkasından erişim için, ilk çocuğumu alabilirsin."

"Anlaştık. Ama bunun yerine, benim için dairemi kontrol etmeni istiyorum." "Neden?"

"Çünkü grupla birlikte yola çıkıyorum." "Seni kaltak," dedi yine.

"Bakın, Michael bana bazı sorunlar çıkarıyor. Güya apartmanda kapımı yumrukluyormuş. Bu gece oraya gitmeleri için polisleri aradık ama dürüst olmak gerekirse Erica, neler yapabileceğini bilmiyorum."

"Geri herif," diyor telefonda. "Bunu yapabilirim. Diğer anahtarınız bende, içeriği de kontrol etmemi ister misiniz?"

Mills ve Rusty onu duyabildikleri için başlarını sallarlar. "Hayır, pek sayılmaz. Sadece bir uğra, dışarıdan bir göz at, bir terslik olursa bana haber ver. Her gün falan uğrama. Onun da seni görüp fark etmesini istemem. Ama onu etrafta gizlenirken görürsen polisi ara."

"Ona Ryan'ın bilgilerini vereceğim," diye fısıldıyor Rusty.

"Reeka - Sana bir telefon numarası göndereceğim, buradaki güvenlik görevlilerinin bir bağlantısı var. Dokuz-bir-bir yerine onu arayabilirsin."

"Pekâlâ, iyi olduğuna emin misin?" diye soruyor bana.

"Evet bebeğim, ben gayet iyiyim. Sadece daireme bir şey istemiyorum. Dinle, eşyalarımın çoğu dolapta yanmaz bir kasada duruyor. Taşınamayacak kadar ağır, o yüzden bırak kalsın ama..."

"Bir şeyler almamı istiyorsun."

"Evet. Listeyi yarın sana e-posta ile gönderirim." "Pekala, tatlı yanak. Başka bir şey var mı?" "Yok, şimdilik böyle iyiyim."

"Biletlerimi unutma."

Gölüyorum. "Birkaç hafta içinde Los Angeles'ta olacaklar, sana bilet ayarlarım." "Aman Tanrım, Iloveyou," diyor karışık bir heyecanla.

"Gitmeliyim."

"Tamam, güle güle."

Telefonu kapattık ve ben derin bir nefes aldım.

chapter
31
dex

Lanet olsun. Yapacağını biliyordum. Kahretsin. Keşke bunu yapmasaydı. Ona bir özür borçluyum. Ne yaptığımı anlamam sadece üç saniyemi aldı.

"Hazır mıyız?" Talon diyor ki.

Hepimiz başımızı salladık. "Hadi yapalım şu işi!" Mouse diyor ve tekrar sahneye çıkıyoruz. Kollarım yanıyor, bacaklarım beni öldürüyor ve ellerim acıyor. Ama bunu istiyorlar. Sahneye geri dönüyorum ve setimin arkasına oturuyorum. Yedek set oldukça iyi çıktı. Ama turne boyunca dayanmazlar. New York'taki üç gösteriye kadar dayanırlarsa şanslıyım.

Elimdeki çubukları çeviriyorum ve bir sonraki şarkıyı söylemeye başlıyorum ve kalabalığın kükremesi beni biraz harekete geçiriyor. Ama yeterli değil. Ta ki üzerimde bir çift göz hissedene kadar. Bütün gece beni izledi. Bütün gece onu hissettim ve onun beni izlediği hissinden beslendim. Birinin sizi ve sadece sizi izlediğini bilmenin muhteşem bir yanı var. Onu ne zaman gözümün önünde yakalasam, içime bir heyecan yayılıyor ve bu beni deli ediyor. Biriyle yatmam lazım. Acaba onu unutmak için başka biriyle mi yatmalıyım diye düşünüyorum ama başka biri fikri tüylerimi diken diken ediyor.

Bunu yapabildiğimde, ona bakıyorum ve üzgün görünüyor, sanki bir şey onu rahatsız ediyormuş gibi. Ne olduğunu merak ediyorum. İşte o zaman Mills ve Rusty'yi oldukça yakında görüyorum, normalden daha yakınlar, en azından onlar için.

Yaptığım işe odaklanmaya çalışarak kalabalığa dönüyorum ve şarkıyı bitiriyorum. Bir tane daha çalışıyoruz, bu bir cover şarkı, bizi ilk fark ettiren, birkaç yıldır çaldığımız bir şarkı. Kalabalık çılgına dönüyor ve sonunda biraz enerji alabiliyorum. Bu benim seti ve konseri bitirmem için yeterli.

Talon seyircilere iyi geceler dedikten sonra, nihayet arenanın ışıkları sahneden ayrılıyor. Kalabalık hala tezahürat yapıyor. Bu da

Gülümsedim. içinden üç şişe su alıp soyunma odasına doğru ilerliyorum. Yol boyunca Raine'in elini tuttum.

"Ne yapıyorsun... beni nereye götürüyorsun?" itiraz ediyor ama durmuyor.

İçinde duş olan soyunma odasına ulaşıyoruz ve onun için kapıyı açıyorum ve o da içeri giriyor. Ben de onu takip ediyorum.

"Sorun nedir?" diye .

"Bu soruyu sana benim sormam gerekirdi. Biri kedinizi boğmuş gibi görünüyorsunuz."

"Benim kedim yok," diyor alaycı bir tavırla.

"Peki, o zaman ne oldu?"

"Önemli bir şey değil. Bunun için endişelenme. Harika bir gösteriydi," diyor geniş bir gülümsemeyle, "Harikaydın."

"Teşekkür . Konuyu saptırmayı bırak. Sorun ne, Raine?"

"Neden umursuyorsun ki? Birbirimizle bir kez yattık Dex ve o zamandan beri bana bok gibi davranıyorsun."

"Bana bir gece vereceğini . Hepsi bu." Bana baktı, şok olmuştu.

"Yani daha fazlasını mı istedin? Biter bitmez kapıdan kaçıp gittin," diyor.

Haklı, hemen sonra çekip gittim ama onun düşündüğünden başka nedenlerle. çünkü korkmuştum. O zaman onun farklı olduğunu biliyordum ve o zaman bunun kafamı karıştıracığını biliyordum ve öyle de oldu.

"Yaptım. Tartışmaya hazır olmadığım nedenlerden dolayı yaptım."

Başını sallıyor. "Peki ya kötü ruh halimi tartışmaya hazır değilsem?"

Su şişelerinden birini açıyorum, hızlıca içip atıyorum ve sonra açıyorum. Üçüncüyü ona uzatıyorum ve o da alıp açıyor ve büyük bir kısmını içiyor. "Bu gece dışarı çıkıyoruz.

Bizimle gelin."

"Pek iyi bir arkadaş olamayacağım. Hiç havamda değilim." "O zaman havaya girmene yardım edeyim." Ona doğru bir adım attım, o da Kıpırdamıyor, ben de bir adım daha atıyorum, sonra bir adım daha, aradaki mesafeyi kapatıyorum. Parmağımı yanağında gezdiriyorum ve o da dokunuşuma doğru eğiliyor. Parmağım tenine dokunduğunda, orada daha önce hiç fark etmediğim bir bağlantı vardı.

"Eğer bir sürtüğü tavlamanı izlememi istiyorsan, gitmiyorum." diyor, sesinde asitle.

"Yani bu muydu? Senin üzgün olman mı?"

Başını iki yana sallıyor. "Hayır, sanırım dün gece taşaklarına yediğim diz bunu iyileştirdi." Göz kırıyor ve uzaklaşıyor. "Neden buradayız?"

"Duş almam lazım. Bana katılmak ister misin?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum. Durdu, çenesi gevşedi ve ruh halindeki değişimi hissedebiliyorum. Bir nanosaniye içinde kızgınlıktan azgınlığa geçti.

Kendini oldukça çabuk toparlıyor. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diyor aceleyle fısıldayarak.

"Neden olmasın?"

"Çünkü... Çünkü..." Ona gülümsüyorum. Benimle yatmamak için mantıklı bir neden bulamıyor. "Çünkü beni duşta becerip erkeklerle dışarı çıkacaksın ve daha sonra kendini tatmin edecek başka birini bulacaksın. Sana bir gece verdim, aldın, sana verdiğimi aldın ve olabildiğince çabuk kaçtın. Şansını kullandın, Dex."

Onun mantığı ve muhakemesiyle tartışmam. O gece ayrılmamın nedenlerine girmek istemiyorum. Ya anlamayacak ya da umursamayacak. Öyle ya da böyle, olan oldu. Tişörtümü çıkardım ve banyoda. Yanında kısa bir süre duruyorum, ona söyleyecek cesareti toplamaya çalışıyorum ama bunu ona yüksek sesle söylemek kendi utancımı itiraf etmem anlamına geliyor. Kendi kararsızlığımı ve bunu yapamam.

Kapıyı açık bırakarak banyoya gidiyorum, bana katılma teklifimi kabul umuyorum, ama orada durdukça benimle içeri girme olasılığının azaldığını düşünüyorum.

Tamamen çıplak kaldığımda, duşu açmak için duşa giriyorum ve gözüme bir şey çarpıyor ve kapıya doğru dönüyorum. Orada tamamen çıplak bir şekilde duruyordu. Doğruluyorum ve yarı sertleşmiş sikim bir saniye içinde taş gibi sertleşiyor. Beni dizlediği yerden taşaklarımda hala tatlı bir sızı var, ama acının dışarıya yayılmasına izin veriyorum, içeri uzanıp suyu test etmeden önce beni kısa süreliğine tüketiyor.

raine

Burada onun önünde çırılçıplak durduğuma inanamıyorum ama bir şans daha vermesine karşı koyamadım. Sonra başka bir parçam boş yere bunun çok büyük bir hata olduğunu söylemeye çalıştı ama kendimi durduramadım. ellerimi giysilerimi çözmekten alıkoyuyor. Sanırım bir parçam tepkisinin geçen seferkiyle aynı olup olmadığını görmek istiyor.

Yeterince sıcak olduğuna kanaat getirdiğinde, içeri girebilmem için elini uzatıyor. İçeri girdiğimde, spreyn altında bana katılıyor ve beni serin fayansa yashıyor. Göğsü sırtıma değiyor. Çenesi bir öpücükle başımın üstünü ve elleri omuzlarımdan aşığı kayıyor.

kollarımı başımın üzerine kaldırdı. Beni duvara sabitledi. "Bacaklarını aç."

Emrettiği gibi yapıyorum, su üzerimden kayıyor ve ellerimi bir eliyle tutarken prezervatif paketinin yırtıldığını duyuyorum. Heyecan ve beklenti beni sarsıyor. Onu almak için yanıp tutuşuyorum. Bildiğim bir sonraki şey, içime doğru kaydığı. Sıcaklık, arzu, ihtiyaç ve

Beni duvara yasladığında içimdeki hürmet bir gelgit dalgasıyla yıkanıyor. "O kadar mükemmel ki," diye kulağıma homurdanıyor. Bu adamın istemeden de olsa kalbimi çaldığını ve ruhumu alıp kaçtığını fark ettiğimde korku damarlarımda dolaşıyor.

Herkes için bir kişi vardır derler. Ruhun bir bütünün sadece yarısıdır ve şu anda ruhumun bütünleştini, bedenime her girişinde daha da dolduğunu hissediyorum. "Dex," diye haykırıyorum ezici duygular beni geçirirken. Gözyaşlarıma karşı savaşarak beni tüketmesine izin veriyorum. Zihnimi, bedenimi ve ruhumu.

İşi biter bitmez kapıdan kaçmıyor. Gerçi ondan önce boşalmamı sağladı, bunun için ona hak veriyorum. Ama sonuçta, kendimi ilk kez Dex gibi bir adama teslim ettiğim için kirli hissediyorum. ikinci kez yalnız. Duşta bir süre daha kalıyorum. Gerçekten giyinip otele dönmeliyim ama içimden bir ses çocuklarla dışarı çıkmam gerektiğini söylüyor. Onları biraz daha yakından tanımalıyım.

Bu konuda içimde kötü bir his var.

"Gitmem gerek," diyor usulca. "Beni yeşil odada bekliyorlar." Kendimle oynadığım savaşı gizlemeye çalışarak başımı sallıyorum. "Bu gece bizimle gelir misin lütfen?" diye tekrar soruyor ve ben yine başımı sallıyorum. Ona kelimelerle cevap veremiyorum. Odadan çıkmadan önce alnımdan öpüyor. Bu sefer ben tamamen önce gerçekten gittiğinden emin olmalıyım.

Bu konuda beni en çok şey, başka kimsemin olmaması. kendimi suçluyorum. Ona olan zaafıma bir kez daha teslim oldum ve şimdi New York'un ortasında bir arenada rastgele bir soyunma odasında tek başıma kaldım.

Daha önce hiç bu kadar kullanılmış hissetmemiştim, belki biraz Michael'la ya da en azından o felaket bittikten sonra. Ama bunun sebebi belliydi. Bunu kendime neden yapıyorum?

Bu cevaplayamayacağım bir soru.

Tekrar giyiniyorum ve soyunma odasından çıkmadan önce kendime çeki düzen veriyorum. Geçen sefer o koşmuştu, belki bu sefer ben koşmalıyım. Ama ben cezalandırılmaya aç biriyim. Sanırım suları test etmeliyim, ve gerçekten görmeliyim

son kararımı vermeden önce ne durumda olduğumuzu görmek istiyorum.

chapter
32
raine

Kendimi toparlamam biraz zaman aldı. Sonunda soyunma odasından çıktığımda Casey yanımda duruyor ve bana küçük bir gülümseme veriyor. Yeşil odaya doğru ilerliyorum. Hayranlar azalmış ve sadece birkaçı etrafta dolaşıyor, bazıları Dex, Mouse ve Peacock ile flört ediyor ama şaşırtıcı bir şekilde Dex bana bakıp gülümsüyor.

duran Bruce'a "Addison nerede?" diye soruyorum.

"O ve Kyle otele geri döndüler. Oldukça bitkin düşmüştü."

"Oh." Addison'ın Dex'le aramda, erkeklerle aramda bir tampon görevi göreceğine güveniyordum ama şimdi o yok ve benim kaçma isteğim artıyor.

Talon geldi. "İyi misin?" diye sordu, başımı salladım. "Mills bana daha önce olanları ."

Ona kocaman gözlerle bakıyorum. "Özür dilerim," diyorum usulca.

"Olmayın. Ama umarım bu sana bu adamların hantal ve korkutucu olsalar da gerçekten yardım etmeye çalıştıklarını kanıtlar." Başımı salladım. "Belki de onlardan kaçmayı bırakırsın?" Bana bir kaşını kaldırıyor.

"Bilmediğin bir şey var mı?" Niyetim alaycılık olsa da soruyorum.

"Pek sayılmaz, hayır. Tıpkı onlar gibi ben de önemsiyorum. Bu ekibin bir parçası olan insanları önemsiyorum, ister bazı yol arkadaşlarımız gibi on yıldır bizimle olsunlar, ister dört gündür bizimle olsunlar." Anladığımı başımla onaylıyorum ve ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Anladığım kadarıyla sen de turneye katılacaksın?"

"Ben, kahretsin, um..." Biraz telaşlandım, "Cami'nin fikriydi, Addison'ın yardıma ihtiyacı olabileceğini düşündü. Sonra... şey, bilirsiniz. Addison'ın daha az stresle başa çıkabilmesini istiyor ve eğer bunu onun için yapabilirim, o zaman..."

Gülümsüyor. "Bence bu harika bir fikir ve ben de bunu önermeyi düşünüyordum. Son birkaç gün senin değerli bir varlık olduğunu kanıtladı ve

Addison'ın senin olmandan faydalanabileceğini

düşünüyorum." "Güzel." Tereddütle gülümsedim.

"Bu gece bizimle geliyor musun?" diye soruyor. Benim kararlılığım Dışarı çıkmamı isteyen sadece Dex olmadığı için bocalıyor. "Gel, birkaç içki iç, belki biraz daha sohbet edebiliriz."

", " diyorum duygularımın galip gelip beni tepelere doğru koşturmasına izin vermeden önce.

"Güzel." Gülümsüyor ve çocukların yanına dönüyor. Dex yeşil odada bana hiçbir şey söylemiyor ama zaman zaman gözlerinin bana kaydığını fark ediyorum.

Kısa bir süre sonra bara doğru yola çıktık. Farklı arabalara doluşup bize oraya kadar eşlik ettiler. Güvenlik görevlilerinin çoğuyla ben ilgileniyorum. Ne kadar da uygun. Yardım, yardımla birlikte. Gözlerimi kendime deviriyorum. Neden birdenbire hissettiklerim konusunda bu kadar mahcup olduğumu bilmiyorum. Tamam, gerçekten nedenini biliyorum. Dex yüzünden. İstese de istemese de beni parçalıyor.

Bara gittiğimizde doğruca barmene yöneldim ve iki kadeh Crown içtim. Keyfime bakabilirim.

Yine Dex'i zaman zaman bana bakarken yakalıyorum ama veriyorum. O ve Talon konuşuyor, gülüyor ve iyi vakit geçiriyorlar. Konuştukları şeyi neredeyse kıskanıyorum, keşke ben de bunun bir parçası olsaydım diyorum.

Kadınların erkeklere yaklaşmasını izliyorum. Peacock ve Mouse kendi hallerinde görünüyorlar ama ara sıra kızlardan birkaçıyla konuşuyorlar. Bu öğleden sonraki ifşaattan sonra, artık ne yapmam gerektiğinden emin değilim, ama Mouse ve Peacock her zamanki gibi iyi anlaşıyor gibi görünüyor.

Dex beni izliyor olsa da, kendisine yaklaşan kadınlarla konuştuğunu gizlemiyor. Hatta birkaç imza bile imzalıyor ve Talon da imzalıyor. Talon'un piyasadan çekilmiş gibi görüldüğünü ve kızlar onunla konuşurken, Dex'in aksine, ilerleme göstermediklerini fark ettim. Her Arada bir gözleri benimkilerle 'gördün mü, davranabiliyorum' der gibi buluşuyor. Ama yüzeysel görünüyor.

Dördüncü Cosmo'mdan ve bir kadehten sonra gerçekten sarhoştum, tam istediğim ve olmam gereken yerdeydim. Uyuşuk. Bir noktada telefonumu kapatmıştım çünkü Michael aramaya devam ediyordu; özel numara

engelleyebileceğim bir şey. Rusty benim bilgi kaynağımdı ama Addison ve Kyle ile otele geri döndü.

Bruce bana yakın duruyor, bu da beni daha iyi hissettiriyor. Sanki soyunma odasında Dex'le neler olduğunu biliyor ve beni onun maskaralıklarından koruyor.

Bruce bana "Talon gidiyor," dedi.

"Güzel, ben de gidiyorum."

Tabureden kayıyorum ve neredeyse düşmek Bruce beni yakalıyor. "Evet, Sarhoşum," diye mırıldanıyorum ve ayaklarımın üzerinde durmaya çalışıyorum.

Casey yanıma geldi ve

sarhoş kışımın kapıdan çıkıp arabaya binmesine yardım ediyor. Talon bana katıldı ama ben sadece gözlerimi kapattım.

Kendimden geçtiğime eminim çünkü bir de baktım ki asansörden on yedinci katta iniyorum. Ayağa kalkmış olmama rağmen, aradan geçen süre gibi. Rusty'nin yanımda durduğunu görüyorum ve Talon yanından geçerken omzuna dostça bir yumruk atıyor. Sütlerinin kapısına geldiğinde bana dönüyor, Rusty'nin yanında duruyor. "İyi misin?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum. "İyi geceler," diyor ve Addison ile Kyle'ı bulmak için içeri giriyor. Gülümsüyorum. Tekrar bir araya geldikleri için çok mutluyum. Gerçekten de gördüğüm en iyi çift ya da üçlü oluyorlar, gerçi ben hiç üçlü görmedim ve aynı anda iki erkeğe sahip olma fantezimi gerçekleştirme şansımı kaçırdım.

"Haber var mı?" Rusty'ye sordum. Başım hâlâ dönüyor.

"Birkaç saat önce tutuklandı. Biz ayrıldıktan kısa bir süre sonra bir telefon aldım.

Komşuları onun vurma ve bağırma sesleri yüzünden polisleri aramıştı, yüzden durum düşünüldüğünden biraz daha vahim bir hal aldı."

"Tutuklanacağını düşünmemiştim, sadece gitmesini istedim." Kendimi kötü hissettim ama sadece bir anlığına.

"Görünüşe göre ona senin evde olmadığını söylemişler ve bunu söylediklerinde kendini kaybedip Ryan'a yumruk atmış."

"Oh lanet olsun." Elim ağzıma geldi. "Tanrım, çok özür dilerim," diyorum özür dileyerek.

Rusty gülerek, "Endişelenme, Ryan bunun komik olduğunu düşündü ve en hafif tabirle eğlenceliydi. Ayrıca onu içeri alması için gereken gerekçeyi de sağladı. Huzuru bozmak tutuklanmayı gerektirecek bir suç değil." Sırıttırıyor. "Yarın öğleden sonraya kadar duruşması yok. O yüzden Erica'ya eşyalarını aldirabilirsen, bunu mümkün olduğunca çabuk yapmasını öneririm.

Serbest bırakıldıktan sonra ne yapacağını kimse bilemez. Ryan beni haberdar edeceğine söz verdi."

"Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

Gülümsüyor. "Sadece işimi yapıyorum." Koridordan odama doğru başını sallıyor. "Biraz uyu."

"Pfft."

Asansörün kapısı tekrar açıldığında koridorun yarısına kadar gelmiştim ve bazıları derin, bazıları belirgin kadın sesleri duydum. Kanım donuyor. Arkama bakmayı reddediyorum ve biraz daha hızlı yürüyorum.

Dex'in "Yarın görüşürüz çocuklar," dediğini duyuyorum ve rastgele tepkiler ve biraz daha kıkırdamalar oluyor.

Kapıma uzanıp anahtar kartını içeri sokarken, cezalandırılmaktan hoşlanan biri olduğum için göz ucuyla Dex'in kendi kapısında olduğunu görüyorum. Koridorda sadece Dex'in olduğunu fark ettiğimde dudaklarıma yayılan gülümsemeyi gizleyemiyorum. Ve o yalnız.

chapter
33
raine

Önümüzdeki birkaç gün boyunca oyunun adı kaçınma olacak. Addison'la birlikte grubun bugün bir fotoğraf çekimi var ve ben gitmiyorum. Addison bana bunun gereksiz olduğunu söylüyor ve Cami'nin onu öğle yemeğine götüreceğini de biliyorum.

Addison çekimlerde ilgi odağı olmadan önce.

Onun yerine kendimi odama kilitledim. E-postaları gözden geçirdim, önümüzdeki birkaç gün için bazı programları ayarladım ve sonunda değişiklikleri Millse e-posta ile gönderdim, o da hemen bir teşekkürle cevap verdi. Çabucak öğrendim ki şu anda yaptığım işlerin çoğu Kyle'ın normalde hallettiği işler ve acaba izinsiz mi devralıyorum diye merak ediyorum.

Bilgileri Kylea da e-posta ile gönderdim ve o da çok olumlu bir evet ve teşekkürle yanıt verdi. Görünüşe göre bir şeyleri doğru yapıyorum.

Dışarıda bir ekip var, gitmek istersem aramamı bekliyorlar. Her yerde ve ben bir süreliğine otel odasından çıkmanın zamanı geldiğine karar verdik. Dışarıda hava iyi görünüyor, güneş parlıyor. Gerçi burası New York, yani görünüş aldatıcı olabilir.

Casey, sabırlı ruhu sağ olsun, gitmek istediğim her yere bana eşlik ediyor. Buna alışveriş yaptığım SoHo da dahil. Yola çıkarken yanıma alabileceğim birkaç kıyafet, bir çift yeni ayakkabı ve Bold kredi kartıma yüklediğim birkaç çakma çanta buldum. Bunun olacağını düşünmemiştim. uygun ve ilk maaşımı zamlarla birlikte aldım. Bu da bana savurganlık yapma şansı verdi.

Yola çıkmak için şartlarımdan biri de Bold'un, yani Cami'nin, ben yokken kira masraflarımı karşılamasıydı. Ödediğim paranın meyvelerini yemek için orada olmadığımı göre.

Sonunda Times Meydanı yakınlarındaki Apple mağazasına gittim. Çok uzun şirkete ait bir dizüstü var, ancak çok kötü durumda ve Cami yeni bir makine almam konusunda ısrar etti, ayrıca yola çıkarken kullanmak üzere bir de iPad. Ona Bold'un özelliklerine göre programlamayı sorduğumda, Cumartesi sabahı New York ofisine getirmemi ve teknisyenin benimle buluşup programlayacağını söyledi.

Bold ile ilgili işleri yapmak için ihtiyaç duyacağım gerekli uygulama ve programlarla birlikte.

Apple'da işim bittiğinde açlıktan ölüyordum ve saat akşam yediyi geçiyordu. Casey'nin biriyle yer değiştirmesi gerekiyor ve bana bir ayrıntı vermektense ona "Yukarıda yesem nasıl olur?" diye soruyorum.

"Odanızda yemek yemenize gerek yok," diyor bana.

"Hayır, tepedeki restoranı kastediyorum. Beni takip etmek zorunda mısınız?"

"Görünüşe göre bizi ekmekte ustasın, yani evet."

"Yemek yiyeceğime ve sonra odama gideceğime ya da gelip sizden birini alacağıma söz veririm, lütfen huzur içinde yiyebilir miyim? Gözler üzerimde olmadan?"

Homurdanıyor. "Gözlerin üzerinde olmadığı bir yemek yediğinden şüpheliyim ama sanırım bunu kabul edebiliriz."

"Güzel."

Apple'gitmeden önce arabayı otele geri götürdük ve kapıcıdan eşyalarımı odaya götürmesini istedik ve Apple mağazasına yürüdük. Casey de bir centilmen olarak alışveriş eşyalarımı benim için taşıdı. İtiraz ettiğimde, bana baktı. bakış, hiç deneme bile der gibiydi. Otele geri dönerken onunla tartışmadım. Grubun bu gece bir konseri daha var ve Addison'la daha önce konuştuğumda, benim burada olmama gerek olmadığını söyledi.

Gitme konusundaki isteksizliğimi paylaştığımda oradaydı. Nedenini anladı ve benimle tartışmadı.

Kapıma doğru yürürken cep telefonum çaldı. Arayan Erica'ydı. "Selam tatlım," diye selamlıyorum cevap verirken.

"Merhaba, eşyalarını aldım."

"Aman Tanrım, teşekkür ederim tatlım. İyi misin?"

"Evet, tamamen iyi, sadece ofisten çıkmaya hazırlanıyorum." Saati bakıyorum, Kaliforniya'da saat daha dört buçuk.

"Bunu yaptığın için gerçekten minnettarım. Sadece ne yapacağını bilmiyorum."

"Hayır, kesinlikle anlıyorum. Eşyaların arabamda, sen dönene kadar onları yanımda tutacağım."

"Sen en iyisisin, Reeka." Kapımı açtım ve Casey'den çantalarımı aldım.

"Biliyorum, tatlı yanak. Seni yarın ararım?" diyor.

"Kesinlikle," diyorum ve kapatıyoruz. Casey'ye dönüyorum, "Bugün bana katlandığın için teşekkür ederim."

"Sana tahammül edemiyorum, iyi bir arkadaşsın." Gülümsüyor.

"Teşekkürler," diye homurdanıyorum ve o gülüyor.

"Terbiyeli . Troy bu gece burada. Ben yatmaya gidiyorum. Beni uyandırmasın."

Gülüyorum. "Gülmeyeceğim." Çantaları kaldırıyorum.

"Yeni oyuncaklarım var." Bununla birlikte, beni yalnız bıraktı.

Restorana çıkmadan önce yeni dizüstü bilgisayarımı paketinden çıkardım ve Cami'ye telefonumdan e-posta göndererek iPad'i aldığımı bildirdim. Yarın sabah 10'a kadar ofiste olmam gerekiyor. Ayrıca yarın Tristan'la birlikte eve gideceklerini de söyledi.

Sekizi on geçte bir mesaj aldım.

Neredesin?

İç çekiyorum. Cevap vereyim mi? Evet, muhtemelen vermeliyim.

Raine: Otelde, akşam yemeği yiyoruz. Y?

Neden burada değilsin?

Raine: ilgilenmesi gereken başka işleri vardı.

Dex: Gel bakalım.

Gösteriye gitmem neden bu kadar önemli? Aklıma gelen tek soru bu. Hiç mantıklı değil.

Raine: Yola çıkıyoruz, çok daha fazlasını yapacağız.

Dex: Lütfen.

Raine: bana.

Burada olman hoşuma gidiyor.

Orada bulunmamı bu kadar özel kılan şey ne? Düzinelerce gösteriye gitmiş .
Dün gece benim ilkimdi.

Saat sekiz buçuğa geliyor ve ona mesaj atmaya değmiyor, sahnede.

BLT'mi ve patates kızartmamı yerken, mesajlarının ardındaki anlamı düşünüyorum.

Beni gösteride istiyor - neden? Neden orada olmam gerektiğine dair mantıklı bir sebep bulamıyorum. Addison'a yardım etmek dışında, ama o orada olmamın önemli olmadığı konusunda ısrar etti.

Bu beni gerçekten görmek, benimle konuşmak istediği anlamına mı geliyor, yoksa sadece hızlı bir soyunma odası sevişmesi mi istiyor? Eğer durum buysa.

başka sürtük. Aletini başkasına sokma fikri kalbimi düğüm düğüm ediyor. Onu erkek düşkünü yollarından alıkoymak için yapmam gereken şey bu mu? Her gece onunla yatmak mı? Onun yeni haznesi olma düşüncesi beni ürpertiyor.

Sonra tekrar, benimle üç kez seks yaptı ya da en azından orgazm oldu ve bunun şimdiye kadar herhangi bir partnerle yaşadığı en fazla şey olduğunu hayal ediyorum. Yine de, tek seferlik bir mucize olmadığını hissediyorum, bu yüzden belki de üç onun için hiçbir şey değildir.

Rusty'e bir mesaj gönderdim.

Raine: Bu gece dışarı çıkıyorlar mı?

Birkaç dakikasını alıyor, ben de yemeğimi bitiriyorum, oda ücretini imzalıyorum ve sonra telefonumu tekrar kontrol ediyorum.

Evet, otelin yakınındaki bir kulübe gidiyoruz.

Raine: Bilgileri Troy'a iletir misin? Onlara katılmak istiyorum.

Rusty: Tamamdır. Sonra görüşürüz.

Üst kattaki restorandan çıktığımda Troy'u nöbet tutarken buluyorum. Asansörden inerken bana "Casey gösteriden sonra seni almaya gelecek," diyor.

"Harika, teşekkürler." Ona sandviçini uzattım.

"Oh, teşekkür ," diyor tatlı bir şekilde ve Manhattan'ı aydınlatabilecek bir gülümsemeyle.

"Bir değil. Burada başka kimse var mı?"

"Hayır, sadece sen ve ben."

", ben giyinmeye gidiyorum. Saat kaçta geliyor?" "Muhtemelen on bir, on bir buçuk gibi."

"Tamam, harika, teşekkür ." Odama doğru gidiyorum.

İçeri girdiğimde fikrimi değiştirmeyi düşünüyorum ama değiştirebilirim de. Dex'ten uzak durmaya çalışıyorum diye herkesten uzak durmak zorunda değilim.

Başka.

Saat on civarında, duş alıp kıyafetlerimi değiştirdikten sonra Addison'dan bir mesaj aldım.

Addison: Bu gece geliyor musun?

Raine: Sorun olur mu?

Addison: Kesinlikle. Seni görmeyi çok isterim.

Raine: . Dex'e söyleme.

Addison: Dudaklarım mühürlü. Birazdan görüşürüz.

Mor göz farı, daha koyu renkli dudaklar ve bugün aldığım yeni bir kıyafetle makyajımı tamamlıyorum.

Sonuç olarak, takım tamamlandı. Burada ne yapmaya çalıştığımдан tam olarak emin değilim, ama ne olursa olsun, bence çok seksi görünüyorum. Kalbini ye, Dex Harris.

Çanta taşımak istemediğim için kimliğimi ve kredi kartımı sütyenimin içine sokuyorum ve sonunda Casey kapıyı çalarken telefonumu eteğime tutturuyorum.

chapter 34 dex

Kalbim dursun. Mouse'un omzuna ve az önce kapıdan giren güzelliği gösteriyorum. Şu siyah tütülerden giyiyor. Eteklerinin üzerine seksi bir tayt ve bir çift babet giymiş. Sırtı bana dönük, ama saçları yarı dağınık bir at kuyruğu şeklinde. Sıksa ama kıvrımlı bir vücudu var. Aynı anda. Aletim kotumun içinde sertleşiyor. "Fena değil," diyor Mouse onu benimle birlikte izlerken. Bara doğru yürüyor, birkaç adam gülümsüyor, başlarını sallıyor ve yanlarından geçerken onu izliyor. Sonunda görüşüm engelleniyor.

Onu omuz silkip çocuklarla konuşmaya başlıyorum. Addison bara doğru ilerliyor ve Talon ile Kyle gözden kaybolana kadar onu izliyorlar, ama her zamanki bukalemun Rusty de onu dikkatle izliyor. Onu çabucak gözden kaybediyorum ve çocuklar birbirleriyle konuşmaya geri dönüyorlar. Addison gidince kızlar dalga dalga yaklaşmaya başladı. Tanrım, o kadar da korkutucu değil. Ama ne olursa olsun, Bu tarafa doğru gelen birkaç hatundan daha fazlası var ve sonunda gözlerim muhteşem bir hatuna takılıyor. Çilek sarısı saçları, güzel göğüsleri ve düzgün kalçaları var. Gelip yanıma oturuyor ve konuşmaya başlıyoruz.

raine

"Hey." Addison'ın bana yaklaştığını görmek için dönüyorum. "Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Sadece biraz sıvı cesaret alıyorum."

Gülüyor, "O günleri özlüyorum." "Bu gece nasıl geçti?" diye soruyorum.

"Harika. Keşke sen de gelseydin."

"Biliyorum, sadece bazı şeyleri gerekiyordu."

"Yani ondan kaçıyordun." Bara yaslandı. Omuz silkiyorum. "Bir haftadan kısa bir süre içinde onunla birlikte tur otobüsüne bineceksin. Ne?

o zaman ne yapacaksın?"

Sesi yumuşak, gerçek bir endişe duyuluyor. Omuz silkiyorum. "O zamana kadar onu atlatacağımı umuyorum."

Sanki Dex hakkında benden daha çok şey biliyormuş gibi gülümsüyor. Ki bu tamamen . "Günün nasıl geçti, çekimler ?" Konuyu Dex'ten uzaklaştırmaya çalışarak soruyorum.

"İnanılmazdı. Keşke sen de orada olsaydın," diyor bana üzülerek. Sonra bana sol elini gösterdi. "Erkekler evlenme teklif etti."

"Vay ." Kocaman gülümsedim ve ona baktım. "anasını, Addison bu harika." Ona sarıldım. "Şimdi keşke ben de gelseydim diyorum."

"Video ve bir dizi resim var. Kimsenin size söylememesine şaşırdım." Gülüyor. "Benden başka herkes biliyor gibiydi." Kızardı.

"Sen mutlu olduğun sürece, önemli olan tek şey bu," diyorum ve barmen sonunda bana içkilerimi getiriyor. Crown shot'ımı içiyorum, bardağı bara geri atıyorum ve Cosmo'mu alıyorum.

", " diyor ve beni çocukların olduğu yere götürüyor. Önümde duruyor ve düz ayakkabı giydiğim için önümü göremiyorum. Benden daha uzun.

Sonunda insan duvarında bir aralık buluyor, ne de olsa New York'ta Cuma günü, ama görüş alanımdan çıktığında neredeyse içkimi düşürüyordum ki olduğum yerde kalakaldım. Biri bana çarpıyor ve içkimi üzerime döküyorum ve tam zamanında kafamı kaldırıp Dex'in ağzını kucagında oturan çilek sarısı bir hatunun dudaklarından çektiğini görüyorum. Yüzünde yarı memnun bir gülümseme var ve gözleri tembelce açılıyor, sonra bana takılıyor ve gülümsemesi kayboluyor.

"Kahretsin," dediğini duyuyorum ama topuklarımın üzerinde dönüp insan kalabalığının arasına dalarak kapıya yöneliyorum. İçkimi bırakıyorum ve bardağı birinin masasına bırakıyorum. Az önce oraya bıraktığım için arkamdan bağırırlar. Neredeyse Casey'e çarpıyordum.

"Ateş nerede?" diye soruyor.

"Çekil. Ben gidiyorum," dedim ve etrafından dolanarak vestiyere doğru ilerledim. Oraya vardığımda biletimi uzatıp uzun paltomu omuzlarıma, kapüşonunu da başıma geçiriyorum. Kıyafetimi gizlediğini ve beni daha az tanınır hale getirdiğini umuyorum.

Sokağa çıkıyorum, hızla yönümü buluyorum ve sola dönüyorum, kollarımı ceketimin kollarına sokuyorum, düğmelerimi ilikliyorum ve yürüyorum

Otele geri dönüyorum. Casey peşimde, onu hissedebiliyorum. Durup ona doğru dönüyorum. "Beni rahat bırak," diye bağıyorum.

"Yapamam. Bu benim işim."

"Artık değil, değil. Bırakıyorum," diye bağırdım ve döndüm.

dex

"Senin derdin ne lan?" Addison beni azarlıyor. "Ben ne yaptım ki?"

"Cidden şaka yapıyor olmalısın. Bu kadar aptal olamazsın, Dex."

Seviştiğim çilekli sarışın ortadan kayboldu ve onu suçlamıyorum. Çok öfkelenmişim. "Geleceğini bilmiyordum," diyorum kendimi savunmak için ama bu en iyi ihtimalle zayıf ve güçsüz.

"Bunun hiçbir önemi yok. Eğer senin için anlamı olsaydı, gelip gelmemesi önemli olmazdı."

Başımı ellerimin arasına aldım. Haklı amına koyayım. Dört saat önce değil. Aslında onu özlüyordum, gösteriye gelmesini istiyordum ama o gelmeyi reddetti. Şimdi, bir barda otururken, önüme çıkan ilk şeye tutunuyorum ve iki kere bile düşünmüyorum.

Addison bana, " zaman peşinden git," dedi.

"Ne anlamı var ki? Kızgın."

"gitmezsen daha çok kızacak," diyor Addison gerçekçi bir şekilde. "Güven bana."

Ayağa kalktım ve bütün gözler üzerimdeydi. "Ne?" Şak diye söyledim. Hepsi sadece başlarını sallıyor. İki adım ileri atıyorum ve Casey ile Rusty'nin duvarıyla karşılaşıyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Beck onlara katılırken Rusty bana soruyor.

"Ben Raine'i bulmaya gidiyorum. Bekle, neden onunla birlikte değilsin?" Casey'e baktım.

Omuz silkiyor.

"Hâlâ burada mı?" Aklıma gelen tek mantıklı açıklama bu, bu yüzden onu görmeyi, kalabalığın içinde fark etmeyi umarak etrafa bakmaya başlıyorum, ama nafile.

"Hayır, o gitti."

"O zaman ne sikim, Casey."

"Ona gitmesine izin vermesini ," diyor Mills arkamdan. "O artık bizim sorumluluğumuzda değil. İstifa etti ve Cami bize geri çekilmemizi söyledi."

"O ne?" Addison arkamdan söylüyor. "Ne demek bıraktı?"

Mills sadece omuz silkiyor.

Addison pirincin içindeki beyaz gibi üzerime atladı. "Otobüse bindiğimde seni bu konuda uyardım. Şimdi sen... Ugh! Şu anda seninle konuşamıyorum bile." Beni geçip Rusty'ye baktı. "Beni geri götür."

"Addison, bekle," diyor Kyle. "Belki de ona sakinleşmesi için bir şans vermeliyiz."

"Havaalanına doğru yola çıkacak," diyor Addison. "Bunu bilemezsin, bebeğim."

"Bu benim hatam, bırak düzelteyim," diyorum kararlı bir şekilde. Beck'e dönüyorum. "Beni geri götür." Beck tereddüt ediyor ama başını sallıyor. Mills gitmemize izin veriyor ve kulüpten çıkıp sokağa çıkmamız birkaç dakikamızı alıyor. Otele geri dönüyoruz, sadece iki blok ötede.

Doğruca asansöre yöneliyoruz ve sabırsızlıkla gelmesini bekliyoruz. Geldiğinde asansöre biniyoruz ve on yedinci kata ulaşana kadar gergin bir şekilde rakamların geçişini izliyorum. Kapılar açılıyor ve Troy orada duruyor. "Ne kadar zaman önce?"

Troy bana kaşlarını çattı. "Ne için?"

"Raine buraya geldiğinden beri."

Troy başını sallıyor. "Casey ile ayrıldığından beri buraya gelmedi. Yani yine mi gitti?"

"İstifa etti," diyorum ona. "Mills Casey'nin geri çekilmesini sağladı. Doğruca buraya geldiğini düşündük."

"Hayır, buraya gelmedi." "Siktir."

raine

Sarhoşluktan yere düşmeden bir süre önce Casey beni buldu ve Cami kalmam için beni ikna etti. Neden, hiçbir fikrim yok. Yine de

İş tehdidi söz konusu olabilir. Cami her zaman, bir iş bu yüzden zarar görene kadar sorun olmadığını söylerdi ve açıkçası, gerçekten istifa etmek istemedim. Buraya Dex için gelmedim. İşim için buradayım.

Dex'e beni bulduğunu söylerse Casey'yi bedensel zarar vermekle tehdit ettim. Bu işin peşini bırakmayı kabul etti ama Dex'in çıldırdığını söylemeden önce değil. Güzel, o piç bunu hak ediyor.

Sonunda asansör on yedinci kata ulaşıyor, zil çalıyor ve kapılar açılıyor. Onların hareketlerinden büyüleniyor ve aşağıda gördüklerimden rahatsız oluyorum.

koridorda. Beck görevdeydi ve bana bir bakış attı. Endişeli gibi görünüyor ama Beck'le asla bilemezsiniz. Ona tatlı tatlı gülümsüyorum ve sırf Dex'i kızdırmak için Beck'i yatağa götürme fikrini bir an için aklımdan geçiriyorum.

İşte o zaman onu gördüm, koridorun sonunda, kapımın yanındaki duvara yaslanmıştı. Bayılmış gibi görünüyordu.

Parmağımı dudaklarıma götürüyorum ve gözlerini deviren Beck'e 'şşş' diyorum.

koridorda tökezleyerek ilerliyorum. Yanına geldiğimde usulca horladığını duyuyorum. Düşmemek için duvara tutunarak çok dikkatli bir şekilde üzerinden geçiyorum. Diğer tarafa geçtiğimde, başını her şeyden daha çok kızgınlıkla ileri geri sallayan Beck'e bakıyorum. Omuz silkip anahtar kartımı kapıya sokuyorum, hızlıca tokmağı çevirip içeri giriyorum ve kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum.

dex

Slam.

Birden uyandım, dik oturuyordum ve Beck diye birinin sesini duyuyordum. Koridora baktım. Gülüyordu ve sesin kaynağını hemen anladım. Beni atlattı. Allah kahretsin. Sandalyesine geri çekilen Beck'e kaşlarımı çatıyorum. O da ben de kavga istemiyoruz.

Kapısına vurdum. İşte o zaman sürgünün devreye ve zincirin eve döndüğünü duyuyorum. "Konuşmamız gerek," diyorum kapının ardından.

"Söyleyecek bir şeyim yok." Sözleri karmakarışık ve neredeyse anlaşılabilir bir şekilde geri geliyor. Kadın sarhoş.

"Ama ben biliyorum."

"Unut , Dex. Şansın vardı ve sen onu mahvettin. Yatağına git."

Odanın biraz ilerisinden söylüyor.

Bu gece fena çuvalladım. Raine'in gelmeyeceğini düşünmekle aptallık ettim. Başka bir kadın fikrini aklımdan bile kadar aptaldım ve onu ilk kez görmem, ereksiyon olmam ve ağzımın suyunu akıttığının o olduğunu fark etmemem bile berbattı. Gerçi Mouse'un da hiçbir fikri yoktu. O da aynı derecede ilgisini çekmişti.

Kapıya tekrar vuruyorum. "Aç kapıyı, Raine."

Zinciri ve sürgüyü duyuyorum. Ben kazanıyorum, kapıyı benim için açacak.

Ne kadar aptalca bir düşünce.

Kapıyı açtı. Bir alakarga kuşu kadar çıplaktı ve sikim anında sertleşti. Nefesimi kesiyor. "Özür dilerim," diye nefes alıyorum.

"Bunları birkaç gün önce unutmuşsun." Yüzüme bir şey fırlatarak beni kör ediyor ve kapı bir kez çarparak kapanıyor. O şey her neyse kafamdan . Lanet olası iç çamaşırım. Hay sikeyim.

Kafamı kapıya vuruyorum.

"Eğer gerçekten üzgün olsaydın, Dex, bu en başta olmazdı," diyor kapıdan. "Eğer gerçekten üzgün olsaydın, özür dilediğin şeyi gerçekten isteseydin, özür dilemene gerek kalmazdı.

çünkü söyleyecek bir şey olmazdı. Sana bunu kanıtlamanı söyledim ve tek yaptığın lanet kalbimi her seferinde küçük bir parça kırmak oldu."

"Sana bir erkek fahişesi olduğumu söylemişim. Bunu en başından beri biliyordun." "Ve ben de belki, sadece belki, bir erkekle birlikte olabileceğimi düşünecek kadar aptaldım. senin için yeterliydi. İyi geceler, Dex."

"Sen yeterlisin," diyorum usulca kapıya doğru. O kadar sessizce ki Beni duyup duymadığını bile bilmiyorum. Ama kelimeyi kustum ve geri alamıyorum. Onları kustum ve bunun doğru olduğunu anladım. O bana yeter. O benim istediğim, ihtiyacım olan şey. Bunu ona yapmaya devam edemem. "Yapacağım," diyorum yüksek sesle ve tam o anda ona ihtiyacım olduğunu, onunla birlikte olmam gerektiğini kanıtlamaya karar veriyorum.

Kapıya bir kez daha vurdum. Belki beni içeri alır umuduyla. Tam o sırada odasından gelen müziği duyuyorum. Daha yumuşak bir parça. Şarkıyı tanımam bir dakika bile sürmüyor. Hayatımı ve beni tanımlayan bir şarkı. Benim yüzümden dinlediği bir şarkı. Dizlerimin üzerine çöküyorum.

chapter
35
raine

Cumartesi şafak söküyor ve ben çok yorgunum. Dün gece gözümde uyku girmedii. Dex'in kapımın önünde uyuduğunu görüp durdum. Cumartesiyle birlikte hiç hak etmediğim kadar kötü bir akşamdan kalmalık geliyor. Koridorda yürümeyi göze alacak kadar kendimi toparlamayı başardım.

Dex'in hâlâ baygın olduğunu umarak Troy'la birlikte ofise doğru ilerliyorum.

Orada bir saatten biraz fazla kaldım ve programlanmış bir dizüstü bilgisayar ve iPad ile ayrıldım.

Otele döndüğümde oda servisi siparişi veriyorum ve rahat pijamalarımı giyip yatağa kıvrılıyorum. Her şeyi ayarlamak ve çalışır duruma getirmek için dizüstü bilgisayarım ile çalışıyorum.

Ayrıca bu sabah yeni bir kararlılıkla uyandım. İşimi yapacağım. Hayatıma devam edeceğim ve Dex Harris'in artık yoluma çıkmasına izin vermeyeceğim.

Bunun bir saçmalık olduğunu biliyorum ve bunu zaten bir düzine kez , bu yüzden sanırım bunun nasıl gideceğini göreceğiz.

Günün erken saatlerinde bu akşamki konsere gitmemeye karar verdim. Hatırlatıcılara ihtiyacım yok, Dex'in yüzüme bakmasına ihtiyacım yok. Dün gece kapımda fısıldayarak söylediği sözlerden sonra, onda bir şeylerin değiştiğini biliyorum ama kendimi o yola sokamam, artık değil ve o gerçekten ne yapmak istediğine karar verene kadar değil.

Tak, tak, tak.

Yataktan kalkıp seslendim, "Kim o?" "Addie."

"Oh," diye gıcırđıyorum ve kapıyı açıyorum.

Kıyafetlerimi görünce yüzü düştü. "Gelmiyor musun?" Aslında somurtuyor.

"Hayır, bana ihtiyacın var mı?"

"Hayır, sanırım değil, ama... umuyordum." "I..."

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu. Kapıyı açıyorum, içeri giriyor ve kapıyı arkasından kapatıyorum.

"Ne var yok?" İçeri girdiğinde söyledim.

"Sana karşı dürüst olabilir miyim?"

"Umarım bana karşı her konuda dürüst olursun," diyorum ona. O sandalyeye oturdu, ben de yatağa oturdum.

"Bence Dex'e biraz zaman tanımalısın," diyor. Yine de bu konuyu açmaktan endişe duyduğunu söyleyebilirim.

"Tam da sonunda karar verdiğimde," diye mırıldanıyorum ve o gülüyor.

"Bunu görebiliyorum. Ben olsam ben de boş verirdim ama bence seninle ilgili söylediğinden çok daha fazlası var."

"Bir dakika önce size mesaj gösteriye gelmeniz için yalvarırken, bara gittiğinizde bir hatunla öpüşüyor olması çok zor. Ondan gelen karışık sinyallerle başa çıkamıyorum. Bir an beni istiyor, bir an sonra kapıdan kaçıyor," diyorum acı bir şekilde. "Bu çok kafa karıştırıcı. Çok yorucu."

"Dex'in geçmişi pek bir şey bilmiyorum ama..." duraksıyor ve dudağını ısırtıyor, "bugün bütün gün delirdi."

"Bu yüzden mi beni gösteride istiyorsun? Çünkü eğer öyleyse, üzgünüm ama gelemem."

"Hayır, seni şovda istememin nedeni bu değil. Seni orada istiyorum çünkü oradayken gerçekten iyi vakit geçiriyor gibi görünüyorsun." İyi vakit geçirmemin Dex'i setinin arkasında izlemekten kaynaklandığını söylememe gerek yok. "Ama seni istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamayacağım." Bana yarım bir gülümseme veriyor.

"Deliriyor ne demek?" Sonunda sormayı başarıyorum. Bir kahkaha attı.

"Günün büyük bir bölümünde benim odamdaydı ve Talon ve Kyle."

Onlarla neden konuştuğunu, ne hakkında konuştuğunu anlamaya çalışarak ona göz kırptıyorum. Ben de ona "Ne hakkında?" diye sordum.

"Sen."

"Peki ya ben?"

Bana tam bir megawatt gülümsemesi veriyor. "şeyi nasıl düzeltebileceğini." Ciğerlerimdeki hava aceleyle boşalıyor ve öne doğru eğilip

dirseklerimi dizlerime koydum. "Ona birkaç ipucu vermeyi çok isterim." Gülüyor. "Onun için bir şey var mı? Hâlâ benim odamda."

Başımı sallıyorum. "Bence bunu kendi başına çözmesi gerekiyor Addison, gerçekten öyle."

Genişçe gülümsüyor ve ayağa kalkıyor. "Evet, öyle." Yanımda durmaya geliyor. "Giyin. Casey'i senin için bırakacağım. Bu akşam gösteriye gel. Sana bir tavsiyede bulunacaksam, o da budur." Kendimi toparlayarak ona baktım. "Vazgeçme, henüz değil. Bunu duymak istemediğini biliyorum. Sana her şeyi bırakıp gitmeni söylememi istediğini biliyorum ama bunu yapamam. Talon ve Kyle ile birlikte olmak hayatımın en güzel zamanlarıydı. Onlarla birlikteyken hissettiğim mutluluğu kimseden esirgemem. Seninle Dex arasında da öyle olduğunu biliyorum. Sadece ona biraz zaman ver."

"Bir hilekârla başa çıkamam. Bunu bir daha yapmayacağım."

Sonra bana gülümsüyor. "Bir kadını öptü, belki iki." "Üç tane dene," diye araya giriyorum.

Kaşlarını çatıyor, "Ama New York'a geldiğinden beri senden başka kimseyle yatmadığını biliyorum."

Sözleri ılık bir ışık banyosunda üzerime yıkıyor. "Öpüşmek, bakmak, dokunmak, benim gözümde hala aldatmakla aynı şey."

"Benimkinde de, ama," diye duraksıyor, sanki bunu bana söylememesi gerekiyormuş gibi, "ne zaman gözüne birini kestirse, sen onu yok edecek bir şey yaptın. Ortaya çıkıyordun, ortadan kayboluyordun, seni onun dünyasının merkezine koyacak bir şey yapıyordun."

Sözlerinin bir kez daha üzerimden kaymasına izin verdim. "Beni paramparça edecek."

"Bundan şüpheliyim. Ama Talon ve Kyle ile bir araya geldikten sonra bir şey öğrendim. Eğer kendimizi tutarsak, özlemlerimize teslim olmazsak, incinmemize izin vermezsek, asla istediğimiz hiçbir şeye sahip olamayız. Bu hayat boyu. Eğer daha başlamadan bu işten kaçarsanız, pişman olursunuz."

"Biliyorum," diye nefes alıyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Bu gece gelir misin?"

"Ona geleceğimi söylemezsen, evet." Bunu kendi gözlerimle görmeliyim. Ona sunacaklarım için hazır olduğunu görmeliyim ve eğer bu konuda gerçekten bu kadar üzgünse, o zaman bu aramızdaki her şeyi değiştirecek.

"Tek kelime etmeyeceğim," diye söz veriyor odamdan çıkarken. Doğruca dolabıma koşuyorum.

İnkâr edilemez ve muhteşem. Bu gece bunu yapmaya çalışıyorum ve sanırım bir şekilde bunu tamamen başardım.

Parlak kırmızı, sivri burunlu, sık beni topuklu ayakkabılar. Dar deri pantolon, arkası açık, daralan, üç çeyrek kollu, önünde kurukafa olan tişört, solmuş olsa da omuzları açıkta ve arkası açık olsa da parçalanarak bir arada tutulmuş. Makyaj, mücevher, saç - pinup kıızı tarzı. Önden yüksek, at kuyruğu şeklinde toplanmış.

Saate bakıyorum - yedi buçuk. Casey'e hazır olduğumu bildirmek için mesaj atıyorum.

Kapı çalındı. Dex'in arenada olduğunu biliyorum, Addison bana mesaj atmıştı, bu yüzden kapıyı açmakta tereddüt etmiyorum. Casey hiç beklemediğim bir anda "Sık beni," diyor. Kocaman gülümsüyorum. "Özür dilerim," diye mırıldanıyor.

"Olma. Benim masum deneğim olduğun için teşekkürler." Ona gülümsedim.

"Her zaman. Bu şeylerin içinde yürüyebiliyor musun?" Gülüyorum ve koridora çıkıyorum.

"Evet. Radarın altında mıyız?" Ona soruyorum ve o da bana bilmiş bilmiş sırıtıyor.

"Seni gördüğünde çuvalalayacağına dair yüz dolarına bahse girerim." Kocaman gülümsedim.

" da bu."

Sadece başını sallıyor ve bana koridorda eşlik edip asansöre bindiriyor.

chapter
36
dex

Parmak eklemlerimi kırıyorum, boynumu kırıyorum ve davullarımın arkasındaki yerime oturuyorum.

Bu gece doğru ruh haline girmekte giderek zorlanıyorum. Onun burada olmasını gerçekten istedim. Onu beni görmezden gelmeye, odasına saklanmaya, gerçekten kimsenin yanında olmak istememeye ittiğim için nefret ediyorum.

Addison odalarına döndüğünde umutlanmıştım ama Raine'in bu gece burada olmayacağını söyledi ve ben de kendimi gönlünü almak için başka yollar bulmaya adadım. Perşembe gecesi tekrar yola çıkacaktık, ve benimle bir otobüse hapsolacaktı. Benden sonsuza dek kaçamaz ve ben de bunu ona kanıtlamaya, ona ihtiyacım olduğunu, bana yardım etmesine ihtiyacım olduğunu kanıtlamaya kararlıyım. Ama ben onun sunacaklarına layık değilim. O daha fazlasını teklif etti.

hak ettiğimden çok daha fazla. Bu gece sadece kafamın kışkımdan biraz geç düştüğünü kanıtıyor.

Talon bana işaret veriyor ve ben de sayıyorum. Mouse ve Peacock notalarına benimle aynı anda basıyor ve 69 Bottlesın yüksek ve yoğun sesini yaratıyorlar. Mükemmelleştirmek için yıllarımızı verdiğimiz ama farkına varmamız sadece saniyeler süren bir ses.

Açılışımıza devam ediyoruz ve sonunda Talon şarkı söylemeye başlıyor. Gösteriyi en popüler şarkılarımızdan biriyle açıyoruz. Genellikle iyi bir başlangıç oluyor. Daha da heyecanlanıyorlar.

Yıllardır bu şarkıyı çalışıyoruz, davullar altında kükrüyor ve grup coşuyor.

Şarkı bittiğinde ısınmaya başlıyorum ve ben davula gelişigüzel vururken ve çocuklar gitarlarını çalarken Talon kalabalıkla konuşuyor.

Yumuşak ama bir sonraki şarkımızın ince tınıları kalabalığı biraz daha . Talon bittiğinde, bir sonraki şarkıya zahmetsizce geçiyoruz.

İkinci şarkının yarısına gelmiştik ki onu gördüm, buradaydı, sahne arkasındaydı. Sopalarımın biri elimden fırlıyor ve bir çarpışmayı kaçırmama neden oluyor. Mouse yan gözle bakıyor ve sopayı düşürdüğümü fark edince sırtıyor. Hayır, bir sopa düşürdüm.

Tabureme bağlı olan keseden bir yedek alarak çabucak toparlanıyorum. Öte yandan, yüzünde en geniş, en hınzır sırıtış var. O

Bunu bilerek yaptı, lanet olası küçük . Tanrım, kız muhteşem. Ona bakmaya devam edemem, yerimi kaybedeceğim. Yüzümde Cheshire sırıtişıyla yaptığım işe konsantre olmaya geri dönüyorum.

Tam zamanında geldi.

raine

Hangisinin beni daha çok heyecanlandırıldığından emin değilim, bir sopa düşürmüş olması mı, yoksa Casey'ye yüz dolar borcum olması mı? Onu izliyorum ve o da beni izliyor, istese de istemese de. Kendini öyle bir açığa getirmiş ki, bakışlarını benden kaçırmaya devam edebiliyor. Şarkı bitmeden görüş alanından çıkıp sahnenin arkasına doğru yürüyorum. Davulları aslında tam ters yöne bakıyor, yani o yöne doğru aç yapmışlar. Diğer tarafa geçerek aynı anda hem bakıp hem de çalabiliyor.

Ben onun normal görüş alanına girdiğimde ve o oynamaya devam ettiğinde yüzüne yayılan yavaş seksi gülümsemeyi izliyorum. Göz teması kurmasak da her zaman bana baktığını söyleyebilirim.

Şarkı bittiğinde atmosfer değişiyor ve Mouse gitarı .

Dün gece tekrar tekrar çaldığım şarkının çok tanıdık akorları. Ağzımı kapatıyorum ve gözyaşlarımla savaşıyorum.

Kalabalık çılgına dönüyor ve Dex... gözlerime sertçe bakıyor, gözlerimi arıyor. Duyduğunu belli ediyor, gözlerinde hüznün de var ve sonunda anlıyorum.

Ben onu gösteriyorum, o başını sallıyor, ben kendimi gösteriyorum, o başını sallıyor. Talon Seether'dan 'Broken' şarkısını söylemeye başladığında yüzüme yayılan yavaş gülümsemeyi durduramıyorum.

Şarkı , daha hızlı şarkılarından birine geçiyorlar ve ben gözlerimdeki yaşları siliyorum. Addison sahnenin karşısında benimle göz teması kuruyor. O telefonunu kaldırıyor, ben de kendiminkini çıkarıyorum.

Addison: Harika görünüyorsun. Geldiğin için teşekkürler.

Raine: Bir sopa düşürmesi her şeye değdi.

Addison: Casey bulutların üzerinde.

Ona bakıp hafifçe kıkırdıyorum ve sahnede gösterinin tadını çıkarmaya geri dönüyorum. Addison ikinci kez mikrofonuna bağlanıyor ve ben sahnenin arkasına diğer tarafa kaçıyorum çünkü Dex'in kısa bir süre sonra sahneden ineceğini biliyorum ve indiğinde orada olmak istiyorum.

Şarkıyı bitiriyorlar ve kalbim çarpmaya başlıyor. Dex benimle göz teması kuruyor. Çelik grisi gözleri içime işliyor ve ürpermeme, zaten ateşli olan seksimin neden oluyor. Gözlerini bana diktiğinde küçük sinir yumağım alev yanıyor. Öfkeli ama kızgın değil. Sahneden ilk o iniyor ve Addison onun yanından geçerken kıkırdıyor.

Heyecan, dehşet ve saf şehvet damarlarımda sıcak bir şekilde dolaşüyor. Duvara doğru geri çekildim, o bana yaklaşmadan önce aramıza biraz mesafe koymaya çalıştım.

beni eziyor. Ama çıkışım yok, gidecek bir yerim yok. Kahretsin, bunu biliyor. Kendimi savunmak için ellerimi kaldırdım ama o sırttı. Bileklerimden tutarak kollarımı açıyor ve sonra başımın üzerinden geçirerek beni duvara sabitliyor.

Dudakları sertçe dudaklarıma çarpıyor. Dex gibi kokuyor, baş döndürücü ve terli, ama çok seksi. O an nefesimi kesiyor.

Dilim içeri kayıyor, benimkini arıyor.

Aniden geri çekiliyor, ağır nefes alıyor. "Sen." Öpücük. "Yaptım." Öpücük. "Ben." Öpücük. "Çubuğumu patlat." Dudaklarımı yala. "Bana yerimi kaybettirdin." Beni tekrar öpüyor. "Beni mahvettin." Ona hınzır bir kıkırdama veriyorum. "Seni yaramaz kız."

"Az önce ne dediğini bir düşün." Hala gülüyorum.

"Bu gece işte bu kadar muhteşem görünüyorsun." "Kapa çeneni," dedim ona.

Geri çekiliyor.

"Kapa çeneni ve öp beni, seni aptal."

Daha önce gülümsediğini hiç görmediğim kadar geniş gülümsüyor ve dudaklarını ve terli vücudunu benimkine bastırıyor ve ben tamamen ve tamamen onun öpücüğünde kayboluyorum. Dudakları, dili, vücudunu bana bastırması. Dizleri bacaklarımdan arasına kayıyor ve ben ona karşı kıvranıyordum, o da inliyor. Birkaç vuruştan sonra öpüşmeyi kesiyor. "Konuşmamız gerek," diye fısıldıyor.

"Evet, var."

"Kalmak mı?"

"Evet," diye

nefes alıyorum.

"Söz mü?"

"Söz veriyorum."

Yavaşça gitmeme izin veriyor, sanki ayaklarımın üzerinde dengesiz duracağımı biliyor ve düşmemi istemiyor. Yerimi aldıktan sonra gidip üç şişe su aldı. Birini kolunun altına sıkıştırıyor, sonra bana uzatıyor. İkimiz de şişelerimizi açarken gülümsüyorum. Kendininkini iki yudumda içiyor ve hemen diğerine yönelip onu da aynı hızla içiyor. Benimkinden büyük bir yudum alıp ona uzatıyorum.

Sırıttırıyor, alıyor ve içiyor.

"Gitmeliyim," diye nefes alıyor. "Sahnenin diğer tarafına geri dön," diyor bir emir gibi.

"Evet, efendim." Bana kaşlarını çatmış ama sonra gülümsedi ve sahneye geri döndü.

Addison sahneden indiğinde biraz terliydi ama gülümsüyordu. Sonra yanıma geldi ve dalga geçti.

sopa." Göz kırpmıyor ve Kyle'ın uzattığı su şişesini alıyor. Konserin geri kalanında onu izlemek için sahnenin diğer tarafına kaçıyorum.

Çocuklar sahnede işlerini bitirir bitirmez Dex düş almak için soyunma odasına gitti. Terli ve iğrenç bir haldeydi ama yine de çok seksiydi. Beni iffetli bir şekilde öptü.

ve bana nereye gittiğini söyledi, ama benim de gelmemi istemediği için hayal kırıklığına uğradım.

Bu gecenin en komik yanı Dex'in bana karşı öpüşmenin ötesine olmasıydı. Aslına bakarsan, beni almak için bir hamle bile yapmadı. beni otele geri götürdü. Sadece yanında olmamdan memnundu.

Gösteriden sonra dışarı çıkmayı sorduğunda, bir gece önce yeterince içtiğimi ve sadece geri dönmek istediğimi söyledim. Bana otele kadar eşlik etti ve daha iyi bir terim bulamadığım için kapımın eşiğinde beni öptü. Gülünç derecede tatlıydı. Ama tek yazdığı buydu. İçeri gelmek isteyip istemediğini sorduğumda saygıyla reddetti.

Pislik herif gitmiş, beyefendi gelmişti.

O gece konuşmadık, aslında Pazar, Pazartesi, Salı ya da Çarşamba günleri de konuşmadık çünkü grup gösterileriyle meşguldük ve Perşembe günü geç saatlerde otobüse binme zamanı geldi. Bundan korkuyordum, gerçekten ama hafta ilerledikçe Dex her zamanki centilmenliğini korudu ve ben yanında olmadığımda bile uslu durdu. Hatta bir gece ona

sadece izlemek için. Benim hakkımda ne düşünürseniz düşünün, ama kendime engel olamadım. Kendini gerçekten kanıtlamaya çalıştığını bilmem gerekiyordu ve şu ana kadar işe yarıyor gibi görünüyordu.

Cumartesi günkü gösterimiz için Perşembe gecesi New York'tan DC'ye seyahat ettik.

Saat sekiz civarında DC'ye vardık ve giriş işlemlerimizi yaptırđık. Otobüs hep birlikte bir sonraki gösteri için Greensboro'ya gideceğımız Çarşamba günü geç saatlere kadar DC'de kalmaya karar verdi.

Kapım çalındığında neredeyse gece yarısı olmuştu. Artık kapıyı açmaktan korkmuyorum, aslında açtığımda ve diğer tarafta duran Dex'i gördüğümde içimi bir rahatlama kaplıyor. Bir şişe Crown tutuyor. "Biz konuşalım mı?" diye soruyor.

Ona gülümsüyorum ve kapıyı açıyorum. Beni geçip odaya girerken alnımın üstünden öpüyor. Bu odada yatakla veranda arasında küçük bir oturma odası var. Banyonun yanındaki tezgâha gidip iki bardak alıyorum ve buzla doldurup oturma alanında ona katılıyorum.

Odanın iki yanında birer kanep ve aralarında bir masa var. Bardakları masaya koyuyorum, şişeyi açıp ikimize de birer bardak doldururken uzun parmaklarını içime çekiyorum. Bir tanesini bana doğru kaydırıyor. Arkama yaslanıp gülümsüyorum. Hiçbir şey söylemiyorum, bu onun konuşması. İlk hamleyi yapmak ona kalmış.

chapter
37
dex

O kadar güzel ki, biraz dağınık ve yorgun olsa bile. Bunu gözlerinde görebiliyorum ve iyi uyuyup uyumadığını merak ediyorum.

Son New York gösterimizden sonra daha az yol kat ettim. Evet, onu o soyunma odasına sürüklememek için geleni yaptım ama önce telafî etmem gereken çok şey olduğunu düşündüm. Birkaç gün geçmesine rağmen, henüz kendimi tam olarak affedilmiş hissetmiyorum. O her gün fantezilerimin yıldızıydı ve ondan uzak durmak her geçen gün daha da zorlaşıyor. Artık bunu yapamıyorum.

"Sana bir mıknaş gibi çekiliyorum. Senin yanında olmadığımda, seni özlüyorum. Senin yanındayken, tek yaptığım her şeyi etmek. Kendimi rezil etmeye devam ediyorum ve bir gün sen beni kapı dışarı edeceksin."

"Bunu hak ediyorsun," diyor ellerini indirerek.

". Benimle birlikte olmak istememelisin. Ben tehlikeliyim. Hayatımdaki diğer her şeyi mahvettiğim gibi seni de mahvederim."

"Kendinizi ayırmak sizin için neden bu kadar kolay, ama gerçekte önünüzde ne olduğunu görmek sizin için neden imkansız?"

Ona baktım. Haklı tabii ki. "ne olduğunu görüyorum. Seni, güzel, bağışlayıcı, seksi." Ona bir gülümseme veriyorum.

"Gerçekten güzel olduğumu mu düşünüyorsun?" Başımı salladım. "Seksi mi?" Gülümsüyorum. "Affedici olduğumu söyleyemem, en azından şimdilik." İç çekiyor. "Dex?"

"Hmm?"

"Bana bir daha tatlım ya da bebeğim dersen o kadar affedici olmam." Ona kaşlarını kaldırarak bakıyorum. "Bunu gözlerinde görüyorum, bu terimleri bana söylediğinde kendinle olan savaşını izliyorum. O Pazar gecesi oradaydım, o odadaydım ve olayları nasıl ele aldığını ilk elden gördüm. O isimleri söylediğinde sanki bir elektrik düşmesini kapatmış gibi . Ayrılıyorsun, yok oluyorsun. Bana tatlı kız ya da prenses dediğin an, benimle olan ilişkini değiştirdiğine inanmak istedim. İster sevişmek için bir oyun olsun, ister gerçek, Bunu henüz . Gerçeklikle devam etmek isterdim ama artık emin değilim."

"Gerçek bu."

"Biliyorum çünkü kaçmaya çalıştın, daha doğrusu kaçtın," diyor dudaklarında küçük bir gülümsemeyle.

Ayağa kalktım ve ona doğru bir adım attım. Beni durdurmak için elini kaldırdı. Gözlerindeki savaşı görebiliyorum. Ama tahmin etmeme gerek yok. "Seni affetsem mi, kovsam mı bilemiyorum."

"Bağışlanmak istiyorum. Bunu daha önce hiç yapmadım, Raine. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim." İç çektim. "Hıyarın tekiyim çünkü kendimi nasıl koruyacağımı ve hatta tüm bu olanları nasıl ele alacağımı bilmemin tek yolu bu."

"Pekala, o pislik inançlarını bir kenara bırakmanı istiyorum çünkü sana üç şey söyleyebilirim." Duraklıyor ve ben de devam etmesi için başımı sallayarak onu cesaretlendiriyorum. "Birincisi, ben onlardan biri değilim. O Pazar gecesi en büyük rock tanrısıyla birlikte olma fantezisine kapılmıştım. Evet, bir gece için buna razıydım ama Beck'in orada olması benim için bir tampon olacaktı ve benim biriyle yatmaya vereceğim normal tepki de bu olacaktı. Ama Beck yatmak istediğim adam değildi." Ellerini saçlarının arasında gezdiriyor. "İkincisi, insanları neden uzaklaştırdığını ya da onlardan uzak durduğunu bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse bilmek isterim çünkü bu seni daha iyi anlamama yardımcı olacak ve nihayetinde benim yanımdayken kendini yok etmeni engellememe yardımcı olacak. Ve son olarak, senden uzun vadeli bir bağlılık istemiyorum, aslında senden ne istediğimi bile bilmiyorum. Ama biliyorum ki, tüm bu endişe ve hayal kırıklığından sonra, eğer seninle tekrar yatarsam, bu beni paramparça."

Ona doğru bir adım atıyorum. Söyleyeceğim şeyi söylemek üzere olduğuma inanamıyorum ama açıkçası bu lanet olası bir gerçek. "Onlardan biri olmadığını biliyorum. Seni asla o kadın grubuna dahil edemem. Sen bundan çok daha iyisin ve ben senin merhametini hak etmiyorum, affını hak etmiyorum ve her şeyden , bana sunacağın hiçbir şeyi hak etmiyorum." İki adım daha attım ve önünde eğildim.

Bana ihtiyatla bakıyor ve ben de elimdeki Crown bardağını geri çarpıyorum. Bunu atlatmak için sıvı cesarete ihtiyacım var.

Crown'un midemde yanışını hissetmek için bir an duruyorum ve uzuvlarıma doğru yol alıyor. Oyalanmak bu oyunun adı. Tekrar ayağa kalkıyorum ve diğer kanepeye geçip oturuyorum. Daha fazla oyalanamayacağımı biliyorum. "Ailem ben on yedi yaşındayken öldürüldü."

Nefes nefese kalıyor ve ağzını kapatıyor. Ona bakamıyorum çünkü üzüntü görmek . "Bunu daha önce kimseye söylemediğimi bilmelisin. En azından istediğim biri değil. Çocuklar biliyor. bariz sebepler. Birlikte bu kadar çok zaman geçirince, bunu yapmamak zor." Derin bir nefes alıyorum. "Eminim aklından geçen şey

On yedi yaşında olmamın, daha büyük olmamın etkisiyle ilgili bir şey. Haklısınız. Yaşımın büyük olması, kendimi özgürleştirmemi ve yedi ay boyunca sisteme girmekten kaçınmamı kolaylaştırdı. Ama bu aynı zamanda on altı yılımı sevgisiz bir evde geçirdiğim anlamına da geliyor. Sürekli kavga ettiler. İşlerine geldiğinde beni görmezden geliyorlardı. Akşam yemeğini dokuzda kendim yapıyordum çünkü açlıktan ölüyordum. Yedide okul yemeği hazırlıyordum ve on ikide market alışverişi yapıyor, sigara içiyor, içki içiyordum ve kimse umursamadığı için başım hiç derde girmiyordu." Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Babamın hızlı bir yumruğu ve daha da ölümcül bir kemeri vardı. Annemin ise kayıtsızlığı vardı."

Ayağa kalktım ve oyuktan biraz daha buz aldım. Kalktığını bile duymadım ama arkamdan gelip kollarını belime doluyor ve ben de kamburlaşıyorum.

"Dokunuşun, sevgi, şefkat ve bağışlama hakkında bildiğim her şeyi yok ediyor. Bana dokunduğunda başka hiçbir şeyin önemi kalmıyor," diye itiraf ediyorum ve o da bana daha sıkı sarılıyor. Elimi onunkinin üstüne koyuyorum. Başını sırtıma yaslıyor ve ben de bardağı bırakıp onun kollarında dönüyorum. "Sana bakınca, bir hazneden çok daha fazlasını istediğimi fark ediyorum. Ona ihtiyacım olduğunu ve onsuz bu kadar uzun süre nasıl yaşadığımı merak ediyorum" diyorum ve o da bana hüznle gülümsüyor.

"Ben her derde deva , Dex. Her ne kadar senin için öyle olmak istesem de Bunu nasıl yapacağımı biliyorum. Senin ruh hali değişimlerinle başa çıkacak kadar güçlü değilim. Bu beni yıkacak."

"Seni asla kırmak istemiyorum." Alnından öperim.

"Korkarım sadece fiziksel olarak değil." Kadın kalçalarını oynatıyor ve adam tekrar kıpırdanıyor.

"Seni tatlı pis kız." Alnından tekrar öpüyorum. "Ama daha bitirmedim." "O zaman bir içkiye ihtiyacım var." O geri çekildi ve ben de Buzdolabını açıyor ve kanepeye geri dönmeden önce doğruca buz kovaasına gidiyor. Bardağına birkaç küp daha koyuyor ve üzerine biraz daha Crown ekliyor.

"Kalbime göre bir kız." Bardağı devirirken ona gülümsüyorum. Bir anıma sırtıyorum. "Geçen gece Crown'a olan aşkın."

"Bu iyi bir içki israfıydı." Koltuktan kalkıp bir şişe su almak için buzdolabına giderken sırtıyorum.

"Hayır, değildi," diyorum ciddiyetle. "Bizi bir araya getirdi, gerçi oldukça berbat bir şekilde." Kanepeye dönerken tekrar yanımdan geçerken gülümsüyor. Kıvrılmasını izliyorum ama nasıl kıvrıldığına pek dikkat etmiyor.

gömleği omzundan kayıyor. Biraz daha ileri gitse tamamen dışarı sarkacaktı. Atlet ve sütyen askısı olmadığını şimdi fark ediyorum. Onun rahatlığı beni gülümsetiyor. Bakmamaya çalışıyorum. Başka bir fikrim var ve bakmak beni ele verecek.

"Öldüklerinde çok kızmıştım. Gittikleri için değil, ama çünkü annemle babamın parası vardı." Nefes nefese kalıyor. "Biliyorum, kulağa fakir bir adamın hikayesi gibi geliyor ama gerçekte tam tersiydi. Kızgındım çünkü onlar

öldüler ve ben evimden atılıp sokaklara ya da ilk üç ay boyunca olduğu gibi her şey emlakta kilitliken arkadaşların kanepelerine atıldım. Vasiyetlerinde mülkün satılacağı özellikle belirtilmişti ve falan filan, bunun kanlı ayrıntılarına ihtiyacınız yok. Ama sokaklarda ve kanepelerde geçirdiğim zaman içinde kokain, crack ve eroini keşfettim. Kendime hep aklımın başımda olduğunu söyledim. İşimi yapabiliyordum, bir işte çalışabiliyordum ama güneş batır batmaz her şey bambaşka bir hal alıyordu." Dikkatle dinliyor. Ona doğru yürüyorum, pencereye doğru. Ayakta duruyorum.

orada bir dakikalığına. "Sekse olan aşkımı da orada keşfettim ve çoğunlukla ailemin tanıdığı ve benim için üzülen zengin kadınlar buldum. Alışkanlığımı beslemek için bana para vermeleri için onları baştan çıkarıyordum."

"Hâlâ reşit değilken mi?"

Bir kahkaha attım. "İronik bir şekilde, parasız ve kalacak sağlam bir yerim yokken, kendimi özgürleştirmeyi başardım ve böylece yasal bir yetişkin oldum. Gerçi biri bu konuyu zorlarsa teknik olarak yasa dışıydı ama kimse zorlamadı. Ailemin mirası serbest kaldığında, boktan bir daire buldum, iki yıllık kirayı peşin ödedim, paramın çoğunu bankaya yatırdım ve kasaya koydum. İşte o zaman on günlük bir alem yaptım. Artık çalışmama gerek kalmadan otuz bin dolardan fazla uyuşturucuyu havaya uçurdum."

Nefes nefese kaldı ve ben de ona baktım. "Yapamam bile... Bırakın bu kadar parayı, daha önce hiç bu kadar parayı bir arada görmemiştim bile..."

Başımı ona doğru eğiyorum, sonra kanepenin arkasına doğru yürüyorum ve eğilip dirseklerimi kanepenin arkasına dayıyorum. "Altı yıl sonrasına kadar o kadar para harcadığımı bile bilmiyordum. Gerçi o zamana kadar harcamalarım yüz binlerce dolara fırlamıştı. Sonra bir avukat beni bulduğunda ailemin ölümünü yeniden yaşamak zorunda kaldım. İlk avukatın ofisinden bu kadar parayla çıktığımda çok heyecanlanmıştım. Gençtim, bilmiyordum ve kesinlikle umurumda değildi. Çalışmadan yaşayabilecek kadar param vardı. İstedğim zaman davul çalabiliyordum.

Bir turşu kovasıyla sokakta panhandle, fark etmez, hepsini yapabiliyordim. Yenilmezdim. Sonra her şey çözülmeye başladı. Tam bir karmaşa içindeydim. Parama, harcamalarım ve bedenime dikkat etmeyi bıraktım. Tutuklandım. Hapiste üç gün geçirdim ve yıllar sonra ilk kez ayık bir şekilde eve döndüğümde bir avukattan gelen bir mektup buldum. Mektupta temel olarak ailem tarafından kurulan bir güvenin süresini doldurduğum belirtiliyordu."

"Daha fazla para mı?"

Başımı salladım. "Bunu talep etmem gerektiğini biliyordum ama ayık olduğum için bunu talep etmem ve temizlenmem gerektiğini biliyordum. Avukattan bir randevu aldım ve ardından Kaliforniya'daki Betty Ford'u arayarak aynı gün için bir giriş randevusu aldım. Avukatın ofisine girdim ve ona parayı bana ulaştırması için gereken tüm bilgileri verdim ve oradan çıkıp Betty Ford'a gittim." Elimin hedefini takip etmesine engel olamıyorum. Gömleğinin kolundan aşağı kaymasına izin vererek buna neden oldu. Elimi omzundan aşağı kaydurdum ve yavaşça göğsünü avuçladım. Meme ucunu parmağımın arasında yuvarlıyorum ve o inliyor.

"Dex," diye nefes alıyor.

"Üzgünüm prenses, dayanamadım." Elimi yavaşça çekiyorum ve o titriyor ama geri çekilmemi durduruyor. Aslında, yaptığım şeye devam etmem için bir davet olarak elimi tekrar aşağı çekiyor. Bunu reddetmeyeceğim. Elimde değil. Piercingli meme uçlarının parmaklarımın altındaki hissini seviyorum.

Hissetmeyi seviyorum

Sıcak eti dokunuşumla yuvarlanıyor ve sertleşiyor.

"Rehabilitasyondan sonra ne oldu?" diyor boğuk bir sesle.

"Üniversiteye kaydoldum. Kyle, Calvin ve Eric'le tanıştım. Sonunda Talon'u bulduk ve 69 Bottles doğdu."

Dokunmaya devam ettiğimde sıcak ve hızlı bir nefes veriyor. Diğer elimi diğer tarafa kaydırıyorum. Her iki göğsünü de avuçlarımın içine alıp meme uçlarını parmaklıyorum. Kıvranıyor ve titriyor. Bacakları ihtiyaçtan seğirmeye başlıyor.

O bir şey söylemiyor ama ben yavaş oynuyorum. Yavaş yavaş mavi toplar oluşturmama rağmen konuşmaya devam etmek istiyorum ama bu bana neyi hak ettiğimi hatırlatıyor. Ben onu hak etmiyorum. O çok mükemmel. Çok saf. Gerçek bir prenses.

Sessizliğimde, boşluğu doldurma ihtiyacı hissediyor, sanırım ona karşı bu kadar açık olduğum için. "Tecavüze uğradım," diyor ve ben donup kalıyorum.

chapter
38
raine

Kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan döküldü. Onun Hikâyesinin ifşa edilmesi ve fotoğrafın çekilmesi, ağzımdan kaçırmak için ihtiyacım olan küçük özgüven desteğini verdi. Beklemediğim şey onun tepkisiydi. "Dex, misin?" Yumuşakça söyledim. Üzerimde donup kaldığında, meme uçlarımı oldukça iyi kavramıştı ve bırakmadı. Rahatsız edici değil ama acıtmaya başladı. Yavaşça meme uçlarımı bırakıyor ve ellerini geri çekiyor.

Hayır, , hayır. "Bu... bu yüzden sana söylemek istemedim," diyorum ayağa kalkıp buzdolabının yanındaki tezgâha yaslanırken.

"Ne oldu?" diye soruyor, o kadar kısık bir sesle ki zar zor duyabiliyorum.

"Bunu duymak istediğinden emin değilim. Bu gece değil, sen bu kadar... açıktayken değil," diyorum.

"Tatlı kızım," gözleri benimkilerle buluşuyor, "şimdi bana söylemenin tam zamanı." Gözleri yumuşak ama ciddi.

"Gerçekten tipik."

"Tecavüzle ilgili hiçbir şey tipik değildir Raine, tekrar dene" diye homurdanır.

"Bir grup arkadaşımın bir partideydim. Daha on sekizimdeydim, saftım. Partideki herkes gibi ben de içiyordum. Dans ediyor ve iyi vakit geçiriyordum. arkadaşlarımla vakit geçiriyordum. Bir ara bir adamın dikkatini çektim. Sarhoştum, muhtemelen hayatımda ilk kez onunla flört ediyordum. Kız arkadaşlarımla kışkırtıcı bir şekilde dans ediyorum, bilirsin işte." Omuz silkiyorum ama hiç eğlenmiyor ve ben de onu suçlamıyorum. "Bir şekilde, nasıl olduğunu hatırlamıyorum, caddenin karşısında, parkta yürürken bulduk kendimizi. geldi, bana saldırdı. Taşaklarına bir diz atmayı başardım ve kaçtım." Geçen hafta taşaklarına yediğimiz diz darbesini hatırlayınca irkilmesini izliyorum ama hikâye kendiliğinden ortaya çıkıyor. Dex'i, odayı ya da o geceden başka bir şeyi gerçekten görmüyorum.

"Sen sonra ne oldu?" diye soruyor usulca. Onu terk ettiğimi anlayabiliyor.

"Bana yetişti. Beni dirseğimden öyle sert yakaladı ki bir basınç noktasını harekete geçirdi." Ona göstermek için dirseğimi tuttum ve Gözlerinde farkındalık parlıyor. "Tutuşunun acısıyla dizlerimin üzerine ve bana bir şeyle vurdu, ne olduğunu bilmiyorum ama tam kafamın yan tarafındaydı." Elim içgüdüsel olarak saçlarıma gidiyor ve başımdaki üç yaralarım var. "Ondan sonra ne olduğunu pek hatırlamıyorum." Hiçbir şey söylemiyor. Sadece bana bakıyor.

"Hastanede kafa travması, kırık bir bacak, iki yırtığı düzeltmek için ameliyat olmak zorunda kaldığım yaklaşık dört hafta geçirdim..." Konuşmayı kesiyorum. Son kısım hakkında asla konuşmam.

"Başka?" diyor şaşkınlıkla.

Başımı sallıyorum. Ayağa kalkıyor ve bana doğru yürüyor. Tüm vücudum titremeye başlıyor ve gözlerim doluyor. Bir an için yürüyüp gideceğini, yanımdan geçip kapıdan çıkacağını düşünüyorum ama öyle olmuyor. O gelip durdu. "Anlat bana," diye yalvarıyor.

"Söyleyemem."

"Lütfen?" diye fısıldıyor.

Başımı göğsüne bastırarak ona doğru eğildim. Nazikçe elini saçlarıma götürüp okşuyor ve beni rahatlatıyor. "Seçme şansım yoktu. Zaten bunu başaramazdım çünkü çok fazla faktör söz konusuydu. İç hasarı tamir edebilmeleri için kürtaj yaptır..." İçimden akan hıçkırıkları kontrol edemiyorum.

Çenemi yukarı kaldırmaya çalışarak "Şşşt. Her şey yolunda," diyor. Birkaç dokunuştan sonra pes ediyorum ve gözyaşlarımla ıslanmış gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Sen yanlış bir şey yapmadın,"

Bana usulca söyledi. "Ve sana aksini söyleyen herkes aptaldır." Eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor ve gözyaşlarımı siliyor, sonra diğer yanağıma geçip aynı işlemi tekrarlıyor. "Bu değişmez." Ellerini hissediyorum vücudumdan aşağı ve gömleğimin altından yukarı kayıyor. Elleri tenime değdiğinde ürperiyorum ve tüm sinirlerim , arzu bir kez artıyor. "Bu senin hakkında hissettiklerimle ilgili hiçbir şeyi değiştirmmez." Parmakları meme ucuma değdiği anda dudakları dudaklarıma yapışıyor, beni ağzımı açmaya zorluyor ve diliyle iniltimi alıyor. Öpücük uzun sürmüyor. "Eğer bir varsa, şu anda hissettiklerimi bin kat daha güçlü kılıyor. İkimizin de yaraları var. Birlikte yaşamamız gereken yaralar."

Beni tekrar öpüyor, bu sefer tutku neredeyse dayanabileceğimden daha fazla. Tişörtümün alt kısmını çekiyorum ve öpüşmeyi sadece tişörtümden kurtulup yere atmama yetecek kadar kesiyor. O da tişörtünü çıkarıyor

Ben de. "Bana durmamı söylersen dururum. Eğer gitmemi söylersen, giderim." Alnıma nazik bir öpücük konduruyor. "Bana kalmamı söylerseniz kalırım. I Bunu bana söylediklerinden ya da benim sana söylediklerimden dolayı suçluluk duyduğum için yapmıyorum. Bunu yapıyorum çünkü senin içinde olmak zorundayım. Bunu kaldıramam. artık."

"Durma," diye nefes alıyorum ve elleri yanaklarımı kavrayacak şekilde yukarı kalkıyor ve dudakları bir kez daha benimkilere değiyor. Ellerimi göğsüne koyuyorum.

Parmaklarım meme uçlarından aşağıya, karın kaslarından kot pantolonunun düğmesine kadar iniyor. Dili benimkine doğru kayıyor ve ben de benimkini onunkine doğru kaydırıyorum.

Onu içine çekiyor, Dex'e özgü tadın tadını çıkarıyor.

Fermuarını indirirken başım dönmeye başladı. Başparmaklarımı boxer'ının altına sokarak aşağı itiyorum, sikini serbest bırakıyorum ve hızla ellerime alıyorum. Nefesi kesiliyor ve ağzımın içine doğru iniyor. Başım dönüyor ve nefesimi tutmaya çalışarak geri çekiliyorum, ama o omuzlarımdan tutup beni yatağa doğru yönlendiriyor.

Dizlerimi ona dayadığımda beni nazikçe kenara itiyor. "Kımıldama," diyor usulca ve ben de itaat ediyorum, o kot çıkarıp cebine girerken sabırla bekliyorum. "Ben... Ben bunu kullanmak istemiyorum," cebinden bir prezervatif çıkarırken aceleyle söylüyor. "Ama önce test yaptırmayı sana borçluyum." Gözlerimin içine bakıyor; paniğimi gizlemeye çalışıyorum. "Düzenli olarak test yaptırıyorum. Turdan hemen önce test yaptırdım ama..." Başımı sallıyorum.

"Test yaptıırırsan memnun olurum. O zaman prezervatiflerden kurtulabilirsin."

"önce hiç giymemiştım." Şaşkınlığımı gizleyemiyorum. "Başka şeylerden daha çok korkuyordum... Siktir, bu konuşmayı gerçekten yapmalı mıyız?"

Yüzündeki telaşlı ifadeye gülümsüyorum. "Muhtemelen hayır, ama bende RİA var. Oldukça etkili." Sonra gülümsüyor. "Gerçekten hazır olana kadar bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğim." Anlayışla başını sallıyor ve prezervatifi yatağın üzerine atıyor. "Buraya gel," diyorum ona, bana tekrar dokunmasını umutsuzca istiyorum.

Dizlerinin üzerinde bana doğru geliyor, ben de yanaklarını okşayıp onu öpüyorum.

Çenem boyunca, boynumdan aşağı, omzum boyunca öpmeye başlamadan önce orada oyalanmıyor, giderken kanatlarımla noktalarını öpüyor. Yalıyor, ısırıyor ve göğsümden aşağı öpüyor, ona çaresizce ihtiyaç duyduğum tek yerden kaçınıyor. Hayal kırıklığı içinde inliyorum ve o da Cheshire kedisi gibi gülümsüyor. "Ne istiyorsun prenses?"

Ağrıyan göğüslerimi ellerimle kavıyorum ve taşan kabarıklık karşısında yüzünün aydınlanmasını ve bir meme ucunu nazikçe ağzına almasını izliyorum. Hayatı buna bağlıymış gibi yalıyor, fiskeliyor ve emiyor. Diğer eli diğer meme ucuyla oynamak için yukarı çıkıyor ve ben inliyorum.

Diğer meme ucuma doğru kabarıklığı öpüyor ve onu ağzına alarak beni kızdırıyor. "Bana işkence ediyorsun," fısıldıyorum ve meme ucumu ısırırken gülümsüyor. Yelleniyorum ve gülmeye başlıyorum. Yatağa geri düşüyorum.

"İşte bu çok güzel bir manzara," diyor bacaklarımı kendi bacaklarının üzerine kaldırırken.

Omuzlarımda ve dirseklerimin dengemi sağlayamadan dili cinsel organıma değiyor.

"Ahh, lanet olsun," diye inliyorum ve elimi saçlarına koyuyorum, onu kendime çekiyorum, amımı yüzüne sürüyorum ve o durmuyor. Yalıyor, daireler çiziyor, emiyor ve sonra bir parmağını içime kaydırıldığını hissediyorum. Beni başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde aydınlatan noktayı çabucak buluyor ve bacaklarım titremeye başlıyor.

Ağzı geri çekiliyor ama parmağı durmuyor. Bir tane daha içeri kaydırıyor ve parmaklarını becermeye başlıyorum. "Amacım seni geçen seferki gibi mümkün olduğunca çok kez boşaltmak," diye nefes alıyor. Sıcak nefesi seksimi okşuyor; klitorisim ezici bir his yumağı.

"Lütfen," diye sızlanıyorum ve ağzı bir saniye içinde tekrar üzerimde. Klitorisimi yalamayı ve emmeyi bırakmıyor. Ara sıra dişleri sert yumrumu sıyrıyor ve ben kıvranıyorum. Orgazmım oluşuyor, yüzeyin hemen altında kaynıyor. "Siktir. Dex..." Orgazmım beni ele geçirirken neredeyse çığlık atıyorum. Umutsuzca istediği serbest bırakma ile vücudum titriyor. Sıcak sıvı akışı

Parmaklarının arasından kayıyor ve amıma doğru inliyor. Hareketlerini yavaşlatarak orgazmımın geri kalanını atlatmama izin veriyor.

Sonunda sakinleştiğimde geri çekiliyor. Dudakları ıslak, sularıyla parlıyor ve bir şekilde ayağa kalkacak gücü buluyorum; ben bunu yaparken parmaklarını çıkarıyor. Dudaklarını yalıyorum, onun ve benim tadımız birleşip cidden ateşli bir afrodizyak haline geliyor. Kontrolünü kaybetmeye başlayan ilk kişi o oluyor. "Al beni," diye fısıldıyorum dudaklarına ve onu bir kez daha öpüyorum. Yatağa doğru kayıyorum ve uzanıyorum, kendimi onun için açıyorum. Elim prezervatifin üzerine düşüyor.

Buraya attım ve dişlerimin arasına aldım, folyoyu yırttım ve ihtiyacı olan bariyeri çıkardım. "Buraya gel." Ona kendi emrimi veriyorum ve o da bana itaat ediyor. Hafifçe doğrulup prezervatifi hizalıyorum ve olabildiğince hızlı bir şekilde shaftından aşağı yuvarlıyorum.

Ona bakıyorum. Endişeliydi.

"Durma. Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var." Aletinin başını alıp cinsel organımın dikişı boyunca gezdiriyorum ve o da inliyor. Gülümsüyorum, tatmin oluyorum ve tekrar uzanıyorum. "Bana karşı nazik ol koca oğlan, beni ikiye ayıracaksın." Ona göz kırpıyorum ve o da hareketleniyor ve gözlerindeki şehvet geri geliyor.

Büyük bir engel aşıldı, şimdi sırada bir sonraki var.

Amı çok ıslak, kavurucu sıcak. Yavaşça içine kaymak için toplayabildiğim tüm iradeyi kullanıyorum. Beck'in ona çarptığı anı hatırlıyorum; odada her şeyin değiştiği andı. Sanki ortadan kaybolmuş gibiydi ve şimdi bildiklerimi öğrenince, onu harekete geçiren şeyin bu olup merak ediyorum. "Bana bir şey söyler misin lütfen?" diye sordum.

"Ne olursa," diyor.

"Pazar... ne zaman-" Soruyu soramıyorum bile. "Beni tetikledi," diyor usulca.

Kalbim karnıma batıyor. "Özür dilerim, o... biz..." Parmağı dudaklarıma geliyor ve beni susturuyor.

"Sonra görüşürüz."

Başımı sallıyorum, anlıyorum, erteleme ve dikkat dağıtma için minnettarım. Yapmak istediğim son şey onun içine gömülmeden önce boşalmak. Muhtemelen en iyi konu bu olmasa da bilmem gerekiyordu.

İçine yumuşakça itiyorum ve o inliyor. Hızıma verdiği tepkiden memnun, biraz daha itiyorum ve biraz daha. "Siktir, çok sıkısın," diye mırıldanıyorum. Tutarlı cümleler kurma yeteneğim kayboldu. Aletim şimdi süvarilere liderlik ediyor. O çaresiz, ben ise aklımı kaçırmak üzereyim. "Harika hissediyorsun." Onu tanıdığımdan beri muhtemelen ilk kez kızardığını fark ediyorum. Eğilip dudaklarımı dudaklarına yerleştiriyorum ve o da kollarını boynuma doluyor. Ayaklarının belime dolandığını hissediyorum. Şimdi beni içine doğru ittiğini, bana rehberlik ettiğini ve biraz daha hızlı hareket ettiğimi fark ediyorum.

Küçük sıkı kasları aletimi bir mengene gibi kavırıyor. onu tutuyor, geri çekilmeme ve hırlamama neden oluyor. "Çok. Lanet. Sıkı," diye homurdanıyorum onun içinde dibe vururken. Beni bu kadar içine almasından etkilendim. Kıvranıyor, kalçalarını bana doğru itiyor ve geri çekiliyor, beni hareket etmeye teşvik ediyor. Ben de yapıyorum. Yavaşça çekiyorum, neredeyse düşecek kadar.

"Ahh." Gözlerinin başının içinde yuvarlanışını izliyorum ve bir meme ucunu bulup ağzıma alana kadar boynundan aşağıya doğru öpüyorum. Göğüsleri daha mükemmel . Onları avuçladığında ve ellerinden taştıklarında, o anda neredeyse çözülüyordum. Dilim meme ucuna değdiğinde inliyor ve kalçalarını benimkilere doğru itmeye başlıyor. "Daha hızlı.

Lütfen," diye yalvarıyor. "Bu... Gah," diye haykırıyor. Çok iyi hissettiriyor."

Göğsüne karşı gülümsüyorum ve hareket etmeye başlıyorum. Dizlerimin üzerinde doğrulana kadar iki elimle kendimi bir anlığına sabitliyorum. Aşağıya bakıyorum ve sikimin onun parıldayan ıslak, güzel amcığının içinde kayboluşunu izliyorum ve homurdanıyorum. Kahretsin, çok yaklaştım. Çok yakında. Bacaklarını kavriyorum ve dizlerini kollarıma bağlayıp kıcını yukarı iterken hafifçe eğiliyorum. Açı onu inanılmaz derecede daraltıyor ve ben de öne doğru eğilerek onu kıvırıyorum. Duvarları inanılmaz derecede sıkılaşıırken "Siktir," haykırıyor. Bir sıvı akıntısı var, sikimi ateşe veriyor. Onu boşaltmalıyım, onsuz yapamam. Ben öğütmek benim kalçalarını onunkilere sokuyorum. Bacakları titremeye başlıyor; taşaklarım geriliyor ve orgazmımı doğrudan shaftıma gönderiyor. "Geliyorum," diye inliyor ve ben ona daha sert ve biraz daha hızlı kayıyorum, onu sınırın ötesine itiyorum ve sertçe kenetleniyor. Dilimle gerçekleştirdiğim görkemli orgazm, o orgazm olurken tekrarlanıyor.

Sikimin her tarafına fişkırıyor.

"Siktir!" Kendi orgazmım içimden akarken haykırıyorum.

Nefes alış verişinin normale dönmesini dinlerken alnımı onunkine yaslıyorum. Buz mavisi gözleri kapalı ve umutsuzca onlara bakmak istiyorum. Burnumu onunkine yaklaştırıyorum ve o gülümsüyor. Burnunun ucunu öpüyorum ve sonra yavaşça kendimi çıkarıyorum. Hâlâ yarı sertim. Nasıl olmaz ki?

Tanrım, o mükemmel. Ben çekerken inliyor ve ben gülümsüyorum. Onunla dalga geçerek tekrar içeri itiyorum ve sırtı kavisleniyor. Tekrar ateşleniyor ve ben onun artan arzusunu tatmin etmek istiyorum. "Yeni bir prezervatife ihtiyacım var," diyorum usulca. Başını sallıyor ve yavaşça içinden çıkarken onu biraz daha kızdırıyorum.

Ayağa kalktım, prezervatifi çıkardım, bağladım ve çöpe attım. Temizlenmek için banyoya gidiyorum ve geri döndüğümde yatakta uzanmış beni izliyor. Cebimden bir prezervatif çıkardım. Sonuncusunu. Komodinin üzerine atıyorum ve yatağa tırmanıyorum.

Bitkin bir halde yatağa uzandım. Nefes alışımı normale döndürmeye çalışıyorum. Bildiğim bir sonraki şey, elini karnımın üzerinde kaydırarak beni şaşırttığı. İrkiliyorum ama o durmuyor. Sonra bacağına benimkinin üzerine koydu. Başını omzuma yaslıyor. O beni ona doğru tutuyor. "Ne yapıyorsun?" Ona soruyorum.

Bana bakıyor, gergin ve bunu dokunuşundan hissedebiliyorum. hafifçe titriyor. "Sarılmak," diyor tereddütle, yüzündeki endişeli ifade beni endişelendiriyor. Geri çekilmeye başlıyor ve ben boştaki kolumla elini durduruyorum.

"Kal," diyorum gülümseyerek.

Başını sallıyor ve gözlerini benden kaçırıyor. Alnına hafifçe bir öpücük konduruyorum ve beni biraz daha sıkıyor. "Daha önce hiç sarılmamıştın."

"Hayır."

Gülümsemesini göğsümde hissedebiliyorum. Karnımdaki eli dövmelemin izini sürmeye başlıyor ve ben ürperiyorum. Başının altındaki elimi sırtına dayayıp onu kendime çekiyorum ve o da bana sokuluyor. "Çok fazla Dövmeler," diye mırıldanıyor ve parmakları iz sürmeye devam ediyor. "Bu ne?"

Hangisini işaret görmek için başımı kaldırıyorum. Kıkırdıyorum. "Bu yaklaşık üç yıl önce aptalca bir sarhoşluk anı olurdu. Bir yılan olması gerekiyordu ama daha çok eğri büğrü bir çizgi gibi oldu." Gülüyorum. "Üstünü kapatmaya çalışıyorum." Elim sırtında gezdiriyorum. "Peki ya Bu mu?"

Tekrar gülümsüyor. "Bu yaklaşık seksen saatlik saf işkence demek." "Tahmin edebiliyorum. Bu muhteşem."

"Bitmemiş," diyor üzüntüyle. "Sadece siyah çizgiler ve minik çiçeklerle kalması gerekmiyordu. En azından başladığımda niyetim değildi. Sadece param bitti." Anlayarak başımı sallıyorum.

"Neden?"

"Uçup gidebilmek için kanatlar istedim. Böylece uçup gidebilecek ve o gece olan her şeyi unutabilecektim. Böylece sonraki bir yıl boyunca yaşadığım olayları unutabilecektim. İçindeki çiçekler Kanatlar başlangıçta çirkin olmak için başladı, aslında çirkin olmadan. Bakarsanız, çiçekler kalçamda basitlikten gerçekçiliğe doğru yol alıyor. Acıyla teselli buldum. "

"Bunu çok iyi anlıyorum," diyorum kadar yumuşak bir sesle ki beni duyduğundan emin değilim.

"Kaliforniya'ya taşındıktan sonra . Gerçekten zor bir geçirmiştin. Oradan oraya dolaşıyor, kalıcı olarak evim diyebileceğim bir yer bulmaya çalışıyordum. Bir hevesle Kaliforniya'ya taşındım. Oraya taşınırsam olanları unutabileceğimi düşündüm. Hayatıma devam edebilirdim. Nihayet yaklaşık bir yıl sonra Bold'da bir iş bulmayı başardım. Ön büro resepsiyonisti olarak başladım. Kelimenin tam anlamıyla bütün gün telefonları ve insanları yönlendiriyordum. Telefonlar

Her zaman çok meşguldüm ve ofise sürekli insanlar girip çıkıyordu, tek zamanım buydu." Tekrar karın kaslarımı yoklamaya başlıyor ve gıdıklandığım için irkiliyorum ve ben sakinleşene kadar bir anlığına duruyor. Hikâyesini bölmek istemiyorum.

"Üç ay içinde kendimi defalarca kanıtlamıştım. Ofiste yardım edecek zamanım olmamasına rağmen her zaman bir yolunu bulmayı başardım. Harika bir çoklu görev uzmanı olduğumu kısa sürede öğrendiler ve beni ofisin içine taşıdılar. İlk başlarda yaklaşık otuz farklı personele sekreterlik yapıyordum. Kulağa çok gibi geliyor ama önemsiz bir işti.

Müşterileri toplantılara sokup çıkarmak, telefonlara ve mesajlara bakmak, eşyaların kopyalarını çıkarmak gibi işler. Sadece bir ayımı aldı ve beni birkaç kat yukarı taşıdılar. Personel sayımı on beşe düşürdüler ve iş yükümü artırdılar. Orada yaklaşık sekiz ay kadar kaldım ama beni o pozisyona geçirdiklerinde nihayet sosyal haklara, önemli bir maaş zammına ve bir tür imza ikramiyesine sahip oldum. İşte o zaman başladım

Dövme." Sormaması için dua ettiğim dövmenin üzerinden geçip duruyor.

"Bu ne?" Bana sormamasını umduğum soruyu sormak için hikâyesine ara . anlamak için kafamı kaldırmama gerek yok. Derisi hâlâ hassas. "Daha yeni mi? Hâlâ iyileşiyormuş gibi hissediyorum."

"Öyle," diyorum usulca, ama nedense ona söylemeden edemeyeceğimi biliyorum. Sırtına dokunuyorum. "Benim için otur." Oturuyor ve yüzümde acı dolu bir ifade olduğunu biliyorum ama her şeyi açıkladığım gibi görmesi gerekiyor. "Bu bir hatırlatma parçası. Her çuvalladığımda bütüne bir parça ekleniyor." Sağ kolumu kaldırıyorum. Üzerinde yatmadığı kolumu ve ondan uzaklaşıyorum ki ona doğru yuvarlanışımı izleyebilsin.

"Nasıl sıçayım?"

"Her nüksettiğimde ya da nüksetmek üzere olduğumda." Ona doğru yuvarlanmaya başlıyorum ve nefesi kesiliyor. Eklenen her blok, parçaları ayıran beyaz çizgilerle tanımlanıyor, zamanın uzunluğu ise zaman içinde renklerin hafifçe solmasıyla belirleniyor.

"Siyah dışında herhangi bir renkle boyanmış olanlar gerçekten nüksedenler. Sonuncusunun kırmızı olduğunu fark edeceksiniz."

chapter
40
raine

Sırtına hiçbir zaman iyi bakamadım, genellikle dikkatim başka şeylere dağılıyordu. Orada bir şey olduğunu fark ettim ama tam olarak odaklanamadım, ama yuvarlanmasını izlerken onu görebiliyorum, sırtındaki bütünü oluşturan yüzlerce küçük parçayı. Sözleri karşısında nefesim kesildi. "Ne zaman?"

Gözlerini sımsıkı kapatışını izliyorum. "Phoenix," diye nefes alıyor.

"Hikâye." Kendimi durduramadan ağzımdan kaçmasına izin verdim. Sertleşti. "Yani doğru muydu?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Ama o günün ertesinde olanlardan hiç yok." Yavaşça dönmeye devam ediyor ve sonunda resmin tamamını görebiliyorum.

"Bu bir ejderha," diyorum ve o da başını sallıyor. Kanatlardan biri, üstteki tamamlanmış ya da sol omzunun etrafını sardığı için tamamlanmış gibi görünüyor. Ejderhanın yüzü diğer tarafında, arkadan görünse de esas olarak kolunun altında. "Ne zaman başladın?"

"Annemle babamın ölümünden bir gün sonra. Kafasıyla başladım. Sonra para gelince, yüz gün baygın kaldığım için cesedin büyük bir kısmını haklı buldum. Sonra umursamayacak kadar yanmıştım, bu yüzden rehabilitasyondan çıktıktan sonra kanatlardan başladım. Bir şeylerin üzerinde olduğum günlerin çoğunun muhasebesini yaptım."

Dövmeye bakıyorum. Görüntü vücuttan uzaklaştıkça, parçalar koyulaşıyor.

"Parçaya ne kadar renk gireceğini ne kadar kötü olduğuna göre değerlendirdim. Gerçekten kullanıp kullanmadığıma, ne kullandığıma ve ne kadar . Her renk farklı bir şeyi temsil ediyor."

Kırmızı olanı gösteriyorum.

"Kırmızı mı?" "Kokain."

"Portakal mı?"

"Crack."

"Sarı mı?"

"Eroin."

"Yeşil mi?"

Cevap vermeden önce bana 'tahmin et' der gibi bir bakış attı, "Pot."

"Mavi mi?"

"Meth." Çok fazla mavi olmadığını fark ettim. "Mor mu?" Nefes alıyorum.

"Başka herhangi bir şey veya her şey ya da bazı ilaçların kombinasyonu" Eser boyunca muhtemelen diğer renklerden daha fazla mor var.

"Rehabilitasyona girdikten sonra, günaha girdiğimde ya da gerçekten yaptığım, kendimi mürekkeplenmenin acısına sokmanın kaşıntıyı gidermeye yardımcı olacağını fark ettim. Bu yüzden her zaman mümkün olan en kısa sürede mürekkep yaptırmaya çalıştım. Phoenix'te bu, hikayenin ortaya çıktığı gün oldu." İç çekiyor. "Gördüğünüz gibi, her türlü berbat durumdayım."

Elimi sırtında gezdiriyorum. "Hepimizin yaraları var," diye fısıldıyorum ve o onun yanına dönüyor. Ona bakıyorum. Gözyaşlarımla savaşıyorum. "Başıma gelenlerden sonra ailem beni evlatlıktan reddetti."

"Sam Hill'de neden böyle bir şey yapsınlar ki?"

Ellerimi karnıma sarıp bir rahatlık arıyorum. "Çünkü koşullar ne olursa olsun, nedenler ne olursa olsun, onların katı Katolik inançları doğrudur. Artık bakire değildim.

ve ameliyat olmam gerektiği için kürtaj yaptırmıştım. Hayatım tehlikedeydi ama bu onlar için önemli değildi. Benim kürtaj yaptırmamdansa kendi kanlarından olan kızlarını kaybetmeyi ve bu süreçte her ikisinin de hayatını almayı tercih ederlerdi." Sözlerimi bitirdiğimde gözyaşlarım yüzümden aşağı süzülüyordu.

"Onları asla affetmedim ve on yıldan uzun bir süredir onlarla konuşmadım. Aslında, bana kalırsa, benim bir ailem yok."

Dex oturuyor ve parmağıyla çenemi kaldırıyor. "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum.

bakın, buradaki insanlara, birlikte çalıştığınız insanlara, arkadaşlarınıza bakın." Gülümsüyorum.

"Haklısın ve bu yüzden çok daha iyi bir insanım," diyorum ona ve gözyaşlarımı siliyor, sonra dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Sinirlerimi ve ona olan arzumu bir kez daha ateşliyor. Dudakları yumuşak ve şefkatli.

Başım dönüyor. Yüzünü ellerimin arasına alıp onu doğru tutuyorum, dengemi sağlamaya çalışıyorum çünkü düşeceğim.

Onu geri itiyorum, o arkasına yaslanırken dudaklarımız dans devam ediyor ve ben onun üstüne kayıyorum. Üstüne oturuyorum. Amım büyüyen ereksiyonu boyunca fırçalarken ağızma doğru inliyor. Bu his beni çok etkiliyor ve nefesim kesilerek öpüşmemizden geri çekiliyorum. "Teşekkür ederim," diyorum ve onu bir kez daha nazikçe öpüyorum.

"Ne için?"

"Beni içeri al" dedim.

"Sana söylememiş olabileceğimi sanmıyorum. İstesem de istemesem de bana gerçeği söyleten bir tarzın var. Ama aynı şey senin için de söylenebilir."

"Sana söylemek zorundaydım. Bu benim kim olduğumun büyük bir parçası, Dex. Tecavüze uğradığım gerçeğinden rahatsız olan o kadar çok erkekle tanıştım ki, bu konuda bir yere varmadan önce senin de bilmeni istedim. Ben de sana bazı şeyleri anlatmadan edemem. Bu gece sana en yakınımıdaki bazı insanlara bile söylemediğim şeyleri söyledim. Dürüst olmak gerekirse, Cami'yi bir kenara bırakırsak.

en az senin kadar biliyor."

"Cami? Patronun mu?" Kaşını kaldırıyor.

"Uzun lafın kısısı, iş yerinde bir müşteri tarafından tetiklendim."

Sanki sözlerime hırlıyormuş gibi göğsünün gümbürdediğini hissediyorum. "Bu... Tanrım, bu doğru çıkmadı," diye mırıldanıyorum. "Dirsek . Ama o sefer çok daha kötü, çok daha hızlı ve gördüğünden çok daha büyük bir güçle tepki verdim. Dürüst olmak gerekirse ilk kez tetiklenmişim, beklenmedik bir şeydi. Daha önce hiç kimse dirseğimi onun yaptığı gibi tutmamıştı ve tek yapmaya çalıştığı beni bir şeye çarpmaktan alıkoymaktı ve ben aşırı tepki verdim. Aslında ona vurdum, tam gözüne. Kariyerim için neredeyse yıkıcı bir olaydı."

Yaltaklanmasını izliyorum. "Beni taşaklarımdan mıhladın."

Ona sırtıyorum. "Bunun yarısı dirseğimi tuttuğun içindi, yarısı da sana çok kızdığım içindi."

Dex gülüyor. "Birine vurduğunu göremiyorum."

Ona şakacı bir kaş çatıyorum. "Bilmenizi isterim ki bayım, ben kendimi savunma eğitimi aldım ve diğer kadınları da eğitiyorum." Ona kendini beğenmiş bir şekilde 'işte böyle' der gibi başımı sallıyorum.

Elini kaldırıp bir parmağını yanağımda gezdiriyor. "Güzel." Gülümsüyor ve ben kalçalarımı oynatıyorum, o inlerken bu konuşmayı etkili bir şekilde sonlandırıyorum. "Sen benim ölümüm olacaksın."

Sırıtırıyorum ve eğilip bir meme ucunu yalıyorum ve gagasını ısıtırıyorum. Sırtını kamburlaştırıyor, neredeyse beni üzerinden savuracak ama o inlerken ben sabit duruyorum. Kalçalarımı onun seğiren ereksiyonuna doğru savururken, "Acı ve zevk senin için önemli bir düğme gibi görünüyor," diyorum.

"Sen sadist misin prenses?"

Başımı diğer meme ucuna doğru indirirken ona hınzırca bir bakış atıyorum. "Belki." Sertleşiyor, başka bir ısırık için kendini , ama onun yerine meme ucunun düz diskini yalıyorum. Eli saçıma giriyor, onu yumrukluyor ve yukarı doğru çekiyor. Ben de onun gibi nefes nefese ve titreyerek kalkıp uzaklaşıyorum. Kalçalarımı istemsizce oynatıyorum ve gözleri doluyor.

"Görünüşe göre bir tek ben değilim." Hızla eğiliyor, dizlerini bükerken ağzımı kendi ağzıyla, bedenimi de bacaklarıyla kavıyor. Dudaklarımı serbest bırakıyor ve siki seksime doğru seğiriyor. Ellerimi omuzlarına koyup kendimi sabitlediğim ama tırnaklarımın birazcık batmasına izin veriyorum ve saçlarımdaki eli daha da sıkılıyor. Seksimden sıcak bir sıvı sızıyor ve inliyorum. Kendimi kaldırıyorum, siki başını buluyorum ve kaderin bir cilvesiyle Tam doğru anda seğiriyor ve onu mükemmel bir şekilde hizalanmış hissedebiliyorum. O beni durdurmadan tırnaklarımı biraz daha sert geçiriyorum ve hızla üzerine kayıyorum.

"Yüce ," diye , geri çekiliyor ve kalçalarını yukarı kaldırıp içime sokuyor. "Siktir, ... çok iyi. Çok iyi." Eli saçlarımda gevşiyor ve çekiştirme hissini özlüyorum, ama bu bana bir şans veriyor Ona biraz daha işkence ediyorum. Kalçalarına doğru tırnaklarımı göğsünde gezdiriyorum.

Elleri yukarı kalkıp göğüslerimi kavıyor, parmakları hızla sertleşen meme uçlarımı buluyor ve onları parmaklarının arasında sıkıca yuvarlıyor. İnliyorum.

Bu bir irade savaşına, acı ve zevke dönüşüyor. İkimizin de bir şeylerden, vermekten ve almaktan zevk aldığımızı fark etmek, belki de, sadece belki de, bunca zaman sonra nihayet ihtiyaçlarımı anlayacak birini bulduğumu görmemi sağlıyor.

Ellerimi tekrar yukarı kaldırıp göğsünde gezdirmeye çalışıyorum ama bileklerimden tutup hızla başının üzerine çekiyor, böylece bedenim onun için üzerine düşüyor ve bana çarpıyor ve gözlerimin arkasından kıvılcımlar fişkırıyor. "Sakin ol," diye bağıriyorum.

Çene çizgimi öpüyor. "Özür dilerim," diyor ve ben de onu öpüyorum. Ben daha ne olduğunu anlayamadan, içimden çıkarken beni ters çevirmeyi başarıyor. Kaybettiğim için sızlanıyorum. "Prezervatife ihtiyacım var."

Bacaklarımı hızla onun etrafına sararak onu hapsediyorum. "Lütfen" diyorum, topuklarımı yere vurarak devam etmesi için yalvarıyorum.

Bakışları perili ve işkenceli. "Hep bir tane mi kullandın?" Başını sallıyor. "İlk defa içeriye bir tane olmadan girdin." Tekrar başını sallıyor. "Son testin mi?"

"Temiz."

"O zaman lütfen, o şeylerden nefret ediyorum. Onları hiç kullanmadım. Her zaman... yani, seçme şansım olduğunda kullandım. Az önceki gibi seni tekrar içimde hissetmek istiyorum. Bariyer olmadan."

Bacaklarım onun etrafına sarılmışken, kaldıraç gücüm var, bu yüzden amımı şaftı boyunca kaydırıyorum ve o homurdanıyor. "Tamam, ama şu muhteşem şeye bakmak istiyorum. göt."

"Anlaştık," diyorum ve onu serbest bırakıyorum, ters dönüyorum ve kıcımlı onun sikine doğru oynatıyorum. Kıcıma şaplak atıyor ve ben hala duruyorum.

"Bana katı bir sınır koy. Ne olursa olsun yapmayı reddettiğin bir şey?"

"Paylaşılmak ya da birini paylaşmak," diyorum hemen. ", yapamam ve aldatmaya müsamaha göstermeyecektir," diyorum usulca. Bu konuyu açmaya gerek yok, şimdi değil. "Başka bir sınıra ihtiyacım var, fiziksel bir sınır.

Yapamayacağım bir şey sen."

"Ugh, çiş ve bok yok." Öğürme sesi çıkarıyorum.

"Acı limitleri?"

"Bilmiyorum, hiç-" Tam o sırada bir el kıcıma sertçe vuruyor. Ses, ona eşlik eden acıdan daha yüksek ve daha sert. Kıvranıyorum ve inliyorum, ileri ve geri itiyorum, tıpkı o

sert ve hızlı bir şekilde içeri kayıyor ama çok derin değil. "Ahh siktir."

"Yine mi?" diye soruyor, sesi boğuk ve şehvet dolu. "Evet,"

diye haykırıyorum.

Hayal kırıklığına uğratmadı. Başka bir yüksek şaplak ve acı bıçağı, sadece bu Sol yanağıma. Amımın onun sikine sertçe yapıştığını hissediyorum ve o da durup inliyor. "Bu çok ateşli," diyor. Sonra onun değiştiğini hissediyorum. Elleri sırtımdan aşağı kayıyor, vücudum kavisleniyor, onu içimde daha derine emiyor. eli saçlarıma kayıyor.

"Ahh kahretsin," diye haykırıyorum, eli saçlarımı yumrukluyor, başımı geriye çekiyor, vücudunun ağırlığı ve saçımdaki el beni hareketsiz bırakıyor.

"Güvenli kelime mi?" diye kulağıma fısıldıyor.

"Kit kat," diye inliyorum, bunun aslında nereden geldiğine dair hiçbir fikrim yok.

Kıkırdıyor. "Benimki güneş ışığı. Çünkü sen busun, sen bulutlu, yağmurlu bir günde güneş ışığı." Nefesim kesildi ve sertçe içime girdi. "Sana kalbinin tüm arzularını vereceğim. Seni hayal bile edemeyeceğin yerlere götüreceğim, tek bir şartla," diye homurdanıyor içime girmeye devam ederken.

Eli saçlarımda sıkılaşıırken haykırıyorum. "Her şeyi yaparım." "Sen de bana aynı sözü ver."

"Anahtar mı?" Nefes alıyorum.

"Sadece senin için," diye homurdanıyor ve saçlarımı serbest bırakıyor. Elleri kalçalarıma gittiğinde acı ve zevk çarpışıyor, parmakları etimi kazıyor, ısırıyor. içime girip çıkmaya devam ediyor. İtirafı baş döndürücü, anlaşması ürkütücü. Orgazmın orada olduğunu bile fark edemedim arzu beni uçuruma yolluyor.

chapter
41
raine

Dex'in nefesi meme uçlarımla sertleşmesine neden olurken Orgazmımdan sonra içime girmeye devam ediyor. "Bu da çıktı?" diye dalga geçiyor.

"Sen," diye fısıldıyorum ve onun kıkırdadığını duyuyorum.

Elleri kalçalarımın içine girer, tutuşu gevşer ve ben de her itişinde ona geri dönerek yardım ederim. Onu acı noktasına kadar itiyorum, bu acıyı zevke dönüştüren bir nokta. Damlayan amıma girip çıkmaya devam ederken elleri kıkımda ve sırtımda nazikçe kaymaya başlıyor. Bir eli kısa süreliğine kayboluyor ama geri döndüğünde, kıkımın sıkı halkasına bastırılan bir şey hissediyorum. Kısa bir süreliğine gerildim. "Sert limit mi?" diye soruyor.

"Hayır, hiç denemedim."

"Gah!" diye inliyor ve içimde durana kadar kayarken titrediğini hissediyorum. Tamamen kılıfına girmiş olsa da çevresi ve uzunluğu onu tamamen içime almamı imkânsız kılıyor. "Hiç mi?" diye soruyor usulca ve kendimi dirseklerimin üzerine kaldırıyorum.

"Asla," diye onaylıyorum.

"Çünkü sen..." "Hayır, hiç kimse denemedi."

"Yani bunu kendim için talep edebileceğimi mi söylüyorsun?" Gerginim.

Kıkırdıyor. "Şu anda değil. Ama..."

Başımı salladım. "Denemek isterim." Sonra parmağını giriş yerimin etrafında dolaştırmaya başlıyor. İlk başta garip, yabancı geliyor ama yavaş yavaş daha iyi hissetmeye başlıyorum. İçimden hiç kıpırdamadı. Eli çekiliyor ve ben bu ek temas noktasını kaybettiğim için üzülüyorum. Sonra ıslak ve sıcak bir şey hissediyorum. "Nedir o?"

"Sadece biraz tükürük. Oynamak istiyorum." Sesi merak ve yaramazlık dolu. Başımı sallıyorum.

Beni çevrelemeye devam ediyor, daha sert bastırıyor, parmağıyla giriş arıyor.

"Kendinle oyna prenses," diye emrediyor. Aşağı uzanıp parmağımı klitorisime sürterek itaat ediyorum. Duygu kaydedilirken amımın ona kenetlendiğini hissediyorum. Kıçım, amım ve şimdi de klitorisim. İçime nazıkçe iterken dudaklarımdan bir inilti kaçmasına izin vererek titriyorum.

"Gah!" Haykırıyorum.

"Acıyor mu?" diye soruyor, parmağını yavaşça içeri ve dışarı hareket ettirirken, yanma hissini sıcak bir zevke dönüştürüyor ve elim klitorisimin etrafında dönmeye geri dönüyor.

"Hayır, bu... bu iyi, sadece, bu..." "Farklı mı?"

"Mmhmm," diye inliyorum. "İyi farklı mı?"

"Mmhmm." Tutarlı düşünceler son orgazmımın sularıyla birlikte kayıp gidiyor. "Hareket et, hareket etmeni istiyorum Dex," diye mırıldanıyorum ve o da parmağıyla aynı anda girip çıkmaya başlıyor. Her itişinde biraz daha derine indiğini ve her çekişinde acının azaldığını söyleyebilirim. zevk beni ele geçiriyor. Ona doğru sallanmaya başladım. "Yapamam..." Elimi çekiyorum. Duygularımı, orgazmımı kontrol etmesine izin veriyorum. Onu benden almasına ve onu gerçekten geri itmek için ihtiyacım olan kaldırıcı bana vermesine izin vermek.

Orgazmımın kaynaması uzun sürmüyor, çekirdeğimden yayılıyor, damarlarımda sıvı ateş. "Tanrım," diye nefes alıyor. "Buna ihtiyacım var, ver onu bana prenses."

Eli benden çekiliyor ve bir eli saçlarıma giriyor, beni çekiyor, kavırıyor ve sabitliyor, beni hareketsiz kalmaya zorlarken diğer eli kalçama gidiyor ve beni yerimde tutuyor. Bir, iki kez pompalıyor ve ben her tarafımda patlıyorum. çıplak siki. Ten tene, ruh ruha ve onun kavurucu sıcak döllerinin içimi yaktığını hissettiğim anda kendimi ona kaptırıyorum. Orgazmım hızla başka bir orgazma dönüşürken, o içime giriyor, hırlıyor ve orgazmlarımızı sağlıyor.

Birkaç kalp atışından sonra eli saçlarımdan çıkıyor. Eli kalçamda gevşiyor ve nefesim yavaşça daha normal bir ritme düşüyor.

"Ahh, lanet olsun." Bir şey duydum, çatlama sesi gibi bir şey. Dex hızla içimden düşüyor. "Kahretsın."

"Dex, sorun ne?" Döndüğümde onu elini şiddetle sallarken görüyorum.
"Konuş benimle."

"Ben... Siktir, acıyor. Elim. Siktir." Sallamaya devam ediyor.
Orgazmlarımızın artık vücudumdan kaydığı gerçeğini görmezden gelerek ayağa kalkıyorum ve ona gidiyorum.

"Kramp mı?" Ben soruyorum, o başını sallıyor. "Bana elini ver." Ona başka seçenek bırakmıyorum ve o da hemen kabul ediyor. "Otur." Daha önce oturduğum kanepeye doğru başımı salladım ve o da oturdu. Kucağına oturuyorum ve eline nazikçe masaj yapmaya başlıyorum.

"Siktir, acıyor."

"Biliyorum, ama bana bir dakika ver. Bana güveniyor musun?" Çelik grisi gözleri benimkilerle buluştu. Ciddi ve korkusuz.

"Evet, biliyorum."

Ona küçük bir gülümseme veriyorum ve eline geri dönüyorum. "Derin bir nefes al. Bu canını yakacak," diyorum parmaklarının düğümü bulurken. Derin bir nefes aldığını duyuyorum. "İşim bittiğinde benden nefret etmeyeceğine söz ver."

"Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum," diyor usulca. Sonra başparmaklarımdaki tüm gücü kullanıyorum ve sertçe itiyorum. "Argh! Siktir!" diye haykırıyor. Parmaklarımın altındaki kasların patladığını hissediyorum ve sonunda eli gevşiyor ve aynı şekilde o da gevşiyor.

O noktaya ve elinin geri kalanına masaj başlıyorum, kıvrımları nazikçe çalıştırıyorum ve o sadece bana bakıyor. "Benden nefret mi ediyorsun?"

Sırıttıyor. "Asla."

"Güzel."

Yaklaşık on dakika eline masaj yaptıktan sonra yavaşça duruyorum. "Bu nasıl?"

"Çok, çok daha iyi."

"Bu sık sık olur mu?" Ona soruyorum.

Başını sallıyor. "Hayır, ama turneye başladığımızdan beri ellerimde daha fazla gerginlik fark ettim. On beş yıl boyunca davul çalmanın yıl." Kendi ellerim onunkilere masaj yapmaktan gerginleşti ve parmaklarımı esnetiyorum. "Görünüşe göre sıra bende." Gülümsüyor.

Ben de ona gülümsedikten sonra saate bakıyorum. Saat sabahın dört buçuğu.
"Aslında benim daha iyi bir fikrim var."

"Hangisi?"

"Benimle hızlı bir duş alır mısın?"

Kıkırdıyor. "Seninle bir duşun hızlı olabileceğini sanmıyorum." "Bu öyle olacak. Sana bir şey göstermek istiyorum."

Kafasını bana doğru eğdi. "Ne?"

"Sana sürpriz yapamaz mıyım?" Ona yavru köpek bakışları atıyorum ve alt dudağımı somurtarak dışarı itiyorum. Eğiliyor ve dişleriyle dudağımı ısırıyor.

"Sana söyledim, yavru köpek bakışları bende işe yaramıyor, tatlı kız." Benim için seçtiği diğer lakaba gülümsüyorum. Eminim muhtemelen biraz kızarmışımıdır.

"Bu lakabı , değil mi?" dediği için.

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Bana daha çok bir Dominant'ın itaatkârını çağırdığı bir şeyi hatırlatıyor, bu yüzden evet, hoşuma gitti." Gözleri parlıyor.

"Hiç yaptın mı?" diye soruyor bana.

"Denizaltı mı oldun?" Başını sallıyor. "Hayır ve hiç Dominant da olmadım. Bu yaşam tarzı çekiyor. Emredilme, kontrol edilme ve her şeyi olurla bırakma fikri beni gülünç bir şekilde tahrik ediyor. Ama aynı zamanda kontrolü ele almayı, kontrolde olmayı ve kendi çıkarım için bana zevk verilmesini seven bir Dominant tarafım da var. Şöyle diyelim, kırbaçlar ve kelepçeler beni heyecanlandırıyor." Gözlerinin şok içinde genişlemesini izliyorum. "Hiç yaptın mı?"

Yüzünü ovalamasını izliyorum. "Bu uzun bir konuşma. Bunu hayır ve evet olarak bırakabilir miyiz? Bazı arkadaşlarım var, bazı sahneler gördüm, bazı sahnelere katıldım, ama birlikte deneyimlemek ve denemek istediğim birini hiç bulamadım. Kendimi teslim edecek kadar birini hiç bulamadım ve hiçbir kadına bu tür bir ilişkiyi sürdürmek için en ufak şans vermedim. Ama senin benimle ilgili bu durumu değiştireceğin izlenimini edindim."

Kalbim çırpınıyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Boğazımdaki yumruyu geçip "Bunu isterim," demeyi başarıyorum.

"Biraz zaman ver. Bunu bir şekilde mahvedeceğim," diyor, sesi üzgün ve son derece gerçekçi.

"Aklına hiçbir şeyi gerçekten berbat edebileceğini sanmıyorum." Yanağından öpmek için eğildiğimde beni yakalıyor ve başını çevirerek dudaklarımızın buluşmasını sağlıyor. Eli saçlarımda gezinirken beni göğsüne yaslıyor.

Dudakları yumuşak ve dudaklarımı yaladığında içimi sakinleştiren bir huzur kaplıyor. Ama bastırmıyor.

Geri çekildi. "Sanırım bana sürpriz yapmak istedin."

Gülümsedim. "Bekleyebilir."

Kolları bacaklarımın altından ve arkamdan yılan gibi geçiyor. "Hayır. Benimkini istiyorum Sürpriz." Ayağa kalkarken sırtıyor ve beni çok az bir çabayla banyoya . Beni ayaklarımın üzerine yatırıyor ve suyu için duşa uzanıyor.

chapter
42
raine

"Odama gidip temiz kıyafetler giyeceğim," diyor yüzünde hüzünlü bir gülümsemeyle.

"Sorun nedir?"

"Gitmek istemiyorum."

Biraz kıkırdadım. "Sadece koridordan aşağı iniyorsun, üzerine temiz kıyafetler giyiyorsun ve işin bittiğinde kapının önünde bekliyor olacağım." Parmak uçlarımda durup onu iffetli bir şekilde öpüyorum, o da kollarını bana doluyor, beni kaldırıyor ve dudaklarını sertçe dudaklarıma bastırıyor. Geri çekiliyorum. "Cidden, bunu kaçıracağız," diyorum ona. "Sadece git. Ben hemen arkanda olacağım."

"Pekâlâ. Acele edin."

"Sen giyinmeden orada olacağım." Ona sırtıyıyorum. Üzerinde sadece kot pantolonu vardı, boxer'ı ayakkabısının yerde buruş buruş duruyordu ve gömleği yoktu. Dex'in üstsüz hali görülmeye değer bir manzara, mürekkebi hakkında bildiklerimle bu manzara daha da güzelleşiyor. Şimdi uzaktan fark ediyorum ki, küçük parçalar yok, sadece bir bütün var. Biraz dengesiz ve orası burası eksik olsa da. Ona bakarak, "İsteklerin bittiğinde, pes etmeyi bıraktığında ne yapacaksın?" diye soruyorum.

Kapının yanında duraklar. "O zaman hepsini siyahla bitireceğim." Arkasını dönüyor ve bana gülümsüyor. "Bir gün bunu yapabilmeyi umuyorum, ama her gün bir mücadele."

Ona gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. İçten içe ona düşünecek başka bir şey verebileceğimi umuyorum. "Bir dakika sonra görüşürüz," diyorum ona. tenis ayakkabıları. Bana gülümsüyor ve odadan çıkıyor. Saçımı toplamak için banyoya giriyorum. Duşumuzdan dolayı hala ıslak. Burada durup aynaya baktığımda beni oraya götürmesinin etkilerini görmemem imkânsız. El izim hâlâ buharla kaplı. Dokunuşunu hatırlayınca ürperiyorum ve elim göğsümün üst kısmındaki kabarıklığın üzerinde geziniyor. Çok hassas. O kadar sert boşaldı ki, beni ısırdı. Kan yok ama diş izlerini görebiliyorum. Beni uçurumun kenarına getiren acıyı hatırlayınca gülümsüyorum.

Seksle birlikte acı çekmek gibi hoşuma giden bazı tuhaf şeyler için çıkış noktası bulabileceğimi hiç hayal etmemiştim. Şimdi siz "çünkü mü?" demeden önce cevabım hayır. Her zaman için yüksek bir eşğim vardı

Yaşım ilerledikçe hissettiğim acıdan zevk almaya başladım. Bu bana yaşadığımı hissettiriyor. Bana hayatta olduğumu, gerçekliğin içinde yaşadığımı hatırlatıyor. Bu yüzden Hayatımdaki pek çok şey duruma göre bir rüya ya da kabus gibiydi ve bazen kendime gerçek ve canlı olduğumu hatırlatmak için acıyı hissetmeye ihtiyaç duyuyorum.

dex

"Sabahın bu saatinde utanç yürüyüşü sana yakışmıyor." Beck'e 'siktir git' bakışı . "Hey, sadece söylüyorum."

Anahtar kartımı kapıya sokuyorum.

"Senin neyin var kardeşim?"

Omuz silkiyorum. "Bir sürü boktan şey var ama istediğin bu değil, değil mi?" Arkamdan gelmesi için kapıyı açık tutarken soruyorum.

"Çok garip . Daha iyi bilmesem Talon gibi davrandığını söyledim."

"Her neyse." Onunla tartışabilecek durumda olduğumdan emin değilim.

Omuz silkişini izliyorum. "Her şey yolunda dostum. Ciddiyim." Ona bakıyorum, ciddiylim. "Ciddiyim. Düdüğünü ıslatıyorsa, devam et."

"Ahh, düdükten bahsetmişken. Pazar gecesi mi?"

"Ne olmuş ona?"

Omuz silkiyorum. "Unut gitsin. Sana istediğim ya da olması gerektiği gibi kızgın olamam. Bilmiyordun."

"Onun tetikleyicilerinden mi bahsediyorsun? Sana söyledi mi?" Başımı salladım. "Kasıtlı değildi."

"Biliyorum, bu yüzden sana kızamıyorum ama bana bir iyilik yapar mısın?"

"Ne istersen," diyor tereddüt etmeden.

"Ondan uzak durun. Lütfen."

"Bu biraz zor, ama bunu kastediyorsanız... o zaman endişelenmeyin. Ben eğlendim," diyor kendini beğenmiş bir şekilde.

Ellerim yumruk oluyor ve gözlerimi kapatıyorum. "Seni duvara çarpmadan önce gitmek isteyebilirsin," diyorum dişlerimi sıkarak.

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırıyor. "Dostum, kışında ne var..."

"O," diyorum basitçe.

Sırıttıyor, başını sallıyor ve sonra odadan çıkıyor. Üzerime bir kot pantolon, tenis ayakkabısı geçirip bir tişört giyiyorum ki kapım hafifçe çalınıyor. Gülümsedim. Bu o olmalı.

Kapıya koşup açıyorum. Onu görmek günler, haftalar hatta aylar sonra ilk kez görmek gibi. Bana gülümsüyor. "Bir ceket almak isteyebilirsin," diyor ve kapıyı onun için açık tutuyorum. İçeri kadar gelmiyor ama kapıda duruyor, kapıyı açık tutuyor.

"Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?"

Gülüyor. "Hayır."

Ceketimi aldım ve odadan çıktık. Koridora çıkar çıkmaz kolumu beline doluyor ve onu kendime çekiyorum. Rusty asansörün yanında duruyordu. İkimize de tuhaf bir bakış atıyor. Gözlerini deviren Rusty'ye "Beni bir yere ve yerini söylemiyor," diyorum. "Zaten biliyor musun?"

Rusty gülüyor. "Asansör burada." Düğmeye basıyor ve kapılar kayarak açılıyor, ben de Raine'e içeriye kadar eşlik ediyorum.

Arkamızı döndük. "Sen gelmiyor musun?" Rusty'ye sordum. Sadece başını sallıyor. Tuhaf.

Asansörle ikinci kata çıkıyoruz ve beni kapılardan geçirip siyah bir SUV'un bulunduğu bitişikteki otoparka sokuyor. Yorgun görünen Casey ve Troy orada bizi bekliyorlar.

"Gerçekten onları uyandırmak zorunda mıydın?" Ona şüpheyile sordum.

"Rusty yalnız gitmemize izin vermezdi." Omuz silkiyor ve Troy ona kapıyı açıyor, o içeri tırmanıyor ve ben de arkasından gidiyorum.

"Nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum.

"Daha önce hiç Washington'a gittin mi?"

Başımı sallıyorum, "Hiçbir zaman gelmek istediğim bir yer olmadı."

Gülümsüyor. "Çok şey kaçırıyorsun. Burada olmanın özel bir yanı var, bazen bunaltıcı olabiliyor," diyor Casey cipi park ederken ve garajdan çıkıyoruz.

Bir tür anıt olduğunu tahmin ettiğim bir yerin arka tarafına yanaştığımızda arabada sadece birkaç dakika kalmıştık. Karanlıkta ışıklandırılmış. Dikdörtgen bir bina. "Lincoln?" diye sordum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. Neden beni buraya getirsin ki? Casey arabayla anıtın önünden geçer ve park edecek bir yer bulur. Hava hâlâ karanlıktı.

Gerçekten dışarıda olan tek insanlar koşuculardır.

Arabadan hızla indim ve onun için kapıyı açtım. Bana gülümsüyor. "Vay canına," diye nefes alıyor, şok olmuş bir halde.

Gözlerimi devirmek istiyorum. "Ben de bir beyefendi olabilirim, arada bir bir süre." Ona dirseğimi uzatıyorum ve o da küçük bir kıkırdamayla dirseğimi tutuyor. New York kadar olmasa da hava soğuk ve iyi ki bana ceket aldırılmış.

"Tatlı kızım, burada ne yapıyoruz?" "Sana gerçekten bazı şeyler göstermek istiyorum."

"Anladım, ama ne?" Ona sordum.

"İşte sürpriz bu." Lincoln Anıtı'na doğru yürürken bana sırtıyor. Binanın bu tarafından bakınca tek görebildiğiniz bu.

Troy ve Casey'nin , biraz uzakta olduklarını hissedebiliyorum. Bizi takip ettiklerini daha az belli etmek için ellerinden geleni yapıyorlar, belki de onun yerine Rusty ve Tori gelmeliydi, en azından onun bu işe katmak üzere olduğunu hissettiğim şeyin romantik yönünü görebilirlerdi.

"Tamam, gözlerini kapat ve dur. Burada dur" dedi ve durduk. I ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Yüzünü o tarafa dön," diyerek sağ tarafımı işaret ediyor. "Tamam, üç adım geri git." Gülüyorum ama emrine itaat ediyorum. Sonra çevresel görüş alanımdan çıkıyor ve bir de bakıyorum ki sırtıma tırmanıyor.

Gülüyorum. "Ne yapıyorsun?"

O da gülüyor. "Gözlerini kapatıyorsun." Bir bacağını bana doluyor, ben de onu tutuyorum, sonra diğerini. Gerçekten hiçbir ağırlığı yok, bu yüzden onu taşımakta sorun yaşamıyorum. Sorun yaşadığım tek şey onun narin parmaklarının gözlerimi kapatması. "Bana güveniyor musun?" diye soruyor usulca.

"Evet," diye itiraf ediyorum.

"Çok düz, düz bir zemindesiniz. İleriye doğru beş adım atmanı ve ardından sağına dönmeni istiyorum."

Bacaklarım titreyerek dediğini yapıyorum. O sırtımdayken düşmek istemiyorum, ironik bir şekilde yaralanmaktan endişelendiğim ben değilim. Onun için endişeleniyorum.

"Yürümeye devam et."

"Kaç adım?" Ben soruyorum.

Kıkırdıyor. "Ben sana dur diyene kadar." Onu kaydırıyorum, sırtıma ayarlıyorum ve parmaklarım kıkırına değdiğinde ciyaklıyor.

Sonunda bana durmamı söylemeden önce birkaç dakika ilerledim. "Sağına dön, ama hiçbir yere yürüme." Dediğini yaptım ve . "Hazır mısın?"

Sesindeki heyecanı duyabiliyorum. "Evet," diyorum usulca ve elleri gözlerimden uzaklaşıyor. Ama ben onları kapalı tutuyorum. "Gözlerimi açabilir miyim?"

Kıkırdıyor ve başımın arkasını öptüğünü hissedebiliyorum. "Evet."

Çıkıyorum ve önümde Lincoln Anıtı'na çıkan merdivenlerden oluşan bir dağ duruyor. Işıklar hala yanıyor ama şimdi sütunların biraz daha aydınlık olduğunu fark ediyorum. Çok güzel, beni yanlış anlamayın. "Merdivenleri görmek istersin diye düşündüm." Yine kıkırdıyor. "Tırman, davulcu çocuk," diye takılıyor ve ben onu düşürüyormuş gibi yapıyorum, o da gıcırıyor. O sırtımdayken tırmanmaya başlıyorum. "Beni bırakabilirsin, biliyorsun değil mi?"

"Biliyorum ama prensesler yürümez," diyorum ve o yine gülüyor. Bu da nereden çıktı, hiçbir fikrim yok.

"Ben prenses değilim," diyor usulca.

"Benim için öylesin ve önemli olan da bu," diyorum ve yolun yaklaşık dörtte üçünü çıkıyorum.

"Bu iyi olmalı" diyor. Ben de duruyorum. "Artık seni buraya bunun için getirdiğime ve tam zamanında geldiğimize iyice ikna olduğuna göre, dön," diyor ve ben de tam güneş Washington Anıtı'nın arkasındaki ufukta dönüyorum. Bulutsuz sabahta gökyüzü muhteşem sarılar, turuncular ve mavilerle aydınlanıyor.

Önümdeki manzara bir an için nefesimi kesiyor.

Başımın arkasını tekrar öpüyor. "Beni yere bırakır mısın lütfen?"

Başımı salladım ve diz çöktüm, böylece üzerimden inebilecekti. Yaptı ve durmaya geliyor. Merdivenlerde sadece bizim olmadığımızı fark ediyorum.

"Oturun" diye emretti ve oturduk.

"Çok uzaktasın," diye ona takılıyorum ve kolunu tutmaya gidiyorum ama kendimi durduruyorum ve onu belinden tutup kendime doğru çekiyorum ve kollarını bacaklarının etrafına sararken bana doğru eğiliyor.

Güneş Başkent'in ve Alışveriş Merkezi'nin üzerinden yükselmeye devam ederken bir süre bu şekilde oturduk ve sonunda güneşin doğuşu havuza yansıdı.

chapter
43
raine

"Sürprizim için teşekkür ederim," diyor alnımdan öpmeden önce.

Burada oturup DC üzerinde güneşin doğuşunu izlemek en derin fantezilerimden ve uzun zaman önce hazırladığım ölmeden önce yapılacaklar listemden birini gerçekleştiriyor. Benim için özel bir anlamı olan biriyle yapılacaklar listesi ve bu özel kişi Dex. Sürprizden söz edene kadar bunu bilmiyordum. Bunu New York'ta da yapabilirdim ama son gösteriden sonra olanlar, sadece onun için değil kendim için de bu işin nereye gidebileceğinin yeterli kanıtıydı. Bu yüzden Central Park'ı başka bir gün ve zamana saklamak üzere listemden çıkardım.

"Bir şey değil. Gerçi bunun benim için daha anlamlı olduğuna eminim," diyorum ona.

Sonra bana baktı. "Bundan şüpheliyim." Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum. "İlgilenir misin

Açıklar mısın?" diye soruyor ve ben başımı sallıyorum. "Bir kural koyalım," diyor ve ben kaşlarımı kaldırıp soruyorum. "Aslında birkaç kural."

"Tamam mı?" Şüpheli bir şekilde söylüyorum.

"Ne olursa olsun birbirimize karşı her zaman dürüst oluruz. Söylemekten asla çekinmeyiz..." Sözleri dudaklarında düzleşir.

"Dex, sana her zaman her şeyi anlatacağıma ve sorularını dürüstçe yanıtlayacağıma söz veriyorum ama seni buraya getirmemin nedeni benim için oldukça kişisel. Ben

Nasıl karşılayacağımdan daha çok korkuyorum, bu yüzden şu anda sana söylememeyi tercih ederim," diyorum ona sessizce ve bacaklarımı biraz daha sıkıyorum.

Birkaç dakika hiçbir şey söylemiyor. "Peki, sana şunu söyleyeyim," diyor usulca, alnımı tekrar öperek. "Bu hayatımın en güzel gecesiydi."

Ona bakarken nefesim kesiliyor. "Bunu mu demek istiyorsun?" Nefesim kesilerek söylüyorum.

Gülümsüyor. "Kesinlikle."

, elimi boynuna doluyorum ve dudaklarını kendime çekiyorum ve ilk denemede dilimin girişine izin veriyor. İçine doğru yumuşakça inliyorum.

Dex'tatlı tadına bakarken ellerim saçlarına doğru kayıyor ve dillerimiz birbirine doğru kayarken onu daha sıkı tutuyor. Benim Meme uçlarım sertleşiyor ve klitorisim arzuyla patlıyor. Onu hemen burada ve şimdi alabilmek için neler vermezdim.

Elleri yanaklarımı kavıyor ve beni hafifçe geriye itiyor. Dudaklarım dudaklarımdan ayrılıyor ve tekrar nefes almaya başlıyorum. Başım dönüyor. Sonra dudakları benimkilere konuyor, daha sert, daha sıkı ve daha ısrarcı. Beni geri itmeye başladı ve ben de bacaklarımı bıraktım. Güneş doğduktan hemen sonra beni Lincoln Anıtı'nın merdivenlerine yatırdı. Dudaklarının şiddeti yavaşlıyor ama damarlarımda dolaşan tutku ve arzu çok yoğun. Onu istiyorum ve hemen şimdi, burada ona sahip olmayı çok isterdim... ama evet, bu olmayacak. Hafifçe geri çekiliyorum.

"Seni hemen şimdi otele geri götürmek istiyorum," diye homurdanıyor.

"Üzgünüm kaypak," diyorum muzip bir sırıtışla.

"Değilsin. Seni pis, yaramaz kız." Sırıttıyor. "Hadi, yürüyelim," diyorum ona.

Alay ediyor. "Sanki bu halde yürüyebilirmişim gibi." Gülmekten kendimi alamıyorum. "Özür dilerim," diyorum kıkırdayarak.

"Değilsin," diye homurdanıyor ama hâlâ gülümsüyor ve gözleri mizahla ışıltıyor. Mutlu görünüyor. Ondan daha sık görmek istediğim bir manzara bu. "Peki," diye yumuşuyor ve ayağa kalkarken beni de yanına çekerek oturuyor. "Hadi yürüyelim prenses. Nereye gidiyoruz?" Kamyon dememi istediği izlenimine kapılıyorum ama onun yerine sol tarafımızı, içeri girdiğimizde olduğumuz yeri işaret ediyorum. " buyurun." Gülümsüyor ve tutmam için dirseğini uzatıyor, ben de tutuyorum.

Sonraki birkaç saatimizi Vietnam Anıtı, Bahçeler ve İkinci Dünya Savaşı Anıtı'nı ve son olarak da Washington Anıtı'nın etrafında dolaşarak geçirdik. Tam bir tur attıktan sonra yansıtma havuzunun karşı tarafı boyunca yürüdük ve Kore Savaşı Anıtı ile tamamladık. Dex yolculuğumuz boyunca oldukça sessiz, hatta kasvetli bir haldeydi ve kamyona doğru yürürken nihayet Ona neden bu kadar üzgün olduğunu sormam gerektiğine

dair bir cesaret. "Neyin var?" Yumuşakça soruyorum.

Gözleri önce bana sonra tekrar önündeki yere kayıyor. Bana cevap vermiyor. Sabah boyunca nereli olduğumuz, nerede büyüdüğümüz, lise gibi farklı şeyler hakkında sohbet ettik,

Gerçeği isterseniz aptalca önemsiz şeyler, ancak Dex'in kim olduğu bütününde, onu daha iyi anlamama yardımcı oluyor ve dahası, bir daha asla sahip olacağımı düşünmediğim duyguları ortaya çıkarıyor, ancak bu sefer farklı, çok daha yoğun.

"Ölmeden önce yapılacaklar listem var," diyorum ona, eğer ona açılırsam belki o da benim için aynısını yapar diye umarak. "Ama bu... Tanrım, bunu nasıl açıklayabilirim?" Mırıldanıyorum. "Kafamda her zaman romantik olduğunu düşündüğüm yerlerin bir listesi var, hayatımda gerçekten değer verdiğim biri olduğunda bir gün geri dönmeye yemin ettiğim yerler."

Bana bakıyor. Gözleri yorgun, endişeli ama yine de orada saklanan bir entrika unsuru da var.

"Bu..." Parmağımı döndürerek gösteriyorum, "iki numaraydı," diyorum ona usulca.

Durup dururken kaşlarını çatıyor. Tekrar Lincoln Anıtı'nın önündeyiz ama yansıtma havuzunun kenarındayız. Elleri yanaklarımı kavırıyor, başımı ellerinin arasına alıyor. Başparmaklarını hafifçe yanaklarıma sürüyor, gözlerimde ne aradığını araştırıyor, bilmiyorum ama hissettiklerimi aktarmaya çalışıyorum. "Ne," diyor kısık sesle, "bir numara mı?" "Central Park," diyorum ve o da alnını benimkine yaslıyor.

"Üç numara mı?" diye soruyor, biraz daha kısık sesle ama duygu dolu bir şekilde. Gülümsüyorum. "Eyfel Kulesi." Nefesi kesiliyor.

"Dört mü?"

"Venedik, İtalya. Roma'daki Kolezyum'un dışında, Walt Disney World'deki Şato'nun önünde, Kuzey Carolina'daki Outer Banks'te ve gün batımında Venice Beach'te" diyorum usulca.

"Edinburgh Kalesi..." O kendi listesiyle devam ederken nefesim kesiliyor, benimkiyle eşleşen bir liste, "Louvre, Piccadilly Circus..."

"Dex... nasıl?"

Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Aynı listeye sahibiz." Gözlerimden yaşlar süzülüyor. "Belki o sırayla olmasa da ve bu, bu benim listemde yoktu. Bir keresinde Central Park'ta oynamıştım ve piknik yapmak için alana gelen çiftleri fark etmiştim. Parkın o kısmı çok sessiz ve huzurluydu. Parkı çevreleyen devasa gökdelenler olmasaydı, buranın ıssız bir yer olduğunu düşünebilirdiniz. Sürekli trafik akışına rağmen Şehrin sesleri, orası çok sessiz." Küçük konuşmasının sonunda fısıldıyor.

Onu öperim. Yumuşakça, şefkatle, umutsuzca.
Öpüşmeye ara verdiğimizde karnım gurulduyor. "Seni besleyelim mi?"
diyor ve ben gülümsüyorum.
"Bunu çok isterim."

dex

Casey ve Troy, Beck ve Rusty ile yer değiştirerek alt katta bize katıldılar. Raine ve ben yalnız otururken, ikisi de kendi masalarında uzaktan bizi izliyordu. Birlikte kahvaltının tadını çıkardık. Daha çok Bold'dan ve onun işinden, buradaki işinin ne olacağından ve nihayet Kaliforniya'ya döndükten sonra ne olacağından .

Bana söylemişti ama bu partide sonsuza kadar kalmayacağını tamamen unutmuştum ve veda etmekten korkuyorum ve bunun kalıcı olmayacağını bilsem de bu fikir beni şimdiden rahatsız ediyor.

"Yani, burada olduğumuz sürece sensiz tek bir dakika bile geçiremeyeceğimden emin olduğum için, resmen... bilirsin işte?" Tereddütle söyledim.

"Hayır," diyor öyle bir yüz ifadesiyle ki ciddi mi yoksa şaka mı yaptığını anlayamıyorum.

"Hayır mı?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"Burada olduğumuz sürece seninle mümkün olduğunca çok zaman geçireceğim, ama..." Derin bir nefes aldı, "ama bunun," dedi ikimizin arasında bir işaret yaparak, "gerçekten istediğin şey olduğunu bilmem gerekiyor."

"Benim istediğim bu."

"Bugün öyle diyorsun ama ya bu gece, Dex? Peki ya şovundan sonra bir sürü piliç sana

kendilerini mı sunuyorlar?" "Böyle bir şey olmayacak," diye hırlıyorum ona.

"Gerçekten, çünkü ben gördüm, Dex. Gerçekten oluyor."

Çatal bıçak takımımı yere bıraktım. "Hayır, böyle bir şey olmayacak çünkü ben seninle olacağım, sen de kendini bana atacaksın."

Bana soru sorarçasına bir kaşını kaldırıyor. "Tamam, bu gece olur ama ya ben Kaliforniya'ya dönmek zorunda kalırsam ve sen de kim bilir nereye gidersen ve ben senin zamanını ve dikkatini meşgul etmek için orada olmazsam?" Bir yudum su içiyor. "Bak, seni cezalandırmıyorum ya da aramızdaki bu şeyin benim burada yolda geçirdiğim zamandan daha uzun süreceğine dair varsayımlarda bulunmuyorum, sen de bulunmamalısın. Bunu her seferinde bir gün olarak kabul etmeliyiz. Sana güvenebileceğimi bilmem gerek, senin de bana güvenebileceğimi göstermen gerek."

Kesinlikle haklı tabii ki. "Burada üç şey var. Birincisi, dün gece ve bu sabahtan sonra hiç kimse, ama hiç kimse seninle . Söylediğimde ciddiydim, bu gece hayatımın en güzel gecesi idi ve buna sen de dahilsin. İkincisi, haklısın. Bana güvenebileceğini sana göstermem gerekiyor, ama burada olumsuz bir başlangıç yapmama gerek yok. Bana biraz kredi ver. Gerektiğinde iyi bir adam oldum ve olabilirim ve ne olursa olsun seninle de öyle olmak niyetindeyim. Ve son olarak, kim yaktı Sen?" Güven eksikliğinin geçmişteki kötü ilişkilerin yaralarından kaynaklandığı açıktır.

"Kim yapmadı daha iyi bir soru olabilir," diyor bana. "En sonuncusunu evimde, yatağında bir hatunla sevişirken buldum. Ondan öncekini arkadaşlarımdan duydum ve ondan önceki de yatakta benden çok daha iyi olan başka biriyle yattığını söyledi ve bu da hemen hemen her şeyin sonu oldu."

Birkaç dakikalığına nutkum tutuldu. İçinde biraz votka olmasını dileyerek portakal suyundan birkaç yudum alıyorum.

"Gevşekliğin beni korkutuyor," nefes alıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"New York'ta beni yemeğe çıkarmak için can atıyordun, seni geri çevirdim çünkü gerçekten sakinleşmek ve kendimle baş başa kalmak için biraz zamana ihtiyacım vardı. Bazı şeyleri düşüneceğim. Sonra geri döndüm, seni ve bir sürtüğü sonra bir saat geçmeden onu odana getirdin. Yani, tahmin edebileceğiniz gibi, bu biraz sert ve kafa karıştırıcı."

Ona kaşlarını çatıyorum, sonra yüzümü ovalıyorum. "Her şeyi berbat ama kendimi affettirmek için bir şans istiyorum."

Gülümsüyor ve "Ben de sana bu şans vermeye hazırım" diyor. "Teşekkür ederim," diyorum rahatlayarak.

chapter
44
raine

Dex ve ben kahvaltıdan sonra ayrıldık. Kaçıp gitmesi gerekiyordu. ekipmanıyla ilgili bir şeyi hallediyordu. Kyle ve Talon yardım etmek için ona katılıyorlardı. Onu bekleyebileceğine ikna etmeye çalıştım. biraz uyumak istedi ama o reddetti.

Odamda birkaç saat çalıştıktan sonra ondan bunu aldım.

Dex: Yarın benimle bir şeyler yapar mısın?

Telefonuma bakıyorum... Şaşkınım.

Raine: Herhangi bir şey... Ne yapıyoruz?

Yeni bir parçaya ihtiyacım var.

Raine: Mürekkepten daha iyi bir fikrim var.

Kızgın değil misin?

Raine: Bağımlılığınla savaştığın için kızgın mısın? Asla. Pes mi? Bu başka bir hikaye.

Dex: Savaştı, pes etmedi.

Raine: Ne zaman? Gideli on dakika oldu.

Dex: Kyle'ı kurtardığım gün.

Raine: Bulmacanın yeni bir parçası yok. Başka bir fikrim var. Çamaşır iğneleri hakkında ne düşünüyorsun?

Dex: Senin üzerinde, muhteşem.

Raine: :-) Söz mü? Ve hayır, senden mi?

Dex: Duruma göre değişir. Sonrasında seni bağlayabilir miyim?

Raine: Evet.

Dex: Anlaştık. Geri geliyorum.

Raine: Hayır, değilsin. Uyumamız gerektiği konusunda anlaşmıştık. Bu gece sahnede ter içinde kalmalısın.

Seninle terlemeyi tercih ederim.

Raine: Ben de efendim.

Telefonuma gülümsüyorum. Son mesajın onu yemleyeceğini, sonra da çiğneyeceğini biliyorum.

Dex'in mesajlarını okuyunca içim ürperiyor. Hayır, ben "uyuşturucu kullanırsan gidersin" tipi bir insan değilim. Bağımlı olmayan biri olarak bağımlılığı çoğu insanın anlayabileceğinden çok daha iyi anlıyorum. Bunu çok fazla gördüm.

ve uyuşturucu, alkol ve kumarın aşırıya kaçan cazibesini tamamen anlayabiliyorum ama bir şeye bağımlı olma fikri beni o kadar korkutuyor ki sanırım beni bir şeylerden uzak tutan da bu oldu.

'İyi Katolikler' olmalarına rağmen ailem masum olmaktan çok uzaktı. Babam çok fazla ve çok sık içki içerdi ve annem de aşırı derecede bağımlıydı. Annemi eşek sudan gelinceye kadar dövmesine rağmen onsuz yapamazdı. Bu herkes için sağlıksızdı ve içinde büyümek de sağlıksızdı.

Şimdi geriye dönüp baktığımda, beni reddetmelerinin bir lütuf olduğunu söyleyebilirim. Beni yoluma devam etmeye, bağımsız olmaya zorladı ve beni onlardan uzaklaştırdı. Ama aynı zamanda kendimi toparlamak için çok zaman harcadım. Yarı istismarcı ilişkilerde çok zaman geçirdim. Hiçbir zaman fiziksel olmasa da, kesinlikle duygusal olarak taciz edici. Bekaretimi kaybettiğim adam duygusal istismar örneği. Beni aşağılamakta çok başarılıydı ve birkaç kez beni dize getirdi. Sonunda canıma tak etti. Gerçi ona soracak olursanız, benden ayrıldı.

Geçmiş yaşamlara dair tüm düşüncelerden ve ana, bu ana geri dönmek için mücadele ediyorum.

Dex'in bağımlılığı çok gerçek. Ve ben onu bitirirken görmek isterdim ve bir noktada o gün için bir parça ekleme olasılığı yüksek, onu bitirdiğini görmek istiyorum çünkü bitmemiş. Değil Çünkü bağımlılığıyla savaşmaya devam ediyor. Aklımın bir köşesinde, onun yeni bağımlılığı olup olamayacağını merak ediyorum. Onun yeni ağrı tedavisinin kaynağı. Ama sonra kafamın arkasındaki o dırdırcı küçük ses bana Dex'le herhangi bir gelecek fikrini düşündüğüm için bile aptal olduğumu haykırıyor. Buradayım; şu anın içindeyim, ama ya ne zaman

Cami beni Los Angeles'a geri çağırdığında mı? Ya da tur birkaç hafta içinde sona erdiğinde ve gemiye geri dönemediğimde.

Korkarım ona tamamen bağlanmam için çok erken. Ama bu, buradayken iyi vakit geçirmemi engellemeyecek. Yarına kadar bir cevaba ihtiyacı olan Cami'ye evet deyip sonra emiyim diye boş boş düşünüyorum. Bunun sonuçları ne olur?

Başucumdaki saate bakıyorum ve Dex'in son mesajından bu yana on beş dakika geçmiş. Şimdiye kadar kapıma dayanmasını bekliyordum.

Telefonum çalıyor.

Dex: Ben anahtarı almadan kapını aç.

Raine: Yapamam, üzgünüm. Çıplak.

Vur, vur, hırla. "Kapıyı aç, prenses."

Yataktan sıçrayıp kapının kilidini açtım, sonra kapıyı sallayarak açtım, kapıyı tuttum ve kolumu uzatarak çerçeveye dayadım. Kapının kenarına.

"Siktir git," diye homurdanan Dex odaya dalıyor, kollarını bana doluyor ve beni kaldırıyor. Şaka yapmıyordum, tamamen çıplaktım.

Dudakları dudaklarıma değiyor ve dizleri yatağa çarpıyor. Geri çekiliyorum. "Uyuyor olman gerekiyordu," diye şakacı bir şekilde onu azarlıyorum.

"Seninle yatmayı tercih ederim." Dudakları tekrar dudaklarıma değiyor ve arzum tüm gücüyle alevleniyor. Bacaklarımı kalçalarına doladım ve onu kendime çektim. Yardım edemiyorum ama amımı naylon şortla kaplı horozuna karşı öğütüyorum. O inliyor ve ben tekrar öğütüyorum. "Seni yaramaz lanet kız," diye homurdanıyor ve beni yatağa yatırıyor.

Bir şeyler aradığını hissediyorum. "Ne yapıyorsun?"

Sonra elinde bir prezervatifle . Ondan aldım ve yere attım. "Tabiri caizse o bariyeri aştık, geri dönüş yok." Tatlı tatlı gülümsüyorum.

Sonra bir baktım, şortu , siki amıma çarpıyor ve kendini hizalayıp içime giriyor.

"Ahh, siktir," diye haykırıyorum. Kıpırdamıyor. "Tanrım, durma," diye ve o bana hınzırca gülümsüyor. "Becer beni, Dex," diye homurdanıyorum; her şeyi bırakmaya hazırım. "Al beni," diye inliyorum o sokup çıkarırken. İçeri ve dışarı. Sikiinin başı o özel noktaya sürtünüyor, bacaklarım titriyor.

Başını eğip hassas bir meme ucunu ağzına alıyor, acı hızla zevke dönüşüyor ve inliyorum. Bırakmıyor, emiyor ve dilini sıkı çakıl taşına doğru savuruyor. O meme ucunu bırakıyor ve diğerini ağzına çekene kadar göğsümü yalıyor. Ellerimi saçlarına koyup onu kendime çekiyorum ama istediği bu değil. Meme ucumu bırakıp ayağa kalkıyor ve hızla kendini sabitleyip bileklerimi kavırıyor. Saçlarından çekip başımın üzerinde tutturuyor. Sert sikini amımın derinliklerine doğru kaydırmaya devam ederken bacaklarımı beline doluyorum. Elleri başımın üzerinde sert ve ağır, dudakları ise yumuşak ve tutkulu bir şekilde dudaklarıma iniyor.

Zevk çığlıklarımı yutarken ağzının içinde inliyorum. Başımı geri çekiyorum, nefes nefese kalıyorum. "Siktir," diye bağıriyorum ve bana daha sert çarpıyor. Bir acı saplanıyor geri çekilip tekrar soktuğunda hızla yok oluyor. "Dex!" diye haykırdım. "Ben... Siktir... Geliyorum." Bacaklarım kalçalarının etrafında geriliyor, kapıyı açtığım anda gözlerindeki bakışla başlattığı orgazm şimdi kaynıyor. Serbest bırakmaya, patlamaya hazır. I dudaklarımı ısıyor ve homurdanıyor.

"Ver onu bana, Raine," diye homurdanıyor ve orgazmım onun sikinin her yerinde patlarken dudağımı serbest bırakıyorum ve bana daha sert itiyor. Girişimi sıkıca sıkıştırarak, onu sağarak, daha derine emerek, o adımı söylediğinde içimde patlıyor.

dex

", tatlı kız. Hadi yatağa gidelim," diyorum öpüşmeye ara verdiğimizde sessizce.

"sekiz gibi." Kıkırdıyor.

"Uyumak zorunda olduğumuzu söylemedim." Ona sırtıyorum ve kaşlarımı oynatıyorum.

"Azgın piç." Gülüyor.

"Bu çok benziyorum." tekrar öpüyorum ve aşağıya, arkasına uzanıp yorganı geri çekiyorum. Sonra onu tekrar ayağa kaldırıyorum. Kahretsin, bu dünyada onun tamamen çıplak olmasından daha muhteşem bir şey yok.

"Atla prenses." Gülümsüyor ve . Eğilip alnından öpüyorum. "On dakika içinde döneceğim."

"Nereye gidiyorsun?"

"Odama gidip temiz kıyafetler alacağım. Yarın benim de erken kalkmam gerekiyor. Bir gösterimiz var."

"Kal, yarın kıyafet alırsın." Diz çöküyorum. "Gerçekten uyumak istiyorum," diyor ve esniyor. "Sen dönene kadar ."

Gülümsüyorum, ayağa kalkıyorum ve şortumu çıkarıyorum. Tabii ki tamamen uyanık ve bu Raine'in gözünden kaçmıyor. Dudaklarını yalarken onu izliyorum. "Sen pis bir kızsın."

"Azgın ," diye mırıldanıyor sikime uzanırken. Onu durdurmuyorum. Sikimi emmek için yalvarıyordu ve açıkçası onu reddetmekten bıkmıştım. Eli sikimin tabanını sarıyor ve çekerek beni kendisine yaklaştırıyor. Yaklaşıyorum ve dudaklarını tepenin etrafına sarmasını izliyorum.

"Ahh, kahretsin," diye inliyorum, dili alt taraf boyunca okşuyor, o süper hassas, tatlı noktayı gıdıklıyor. Sonra okşuyor ve beni boğazına kadar emiyor. Elimi saçlarına doladım ve inleyerek

Titreşimler horozum boyunca ve doğrudan toplarıma doğru. Dizlerim titriyor ve bağırma dürtüsüyle savaşıyorum. Diğer elimi saçlarına atıp başını bana doğru tutuyorum. Parmaklarım kafa derisi boyunca kaydığında, üç kabarık yara izi hissedebiliyorum.

Biri çok uzun. Diğer ikisi daha kısa. Elimi geri çekiyorum.

Sikimi bıraktı. " yok." Bana bakıyor. "Acımıyor. Ellerini saçlarıma koyman hoşuma gidiyor." Ona gülümsüyorum ve o da yukarı doğru okşuyor. Gözlerim doluyor, söylemek istediklerim dudaklarımda kalıyor ve dili bir kez daha şaftım boyunca ilerlediğinde hatırlayamıyorum. Yalamaya ve emmeye başlıyor, görevi açık. Beni boşaltmak istiyor.

Geri çekiliyorum, ulaşamıyorum. Bana surat asıyor. "Daha iyi bir fikrim var," diyorum ve gülümseyerek yorganı üzerinden atıyor. Başımı sallıyorum. "tekrar ört," diyorum . O da gülümsüyor ve . Yatağın etrafında yürüyorum ve diğer tarafa tırmanıyorum ve arkasından kaşıkliyorum. Sikim kıcının çatlağına baskı yapıyor ve kalçalarını bana doğru sürüyor.

"Acı çekiyor olmalısın," diye fısıldıyorum.

"Öyleyim," diyor usulca. "Ama sen içimdeyken bundan çok zevk alıyorum."

"Güzel," diyorum saçlarına ve başını öpüyorum. "Benim için rahatla prenses," Ona sessizce söyledim ve o da yerleşti. Sağ bacağına itiyorum, üstte olanı,

ileri. "Benim için eğil." Yapıyor ve yarı yüzüstü yatıyor ve elimi amının dikişinde gezdiriyorum. Şimdiden ıslanmıştı ve buna bayıldım. "Bu benim için mi?" Ona soruyorum.

Parmağımla klitorisini bulduğumda "Evet," diye inliyor. Kıvranıyor ve amını elime doğru geri itiyor.

"Çok hevesli."

"Çok iyi hissettiriyor." Onun klitorisleriyle oynamaya devam ediyorum. yaklaşıyor ve amının hissedebiliyorum. Elimini çekiyorum ve o inliyor.

Sikimi tutup aynı dikiş boyunca gezdiriyorum ve inliyor, yatağa daha da gömülüyor, arkadan içine doğru itmeye başladığımda bana daha fazla erişim sağlıyor. Kendini ayarlıyor, üzerimde daha da aşağı kaymasına izin veriyor ve gidebildiğim kadar gömülene kadar ileri itmeye devam ediyorum. Cennet gibi, ipekle sarılmış çelik ve uzun süre hareketsiz oturamayacağım. Kolumu onun etrafına sarıyorum, ona sokuluyorum ve yavaşça içine girip çıkmak için ihtiyacım olan kaldırıcı bulurken onu kendime tutuyorum.

Amı o kadar dar ki, içine girdiğim anda boşalma ihtiyacımınla savaşmak zorunda kalıyorum. Ten tene olmak o kadar harika, o kadar mükemmel bir şey ki, ilkim olduğu için çok mutluyum.

Belki de, sadece belki de, bu kadının o son çentik düşüncesi aklıma geliyor.

"Aman Tanrım," diye haykırıyor ve amcığı şaftımın etrafında sıkılaşıyor, ama tam olarak orada değil. Henüz değil.

"Gözlerini kapat ve sadece hisset," diye fısıldıyorum kulağına. Elimini kolunun altına kaydırdım ve mükemmel bir meme ucu buldum. Kalın, uzun ve sert. Onunla nazikçe oynuyorum ve o biraz daha rahatlıyor, bana daha fazla alan ve çekip bükme için daha fazla erişim sağlıyor.

"Siktir!" diye miyavlıyor ve ben çok yaklaştım. Bana katılmasına ihtiyacım var. Onsuz boşalamam. Onun orgazmını hissetmeliyim.

"Buradan başka olmak istediğim bir yer yok," diyorum ona. "Senin içine gömülmek, seni sahiplenmek."

"Siktir, Dex!"

"Adımı haykırmana bayılıyorum."

Ona çarpıyorum. "Dex," diye haykırıyor ben dışarı çıkıp tekrar eve doğru kayarken.

Parmaklarımın arasında meme ucunu çekiştirmeye başladım. Kolu yukarı kalkıyor, başımı sarıyor, parmakları saçlarımın arasına giriyor ve yumruğunu sıkıyor. Sertçe çekiyor.

"Argh." Ona çarpıyorum, meme ucunu daha sert çekiyorum ve eli daha sert çekiyor.

Sol kolumu altıma alarak kendimi ayarlıyorum ve onun üzerinde olacak şekilde kendimi yukarı kaldırıyorum. Kalası leğen kemiğime çarpıyor ve Omuzlarını geriye atıyor, meme uçlarını yalanıp emilmek üzere aığā çıkartıyor. Ellerim kalçasında ve uyluğunda, ona daha sert vururken aşağı doğru itiyorum. Gözleri doldu. "Yapma. Dur," diye inliyor ve meme ucunu ağızıma alıyorum. Eli saçlarıma geri dönüyor ve meme ucunu alıp çekmeye karşı koyamıyorum. Amı , eli sıkılaşıyor, bacakları kilitleniyor ve sikim patlıyor, ikimizi de uçurumun kenarına ve unutulmaya sürüklüyor.

chapter
45
raine

Nefes alış verişimiz normale döndüğünde, Dex arkamdan bana sarıldı. Aleti yumuşacıktı ve göz kapaklarım artık açılmıyordu. Nefes almam ve hayatta kalmam için bana ihtiyacı varmış gibi beni vücuduna sıkıca sarıyor ve ben onun kollarına ve sıcaklığına sarılıp uykuya dalarken bu beni rahatlatıyor.

Alarm altı çaldığında, gözlerim zar zor açılmak istiyor. Ama alarmı kapatacak ya da ertelemeye basacak kadar saati görmeyi başarıyorum. eminim. Dex artık bana sarılmıyor ama arkamdan gelen yumuşak horlama sesi bana bunu duymadığını söylüyor. Şansımı deneyerek usulca dönüyorum ve uyumasını izliyorum.

On yaş daha genç görünüyor, uykusunda çok huzurlu. Nasıl olduğunu görebiliyorum.

Bu adam gerçekten savunmasız ve kalbim onun için biraz daha eriyor.

Dün gece Kaliforniya'ya dönmemle ilgili bir şeyler söyleyince ödüm koptu. İsteddiği şeyin bu olmasından çok korktum.

Gerçekten burada kalmamı isteyeceğini düşünmek aptalcaydı. Gemiye tırmanmamın profesyonel olmaktan başka bir işe yaramayacağını düşünmem oldukça bencilceydi. Gemiye çıkmamın ilişkimizi ilerletebileceğimiz anlamına geleceğini düşünmüştüm. Eğer bu buysa.

Seks inanılmaz. Biriyle yatarken hiç bu kadar bütün ve eksiksiz hissetmemiştim ve ironik bir şekilde, Dex'le birlikte olduğumda ilk kez kendimi kirli ya da bir şey yapıyormuş gibi hissetmiyorum seks yaparken skandal. saçma geldiğini biliyorum ama gerçek bu. Evet, sadece birkaç erkekle yattım ama hiçbirisi bana Dex'in davrandığı gibi davranmadı.

Vücudumun, ne hissettiğimin, incinmediğimden emin olmanın bilincinde ve daha da önemlisi, önce veya onunla gelmem onun için çok önemli ve onun bu yönüne bayılıyorum.

Dün bir çift olmadığımızı, böyle bir taahhütte bulunmadan önce bunu gerçekten istediğini bana kanıtlamasına ihtiyacım olduğunu söyledim, ama gerçekte, neredeyse benimle ve sadece benimle olacağını bilmek için bu taahhüde ihtiyacım varmış gibi hissediyorum. Elbette, tazeyim, yeniyim, ama onu pislik şalterini açıp yatacak başka birini bulmaktan ne alıkoyacak?

"Neyi bu kadar düşünüyorsun?" Hafiften başladım. Uyandığını fark etmemiştim.

"Günaydın." Bana doğru dönüyor ve burnuma tatlı öpücük konduruyor, sonra dirseğini büküp başını elinin üzerine koyarak arkasına yaslanıyor. Böyle çok genç ve seksi görünüyor.

"Günaydın güzelim," diyor gülümseyerek. "İyi uyudun mu?" Sorusunu saptırarak ona soruyorum. "Saptırmayı bırak, soruma cevap ver lütfen."

"Bunun ne kadar merak ediyordum." Bana bir kaşını kaldırdı. "Detaylandırır mısın lütfen?"

"Pislik herifin geri dönmesinden endişeleniyorum. Daha iyi, daha yeşil bir şey bulacak ve sonra ne olacak?"

Uzanıp saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Kimse seninle kıyaslanamaz." Gülümsüyor.

"Şimdi, tabii. yeni, eğlenceli, taze, kolay, ama kavga edersek ne olur? Ya da hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam?"

"Ne istiyorsun, Raine?" diye sorar sorgulayarak.

"Sanırım tüm bu erkek arkadaş - kız arkadaş yeniden düşünmeye başlıyorum."

"Tamam, artık başka seçeneğin yok, lütfen açıkla," diyor hafifçe Öfkeli ve onu suçlamıyorum, ona karşı istemeden belirsiz davranıyorum ve ben de sinirlenirdim.

"Dün sana aramızdaki şeyin gerçek olduğunu görmek, bilmek ve hissetmek bir şansa ihtiyacım olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?" Başını sallıyor. "Ve ben de senin dikkatini çeken sonraki kış parçasıyla kaçmayacağına güvenmem gerektiğini söylemişim. Elbette, şimdi başka tarafa bakmak kolay, ama ben bunun daha da güçleneceğinin farkındayım. Hissettiğim şey sadece da güçlenecek ve şimdi kesip atmaya mı yoksa iki ayağımla atlayıp yüzüp yüzemeyeceğime mi karar vermem gerekiyor." Bitirdiğimde fısıldıyordum.

Hemen bir şey söylemiyor ama eli benimkinin üzerine geliyor. "Bunu, bir ilişkiyi nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Çocuklar ve hatta belki Addison dışında, insanlarla ilişkim yok, arkadaşlıklarım ya da

Cinsel. Onlar benim arkadaşım değil, ailem. Benim saçmalıklarına katlanıyorlar. Benim bir pislik olmamla uğraşıyorlar." Ona taktığım isme homurdanıyorum ve o da gülümsüyor. "Yargılamıyorlar ve hiçbirini için tereddüt etmeden şeyi yaparım. Aslında yaptım da. Ama ben olmasaydım, 69 Şişe daha başlamadan ölmüş olacaktı. Talon, Eric, Calvin ve Kyle ayık kalmamın sebebidir. Her gün kalkıp işimi yapabilmemizin sebebi onlar. Dünyada her şeyden çok sevdiğim tek şeyi yapabilmemizin, müzik çalabilmemizin nedeni onlar. Grubu ayakta tuttum.

Paramız bittiğinde, yeni ekipmana ihtiyaç duyduğumuzda, barları dolaşmak için yeni bir minibüse ihtiyaç duyduğumuzda, hepsini ben ödedim. Farklı konserlerde kazandığımız paralar hariç. Grubun birincil alacaklısı olmamın nedeni bu, en azından paramı geri alana kadar, ama bu tartışmalı." Derin bir nefes alır. "Demek istediğim şu ki, eğer seni bu çembere, benim çemberime, aileme katarsam, bu Seni imkansız. Başka bir kadın fikri beni hasta ediyor. Dışarıda bana senin hissettirdiklerini hissettiren, daha iyi bir insan olmayı dileyen ya da senin gibi onun varlığına layık olduğumu bir kadın yok. Sana bunu mahvetmenin bir yolunu bulacağımı söylemişim. Hiç şüphesiz, bu yolda seni inciteceğim, ama sana şunu söyleyebilirim, hiçbir kadın senin eline su dökemez, bu yüzden başımı döndürecek başka bir kadın bulmak imkansız. Bunu sana kanıtlamam gerektiğini de biliyorum.

İster 'resmen' bir çift olalım ister olmayalım, kurallar aynı kalacak. Daha yeni başlamışken bunu mahvetmeyecek kadar sana saygı duyuyorum."

Yanağımdan bir damla yaşı siliyor. "Özür dilerim, ağlamak istememişim," diye mırıldanıyorum ve diğerlerini siliyorum.

dex

İlişki konuşmamızdan kısa bir süre sonra Raine'den ayrıldım. Artık ne yapacağımdan tam olarak emin değilim. Bu kız hakkında ne hissettiğim konusunda kafam çok karışık. Yani, hadi ama, hayatımda ilk defa başka birini istemiyorum. Hayatımda ilk kez dengimi bulmuş gibi hissediyorum.

Setimde bir aptal gibi ya da yeni oyuncakları olan sersem bir okul çocuğu gibi dövündükten sonra otele döndüğümde, nasıl bakmak istediğinize bağlı olarak, koridorda durmuş çocuklarla geri kalan planlarımız hakkında konuşuyordum

DC'de kaldığımız süre boyunca, bu noktada çok fazla görünmese de. Bana dışarı çıkma teklif edildiğinde reddediyorum ama yeterince hızlı değil. Raine kapısını açıyor ve sohbete katılıyor.

Geri adım atıp kapısına yönelmesini ve kapıyı benim için açık tutmasını izliyorum.

"Geliyor musun, gelmiyor musun?" diyor usulca ve ben de ona doğru yürümekten kendimi alamıyorum.

"Henüz değil ama olmayı planlıyorum," diyorum yüzümde şeytani bir sırıtışla.

"Bu lanet replik hiç işe yaradı mı?" Peacock diyor ve gülüyor. Gerçekten umursayamayacak kadar dikkatim dağınık.

Etrafıma bakıp erkekleri bulmasını izliyorum. "Bu gece sana haber veririm," diye kıkırdıyor.

," diyor birisi.

"Neden her zaman sikik davulcu kızı kapıyor?" Mouse şakayla karışık söylüyor.

"Bir bana sor," diyor Beck ve diğerleri sadece gülüyor. Elim tutup beni odanın içine çekiyor.

Tam kapı kapanırken biri "Şanslı piç" der.

chapter
46
raine

"O haklı. Ben şanslı bir piçim. Yine de hayal kırıklığına uğradım."

Gülümsemem düştü.

Gülüyor.

"Neden?" Utanarak söylüyorum.

"Çünkü beni yatakta çıplak bir şekilde beklemiyorsun." Yüz ifadesi sert ama gözleri bambaşka bir dil konuşuyor.

"Özür dilerim. On dakika demiştiniz. Uyuyamadım, bu yüzden ya kalkmam gerekiyordu ya da beni bulacaktın. Koridordaki kargaşayı duyunca, ben... Özür dilerim."

Parmağını yanağımda gezdiriyor. Ona bakıyorum ve gözlerindeki küçük kırışıklıkları görüyorum ve isteğine karşı gelmeme rağmen beni gördüğüne sevindiğini anlıyorum. "Tatlı kız. Uyusan iyi olur."

Başımı salladım. "Bütün gün seni görmek için bekledim." Açık sözlülüğüm onu ve hatta beni bile şaşırtıyor.

"Beni özlediğini söylediğinde gerçekten ciddi miydin?"

"Özlemedin mi?" Soruyorum.

"Bugün seni çok özledim," diyor bana gülümseyerek.

"Ben de öyle. Burada, bu odada sensiz olmak berbattı." Ona küçük bir gülümseme verdim.

Elleri yanaklarımı kavırıyor ve başımı yukarı kaldırıyor. "Şey, ben buradayım Şimdi," diyor dudaklarıma sert bir öpücük kondururken. Bedenim ihtiyaçla tutuşuyor ve tüm yorgunluk hissim bir anda yok oluyor. Onun için uyanık kalabilirdim.

Beni bu şekilde öpmesi anlamına gelse bile. Ellerim gömleğine gidiyor ve eteğini çekiştiriyorum, onu üzerinden çıkarmak istediğimi söylemeye çalışıyorum ve o başını dudaklarıma doğru sallıyor. "Henüz değil," diye fısıldıyor ve beni öpmeye devam ediyor. Sönüyorum ve beni daha sert öpmeden önce gülümsüyor. Dilini alt dudağımda gezdiriyor, tadıma bakıyor ve benimle alay ediyor. Ben de aynısını yapıyorum, ama hâlâ içeri girmeme izin vermiyor.

"Çok adisin," diye fısıldıyorum ve o da kıkırdıyor. Sonra benim pozisyonumdan faydalıyor. Savunmasız bir halde başparmaklarının yanağıma sıyırıldığını hissediyorum ve aceleyle bir nefes veriyorum ve o da fırsatını kaçırıyor. Dilini şimşek hızıyla ağzıma soktuğunda kalbim daha hızlı atmaya başlıyor ve kan kulaklarıma hücum ediyor. Nefes alamamam, dili ağzıma girerken sallanmama neden oluyor. benimkiyle dans ediyor.

Vücudum ısınıyor, amım ısınıyor ve klitorisim zonkluyor, aynı dilin klitorisime karşı ne kadar harika hissettirdiğini hatırlıyorum. Sonunda elleri yüzümden uzaklaşıyor ama beni öpmeyi bırakmıyor. Ellerindeki sıcaklığı kaybedince inliyorum ve sonra ellerinin göğüslerimde gezindiğini hissedince ürperiyorum. Meme uçlarım hızla sertleşiyor ve gömleğin içinden onları çabucak buluyor. Heyecandan titriyorum ve ağzına doğru inliyorum.

Öpücüğünü geri çekiyor ve gömleğimi kaldırıyor. Kollarımı kaldırdığımda "Seni görmem gerek" diye nefes alıyor. Ona istediğini veriyorum. Vücudumun görüntüsünü.

Gömleğimi bir kenara attıktan sonra, pijamamın belini aşağı doğru itiyor. ve hızla yere düştüler. Kapıya ulaşmak için acele ederken onları üzerimden atmıştım, bu yüzden altımda hiçbir şey yoktu. Gözleri vücudumda gezinirken nefesi kesiliyor ve bir adım geri atıyor. Gözleri kapüşonlu ve karanlık. Onlarla ilgili bir şey beni dizlerimin üzerine çökmek için çaresiz bırakıyor. Şuna onu memnun et.

Onunla göz temasını sürdürürken pijamalarımı çıkarıyorum. Kendimi yere bırakıyorum. Ayaklarımı altına sokup dizlerimi iyice açıyorum ve başımı eğiyorum.

Dişlerinin arasından tıslıyor. "Sana bugün olanlarla nasıl başa çıkacağıma dair başka fikirlerim olduğunu söylemiştim. Komodinin üzerinde ilginizi çekebilecek ya da çekmeyecek birkaç şey bulacaksınız. Oradaki her şey benim bu aşamada rahat. Benim güvenli kelimem Kit Kat. Senin güvenli kelimen güneş ışığı. Bu gece hizmetinizdeyim, efendim."

Elini yanağıma götürüp hafifçe okşuyor ve ben de ona doğru eğiliyorum. "Bana bak, tatlı kız." Dediğini yapıyorum ve gözlerimi ona dikiyorum. "Bana burada ne sunduğun hakkında bir fikrin var mı?" Başımı sallıyorum. "Söyle."

"Evet, efendim."

"Teklifinizi kabul etmenin benim için ne kadar zor olduğu hakkında bir fikriniz var mı?" Son isteğinden ders alarak, "Hayır, efendim" diyorum.

Gülümsüyor ve sonra önümde diz çöküyor. "Sen, tatlı, muhteşem kız, isteyebileceğimden çok daha fazlasısın. Ama seni incitmeyecek kendime güvenmiyorum. Henüz değil. Her ne kadar o şeyin üzerinde ne olabileceği fikrine aldırmasam da

ve bu gece o masadan bir şeyi senin üzerinde kullanma fikrine aldırmasam da, ikimizin de ne yapmamız gerektiği konusunda sağlam tartışmalar yapmamızı istiyorum.

Bu yolda birlikte ilerlemeden önce ne istediğimizi, neyi sevdiğimizi, neyi istemediğimizi ya da neyi sevmediğimizi bilmeliyiz."

"Bu, seninle birlikte yürümek istediğimi bildiğim bir yol," diyorum usulca.

"Ben de seninleyim, ama bu işte benim almamdan çok daha fazlası var. bana boyun eğme isteğinden faydalanmak istiyorum. Ve şu anda, bu gece bunu yaparsak yapacağım şeyin bu olduğunu hissediyorum." Başımı salladım. İçimi bir hüznün kaplıyor. "Ama bu gece benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Ne istersen," diyorum düşünmeden. Dex bana gülümsüyor.

"Bana ne istersen yap."

Nefesim kesildi. "Neden benim için sorun değil..."

"Çünkü seni incitmemek için kendime güvenmiyorum ama en azından bu gece için, olanları iyileştirmek için acıya ihtiyacım olmadığını biliyorum. Sadece sana ihtiyacım var." Doğrulup yanaklarımı avuçlarının arasına aldı. "Senin içine gömülmeye ihtiyacım var. Bu şimdilik kefaretim için yeterli olacaktır." Dudakları sert ve hızlı bir şekilde

O başımı tutarken ben de ellerini ellerimin arasına . Onu kendime çekerek, ben de onu öpüyorum.

Onun için mükemmel bir hediye olmasını planladığım şey, benim için daha iyi bir hediye oldu. Geri çekiliyorum. "Bir ricam var," diyorum ona.

"O da ne?"

Ayağa ve ben kalkarken o da isteksizce gitmeme izin veriyor. Masaya doğru yürüdüm ve bugün aldığım tek şeyi aldım.

Bu gece üzerimde kullan ve arkamda onunla ona dön. "Kapat

"Sesimde küçük bir emir var," diyorum ve o da gülümseyerek gözlerini kapatıyor. Ön tarafa getiriyorum ve gözlerini açtığında görebileceği şekilde tutuyorum. "Aç," diyorum kürk kaplı deri kelepçeler parmağımdan sarkarken.

Gözleri korkuyla irileşiyor ve sertçe yutkunuyor. Bu tepkiyi daha sonra inceleyeceğime söz veriyorum ama şimdilik boş veriyorum.

"Onlar senin için değil," diyorum ve hemen rahatlıyor. "Lütfen?" Ona yalvarıyorum.

Ayağa kalkıyor. Tavrı biraz değişti ama kötü anlamda değil.

Gözleri yine karardı. "Yatağa. Şimdi," diye emrediyor ve yatağa tırmanırken ona hınzırca bir gülümseme veriyorum. Aynı anda o da tişörtünü başının üzerine çekiyor.

Yatağa girdiğimde uzanıyorum ve kot pantolonunu çıkarırken ona bakıyorum, ama boxer külotunu yerinde tutuyor. Dudaklarımı yalıyorum.

"Manzaranın tadını çıkarıyor musun?"

"DC'deki en iyi manzara" diye takılıyorum ona.

Bana hınzırca sırtıyor ve başımın yanındaki yatağa tırmanıyor. Dürtülerime karşı koyamıyorum ve elimi uzatıp leğen kemiği boyunca uzanan ve kalça kemiğine dokunan kaya gibi sert, iyi tanımlanmış ereksiyonu boyunca gezdiriyorum. Ağzım sulanıyor ve o titriyor. Bileğimden tutup başımın üzerine doğru çekiyor.

Başlık demir parmaklıklardan oluşuyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan bir bileğimi kelepçeliyor, sıkıyor ama canımı acıtacak kadar sıkı değil. Ona doğru yuvarlanıyorum, diğer elimi alıp iç çamaşırının kemerini çekiştiriyorum ve sikinin vücudundan tam direğe kadar izliyorum. O kadar uzun ki ucundaki döl damlasını yalamak için çok uzağa gitmeme gerek kalmıyor. Seğiriyor. "Ah kahretsin," diye inliyor ve boxer külotunu aşağı çekiyorum, böylece tamamen serbest kalıyor ve boştaki elimle sikini kavriyorum. Yukarı doğru okşayarak tekrar yalıyorum ve ağzıma alıyorum. "Tanrım, lanet olsun," diye homurdanıyor ve ben yalamaya ve emmeye devam ediyorum, yumruğumu yukarı ve aşağı pompalıyorum, onu kontrolünün ötesine itmeyi umuyorum, böylece onu ağzımla bitirmeme izin vermekten başka seçeneği yok.

Gözlerinin içine bakıyorum. Karanlık, kapüşonlu ve çok zariftir. zevk ondan yayılıyor. etrafında inliyorum. Beni durdurmak için hiçbir hamle yapmıyor ama aynı zamanda bana doğru da ilerlemiyor. Kelepçeli bileğimi yatak başlığında tutuyor, bu yüzden iki elimi de harekete geçiremiyorum. Çekiştiriyorum ve o da sırtıyor.

Somurtuyorum.

Gülüyor ve boştaki eliyle bileğime uzanıyor. siki yüzümde olduğu için tekrar yalıyorum ve ağzıma almayı başarıyorum geriye doğru çekerek beni bir kez daha sırtüstü dönmeye zorlamadan önce. Kelepçeyi çabucak çıkarıyor ve ben de hareketsiz kalıyorum.

"İşte bu görülmeye değer güzel bir manzara," diye inliyor yataktan inerken, aynı zamanda şortunu da çıkarıyor. Yataktan tezgâha doğru yürürken horozunun hareketini ve zıplamasını izlerken inliyorum.

Mini bar buzdolabının içine doğru eğildiğini ve kışının benim görmem için tamamen sergilendiğini izliyorum. İnledim. Ayağa kalkmadan önce buzdolabında birkaç şey yaparken omuzlarının sessiz kahkahalarla titrediğini görebiliyorum. Tezgâhtan bir bardak almasını izliyorum ve bardağın içine düşen buzun şingirtisini duyuyorum.

O döndükçe, sikinin hareket edip seğirmesini izliyorum, sonra tamamen bana döndüğünde, gözlerim karın kaslarında, çıplak göğsünde geziniyor ve sonunda parlak, heyecanlı gözleriyle buluşuyor.

Serbest eliyle sikini kavırıyor ve başlıyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve klitorisim zonkluyor. Bacaklarımı birbirine makaslamak için elimden geleni yapıyorum, çaresizce ihtiyacım olan rahatlamayı arıyorum ama orada değil ve benim için gelmiyor.

Yatakta bana işkence edilmesini izlerken sikini okşamaya devam ediyor. "Ne muhteşem bir prensessin sen," diyor ve ben ürperiyorum. Yavaşça yatağa doğru yürümeye başlıyor, buzlu bardağını da yanında getiriyor.

"Bu ne için?"

Bana hınzırca sırıtıyor. "Sen," diyor ağzına bir buz küpü atarken. Yatağın etrafında dolaşıyor, bardağı yavaşça masanın üzerine koyuyor ve yatağın üzerine diz çöküyor. Buz hâlâ ağzında ve diliyle etrafta gezdiriyor. Tatmin olduğunda, buz bardağa geri ekliyor. eğildi ve sol meme ucumu ağzına aldı. . Sıcak ve soğğun yakıcı parıltısı bedenimi canlandırıyor ve sırtım kavisleniyor. "Biraz daha?" diye soruyor göğsüm ağzından düşerken.

"Evet!" .

chapter
47
raine

Dex hemen ağzımı kendi ağzıyla kapıyor. Bir dakika önce orada tuttuğu buz hala soğuk. Tekrar inliyorum ve klitorisimdeki ezici hislerden biraz rahatlama bulmak için savaşıyorum. Neredeyse acı verici.

Geri çekiliyor ve bardağına uzanıyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum. "Ne istiyorsun prenses?" diye soruyor boğuk bir sesle ve ben inliyorum. "İstemiyorum. İhtiyacım var."

Kocaman gülümsüyor. "Peki neye ihtiyacın olduğunu düşünüyorsun?"

"Sen. Sana ihtiyacım var." Gözlerim bardağa kayıyor ve bana işkence etmeyi kesinlikle bitirmediğini bilerek ürperiyorum. Yeni bir küp çıkarmasını izliyorum. "Hayır. Hayır, hayır." Sızlanıyorum ve o gülüyor.

"Evet," diye sırtıyor.

Bardağı tekrar koymasını izliyorum ama küpü ağzına . "Tanrım," diye inliyorum. Bacaklarımın üzerine oturarak kendini konumlandırıyor, Beni hareketsiz oturmaya zorluyor ve boşuna onu kovmaya çalışıyorum, bu da sadece horozunun tümseğine karşı zıplamasına neden oluyor.

"yakıyor muyum?" diye sorar, endişeyle.

"Hayır. Bana işkence ediyorsun."

"Güzel."

"Bu konuda biraz fazla heyecanlısın, biliyorsun," diye takılıyorum ona ve o da Küpü karnımın üzerinde tutarken kaşlarını oynatıyor ve aşağı damlamaya başlıyor. Karnımın çukurunda birikmeye başlayan her soğuk damlayla irkiliyorum. Meme uçlarım elmas gibi sert ve camı kolayca kesebilir, ama damlayan suyun üzerimdeki etkisini görüyor, bu yüzden Elini göğüslerimin üzerinde gezdiriyor ve ilk damla meme ucuma çarptığı anda, ben bağırarak eğiliyorum ve ağzı hızla meme ucumun etrafını sarıyor. Soğuk ve sıcak, zevk ve acının lezzetli bir karışımıdır.

Elini hareket ettirmediği için buz damlamaya devam ediyor. Tekrar oturuyor ve küpü ağzına atıyor. Ben inliyorum ve o gülümsüyor. Küpü dudaklarının arasında tutarak eğiliyor ve bir meme ucunu daire içine alıyor, sonra buzu

göğsümden diğer meme ucuna. Sonra daha da yukarı çıkıyor, boynuma, çeneme ve nihayet ağzımın üzerine getiriyor. Odadaki hava hareket ediyor Vücudumda bıraktığı buzlu iz boyunca buzu dudaklarıma sürerken tekrar ürperiyorum. Ağzımı hafifçe açıp küpü ondan alıyorum ve hızla çiğniyorum.

"Uh," diyor gülerek. Şok oldu ve ben de gülmek istiyorum ama boğulmaktan korkuyorum. "Buz küpümü çaldın." Benimle mutlu bir şekilde oynarken çok sevimli oluyor. Bardağa tekrar uzanıyor ve ben kıvranıyorum.

"Ne kadar olduğunu bilmiyorum..."

Parmağını dudaklarıma götürüp beni susturuyor. "Güvenli kelimeni biliyorsun."

Dudaklarımı büzüyorum ve nasırlı pedi öpüyorum. "Asla," diye sırtıtıyorum. Az önce bir meydan okumada bulundum ve gözlerindeki farkındalığı görüyorum, ama beni asla buna zorlamayacağını biliyorum.

Cama ulaşabilmesi için üzerimden inmesi gerekiyor. Diliyle klitorisime bir fiske vurması ya da damlayan amıma bir hamle yapması beni uçurumun kenarına getirecek. Hiç şu anki kadar tahrik olmamıştım. Klitorisim Sanki devasa boyutlarda şişmiş gibi.

Ağzına hızlıca bir küp atıp yataktan aşağı kaymasını izliyorum. Bacağımı kaldırıyor ve ona en çok ihtiyaç duyduğum yere yerleşirken inliyorum. Soğuk parmağının seksimin dikişinde yukarı ve aşağı hareket ettiğini hissediyorum ve kıvranıyorum. Biraz daha bastırıyor, girişimi kızdırıyor ve klitorisimi görmezden geliyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum.

İşte o zaman oldu. Ağzı klitorisimin üzerine indi. Ağzındaki buzu unutmuşum ve sıcaklığıma karşı aşırı soğuk neredeyse acı verici, ama onun etrafında patlıyorum. Sert ve hızlı geliyor. Gözlerim kapanıyor, ellerim bağlarımı çekiştiriyor, sırtım kavisleniyor ve o hızla bir parmağını içime kaydırarak orgazmımı sonuna kadar sağlıyor. Nefes alamıyorum. Orgazmım o kadar yoğun ki, tüm işlev yeteneğimi çaldı. Onun dil durmuyor, seğirmesine neden oluyor ve büyük bir kuvvetle bastırıyor ve neredeyse anında beni başka bir orgazma doğru itiyor. Sonra buzu klitorisime bastırıyor. Ağzında kalan az miktardaki buz hızla çözülüyor. Buz gibi su eline ve amımın girişine doğru akıyor.

Bu his çok ezici ve boşuna ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama diğer eli beni sabit tutuyor. Daha hızlı emmesi ve yalaması için sessizce yalvararak seksimi ağzına sürtmeye çalışıyorum. "Lütfen" diye haykırıyorum.

"Ne istiyorsunuz prenses?"

"Sen, lütfen, içimde sana ihtiyacım var, beni becer."

Dişlerinin arasından tısladı ve ellerini benden çekerken ayağa kalktı. Kendini konumlandırıyor ve bacaklarımı yukarı kaldırarak damlayan daha kolay erişmesini sağlıyor. Beni izliyor, amıma bakıyor. Orgazmımın kalıntılarını kaslarım kasılırken hissedebiliyorum. "Çok muhteşem," diyor saygıyla ve sikişinin başını amımın tam ortasında hissediyorum. ama göğsüme doğru itti ve hareket etmek için hiçbir kozum yok.

"Tanrım, Dex, lütfen. Al. Beni. Sik beni."

Gözleri benimkilerle buluştu. Gözlerinde belli belirsiz soru ve biraz da endişe var.

"Lütfen, al beni," diye fısıldıyorum ve sert ve hızlı bir şekilde içeri kayıyor. Haykırıyorum ve gözlerim kapanıyor. "Siktir," diye bağıriyorum.

Yavaşça geri çekiliyor ve ben gözlerimi açıyorum, ona iyi olduğumu ve devam etmesi gerektiğini anlatmaya çalışıyorum. "Yapma. Dur," diyorum kesik kesik nefesler arasında.

Gülümsüyor ve tekrar içeri kayıyor. Sonra dışarı ve tekrar içeri. Öne doğru eğiliyor, girip çıkmaya başladığında bacaklarımı omuzlarına koyuyor. Bağlarım savaşıyorum çünkü ona dokunma ihtiyacı çok fazla, ama o daha da eğilip dizlerimi göğsüme doğru iterek ve amımı mükemmel bir açığa kaldırarak daha derine kaymasına izin verirken sesi duymazdan geliyor İçimde ve onun g noktam boyunca süründüğünü hissedebiliyorum. Duvarlarım onun etrafında geriliyor.

"Çok sıkı. Çok sıkı. Sikişmek. Güzel," diyor itişler arasında. Nefes alış veriş benimki gibi düzensiz. Uzanıp bacaklarımı omuzlarından indiriyor ama kalçaları beni daha yukarıda tutuyor. Aleti içimde daha sert ve daha derin ilerliyor. Başımın üzerinden yukarı uzanıyor ve kelepçelerle oynadığını hissedebiliyorum. Hareketleri yavaşlıyor. "Bana dokunmana ihtiyacım var," diye nefes alıyor ve ellerim serbest kalır kalmaz bacaklarımı ona doluyorum ve kollarımı boynuna dolayabilmem için aşağı doğru hareket ediyor. Onu kendime çekiyorum. Bir elimi saçlarında gezdirip yumruk yapıyorum ve gözleri doluyor. "Daha sert," diye homurdanıyor.

Saçlarını daha sert çekiyorum ve o da kükreyerek başını geri çekiyor. Diğer elimle göğsünde, meme uçlarında ve nefes alışında gezdiriyorum. daha kısa, daha hırıltılı oluyor ve onunla tatlı bir nokta bulduğumu fark ediyorum.

I

saçlarını serbest bırakıp kendimi yukarı kaldırıyorum. Meme ucunun üzerinde ıslak, şişman bir dil gezdiriyorum ve titriyor. İşlemi tekrarlıyorum, emerken meme ucunu çakıl taşları gibi yapıyorum ve

kemiriyor. Bir acı parıltısı olduğunda, siki içimde seğiriyor. "Daha fazla" diyor ve ben de diğer meme ucuna geçiyorum. İşlemi tekrarlıyorum ama bu sefer daha sert ısırıyorum. "Tanrım, İsa. Siktir!" diye devam ediyor bir dizi Kfrleri savuruyor ve ben artık başımı dik tutamıyorum. Yatağa geri düşerken, bana daha sert vuruyor ve bunu hissedebiliyorum. Orgazmım artıyor, anı mahvetmekle tehdit ediyor, ama yakın olması gerektiğini biliyorum.

Daha dik oturuyor. girerken sırtını dikleştiriyor. Seksimin kasları sertçe kenetleniyor, bacaklarım titremeye başlıyor ve yakın olduğumu biliyor. "Siktir," diye haykırıyorum. Sırtım yükseliyor ve açısı değişiyor, böylece siki beni doğru şekilde ovuyor. Tam da bana acı verecek şekilde ve tam da orgazmımı patlatacak şekilde, kelimenin tam anlamıyla. Paramparça oldum. Mutluluk içinde kayboldum.

chapter
48
dex

Son bir süredir davullarımın yeni kafalarına vurup duruyorum. Bu öğleden sonra Raine'e ne olduğunu anlamaya çalışıyorum.

Tam olarak anlayamıyorum. O kadar açık, istekli ve...Tanrım, lanet bir ahmağa dönüşüyorum.

Bu geceki şov biraz farklı bir kadroya sahip, bu Pazar şovları için alışılmadık bir durum değil, ancak bu gece kesinlikle bir Cuma gecesinden farklı. İki açılış grubumuz var, Addison'la Dallas olayından sonra bize katılan kız grubu Tender Souls ve başka bir sık grubu.

İsimlerini öğrenmeye zahmet etmedim. Gösteri yine sekizde başlıyor, tek hit harikası grup yirmi dakika ve Tender Souls her otuz beş dakikasını alacak, bu yüzden neredeyse dokuza kadar sahne almayacağız.

New York'ta satın aldığım seti son bir kez kontrol ettikten sonra geri dönerken, tek gecelik grubun bulunduğu soyunma odasının önünden geçiyorum. Donup kaldım. *Lanet olsun. Hayır, hayır, lanet olsun! Yürümeye devam et, seni salak, yürümeye devam et.*

O çok tanıdık acı geri dönüyor, dürtü, arzu,... siktir!

"Dex." Adımı kimin söylediğini görmek için kafamı kaldırmıyorum. Başka tarafa bakamıyorum.

İşte o zaman sisin içinden daha güçlü bir şey çıkıyor, tanıdık bir şey, ev gibi bir şey. Koluma dokunuyor, kalbime ve tüm vücuduma yayılıyor. Buz mavisi gözlerine bakıyorum. Gözlerinde korku, endişe var. Ne yaptığımı bile bilmeden yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerine eğiyorum. Tatlı kiraz tadının tadını çıkarıyorum.

Teninin çikolata kokusu ve dudakları beni öpmek için hareket ederken etinin yumuşaklığı. Dilinin benimkine değen ılık ıslaklığıyla bağımlılığın yakıcılığı içimde ölüyor. Bu muhteşem kadın tarafından yılanıyor.

Kendim hakkında bildiğim her şeyi çözen bu kadın, umutsuzca kollarıma almak, onu tutmak, okşamak, ona tapmak istediğim kadın. Üzerinde yürüdüğü toprağa tapmak için. O bir prenses. Artık yeni mürekkep için bir yer bulma, yeni bir mürekkep yapma ihtiyacı hissetmiyorum.

bulmak... "Siktir," diye homurdanıyorum dudaklarından geri çekilirken.

"Yüzümü al," diyorum ona. İtaat ediyor, yanaklarımı yumuşak, sıcak avuçlarının içine alıyor. "Beni sıkı tut ve geri çekil," diye homurdanıyorum. Odanın içine bakmaya başladı. "Hayır. Yapma. Lütfen, sadece geri çekil. Beni de kendine çek. Gözlerimin içine bak, Raine." Yalvarıyorum ve gözleri benimkilere kilitleniyor.

Bir adım geri atıyor, ardından bir adım daha atıyor ve sonunda ayaklarımı yürütmeyi, ileriye doğru gitmeyi başarıyorum.

"İyisin, bubba. Hadi ama. Sen bunu halledersin. Ben yanıdayım," diyor ama beni yargılamayan gözleri dikkatimi dağıtıyor. Kızgın ya da korkmuş değiller, sadece beni görüyor, içimi görüyor ve asla şahsen görmemesini umduğum bir parçamı görüyor, ama aynı zamanda hayatta benim için uyuşturucudan daha önemli olan tek şeyi de görüyorum.

Onunla.

Beni sahiplendi. Ona bağımlıyım. Onu arzuluyorum.

Beni kurtarıyor.

Beni

evcilleştiriyor.

Dex'i evcilleştirmek hoşuna gitti mi?
Lütfen tercih ettiğiniz perakendeciye (Amazon, Barnes &
Noble, iTunes, Kobo) bir yorum bırakmayı düşünün,
vb.)

Taming Dex'i satın alıp okuduğunuz için teşekkür ederim.
Umarım onların hikayesini okumaktan siz de benim kadar
keyif almıőınızdır.

Yazmaktan zevk aldım.

Onların destanı *Temmuz 2015'te*
yayınlanacak olan Devouring
Raine'de devam ediyor.

Zoey'i Sosyal Medyada bulun veya en son haberler
için haber bültenine kaydolun. (Hepsi için sayfayı çevirin
bu detaylar)

Zoey'in biyografisi:

Zoey Derrick Çağdaş, Erotik, Erotik Romanların En Çok Satan Yazarıdır Glendale Arizona'dan Romantizm ve Paranormal Romantizm. Bir zamanlar mortgage sigortacıydı ve şimdi tam zamanlı olarak yazıyor. Çöl güneşinin kendisi kadar sıcak hikayeler yazıyor. Eserlerinden damlayan bu tutku, iyi ve şehvetli bir aşk hikayesinden hoşlanan herkese heyecan getiriyor. Okurlarını gece sürecektik erotik bir dansa çıkarmayı amaçlamakla kalmıyor, aynı zamanda hepimizin gerçek olmasını dilediğimiz hikâyelerle zihnini boşaltmasına da olanak tanıyor. Hikayeleri umut dolu ama gerçekçi, melodramdan ve gerçek dışılıktan ustalıkla kaçınarak sürükleyici Erotica'sını sadece okurların kalbine yaklaştırıyor. dalmaya cesaret edenler. Okurlarıyla paylaştığı fantezilerinin mahremiyeti heyecan verici ve , dorukta ama gerilim dolu. O, her okuyucunun tekrar tekrar dönmeye mahkum olduğu, her şeye hazır, sevgi dolu bir metres.

Zoey'i Sosyal Medyada Takip

Edin: Facebook:

https://www.facebook.com/zoey_derrick

Twitter:

<https://twitter.com/ZoeyDerrick>

Pinterest:

<http://www.pinterest.com/zoeyderrick/>

Web sitesi:

<http://zoeyderrick.net>

Posta Listesi Kaydı:
<http://eepurl.com/TsVMr>

Goodreads:
<https://www.goodreads.com/ZoeyDerrick>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

